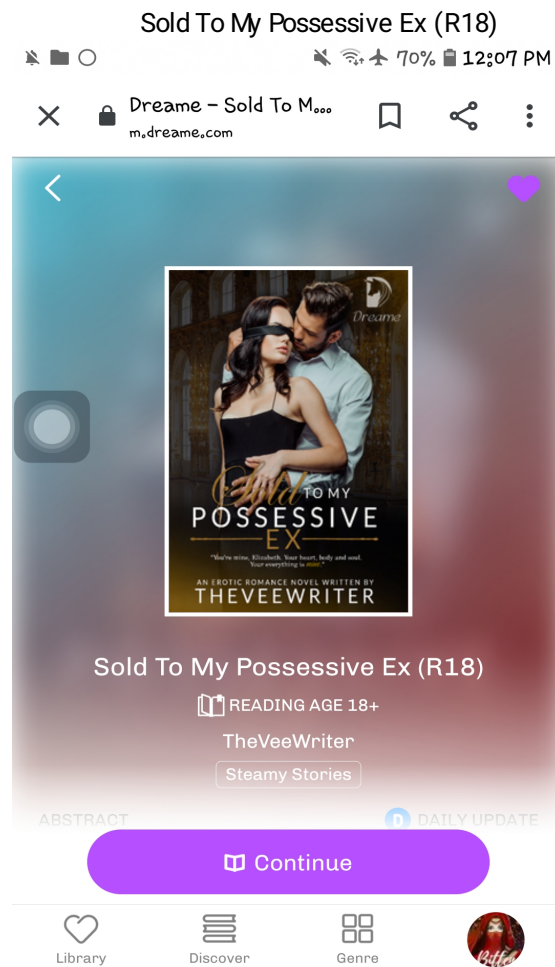

READING AGE 18+
TheVeeWriter

Warning

Prologo- Sold To My Possessive Ex (R18)

Lumapit si Tiyoung sa isang lalaki na magaspang ang mukha at may kaitiman at iniwan akong nakatayo roon. "Ito na! Ito na ang ipinangako kong bayad kaya tumupad kayo sa usapan!" sabi niya sa lalaki at itinuro ako.

Tinignan ako ng lalaki mula ulo hanggang paa na parang hinuhubaran at mariing sinuri pagkatapos ay napangisi.

"Tamang-tama ang dating niyo. Akala ko ay ang mga lamang-loob mo na ang ipambabayad mo." Nakangisi niyang saad at nakita ko namang natakot si Tiyoung sa banta. Pinalapit ng lalaki ang tatlong babae at itinuro ako. "Paliguan niyo iyan, pabanguhin at dalhin agad sa arena. Bilisan ninyo!" bulyaw niya sa kanila at agad naman akong ibinigay ni Tiyoung sa mga babae. Sa kaniyang mga mata ay may pagbabanta na huwag akong gagawa ng kalokohan.

Dinala nila ako sa isang banyo at doon ay sapilitang hinubaran at pinaliguan na parang isang banta. Kahit anong pakiusap ko na ako na lang ang maliligo ay hindi nila ako pinapkinggan kaya naman hinayaan ko na silang gawin ang gusto nila. Matapos nitong ay sinuotan nila ako ng isang pulang lingerie na para bang wala na ring itinago kahit pa nakasuot din ako ng ternong puting panloob. Inisip ko na lang na mas ayos na rin na ako ang naririto at hindi si Skye dahil kung nagkatapon ay hindi ko mapapatawad ang sarili ko kailanman.

Nang matapos ay hinila nila ako at dumaan kami sa isang madilim na parte ng lugar at hinawi ang nakatabing na pulang kurtina. Nasilaw ako sa liwanag at napatakip sa mukha habang patuloy nila akong hinila at pinatayo sa gitna ng malaking stage na para bang isa akong singer na nakatakdang kumanta. Napasinghap ako nang makita ko ang mga tao sa harap ko. Karamihan ay mga lalaki at iba't-ibang lahi at edad. Marami ang nakatingin sa akin na para ba akong isang mamahaling karne na nakatakda nilang isalang at kainin.

Napukaw ng host ang pansin ko nang mgsalita siya. "Bagong-bago siya. Kitang-kita niyo naman, 'di ba? Sexy, maganda at makinis. Hindi na siya ganoon kabata, ngunit sinisiguro namin sa inyo na kasing-sariwa siya ng isa. Bidding will start at one hundred thousand pesos!" ani ng lalaking kausap ni Tiyong kanina kasabay ng nakakalokong ngisi.

Napasinghap ako sa narinig at nakaramdam ng takot. I niyakap ko ang mga braso ko sa sarili ko dahil pakiramdam ko ay exposed na exposed ang kabuoan ko. Kahit man lang sa paraang iyon ay ma-protektahan ko ang sarili ko mula sa nakakasuklam nilang mga tingin. Saan ba ako ibinenta ni Tiyong? Sa brot hel?

"Two hundred thousand pesos!"

"Two hundred thousand for number 25!"

"Three hundred thousand!"

Napapikit ako nang mariin at hindi na inintindi pa ang sinasabi nila. Bumabalik t ad ang sikmura ko sa nakakalulang mga presyong binibitwan nila at dahil na rin sa kadahilanang pinag-aagawan nila ako na parang isang display lang at hindi isang buhay na tao.

"This slave is sold to... Mr. Zeus Scott for fifteen million!"

Napapikit na lang ako nang mai-anunsiyo na ang hatol sa akin. Wala na. Lahat ng pag-asa kong makalaya ay nawalang parang bula. Ngayon ay mapapasakamay ako ng isang taong hindi ko naman kilala. God knows kung ano ang sasapitin ko sa piling niya.

Ma, Pa, kayo na ang bahala sa akin.

Suot ang isang manipis na lingerie ay marahas nila akong inupo sa loob ng isang kwarto habang hinihintay ang taong nakabili sa akin. Madilim ang paligid at tanging ilaw lang ng buwan ang nagbibigay liwanag sa kwartong kinaroroonan ko. Sa kabila ng lamig na nagmumula sa aircon ay namamawis ako dahil sa kaba.

Gusto kong umiyak, gusto ko na lang kitilin ang sarili kong buhay para matapos na ang lahat nito, pero hindi. Hindi pwede dahil para sa kapatid ko ay kakayanin ko ito.

Napapiksi ako nang bumukas ang pinto at nang makarinig ako ng mga yabag ay napaatras ako hanggang sa headboard. Pabilis nang pabilis ang tibok ng puso ko habang naglalakad siya palapit sa kamang kinauupuan ko. Kalmado at walang pagmamadali ang bawat hakbang niya. Bakit nga naman niya kailangan magmadali gayung nabili na niya ako? Mahigpit ang pagkakakapit ko sa sapin na tila baroon kumukuha ng lakas.

Napasinghap ako nang yumuko siya at tumambad sa akin ang isang lalaking naka-maskara. Nakasuot siya ng isang gintong maskara at ang tanging makikita lang ay ang mga mata at bibig niya.

"P- Please, huwag mo akong sasaktan." I pleaded and whimpered before scooting away from him

I trembled in fear when he said nothing and climbed up the bed instead. Unti-unti niyang inilapit ang mukha niya sa akin at napapikit na lang ako at hinintay ang sunod niyang gagawin. Ang inaakala kong gagawin niyang paghalik o pananakit ay naramdaman ko ang mainit niyang hininga sa tenga ko.

"There's one rule that you have to remember from now on." He said huskily that made me shiver and I'm not sure if it's from fear or from pleasure at gusto kong murahin ang sarili ko dahil doon.

Bakit ka naman makakaramdaman ng pleasure dahil lang sa boses niya, Elizabeth?

Nilayo niya ang mukha niya sa akin at tinitigan ako nang mariin. His brown eyes staring back at me. Something about them feels familiar, but unfamiliar at the same time. Itinaas niya ang isa niyang kamay at marahang hinaplos ang pisngi ko.

"You are mine to please, mine to f*ck. Your body, face, heart and soul. They are all mine. You. Are. Mine."

Author's notification:

New story po! Sana ay subaybayan din ninyo. Maraming salamat! Warning! This story is intended for matured readers only

Kabanata 1
9 - 12 minutes

Godric Villatierra's POV

When you're seventeen and in love, you will give everything you have to them and eventually... you will think that what you have will last forever. Or so you thought.

I was shy, scrawny and a pushover, and everyone calls me a freak or a nerd. Mukhang tigyawatin, buhok na halos humarang na sa mga mata ko at makapal na salamin. Nariyan ang kabi-kabilang tuksuhan, some will call me a monster dahil sa kuwentong kumakalat na pinatay ni Dad si Mom, ngunit hindi iyan ang totoo. I know that some of my friends are with me because of my family background, because I'm still a Villatierra after all. I didn't mind, as long as I know my limit. I am smart enough to not trust them.

May ilang tao pa ring hindi ako hinuhusgahan dahil kwento at sa panlabas kong anyo at ito ay kagaya niya. I still remember the first time we met, she was a new kid, a scholar student na nakapasok sa school namin dahil matalino. She became my seatmate back then, I remember not lifting my head in fear that if she sees my ugly face, she too, will judge me and call me names.

But then I heard her voice and I knew I was captivated by her beauty.

"Hello! Ako si Elizabeth, pero pwede na ring Elize. Anong pangalan mo?" she sounded so nice and friendly that I couldn't help but look at her and for the first time, my heart pounded hard.

I took that as a chance to stare at her. From her long and dyed red hair to her beautiful brown eyes, her pointed nose with a mole in the middle and to her luscious pink lips that looks so soft. Possible bang maiparamdam sa'yo ng isang tao ang daang emosyon sa saglit na pagtitig mo sa kanya?

"Bakit ka nakayuko? Hala, ang cute ng buhok mo. May lahi ka ba?"

Sa lahat ng pangit na unang kapansin-pansin sa akin ay napansin niya ang kulot at natural na

brown kong buhok. Hindi ako kaagad na nakasagot dahil una, hindi ba siya napangitan sa akin? At pangalawa, hindi ba siya naiilang na makausap ang isang kagaya ko?

She kept on staring at my hair, muttering words I couldn't understand maybe because I was still shocked. Some people, hell even my so-called friends can't even stare at me and yet here she is.

I knew right there and then that I was smitten by her.

Months passed and we're inseparable, we became friends and we clicked instantly. Marami kaming pagkakatulad at pareho naming gustong matuto ng mga bagay-bagay. At sa paglalim ng pagkakaibigan namin ay siya namang paglalimng pagtingin ko sa kaniya.

At nang dumating ang panahon at hindi ko na napigilan ang aking damdamin ay nagtapat ako sa kanya. I was mentally ready for her rejection, but she shocked me yet again by accepting my feelings. And at exactly September 17, we are officially in a relationship.

No words can express my happiness at that moment. I was over the freaking moon. I've never been happier and I couldn't ask for more, but I guess everything is temporary. On our Graduation Day, I was ready to ask her to come with me to New York to study, but one look at her expression and my heart broke.

"Gusto ko nang tapusin kung ano man ang namagitan sa atin, Godric. I'm sorry, pero ginamit lang kita para magtagal ako sa school nyo, hindi talaga kita minahal. At iyang mukha mo? Sa tuwing titignan ko ay pinipigilan kong hindi masuka. Gusto ko lang magpasalamat dahil naka-graduate ako. No hard feelings, okay? Goodbye, Godric."

Ang araw na iyon ang pinaka hindi ko makakalimutang araw. The day my heart broke, the girl I want to marry one day played me.

And now, after so many years, I finally found her. The girl—no, scratch that, the woman who broke me. The one who changed me and turned me into someone I couldn't even recognize. My first in everything.

Bago ko pa mapigilan ang sarili ko ay nilapitan ko siya at hinawakan sa braso niya para mapalapit sa akin.

Looking at her now brought back so many feelings inside of me. Fear, anger, sadness, happiness, disgust and excitement. She changed so much, her hair is no longer red and long. It's now short black hair, but her face that captivated me is still the same.

"What? Are you still disgusted at my face that you can't even speak or you would rather pretend not to know me?"

Her eyes hardened and she yanked her arm out of my grip. "With all due respect, Sir. Matagal nang tapos kung ano man ang pinupunt o mo kaya sana ay maging propesyonal ka."

My jaw clenched and felt the rage coming and before she could even blink, I already made a dent in the elevator beside her head. She covered her head and crouched down to cover herself. F***, I scared her.

I couldn't help it though, she just had to go and say those things to me. She had the audacity to tell me that when she was the one who broke my heart.

My chest is heaving and I force myself to calm down. I sighed and turned my back to her even though all I wanted to do was comfort her and tell her how sorry I was. I am not the same Godric who fell in love with her and made a fool out of himself. Hindi na ako isang tuta na

gutom sa atensyon ng amo niya.

"I admire your guts, Miss Cruz. I do. I mean, I would've believed your professionalism if you hadn't run like the Devil is chasing you. You can't even look at me without shaking like a leaf, but you've always been like that, huh? Malakas ang loob at walang pakialam sa ibang tao. You are that heartless. Don't worry, hindi naman ako nagpunta rito para sa'yo. I came here for business so you can relax. I will not follow you like a lost puppy. It was the second biggest mistake I've made." I spun around and crouched in front of her. "Wanna know the first?" I smirked at her and cupped her cheek in my hand, ignoring the tingles it made.

She closed her eyes and bit her lip. I stared at it and before I did something I will probably not regret, I stood up straight just when the elevator opened.

"It was loving you." With that, I stepped out and walked away without looking back.

Ako naman ngayon ang naglalakad palayo sa kaniya. How ironic?

Naglakad ako patungo sa pinakadulong pinto na opisina ni Justin. Naupo ako sa couch niya at niluwagan ang necktie ko dahil pakiramdam ko ay hindi ako makahinga. God damn it, bakit hanggang ngayon ay ganoon pa rin ang epekto niya sa akin?

"What happened, Ric? Bakit namumula ang kamao mo at bakit parang nakakita ka ng multo?" dinig kong tanong ni Jasper mula sa mesa niya. Hindi ako nag-abalang sumagot at sumandal sa couch bago pumikit.

Bakit sariwa pa rin ang mga alaala namin noon na parang kahapon lang ito? Hindi ba dapat ay nakalimutan ko na ang lahat ng iyon? Dammit, Godric. Don't you dare change your mind right now. Pumasok na naman bigla sa isip ko ang takot niyang mukha at napamura na lang ako ulit.

"That bad, huh? Don't tell me you did something bad to her because I swear I will strangle your neck. You don't hurt a woman, Godric."

I scowled at him and sighed. "Shut up, Jasp. I will never hurt a woman, you know that."

"I know, or your sister will hurt you." saad niya at tumawa siya nang tumawa na parang isang baliw.

"I'm glad you find my situation funny, asshole."

"Nah. Now tell me what happened." lumarawan na ang kaseryosohan sa mukha niya at alam kong kailangan kong magsalita. Si Jasper ang best friend ko mula college at dahil sobrang close kami ay naikwentuhan ko na sa kanya lahat including everything about Elizabeth.

"I scared her, man. I screwed up. I let my damn anger get the best of me yet again." I sighed and massaged my temple. "Nang sinabi niya sa akin na maging propesional at matagal nang tapos ang lahat sa amin, I just... lost it. I punched the side of the elevator and I said rude things to her."

"You know that you will pay for the damage, right?"

"I know, you stingy bastard." I rolled my eyes at him and shake my head. "Alam mo, hindi ko naman ginustong sabihin sa kaniya iyon, nagalit at nasaktan lang ang ego ko sa sinabi niya, but it's not like I want her back, right? I just let her taste her own medicine."

"You're not convincing me. You're trying to convince yourself. Sino pa bang lolokohin mo, Ric? 'Wag ako. I know you've been stalking her so don't give me that bull****." matapos sabihin

iyon ay tumayo siya at naglakad palapit sa akin. Naupo siya sa harap ko at tinitigan ako ng maigi.

Sasagutin ko pa lang sana siya nang may kumatok. Her secretary, Joan, walked in while swaying her hips and I followed it with my eyes until she bent over to give a folder to Jasper. My eyes are glued to her ass and when I look at Justin, his eyes are amused while looking at me and her red hair secretary.

Nang makalabas si Joan ay binato niya ako ng unan mula sa couch niya. "You didn't!"

I grinned at him "I did."

"You damn pig! Wala ka nang pinalampas! Pati ba naman secretary ko? Damn you." Nailling niyang sabi.

"Don't be a drama queen, Mr. I don't- fuck- anyone- other- than- my- - -"

"Ituloy mo iyan at tatawagin ko rin ngayon mismo si Elizabeth."

"Whatever. So, tuloy na ba ang project na iyan? I mean, hindi magiging biro ang preparation and not to mention ang gastos dahil malaking project iyan, at isang sikat na brand pa sa Paris ang partner natin. Kung ako lang, ayos lang sa akin dahil malaki rin naman ang kikitain natin diyan at mas makikilala tayo sa ibang bansa. Dadami ang sponsors natin at viewers."

"Yeah, I know. Kaya naman pinag-iisipan kong mabuti. Hindi biro itong Stella Project. I'll call you when it's decided. Pero sa ngayon, what do you want me to do? Want me to fire her?"

"Bakit mo naman iyan gagawin?" gulat na tanong ko sa kanya.

"Now let me rephrase that. Want me to transfer her to your company? It will not be the first time kaya hindi kahina-hinala." he said while wiggling his eyebrows at me.

I grinned evilly at him, talagang kilala na niya ako. "I like that idea. I think it's about time for us to.. talk."

Kabanata 3
12 - 16 minutes

Elizabeth Cruz's POV

Iba na siya. Ibang-iba na siya mula noon. Hindi ko na siya halos nakilala. Wala na 'yung lalaking mahiyain, takot sa sasabihin ng ibang tao at ang mabait na Godric na nakilala ko noon.

Gigil kong pinahid ang mga luhang bumabagsak mula sa mga mata ko.

Bakit ba ako umiiyak? Hindi ba't kasalanan ko naman talaga ang mga nangyari? Kaya wala akong ibang masisisi kung hindi ang sarili ko.

Kung alam mo lang ang totoo, Godric. Kung alam mo lang.

I sang hikbi ang kumawala sa akin kahit na pilit ko itong pinipigilan. Tinakpan ko ang bibig ko para walang ibang makarinig sa akin. Ayokong makita ako ng mga kasamahan ko sa ganitong kalagayan dahil alam kong magtatatag ang sila at hindi ako handang sagutin sila at balikan ang nakaraan. O mas tamang sabihin na ayokong balikan ang nakaraan.

"You won't let go of my hand, right?"

"Oo naman, pangako. Basta't higpitan lang natin ang kapit natin sa isa't-isa ay malalagpasan natin itong lahat ng magkasama. Hinding-hindi kita iiwan, Beth. Palagi akong narito sa tabi mo sa oras na kailangan mo ako."

Binigyan niya ako ng isang matamis na ngiti habang malayang tinatangay ng hangin ang buhok niyang kulot. Ang buhok niyang ikinahihiya niya at ilang beses niyang tinangkang ipagupit pero pinigilan ko siya dahil para sa akin, wala siyang dahilan para ikahiya ito dahil isa ito sa mga bagay na dahilan kaya ko siya minahal.

His flaws, his strengths, his everything. I love everything about him

Hindi ko alam kung bakit ayaw sa kaniya ng iba at kung bakit nilalayuan nila si Godric gayung napakabait niya.

Pinisil niya ang kamay ko at dinantayan ng isang halik ang aking labi bago kami sabay na tumitig sa magandang tanawin ng bundok. Inaya niya akong dumalaw sa Hacienda nila at napagpasyahan nating mamasyal sa bundok, kaya naman heto kami at nakatingin sa magandang tanawin sa baba mula sa bundok na makikita ang malalagong mga puno, ang batis at alon at ang papalubog na araw.

"Mahalaga ka sa akin." Rinig kong bulong niya sa akin kaya naman nakangiti akong lumignon sa kaniya dahil upang magkalapit ang aming mga mukha.

"Mas mahalaga ka sa akin." Pagkasabi noo'y ako na mismo ang naglapat ng aming mga labi.

Ilang taon na rin ang nakakaraan at sa tuwing babalikan ko ang nakaraan ay ang aming masasaya at matatamis na sandali lang ang mga naaalala ko. Pilit kong binabaon sa limot ang mga malulungkot dahil gusto kong alalahanin na minsan ay may nagmahal sa akin ng labis-labis at kahit na kailan ay hindi na ito mapapalitan o mahihigitan pa ng kahit na sino man.

"Nakita mo ba si Sir Godric nung umalis? Parang kakain ng tao, 'no? Bakit kaya? Nag-away siguro sila ni Sir Jasper."

Natigilan ako sa narinig kong boses sa labas ng cubicle at nag-desisyon na iayos ang sarili. Kinuha ko ang panyo ko at pinunasan ang mga mata ko.

"Hindi ko alam. Pero kung kakain lang din siya ng tao, pwede bang ako na lang? I'm more than willing." Malanding sabi ng isang babae na pamilyar sa akin ang boses, ngunit hindi ko maalala kung sino ito.

"Ay gusto ko 'yan! Tara na nga girl."

Papalayong tunog ng mga high heels nila ang narinig ko kaya naman inayos ko na ang damit ko at saka lumabas. Turingin muna ako sa salamin at bahagyang napangiwi nang makita ko ang namamaga kong mga mata at pamumula ng ilong. Binuksan ko ang gripo at naghilamos ng mukha para mahimasmasan. Nang matapos ay kumuha ako ng paper towel at pinunasan ang mukha at mga kamay ko. Dahil hindi naman ako palalagay ng make-up ay medyo halata pa rin ang pamamaga ng mga mata ko, pero nang tignan ko ang relo ko at makitang sampung minuto na pala akong wala ay wala na akong nagawa kung hindi bumalik sa opisina dahil ayaw kong mapagalitan ng boss namin. Bahagya akong nakayuko para iiwas ang mukha ko sa mga nakakasalubong ko. Pagdating sa office ay agad akong naupo sa harap ng mesa ko at inabala ang sarili sa trabaho.

Oras ng meryenda ay tumawag sa akin ang secretary ni Mr. Marriott para sabihing pinapatawag ako ng boss niya, kaya naman agad naman akong kinabahan dahil baka kinausap siya ni Godric para patalsikin ako sa trabaho.

"Punta lang ho ako sa taas, boss. Pinapatawag ako ni Mr. Marriott." Magalang kong paalam sa nakatatanda naming boss na si Mrs. Lee.

"Sure, Elize. Take your time." Nakangiti naman niyang sabi.

Tumango ako at bahagyang ngumit bilang tugon at lumabas na. Habang lulan ng elevator ay napakaraming tanong ang tumatakbo sa aking isipan. Halo-halong emosyon din ang nararamdaman ko.

Paano kung nandoon pa siya? Pero narinig ko kanina ay umalis na siya. Hindi ko maiwasang makahinga ng maluwag dahil hindi pa ako handang harapin siya ulit. Pilit kong kinakalma ang sarili ko habang tinatahak ang daan papunta sa dulong pinto kung saan ang office ng CEO.

Sana naman ay mali ang sapantaha ko dahil hindi ko alam ang gagawin ko kung tatanggalin nga ako sa trabaho. Para isang high school graduate na kagaya ko ay napakahirap maghanap ng trabaho sa panahon ngayon. Lalo na at ang taas ng standard ng mga kumpanya, ngunit ang baba naman ng sweldo.

Palapit pa lang ay nakita ko na si Judy, ang secretary ni Mr. Marriott at hindi ako bulag para makitang plastic ang ngiting pinapakita niya. Ilan lamang ang kasundo niya sa buong building dahil kilala siya bilang mataray at sipsip sa mga boss. Iyan ang sabi nila.

Isang pilit na ngiti ang pinakawalan ko habang magkasiklop ang mga kamay sa harapan. Hindi ko naiwasang mapansin ang kulay pula niyang buhok. "Hello. Ako si Elizabeth Cruz at pinatawag daw ako ni Sir."

Tinignan muna niya ako mula ulo hanggang paa at ngumisi bago pinindot ang intercom "Sir, Ms. Cruz is here."

Hindi ko na lang binigyang pansin ang tingin at ngisi niya.

"Send her in." Pormal na sagot ng pamilyar na tinig ni Mr. Marriott.

Napalunok naman ako dahil ito ang kauna-unahang beses na makakausap ko ito sa dalawang taon kong pagtatrabaho dito. Ako na isa lamang simpleng office worker ay makakausap ang isang CEO? Ang may-ari at pinakamataas na tao sa kumpanya? Pero sabagay, isa rin siyang kaibigan ni Godric kaya hindi ako magtatataka kung kilala niya ako.

"Pasok ka na."

Isang tango lang ang isinagot ko sa kaniya, hindi dahil sa hindi ko siya gusto, kung hindi dahil sa halo-halong emosyong nararamdaman ko.

Kalma, Elize. Kalma ka lang. Hindi ka tatanggalin, okay? Bulong ko sa isipan ko habang nasa harap ng malaking pinto.

Kumatok muna ako ng tatlo bago binuksan ang glass door.

Bumungad sa akin ang leather couch at magandang designs ng office at ang mga nakasabit ng ilan sa mga pinakasikat at kumitang pelikula at drama ng aming istasyon. Kabilang ang mga talaga namang sumikat na artista.

Nagulat naman ako nang biglang may tumikhim. Lumingon ako sa mahogany desk ni Sir Jasper at nakita ko ang nagtatataka pero nakangiting mukha niya. Bahagya naman akong nararamdaman ng pamumula ng mukha dahil sa pagkapahiya. Masyado kasi akong namangha sa hitsura ng office niya kaya siguro mukha akong tangang nakatulala.

"Sorry po, Sir." Nakayuko kong hingging paumanhin sa kaniya at lumapit sa harap ng desk niya.

"It's okay. Have a seat, Miss Cruz." malumanay niyang sabi.

Kilala si Jasper Marriott bilang mabait at magaling na CEO sa buong industriya ng entertainment. Sa batang edad ay naging sikat na siyang direktor hanggang sa pinalitan niya ang pwesto ang kaniyang ama sa pamamahala.

"Salamat po." Naupo na ako sa isa sa dalawang upuan na nakalagay paharap sa mesa niya. Pilit kong pakalmahin ang sarili ko sa pamamagitan ng pagkagat sa labi o hindi kaya naman ay pagpisil-pisil sa kamay. Pakiramdam ko anumang sandali ay sasabog na ako sa kaba.

"Don't be nervous, Miss Cruz. Hindi naman ako nangangain ng tao."

Dahil na rin siguro sa sobrang kaba ay hindi ko naintindihan ang sinabi niya at nakaramdam ako ng panic.

"Pero bakit po?!" pabigla kong tanong sabay tayo.

Lumarawan ang pagkagulat sa mukha niya dahil sa sinabi ko at sa pagtayo ko. Maya-maya ay tumikim siya at tila nagpipigil ng tawa habang ako naman ay nahihiyang yumukod.

"I'm so sorry, Sir. Kinakabahan lang po talaga ako."

"No, no, no! It's completely fine. Sit down, please. Wala ka namang dapat na ikakaba." Natatawang sabi niya kaya naman bahagyang nawala ang kabang nararamdaman ko at muling naupo, pero sa pagkakataong ito ay hindi na nangangatog ang mga tuhod ko.

"Ilang taon ka na nga ulit nagtatrabaho sa kumpanya namin, Miss Cruz?"

Napalunok muna ako bago sumagot. "Dalawang taon ho, Sir."

Tumango-tango siya at inilagay pa ang kamay sa baba habang hinihimas-himas niya. Hindi ko masisisi ang mga kasamahan ko kung baliw na baliw sila kay Sir Jasper dahil talaga namang napaka-gwapo niya. Kahit sinong babae ay mahuhulog ang loob sa kaniya.

"I see. So... if I will fire you now, will you accept it?" biglang seryosong tanong niya na siyang ikinatigil ko.

Agad na pumasok sa isip ko ang kapatid ko, paano na kami mabubuhay?

Pinigilan ko ang sarili kong maiyak sa harap niya. "P-pero bakit ho? May n-nagawa po ba akong mali?" gumagaral ang boses kong tanong sa kaniya.

"Sh**, please, don't cry. Patay ako kay Godric nito kapag umiyak ka." dinig kong bulong niya.

"H-ho?" naiiyak kong tanong sa kanya dahil hindi ko narinig ang sinabi niya.

"Don't cry. I was just kidding. Hindi kita tatanggalin." Nakangiti niyang sabi pagkuwan.

"Talaga po?" Mabuhayan naman ako ng pag-asa at saya dahil sa sinabi niya, ngunit agad itong nawala sa sunod niyang sinabi.

"Yes, but I will have to transfer you to Villaterra Entertainment Corp."

"SOBRANG mami-miss ktia, Elize. Bakit naman kasi sa dami natin ay ikaw pa ang napiling ilipat ni Sir? Basta tatawagan mo ako lagi ha. I-kumusta mo na rin ako sa magiging boss mo."

Humahagikgik na sabi ni Fergie habang nag-aayos ako ng gamit ko. Napaikot na lang ako ng mga mata sa tinuran niya.

Dalawang araw mula nang sabihin ni Sir Marriott na ililipat niya ako sa brother company namin ay wala akong nagawa kung hindi sumunod. Gustuhin ko mang tanungin sa kanya kung bakit ay pinili ko na lang tanggapin ang desisyon niya dahil siya pa rin ang boss ko. Pero aaminin ko na nagtataka ako kung bakit.

At para namang binibiro ako ng tadhana dahil ang taong pilit kong iniwasang makita ay magiging boss ko na. Ngayon ay hindi na maiwasan ang aming pagkikita at posibleng pag-uusap. Natatakot lamang ako sa possible niyang gawin at sabihin sa akin dahil hindi naging maganda ang aming huling pagkikita.

"Hindi ko rin alam pero nagpapasalamat na rin naman ako dahil tataas ang posisyon ko at madadagdagan ang sweldo ko. Alam mo naman na kailangan naming iyan ng kapatid ko." Nakangiti kong sabi sa kaniya nang matapos na ako. Dalawang box ang naipon ko sa mga gamit ko at kayang-kaya ko naman ito. Ngayong araw din na ito ako nakatakdang lumipat sa VEC.

"Elize, phone."

"Salamat." Pasasalamat ko sabay kuha ng phone mula kay Mary. "Hello?"

"Ma'am Elize?" nabosesan ko agad ang butihin naming guard sa baba.

"Ako nga ho, Manong."

"Narito na po ang sundo niyo papunta sa V.E.C."

"Sige ho. Pakisabi na lang ho na pababa na ako. Salamat ho." Ibinaba ko na ang phone at agad na kinuha ang isang box habang ang isa naman ay bitbit ni Fergie. Sabay na kaming sumakay ng elevator.

"Wag mo akong kakalimutan doon, ha? Pero seriously, natutawa ako para sayo. `Wag mo nang pansinin 'yung iba kasi bitter lang sila."

Ilang sandali kaming nakapag-usap bago makarating sa Ground Floor. Paglabas sa glass doors ay nagulat naman ako sa taong bumungad sa amin.

"Justin?!"

"Long time no see, love."

Ibinaba ko muna ang hawak kong box at hinawakan sa kaliwa kong kamay ang bag ko at nakangiting lumapit kay Justin. Nang makalapit sa kaniya ay pinagpapalo ko siya nang pinagpapalo.

"Long time no see, long time no see mo mukha mo! Bakit hindi ka man lang nagpaparamdam na damuho ka? At bakit ka nandito ha?" Nagtampo kong tamong sa kaniya at tinigil ko na ang pagpalo sa kaniya at hingal na muling isinukbit ang bag ko.

Nakasimangot siya habang hinihimas ang katawan niyang tinamaan ng hampas ko. "Napaka-brutal mo talaga kahit kailan. Hindi mo man lang ba ako namiss?" Lumabi siya bago ngumisi at binuksan ang pintong isang itim na kotse. "Well, Miss Elize, I'll be your chauffeur for today."

"Bakit? Bakit nga pala nandito ka? Akala ko nasa Singapore ka para sa project?" sunod-sunod kong tanong sa kanya.

"Doon ko na sa'yo ikwe- kwento ang lahat, okay? Sumakay ka muna para makaalis na tayo. God—I mean, God bless our journey."

Naguguluhan man ay sinunod ko na ang gusto niya. Bumaling ako kay Fergie na malagkit ang tingin kay Justin nang kunin niya ang kahon at muntik pa siyang mahimatay nang ngitian siya ng best friend ko. Natawa naman ako ng bahagya at nagpaalamanan na kaming dalawa. Mula high school pa lang ay kaibigan ko na si Justin at mula noon ay hindi naputol ang pagkakaibigan namin dahil halos magkapit- bahay lang kami.

Habang nasa byahe patungong Mandaluyong ay nag- kwento si Justin. Inamin niyang dati siyang nagtatrabaho sa ilalim ng pamamahala ni Godric, pero nag-resign na siya at nag-trabaho sa isang maliit na company at ngayon ay bumalik na siya bilang isang Advertising Director na si Godric mismo ang nag- alok sa kanya.

Natahimik na lang ako nang matapos niya ang sinasabi niya. Napakaliit nga naman ng mundo. Parang lahat na lang ng taong malalapit o bagay ay nakakonekta sa aming dalawa ni Godric.
Kabanata 3
9 - 11 minutes

Elizabeth Cruz's POV

"EVERYONE, I'd like you to meet our new Advertising Assistant, Miss Elizabeth Cruz."

Ngumiti ako sa lahat at kumaway bago yumukod ng bahagya kahit pa kinakabahan ako. Puro bagong mukha ang nakikita ko at ang ilan sa kanila ay parang labag sa loob na makilala ako. "Maraming salamat po sa inyong lahat. Masaya akong makatrabaho kayong lahat."

Iba't- ibang klase ng pagtanggap ang natanggap ko, may mga masasaya, may ibang walang paki at may iba namang hindi maikakailang may pagkadisgusto sa akin, pero tulad ng lagi kong ginagawa ay hindi ko sila binibigyang pansin dahil masaya ako sa natanggap kong promotion mula sa aking boss. Isa na rin siguro itong dahilan para husgahan nila ako dahil isa lamang akong High School Graduate.

Mabait naman ang bago kong boss na si Mr. Errol Matabungkay, ang Advertising Manager, pati na rin ang iba at talagang nangangapa pa ako sa bago kong trabaho pero naging mabait naman ang mga kasamahan ko sa pagtuturo sa akin. Hindi rin nawala ang ilang parinig na hindi ko binibigyan ng pansin.

Lunch break ay katatapos ko lang kumain nang makatanggap ako ng isang private mail. Nang buksan ko ito ay napakagat labi ako nan makitang kay Godric ito nanggaling. Pinapaakyat niya ako sa opisina niya para batiin siya. Mukhang tama nga ang hinala ko na siya ang may kagagawan kaya ako inilipat.

Dumiretso na lang daw ako sa loob dahil wala ang sekretarya niya. Napabuntong- hininga ako bago binura ang message at tumayo na. Nagpaalam lang ako sandali sa kanila na magpupunta sa Restroom bago dumiretso sa elevator. Mabuti na lang at wala akong nakasabay kaya malaya akong nakarating sa Top Floor. Pagbukas ng elevator ay tumambad sa akin ang makintab na sahig. Gawa ito sa itim na marble. Napansin kong kumpara sa floor namin ay tatlong kulay lamang ang buong floor. Red, black at white. Ang mga paborito kong kulay.

Hindi ko naman ito binigyang pansin at tuloy- tuloy na naglakad papunta sa Glass Door na nasa pinakadulo. Kitang- kita ko na ang bakanteng mesa ni Godric kaya naman nagtaka ako.

Tulad ng sabi niya ay pumasok na ako at takang iniikot ang mata sa harapan ko dahil hindi ko sya makita. Bahagya na lang akong napatalon nang makarinig ako ng tunog. Nang ilibot ko ang paningin ko ay nakita kong unti- untiing natatapkan ng bakal ang mga salamin.

Bahagya na lang akong nakaramdam ng paghila at ang biglang pagsandal sa pinto. Napaungol ako sa sakit at napapikit dahil sa bahagyang pagtama ko rito. Nang imulat kong muli ang mga mata ko ay natagpuan ko ang sarili kong nakatingin sa mga mata niya. Mga mata niyang hindi ako nagsasawang titigan noon... hanggang ngayon.

"Masakit ba, Darling? Sorry. I just thought that if you love giving someone so much pain then you will love receiving one too." he said huskily while licking his lips.

Napasinghap na lang ako nang inangat niya ang isa kong hita at ipulupot ito sa baywang niya at lalong hinapit palapit sa katawan niya kaya naman lahat ng parte ng katawan ko ay nakadikit sa kaniya. Ramdam na ramdam ko ang init na nagmumula mula sa katawan niya.

Nang akmang hahawakan niya ako sa likuran ay pinigilan ko na ang kamay niya.

"Wag mong gawin 'to, please." mahinang pakiusap ko sa kanya.

"Why not? We've done this many times before, right?" nakangising sabi niya at napapikit na lang ako nang ilapit niya ang mukha niya sa leeg ko at samyuhin ito. "You still smell so good. I wonder... will you still scream my name when you come with me inside you?"

Pinikit ko nang mariin ang mga mata ko. "Please.. Godric. Ayoko nito." pikit-mat ang pakiusap ko sa kaniya.

Natigilan siya at parang binuhusan ng malamig na tubig. Binitawan niya ako at mariing tinitigan sa aking mga mata na para bang may hinahanap na sagot.

"You've changed so much, Beth." sabi niya sa tonong... malungkot? Pero bakit siya magiging malungkot? Hindi ba't galit siya sa akin?

Sabay ng pagtali kod ko sa kanya ay ang pagbagsak ng luhang kanina ko pa pinipigilan.

"Hindi lang ako ang nag-iba, Godric. Hindi na kita makilala. Hindi na ikaw 'yung lalaking nakilala ko noon."

Bago lumabas ay natigilan ako sa sunod niyang sinabi.

"Maybe because you're the reason behind it. You changed me."

I sang linggo matapos akong malipat sa V.E.C ay naging maayos naman ang lahat pwera kay Godric. Mababait naman ang mga bago kong kasamahan pero syempre, mas komportable pa rin ako sa mga naging kaibigan ko na sa dati kong kumpanya. Wala rin namang pinagkaiba halos ang bago kong trabaho dito.

Si Godric? Matapos ang pangyayari noon ay hindi ko pa siya nakikita ulit. Nakapagtataka oo, pero mabuti na rin iyon dahil hindi naging maganda ang huli naming pag-uusap. At hanggang ngayon ay inis pa rin ako sa ginawa niya sa kawawang si Kirt! Wala namang ginagawang masama iyong tao pero tinanggal niya! Hindi man lang inisip na may pamilya itong sinusupportahan.

Si Kirt ay isa sa mga kasamahan ko na naging mabait at malapit sa akin kahit na bago pa lang ako rito, ngunit ito rin pala ang magiging mitsa ng huling araw niya nang bigla na lamang siyang tanggalin ni Godric.

Kung alam lang niya.. kung alam lang niya ang totoo.

Sa ngayon kasi, may mga bagay na mas makabubuting hindi na lang sabihin. Past is past ika

nga. Ayokong mabuhay pa kami sa alaala ng nakaraan gayung alamko na hanggang ngayon ay may galit pa rin siya sa akin.

"No way!"

Natigilan ako sa pagkain nang marinig ko ang malakas na bulalas ng babae sa katabi lang naming mesa. Nang palihim ko silang sulyapan ay samahan pala ito ng mga secretaries at assistants.

Muli kong ibinaling ang atensyon ko sa pagkain dahil hindi naman ako tsismosa. Tumingin ako sa mga kasama kong kumakain at ang iba sa kanila ay patuloy lang sa pagkain ang iba naman ay may sariling mundo.

"Masarap ba? Malaki ba si Sir?" bungisngis na tanong uli ng babae sa katabing mesa na bahagya kong ikinaubo. Mabuti na lamang at napainomkaagad ako ng tubig.

Grabe ha! Dito talaga pag-usapan ang mga ganoong bagay?

"Hay girls hindi ko ma-explain. Sobrang wild niya at nang matapos kami ay lantang gulay na ako. Halos lahat yata ng parte ng katawan ko ay may marka niya. Halos hindi ako makatayo at hanggang ngayon ay ramdamko siya sa loob ko. Bagay na bagay sa kaniya ang pangalan niya, isa siyang God sa kama." malanding sabi naman ng babae sabay hagikgik.

Sa narinig ay parang may kamay na bakal na pumisil sa puso ko pero hindi ko iyon pinahalata sa mga kasamahan ko. Muli akong lumigon para tignan kung sino ang nagsalita at nakita ko ang isang babaeng may matinkad na pulang buhok.

"Grabe. Magpakulay na rin kaya ako ng pulang buhok!" eksaheradang sabi ng isa.

"Hindi lang naman sa buhok 'yan girl. Dapat sexy and pretty ka rin." bungisngis na sabi ng pulang buhok na babae.

Ibinaba ko ang kusara't tinidor ko dahil sa pakiramdam na nawalan ako ng gana. "Excuse me guys. Mauna na ako sa inyong bumalik ha?" paalam ko sa iba at tumango naman silang lahat. Bitbit ang tray ay nadaanan ko ang mesa ng mga haliparot at inilagay ito sa counter.

Habang naglalakad pabalik sa taas ay hindi ko maiwasang isipin ang mga narinig. So, totoo nga pala na playboy siya at kung kani-kaninong babae pumapatol. Base sa narinig ko ay gusto niya ng mga redhead. Ayaw ko mang mag-assume na ako ang dahilan pero may parte ng isip kong alamang totoo.

Bakit? Because I used to be a redhead too.

Noong kami pang dalawa ay laging pula ang buhok ko at gustong-gusto niya ang kulay nito noon habang pinaglalaruan ito o inaamoy-amoy.

Umiling ako para mapalis iyon sa isip ko at nang magbalik ako sa ulirat ay nakita ko ang papasaring elevator. Binilisan ko ang lakad at pinigilan ang pagsara nito pero natigilan ako nang makita ko siya. As usual ay blanko ang mukha niya at nang maalala ko ang pinag-uusapan ng mga babae sa cafeteria ay mas lalo akong natigilan.

Ihahakbang ko na sana ang isa ko pang paa pero tumigil ako. Nakita ko kung paanong nagtagis ang mga bagang niya at ang mga mata niya ay may halong panunumbat at hinanakit bago tuluyang sumara ang elevator.

Napapikit ako at napakagat sa labi. Hindi ako sumakay kasama siya hindi dahil sa mga narinig ko kung hindi dahil sa mga tingin niya. Hindi ko kayang makasama siya sa isang lugar na

kaming dalawa lang.

"SAAN KA BA nagpupunta ha, Skye? Ilang araw na akong umuwi na hindi kita naabutan at umuwi ka ay gabing- gabi na." tanong ko isang gabi habang kumakain kami ng kapatid kong disi - otso anyos na si Skye. "At kailan mo pa kinulayan ng pula iyang buhok mo?"

Inikutan niya ako ng mga mata. "Ate, malaki na ako. Hindi ko na kailangang ipagpaalam sa'yo lahat ng lakad ko." paanas niyang sagot.

Napabuntong- hininga na lang ako. "Skye, tayong dalawa na lang ang magkasama. Alam mong hindi kita pababayaan, alam ko ang likaw ng bituka ng mga kabataang lalaki ngayon. Skye, kung gumagala ka lang sige hindi kita pipigilan pero sana ay hindi ka gumagawa ng bagay na pagsisisihan mo."

"Alam ko ang ginagawa ko, Ate. Hindi mo na ako kailangang pangaralan."

Napabuntong- hininga na lang akong muli sa inasal ng kapatid ko at napailing. Sana nga ay wala siyang ginagawang ikasisira ng kinabukasan niya.

Sa mga sumunod pang araw ay ganoon pa rin ang nangyari. Papasok siya sa umaga, gagala sa gabi at God knows kung sino ang mga kasama niya dahil wala namang sumusundo sa kaniya. Sa tuwing tatunugin ko naman siya ay hindi siya sumasagot.

Hanggang sa isang araw na galing ako sa trabaho ay naabutan ko siyang umiiyak sa hardin.

Lumapit ako sa kaniya at naupo sa tabi niya. "Bakit ka umiiyak, bunso?"

"A- ate.. ayaw na niya sa akin. P- pinaglaruan lang niya ako." sumbong niya sa pagitan ng pagiiyak niya.

"Sino?"

"S- si Godric Villaterra."

Kabanata 4
8 - 10 minutes

Elizabeth Cruz's POV

Napakuyom ako ng kamao sa narinig at kaagad na kumulo ang dugo ko sa galit. Pati ba naman bata ay papatulan niya! Makikita mo. Makikita mo!

Kinabukasan ay may company party at invited ang lahat kaya naman siguradong naroon si Godric. Papasok pa lang ako ng may humintong kotse sa harapan ng bahay namin. Nagpapasalamat akong wala nang tao sa bahay kung hindi ay sangkatutak na tanong ang aabutin ko.

Bumaba ang driver at may kinuhang isang malaking kahon sa loob at ibinigay sa akin.

"Elizabeth Cruz?" tanong niya.

"Ah, oo." nangingimi kong tanong. "Ano ho ito?" taka kong tanong habang nakatingin sa kahon, ngunit tinanggap naman ito.

"Padala ni Mr. Villaterra. May note siya sa loob at pakibasa na lang. Sige." sabi niya at umalis na at naiwan akong nakanganga.

I binaba ko ang kahon sa mesa sa hardin at maging ang bag ko at tinignan ang laman ng kahon. Napasinghap ako nang makita ko ang isang napakagandang pulang damit.

Kinuha ko ang sulat na kasama at binasa. "Dearest Beth, Wear this tonight. This isn't a request, but an order as your boss and I'm not giving you any chance to refuse. Show up wearing this or do not come at all. GV."

"Ha." hindi ako makapaniwala sa nabasa ko. Napaka-arogante niya talaga. Nakasimangot kong sabi sa sarili.

Muli akong tumingin sa magandang dress. "Sige. Susundin ko ang gusto mo, but be ready for your surprise." napangisi ako at ibinalik ang sulat sa dress pagkatapos ay itinago ito sa kwarto namin ni Skye na walang makakakita.

Godric Villatierra's POV

I glared at the two people laughing while talking inside the office. Beth and Kirt. My Beth.

Halos madurog na ang mga ngipin ko at ang panga ko sa galit na nararamdaman ko. Selos? Pft, no. Bakit ako magseselos? Galit? Oo. She has no right to be happy with someone after what she did to me. No other man shouldn't make her laugh. No other man has the right to touch her.

So I did what I thought was right. I fired him—scratch that, I transferred him to M&V.

Tanda ko pa isang hapon nang makatanggap ako ng isang private chat from her.

"Bakit mo iyon ginawa?"

"Did what?"

"Bakit mo tinanggal si Kirt ng walang dahilan! Wala naman siyang ginagawa at isa siya sa mga tapat mong manggagawa."

"Let's get one thing straight, Ms. Cruz. Sino man ang tanggalin ko ay wala kang sabi dahil kumpanya ko ito at empleyado ko siya. Hell, I can fire you for even questioning that."

"Then do it."

I clenched my fists at her reply. Mula noon hanggang ngayon ay talagang palaban na siya.

Isinara ko ang chatbox at pinatay ang computer. Why would I do that? Hindi ko pa naipaparamdamsa'yo lahat ng pinaramdammo sa akin noon.

As I was hanging out in F&I, one particular redhead girl caught my eye. It's like looking at someone you used to know in the past, she looks exactly like Elizabeth when she was with me. When we were together. When we were young.

Lumapit ako sa kaniya at pinakatitigan siya. Hindi nga ako niloloko lang ng isip ko dahil parang dopleganger siya ni Elizabeth.

"Hey." agaw pansin ko sa kanya.

Tumigil siya sa pagsayaw kasama ng mga kaibigan niya at lumigon sa akin. She gave me a look from head to toe and smiled. She does not look that young at siguradong nasa tamang edad na siya dahil bawal ang minor sa club.

"Hello."

"You look familiar." I said.

She giggled and twirled a strand of her hair. "Pick up line ba 'yan?"

"No. I was wondering, what is your name?"

"Skye. Skye Cruz." Pagpapakilala niya at inilahad niya ang kamay niya at tinanggap ko naman ito. Cruz. Tama nga ang hinala ko, this girl is Beth's younger sister.

I went to pull away, but she squeezed my hand. Oh, this girl is a bit bold, alright.

She gave me her number and I accepted it pero dahil lang sa natuwa ako sa kanya. I naya ko siya isang beses na lumabas pero bilang magkaibigan lang. She reminds me so much of the girl I loved and adored so much. I was very fond of Skye.

But then after a few meetings, she confessed that she likes me. Noong una naman ay alam kong may tama na siya sa akin pero hindi ko iyon sineryoso. What did I do? I turned her down as gently as I could pero hindi niya iyon naintindihan.

Days after, the day of the party came. Taunan ko itong idinaraos bilang tagumpay ng kumpanya. Ang tagumpay ng kumpanya ay tagumpay ng lahat kaya naman isa rin iyong maituturing na day off para sa lahat. I contacted my friend who's a stylist for a dress days before and it arrived yesterday.

Nang makita ko ito ay napangiti ako at agad na ipinadala kay Elizabeth, excited to see her wearing the gown. Night of the party came at marami nang tao sa paligid. Galing sa iba't-ibang department. Jasper also came with his wife.

"Man, how's Stella doing?" tanong niya habang nakatayo kami.

"Exhausting." tipid kong sagot sabay inom ng brandy. "Matapos lang 'to ay pupunta ako ng France I swear." I chuckled at him and gave him a toast.

He laughed and shook his head. "I know. We've been working our ass for weeks now at malapit na ang presentation. Kapag hindi ito naging successful ay magwawala ako."

"Careful. Christine might throw you out of the bedroom" I teased him pertaining to his wife.

"Hindi 'yan. Masiyado niyang mahal ang Jasper Junior ko para paalisin ako sa kwarto." natatawa niyang sabi.

"Dude, TM!" biro ko sa kanya at sabay kaming nagkatawanan.

"TM your face kung hindi pa araw-araw yata ay iba-ibang babae ang kinakama mo. Nagpapatest ka ba, dude?" pang-aasar niya.

Sinuntok ko siya sa braso sa sinabi niya. "Gago. Regular akong nagpapatest at hindi naman araw-araw, exaggerated ka masyado."

"Oh, I forgot. You like those redhead women, huh? Reminds you of a certain person?" he teased with a raised brow.

I snorted and looked away. "Shut up."

"What it's true? Do you really think that fucking them will make you forget about her?"

"No. I f*ck them to make myself remember what this 'certain redhead' did to me." pag-amin ko sa sapantaha niya.

He looked past me and smirked before sipping from his glass. "And speaking of redheads... here she comes."

I turned my head and saw her and... goddamn.

Marga never fails to amaze me as I look at how stunning Elizabeth is, wearing Marga's blood red gown with her curves in the right places. How I want to trace that body with my hand. How I want to feel her body against mine once again. I miss the feeling of her soft body against mine.

You'll be mine again, Elizabeth. Just wait and see. You can never avoid me. I thought as she stopped in front of me. I opened my mouth to tell her how gorgeous she is, but my head suddenly snapped to the side and I felt my left cheek burning from her punch. Dammit.

Malalakas na pagsinghap at bulungan ang namayani sa buong venue. Hinimas ko ang nag-iinit kong pisngi, wala akong naramdamang sakit pero sigurado akong namumula pa rin ito. I glared at the woman in front of me who has the guts to punch me. The Godric Villatierra, the man of the hour, in front of these people.

"I to ang una ang huling beses ko itong sasabihin. Layuan mo ang kapatid ko at 'wag na 'wag mo siyang kakantiin." she warned with full of anger in her eyes that should make her look scary, but she looks so hot to me right now.

I raised my eyebrow at her, daring her to do it again, but she just glared at me one last time before she walked away. My eyes followed her retreating body. I grinned as I watched her sexy little ass walk away from me. It's funny that she thought I would do what she said.

"You don't know what you've done, my little vixen." I said as I followed her. I will show you how to properly use that hand of yours.

Nang makalabas sa event's room ay nakita ko siyang naglalakad palayo. Oh, no Beth, not this time.

I went after her and gripped her arm in my hand, hinila ko siya pasakay sa elevator at kahit na anong protesta niya ay wala siyang nagawa. I sinandal ko siya sa gilid at hinarang ang mga kamay sa magkabilang gilid ng ulo niya.

"No one hurts me and gets away with it. I'll show you how to properly use that hand of yours... Beth." I breathed out her name and she shivered against me.

m.dream.com

Kabanata 5

13 - 16 minutes

Godric Villatierra's POV

"Hindi ako interesado, Mr. Villatierra, so I suggest na pakawalan mo ako at hindi ako gagawa ng gulo." She said using her 'ready-to-fight' voice. Just like before.

I raised my hand and pressed the back of my hand to her cheek. "You're still feisty, Beth."

She slapped my hand away from her face. "Stop calling me Beth."

I raised my eyebrow and stood straight. "Yeah? Bakit? Does it bring back some memories?" I asked sarcastically and the elevator stopped. Hahawakan ko sana siya ulit sa kamay pero umiwas siya.

"Kaya kong maglakad." nakairap niyang sabi at naunang maglakad. I watched her hips move and I bit my lip as I remember the nights we spent together when she used to be mine. The way she'll wrap those legs around me as I thrust myself deep inside her and the way she moans my name.

Oh, f***. Now I feel like a pervert.

I groaned and forced myself to calm down, hindi dapat ako ang naapektuhan. Siya dapat ang naapektuhan sa akin. Not the other way round. I followed after her and opened my door for her. She scoffed and said nothing. Hindi ko na kailangan pang ibaba ang harang ng glass windows ko dahil nakababa na ito kaya naman ang ginawa ko na lang ay ang i-lock ang pinto.

I removed my coat and loosened my tie. "Ano na nga ulit ang sinabi mo kanina nang suntukin mo ako? Layuan ko ang kapatid mo? Bakit? Base sa sinabi niya, she's already an adult kaya naman hindi na niya kailangan ng permiso mo." I said as I decided to tease her. Hindi ko siya itatama sa pag-aakala niya. "And that punch is weak by the way. I'm sure your hand is hurt by the way it's shaking." punto ko sabay turo sa kamay niyang ginamit sa pagsuntok sa akin.

I chuckled when she covered her hand and placed it behind her. "Bakit mo ba ako dinala dito?"

"To teach you a lesson, what else." I strode to where she's standing and gripped her waist making her automatically wrap her legs around me. "Good girl."

Her cheeks reddened and before she could protest ay binuksan ko na ang secret room ko at inilapag siya sa kama. Tatayo sana siya pero pinigilan ko siya.

"Let me go! Who knows kung ilang babae ang inihiga mo dito!" pinagpapalo niya ako sa braso, but her attempts are futile.

I chuckled and gripped her hands. "Jealous?"

Umirap siya pero hindi sumagot. Pabuntong-hininga kong binitawan ang mga kamay niya at tumayo. "Don't worry, ikaw pa lang ang kauna-unahang babaeng nakapasok dito. Konti lang ang nakakaalam ng lugar na ito. This is my rest room to put it simply, dito ako nagtatago kapag ayaw kong makita sinuman sa kumpanya." tumawa ako bago pumunta sa bathroom at kinuha ang first aid kit. Lumapit ako sa ref at kumuha ng yelo pagkatapos ay naupo sa harapan niya.

Lahat ng kakailanganin ng isang tao ay mayroon sa secret room ko na ito dahil kapag tinatamad na ako o kapag maraming trabaho ay dito na ako natutulog.

Kinuha ko ang kamay niya pero inagaw niya ito sa akin. "Don't be stubborn. Bago pa tuluyang mamaga iyan ay lagyan na natin ng yelo." muli kong kinuha ang kamay niya at inilapag sa hita ko. Sinipat ko ito at nakitang namumula na. "Tsk. Sa susunod kasi, 'wag kang suntok nang suntok. Matigas ang mukha ko, puro 'yan muscle nasaktan ka pa tuloy. Stupida." pang-aasar ko sa kaniya at ibinalot ko ang yelo sa isang bimpot at idinampi ito sa kamay niya.

"Dapat lang sa'yo 'yan." bulong niya. Hindi ako sumagot at ibinabad sa yelo ang kamay niya bago ito pinunasan.

Ramdam ko ang tingin niya sa akin kaya naman naisip ko siyang asarin. "I'm going to melt." I said and turned at her.

She didn't say anything and just stared at me. I stared back just as hard. Oh how I want to kiss those lips and find out if she tasted just as sweet as before.

"F*ck it." I dropped whatever I was holding and gripped the back of her head and slammed my lips to hers.

F*cking hell, still as sweet, if not sweeter. Just kissing her lips brings back memories from before. This is wrong, but what is right anyway?

I yanked her hair and that made our lips to part. I look at her lips then at her eyes. "Gusto mo bang malaman kung saan dapat ginagamit ang kamay mo?" Hindi ko na siya hinintay na sumagot at kinuha ang kamay niya at ipinatong ito sa kahandaan ko. "This. Feel me, Beth. Feel the effect you still had in me."

I expected her to put her hand away or kick me, curse at me. Hindi ko inasahang hihigpit an niya ang hawak niya. She started to stroke me through my pants, making me groan and I threw my head back. She still knows how and where to grip me. Kabisado pa rin niya kung sa paanong bilis at higpit ang gusto ko.

"Yes, baby. Keep going." I moaned. I hate this feeling, I hate that she still can make me go crazy.

She started going faster and when I was about to come, she pulled away. "F*ck! Why?!" I shouted frustratedly.

I'm almost there, almost!

"Bakit hindi ka magtawag ng isa sa mga ikinama mo para tapusin 'yan?" sabi niya sa seryosong tono bago tumayo.

Bago pa siya makalayo ay pinigilan ko siya at marahang itinulak pasandal sa pader. I dinikit ko ang katawan ko sa kaniya dahilang para mapasinghap siya nang maramdaman ang lahat sa akin.

I grinded myself upwards and she gripped my arms for support. Making sure that my length will brushed past her core.

"You can't get away from me, Beth. Wherever you are, whatever you're doing. I will follow you." I said not to stop my movements. I keep going faster and harder, grinding against her.

Chasing our release, chasing that familiar feeling with her.

I reconnected our lips, this time with so much hunger, my anger, my longing. I put everything in our kiss.

I felt my end was near, but I stopped myself. I closed my eyes while listening to her moans. Sh**, how I missed those moans.

I pulled my lips away from her and bit her shoulder making her come first. She shouted in pleasure and I bit back mine. I pulled myself away from her, aware of the large tent in front of my pants, but I ignored it.

I grinned at her weakened state and chuckled. "At least I know I can still make you come without me even f*cking you. I could still make you shout in pleasure." I teased with a smirk before I adjusted myself in my pants. "You're free to leave now." I turned my back to her and clenched my jaw to stop myself from taking her completely. Now that I know that I still have the same effect on her.

Elizabeth Cruz's POV

"Bastard! Gago! Manwhore!" I ba't-ibang insulto ang lumalabas sa bibig ko habang lulan ng elevator pababa sa ground floor. Pinaglaruan lang niya ako, may gusto lang siyang patunayan sa sarili niya at ako namang si tanga ay nagpatangay!

Gusto ko nang makauwi dahil gusto kong maligo, gusto kong alisin lahat ng ebidensya ng epekto niya sa akin. How could I be so stupid?!

My face flamed nang maalala ko kung paano akong kumapit sa kaniya habang... Ugh! I even moaned, I came when he bit my shoulder! Ano ka, Elizabeth? Masokista?! Nangigil kong tanong sa sarili ko.

Umuusok ang tenga at ilong ko sa galit na nararamdaman. Nakabawi siya sa pagsuntok ko sa kaniya pero sa susunod ay sisiguraduhin kong ako naman ang mananalo. Gagawin ko sa kaniya ang ginawa niya sa akin o kaya ay mas matindi pa! Pangako ko sa sarili habang naglalakad palabas ng kumpanya.

Makikita mo, Godric. Lintik lang ang walang ganti.

Pag-uwi sa bahay ay hindi ko inasahan ang maabutan kong eksena. Si Tiyong ay hinihila ang kapatid ko palabas ng bahay kaya naman agad akong sumaklolo sa kapatid ko.

"Bakit ho ba, Tiyong?!" tanong ko kay Tiyong habang hila-hila sa kamay si Skye.

"Ikaw, wala kang pakialam dito! Ilang taon na namin kayong pinapalamon kaya oras na para magbayad kayo! Gagawin kong pambayad utang itong kapatid mo at wala kang magagawa!" naramdaman ko ang mahigpit na hawak ni Tiyong sa braso ko para pigilan akong makuha si Skye.

"Hindi! Hindi ako papayag!" pilit akong kumawala kay Tiyong at hinila si Skye at inilagay sa likuran ko. "Ako na lang! Ako na lang ang ipambayad niyo pero 'wag ang kapatid ko!"

Napangisi sa narinig si Tiyong bago napatango. "Mas gusto nila ng mas bata pero siguro naman ay pasado ka na tutal bihasa ka na at maganda pa naman." hindi na siya nag-aksaya pang panahon at agad akong hinila palabas ng bahay.

"At e! At e huwag kang sumama! Ako na lang ang sasama!" habol ni Skye mula sa likuran ko.

Nilingon ko siya at nakitang hawak-hawak siya ni Tiyong. Umiling ako at pilit na ngumiti sa kapatid ko para ipaalam sa kanya na magiging ayos din ang lahat.

Isinakay ako ni Tiyong sa isang tricycle at saka siya sumunod para siguraduhing hindi ako bababa. Napapikit na lang ako at hiniling na sana ay gabayan ako ng Diyos.

Ilang minuto rin kaming bumiyahe bago tumigil. Muli akong hinila ni Tiyong palabas. Hinatak niya ako papasok sa isang lumang gusali at nahintataktan ako nang makitang maraming tao sa paligid, may ilang nakakatakot ang hitsura, may ilang mukhang hindi gagawa ng masama. May ilang kung makatingin ay parang kakainin ako.

Lumapit si Tiyong sa isang lalaki na magaslang ang mukha at may kaitiman at iniwan akong nakatayo roon. "Ito na! Ito na ang ipinangako kong bayad kaya tumupad kayo sa usapan!" sabi niya sa lalaki at itinuro ako.

Tinignan ako ng lalaki mula ulo hanggang paa na parang hinuhubaran at mariing sinuri pagkatapos ay napangisi.

"Tamang-tama ang dating niyo. Akala ko ay ang mga lamang-loob mo na ang ipambabayad mo." Nakangisi niyang saad at nakita ko namang natakot si Tiyong sa banta. Pinalapit ng lalaki ang tatlong babae at itinuro ako. "Paliguan niyo iyan at pabanguhin at dalhin agad sa arena. Bilisan ninyo!" bulyaw niya sa kanila at agad naman akong ibinigay ni Tiyong sa mga babae. Sa kaniyang mga mata ay may pagbabanta na huwag akong gagawa ng kalokohan.

Dinala nila ako sa isang banyo at doon ay sapilitang hinubaran at pinaliguan na parang bata. Kahit anong pakiusap ko na ako na lang ang maliligo ay hindi nila ako pinapakinggan kaya naman hinayaan ko na silang gawin ang gusto nila. Matapos nito ay sinuotan nila ako ng isang pulang lingerie na para bang wala na ring itinago kahit pa nakasuot din ako ng ternong puting panloob. Inisip ko na lang na mas ayos na rin na ako ang naririto at hindi si Skye dahil kung nagkatapon ay hindi ko mapapatawad ang sarili ko kailanman.

Nang matapos ay hinila nila ako at dumaan kami sa isang madilim na parte ng lugar at hinawi ang nakatabing na pulang kurtina. Nasilaw ako sa liwanag at napatakip sa mukha habang patuloy nila akong hinila at pinaluhod sa gitna ng malaking stage na para bang isa akong singer na nakatakdang kumanta. Napasinghap ako nang makita ko ang mga tao sa harap ko. Karamihan ay mga lalaki at iba't-ibang lahi at edad. Marumi ang nakatingin sa akin na para ba akong isang karne na nakat akda nilang isalang at kainin.

Napukaw ng nagsalita ang host ang pansin ko. "Bagong-bago siya. Kitang-kita niyo naman, 'di ba? Sexy, maganda at makinis. Bidding will start at one hundred thousand pesos!"

Napasinghap ako sa narinig at nakaramdam ng takot. I niyakap ko ang mga braso ko sa sarili ko dahil pakiramdam ko ay exposed na exposed ang kabuoan ko. Kahit man lang sa paraang iyon ay ma-protektahan ko ang sarili ko mula sa nakakasuklam nilang mga tingin. Saan ba ako ibinenta ni Tiyong? Sa brothel?

"Two hundred thousand pesos!"

"Two hundred thousand for number 25!"

"Three hundred thousand!"

Napapikit ako nang mariin at hindi na inintindi pa ang sinasabi nila. Bumabalikad ang sikmur a ko sa nakakalulang mga presyong binibitwan nila at dahil na rin sa kadahilanang pinag-aagawan nila ako na parang isang display lang.

"This slave is sold to.... Mr. Zeus Scott for fifteen million!"

Napapikit na lang ako nang mai-anunsiyo na ang hatol sa akin. Wala na. Lahat ng pag-asa kong makalaya ay nawalang parang bula. Ngayon ay mapapasakamay ako ng isang taong hindi ko naman kilala. God knows kung ano ang sasapitin ko sa piling niya.

Ma, Pa, kayo na ang bahala sa akin.

Suot ang isang manipis na lingerie ay marahas nila akong inupo sa loob ng isang kwarto habang hinihintay ang taong nakabili sa akin. Madilim ang paligid at tanging ilaw lang ng buwan ang nagbibigay liwanag Sa kwarto.

Gusto kong umiyak, gusto ko na lang kitilin ang sarili kong buhay para matapos na ang lahat nito, pero hindi. Hindi pwede dahil para sa kapatid ko ay kakayanin ko ito.

Napapiksi ako nang bumukas ang pinto at nang makarinig ako ng mga yabag ay napaatras ako hanggang sa headboard. Pabilis nang pabilis ang tibok ng puso ko habang naglalakad siya palapit sa kamang kinauupuan ko. Mahigpit ang pagkakakapit ko sa sapin na tila baroon kumukuha ng lakas.

Napasinghap ako nang yumuko siya at tumambad sa akin ang isang lalaking naka-maskara. Nakasuot siya ng isang gintong maskara at ang tanging makikita lang ay ang mga mata at bibig niya.

"P- Please, huwag mo akong sasaktan." I pleaded and whimpered before scooting away from him

I trembled in fear when he said nothing and climbed up the bed instead. Unti-unti niyang inilapit ang mukha niya sa akin at napapikit na lang ako at hinintay ang sunod niyang gagawin. Ang inaakala kong gagawin niyang paghalik o pananakit ay naramdaman ko ang mainit niyang hininga sa tenga ko.

"There's one rule that you have to remember from now on." He said huskily that made me shiver and I'm not sure if it's from fear or from pleasure at gusto kong murahin ang sarili ko.

Bakit ka naman makakaramdaman ng pleasure dahil lang sa boses niya?

Nilayo niya ang mukha niya sa akin at tinitigan ako nang mariin. His brown eyes staring back at me. Something about them feels familiar, but unfamiliar at the same time. Itinaas niya ang isa niyang kamay at marahang hinaplos ang pisngi ko.

"You are mine to please, mine to fuck. Your body, face, heart and soul. They are all mine. You. Are. Mine."

m.dream.com
Kabanata 6(M)
13 - 16 minutes

Godric Villatierra's POV

"Hindi ako interesado, Mr. Villatierra, so I suggest na pakawalan mo ako at hindi ako gagawa ng gulo." She said using her 'ready-to-fight' voice. Just like before.

I raised my hand and pressed the back of my hand to her cheek. "You're still feisty, Beth."

She slapped my hand away from her face. "Stop calling me Beth."

I raised my eyebrow and stood straight. "Yeah? Bakit? Does it bring back some memories?" I asked sarcastically and the elevator stopped. Hahawakan ko sana siya ulit sa kamay pero umiwas siya.

"Kaya kong maglakad." nakairap niyang sabi at naunang maglakad. I watched her hips move and I bit my lip as I remember the nights we spent together when she used to be mine. The way she'll wrap those legs around me as I thrust myself deep inside her and the way she moans my name.

Oh, f***. Now I feel like a pervert.

I groaned and forced myself to calm down, hindi dapat ako ang naapektuhan. Siya dapat ang naapektuhan sa akin. Not the other way round. I followed after her and opened my door for her. She scoffed and said nothing. Hindi ko na kailangan pang ibaba ang harang ng glass windows ko dahil nakababa na ito kaya naman ang ginawa ko na lang ay ang i-lock ang pinto.

I removed my coat and loosened my tie. "Ano na nga ulit ang sinabi mo kanina nang suntukin mo ako? Layuan ko ang kapatid mo? Bakit? Base sa sinabi niya, she's already an adult kaya naman hindi na niya kailangan ng permiso mo." I said as I decided to tease her. Hindi ko siya

it at ama sa pag-aakala niya. "And that punch is weak by the way. I'm sure your hand is hurt by the way it's shaking." punto ko sabay turo sa kamay niyang ginamit sa pagsuntok sa akin.

I chuckled when she covered her hand and placed it behind her. "Bakit mo ba ako dinala dito?"

"To teach you a lesson, what else." I strode to where she's standing and gripped her waist making her automatically wrap her legs around me. "Good girl."

Her cheeks reddened and before she could protest ay binuksan ko na ang secret room ko at inilapag siya sa kama. Tatayo sana siya pero pinigilan ko siya.

"Let me go! Who knows kung ilang babae ang inihiga mo dito!" pinagpapalo niya ako sa braso, but her attempts are futile.

I chuckled and gripped her hands. "Jealous?"

Umirap siya pero hindi sumagot. Pabuntong-hininga kong binitawan ang mga kamay niya at tumayo. "Don't worry, ikaw pa lang ang kauna-unahang babaeng nakapasok dito. Konti lang ang nakakaalam ng lugar na ito. This is my rest room to put it simply, dito ako nagtatago kapag ayaw kong makita sinuman sa kumpanya." tumawa ako bago pumunta sa bathroom at kinuha ang first aid kit. Lumapit ako sa ref at kumuha ng yelo pagkatapos ay naupo sa harapan niya.

Lahat ng kakailanganin ng isang tao ay mayroon sa secret room ko na ito dahil kapag tinatamad na ako o kapag maraming trabaho ay dito na ako natutulog.

Kinuha ko ang kamay niya pero inagaw niya ito sa akin. "Don't be stubborn. Bago pa tuluyang maramaga iyan ay lagyan na natin ng yelo." muli kong kinuha ang kamay niya at inilapag sa hita ko. Sinipat ko ito at nakitang namumula na. "Tsk. Sa susunod kasi, 'wag kang suntok nang suntok. Matigas ang mukha ko, puro 'yan muscle nasaktan ka pa tuloy. Stupida." pang-aasar ko sa kaniya at ibinalot ko ang yelo sa isang bimpo at idinampi ito sa kamay niya.

"Dapat lang sa'yo 'yan." bulong niya. Hindi ako sumagot at ibinabad sa yelo ang kamay niya bago ito pinunasan.

Ramdam ko ang tingin niya sa akin kaya naman naisip ko siyang asarin. "I'm going to melt." I said and turned at her.

She didn't say anything and just stared at me. I stared back just as hard. Oh how I want to kiss those lips and find out if she tasted just as sweet as before.

"F*ck it." I dropped whatever I was holding and gripped the back of her head and slammed my lips to hers.

F*cking hell, still as sweet, if not sweeter. Just kissing her lips brings back memories from before. This is wrong, but what is right anyway?

I yanked her hair and that made our lips to part. I look at her lips then at her eyes. "Gusto mo bang malaman kung saan dapat ginagamit ang kamay mo?" Hindi ko na siya hinintay na sumagot at kinuha ang kamay niya at ipinatong ito sa kahandaan ko. "This. Feel me, Beth. Feel the effect you still had in me."

I expected her to put her hand away or kick me, curse at me. Hindi ko inasahang hihigpitan niya ang hawak niya. She started to stroke me through my pants, making me groan and I threw my head back. She still knows how and where to grip me. Kabisado pa rin niya kung sa paanong bilis at higpit ang gusto ko.

"Yes, baby. Keep going." I moaned. I hate this feeling, I hate that she still can make me go crazy.

She started going faster and when I was about to come, she pulled away. "F*ck! Why?!" I shouted frustratedly.

I'm almost there, almost!

"Bakit hindi ka magtawag ng isa sa mga ikinama mo para tapusin 'yan?" sabi niya sa seryosong tono bago tumayo.

Bago pa siya makalayo ay pinigilan ko siya at marahang itinulak pasandal sa pader. Dinikit ko ang katawan ko sa kaniya dahil para mapasinghap siya nang maramdaman ang lahat sa akin.

I grinded myself upwards and she gripped my arms for support. Making sure that my length will brushed past her core.

"You can't get away from me, Beth. Wherever you are, whatever you're doing. I will follow you." I said not to stop my movements. I keep going faster and harder, grinding against her.

Chasing our release, chasing that familiar feeling with her.

I reconnected our lips, this time with so much hunger, my anger, my longing. I put everything in our kiss.

I felt my end was near, but I stopped myself. I closed my eyes while listening to her moans. Sh**, how I missed those moans.

I pulled my lips away from her and bit her shoulder making her come first. She shouted in pleasure and I bit back mine. I pulled myself away from her, aware of the large tent in front of my pants, but I ignored it.

I grinned at her weakened state and chuckled. "At least I know I can still make you come without me even f*cking you. I could still make you shout in pleasure." I teased with a smirk before I adjusted myself in my pants. "You're free to leave now." I turned my back to her and clenched my jaw to stop myself from taking her completely. Now that I know that I still have the same effect on her.

Elizabeth Cruz's POV

"Bastard! Gago! Manwhore!" I ba't-ibang insulto ang lumalabas sa bibig ko habang lulan ng elevator pababa sa ground floor. Pinaglaruan lang niya ako, may gusto lang siyang patunayan sa sarili niya at ako namang si tanga ay nagpatangay!

Gusto ko nang makauwi dahil gusto kong maligo, gusto kong alisin lahat ng ebidensya ng epektong niya sa akin. How could I be so stupid?!

My face flamed nang maalala ko kung paano akong kumapit sa kaniya habang... Ugh! I even moaned, I came when he bit my shoulder! Ano ka, Elizabeth? Masokista?! Nangigil kong tanong sa sarili ko.

Umuusok ang tenga at ilong ko sa galit na nararamdaman. Nakabawi siya sa pagsuntok ko sa kaniya pero sa susunod ay sisiguraduhin kong ako naman ang mananalò. Gagawin ko sa kaniya ang ginawa niya sa akin o kaya ay mas matindi pa! Pangako ko sa sarili habang naglalakad palabas ng kumpanya.

Makikita mo, Godric. Lintik lang ang walang ganti.

Pag-uwi sa bahay ay hindi ko inasahan ang maabutan kong eksena. Si Tiyong ay hinihila ang kapatid ko palabas ng bahay kaya naman agad akong sumaklolo sa kapatid ko.

"Bakit ho ba, Tiyong?!" t anong ko kay Tiyong habang hila- hila sa kamay si Skye.

"I kaw, wala kang pakialam dito! Ilang taon na namin kayong pinapalamon kaya oras na para magbayad kayo! Gagawin kong pambayad utang itong kapatid mo at wala kang magagawa!" naramdaman ko ang mahigpit na hawak ni Tiyang sa braso ko para pigilan akong makuha si Skye.

"Hindi! Hindi ako papayag!" pilit akong kumawala kay Tiyang at hinila si Skye at inilagay sa likuran ko. "Ako na lang! Ako na lang ang ipambayad niyo pero 'wag ang kapatid ko!"

Napangisi sa narinig si Tiyong bago napatango. "Mas gusto nila ng mas bata pero siguro naman ay pasado ka na tutal bihasa ka na at maganda pa naman." hindi na siya nag- aksaya pa ng panahon at agad akong hinila palabas ng bahay.

"At e! At e huwag kang sumama! Ako na lang ang sasama!" habol ni Skye mula sa likuran ko.

Nilingon ko siya at nakitang hawak- hawak siya ni Tiyang. Umiling ako at pilit na ngumiti sa kapatid ko para ipaalam sa kanya na magiging ayos din ang lahat.

I sinakay ako ni Tiyong sa isang tricycle at saka siya sumunod para siguraduhing hindi ako bababa. Napapikit na lang ako at hiniling na sana ay gabayan ako ng Diyos.

Ilang minuto rin kaming bumiyahe bago tumigil. Muli akong hinila ni Tiyong palabas. Hinatak niya ako papasok sa isang lumang gusali at nahintataktan ako nang makitang maraming tao sa paligid, may ilang nakakatakot ang hitsura, may ilang mukhang hindi gagawa ng masama. May ilang kung makatingin ay parang kakainin ako.

Lumapit si Tiyong sa isang lalaki na magaslang ang mukha at may kaitiman at iniwan akong nakatayo roon. "Ito na! Ito na ang ipinangako kong bayad kaya tumupad kayo sa usapan!" sabi niya sa lalaki at itinuro ako.

Tinignan ako ng lalaki mula ulo hanggang paa na parang hinuhubaran at mariing sinuri pagkatapos ay napangisi.

"Tamang- tama ang dating niyo. Akala ko ay ang mga lamang- loob mo na ang ipambabayad mo." Nakangisi niyang saad at nakita ko namang natatag na si Tiyong sa banta. Pinalapit ng lalaki ang tatlong babae at itinuro ako. "Paliguan niyo iyan at pabanguhin at dalhin agad sa arena. Bilisan ninyo!" bulyaw niya sa kanila at agad naman akong ibinigay ni Tiyong sa mga babae. Sa kaniyang mga mata ay may pagbabanta na huwag akong gagawa ng kalokohan.

Dinala nila ako sa isang banyo at doon ay sapilitang hinubaran at pinaliguan na parang bata. Kahit anong pakiusap ko na ako na lang ang maliligo ay hindi nila ako pinapakinggan kaya naman hinayaan ko na silang gawin ang gusto nila. Matapos nito ay sinuotan nila ako ng isang pulang lingerie na para bang wala na ring itinago kahit pa nakasuot din ako ng ternong puting panloob. Inisip ko na lang na mas ayos na rin na ako ang naririto at hindi si Skye dahil kung nagkatapon ay hindi ko mapapatawad ang sarili ko kailanman.

Nang matapos ay hinila nila ako at dumaan kami sa isang madilim na parte ng lugar at hinawi ang nakatabing na pulang kurtina. Nasilaw ako sa liwanag at napatakip sa mukha habang patuloy nila akong hinila at pinaluhod sa gitna ng malaking stage na para bang isa akong singer na nakatadang kumanta. Napasinghap ako nang makita ko ang mga tao sa harap ko. Karamihan ay mga lalaki at iba't- ibang lahi at edad. Marumi ang nakatingin sa akin na para ba akong isang karne na nakatagda nilang isalang at kainin.

Napukaw ng nagsalitang host ang pansin ko. "Bagong- bago siya. Kitang- kita niyo naman, 'di ba? Sexy, maganda at makinis. Bidding will start at one hundred thousand pesos!"

Napasinghap ako sa narinig at nakaramdam ng takot. Iniyakap ko ang mga braso ko sa sarili ko dahil pakiramdam ko ay exposed na exposed ang kabuoan ko. Kahit man lang sa paraang iyon ay ma- protektahan ko ang sarili ko mula sa nakakasuklamnilang mga tingin. Saan ba ako ibinenta ni Tiyong? Sa brot hel?

"Two hundred thousand pesos!"

"Two hundred thousand for number 25!"

"Three hundred thousand!"

Napapikit ako nang mariin at hindi na inintindi pa ang sinasabi nila. Bumabalik tad ang sikmura ko sa nakakalulang mga presyong binibitwan nila at dahil na rin sa kadahilanang pinag-aagawan nila ako na parang isang display lang.

"This slave is sold to.... Mr. Zeus Scott for fifteen million!"

Napapikit na lang ako nang mai- anunsiyo na ang hatol sa akin. Wala na. Lahat ng pag- asa kong makalaya ay nawalang parang bula. Ngayon ay mapapasakamay ako ng isang taong hindi ko naman kilala. God knows kung ano ang sasapitin ko sa piling niya.

Ma, Pa, kayo na ang bahala sa akin.

Suot ang isang manipis na lingerie ay marahas nila akong inupo sa loob ng isang kwarto habang hinihintay ang taong nakabili sa akin. Madilim ang paligid at tanging ilaw lang ng buwan ang nagbibigay liwanag Sa kwarto.

Gusto kong umiyak, gusto ko na lang kitilin ang sarili kong buhay para matapos na ang lahat nito, pero hindi. Hindi pwede dahil para sa kapatid ko ay kakayanin ko ito.

Napapiksi ako nang bumukas ang pinto at nang makarinig ako ng mga yabag ay napaatras ako hanggang sa headboard. Pabilis nang pabilis ang tibok ng puso ko habang naglalakad siya palapit sa kamang kinauupuan ko. Mahigpit ang pagkakakapit ko sa sapin na tila ba roon kumukuha ng lakas.

Napasinghap ako nang yumuko siya at tumambad sa akin ang isang lalaking naka- maskara. Nakasuot siya ng isang gintong maskara at ang tanging makikita lang ay ang mga mata at bibig niya.

"P- Please, huwag mo akong sasaktan." I pleaded and whimpered before scooting away from him

I trembled in fear when he said nothing and climbed up the bed instead. Unti- unti niyang inilapit ang mukha niya sa akin at napapikit na lang ako at hinintay ang sunod niyang gagawin. Ang inaakala kong gagawin niyang paghalik o pananakit ay naramdaman ko ang mainit niyang hininga sa tenga ko.

"There's one rule that you have to remember from now on." He said huskily that made me shiver and I'm not sure if it's from fear or from pleasure at gusto kong murahin ang sarili ko.

Bakit ka naman makakaramdam ng pleasure dahil lang sa boses niya?

Inilayo niya ang mukha niya sa akin at tinitigan ako nang mariin. His brown eyes staring back

at me. Something about them feels familiar, but unfamiliar at the same time. Itinaas niya ang isa niyang kamay at marahang hinaplos ang pisngi ko.

"You are mine to please, mine to fuck. Your body, face, heart and soul. They are all mine. You. Are. Mine."

mdreams.com

Kabanata 6(M)

11 - 14 minutes

Elizabeth Cruz's POV

Unang karanasan. Ito ang unang pagkakataon na inialay natin ang ating sarili sa isang lalaki. Sa lalaking labis nating pinagkakatiwalaan at minamahal. Ang karanasan kung saan masasabimong isa ka nang ganap na 'dalaga' ika nga ng iba.

Paano mo ba naisuko ang sa'yo? May ibang naisuko dahil sa tawag ng laman. Dahil sa curiosity o dahil sa tudyong mga kaibigan. At meron pa nga, dahil sa masaklap na kadahilanang maaga silang namulat sa ganoon. Ang kanilang murang kaisipan ay maagang nabahiran ng kamunduhan at ito'y sinubukan.

Merong namang iba na talaga namang nanindigan at pinanatiling puro at inosente ang katawan para sa lalaking pakakasalan. Minsan, may ibang kababaihan na walang choice dahil sa kahirapan. Ang kanilang puri at pagkababae ay naisusuko sa isang masaklap na dahilan.

Ako? Sa edad na beinte-sais ay aminado naman ako na hindi na ako birhen, ngunit sa tana ng buhay ko ay sa isang lalaki ko lamang inialay ang aking sarili. Ang kabuoan ko. Ang lahat-lahat sa akin. At iyan ay sa lalaking hanggang ngayon pala ay itinatangi ng aking puso.

Si Godric Villalerra.

At hindi ako nagsisisi na sa kanya ko ito ibinigay dahil mula noon hanggang ngayon ay tanging siya pa rin pala talaga ang nagmamay-ari sa akin.

Ngunit nakatamdang magbago ang lahat dahil ngayon ay may 'nakabili' na sa akin.

"Wear this or you'll catch a cold." kalmadong turan ni Zeus, ang suot niyang gintong maskara ay tila kumikinang sa ilalim ng buwan. Naramdaman ko na lamang ang pagpatong niya ng kung ano sa balikat ko, ngunit hindi ako kaagad na nakakilos.

Nanatili akong nakatulala hanggang sa makalabas ang estrangherong nagngangalang Zeus Scott. Ano raw? Sa kanya raw ako? Ang lahat daw sa akin ay kaniya? Kung sabagay nga naman, para akong laruang nabili niya na may karapatan siyang gawin ang lahat ng gusto niya dahil bayad na ako.

Kumalat ang kilabot sa buong katawan ko matapos siyang lumabas at naiwan ang lalaking kasama niya na nakasuot din ng maskara.

Lumapit siya sa akin at naglapag ng isang calling card. "Mula sa Lunes ay gusto ni Mr. Scott na tumira ka na sa bahay niya. Binibigyan ka niya ng sapat na oras para makapag-empake, ngunit oras na tumira ka na kasama niya ay doon ka na uuwi mula sa trabaho." Tila robot na sambit ng lalaki at inilapag din ang isang susi sa ibabaw ng calling card. "Maaari ka pa ring mamuhay na parang dati at hindi ka niya pipigilang pumasok sa trabaho. There are rules you need to follow, ngunit siya na ang bahalang magsabi nito sa'yo."

Tila nagpanting ang mga tenga ko sa narinig at nakaramdaman ko ng biglaang hilo. Paulit-ulit ang mga salitang binitawan niya. Titira ako sa bahay ni Zeus? Paano na si Skye? Paano ko ito

sasabihin sa kanya?

"It's best if you do not anger him, Miss. I suggest you do not try anything that will anger him. Mr. Scott isn't a patient man." Matapos ang payong iyon ay lumabas na ang lalaki at tanging ang tunog na lamang ng sapatos niya ang narinig ko.

Nanghihina akong napasabunot sa sarili ko. Para na akong mababaliw. Gusto kong magwala! Hindi ko alam ang gagawin ko! Paanong nangyaring ganito na ang buhay ko ngayon? Paanong nangyaring naging isa akong laruan at preso ng isang mayamang lalaki?

Napababa ang tingin ko sa manipis kong suot at napahikbi sabay yakap sa sarili at bahagyang natigilan nang malaglag ang kung ano. Napatingin ako sa itim na jacket na nalaglag mula sa balikat ko. Oo nga pala, mayroon siyang ipinatong sa akin. Agad ko itong isinuot at nagpasalamat na malaki ito at mahaba, sapat upang maitago ang halos hubad kong katawan.

Sa paglabas ng lalaki ay siya namang pasok ni tiyong at hindi ko na napigilan pa ang sarili ko at sinugod siya at pinagpapalo sa dibdib, ngunit pinigilan niya ako.

"Wala kayong konsensya! Sarili niyong pamangkin ay ibinenta niyo! Ang sama-sama niyo!"

Itinulak niya ako at napaupo ako sa malambot na kama habang masama ang tingin sa kaniya.

"Tama lang iyan para magkasilbi naman kayo sa aking magkapatid!" singhal niya habang dinuduro ako. "Sinasabi ko sa'yo Elizabeth, huwag kang magtatangkang tumakas dahil ang kapatid mo naman ang ibebenta ko! Hindi ako mangingiming ipalit siya sa'yo kapag may ginawa kang hindi ko nagustuhan! Isa pa, ayaw mo ba n'on? Isang mayamang lalaki ang nakabili sa'yo. Kung ako sa'yo ay gagawin ko lahat ng gusto niya." Nakangisi niyang suhestiyon. Para siyang manyak na inamoy ang bungkos ng perang hawak bago ito pinaypay at lumabas na ng kwarto.

"Hayop." mabilis ang pagtaas-baba ng dibdib kong sabi. "Hayop!" mas malakas kong ulit at sabay batong unan sa pinto.

Ilang minuto kong pinakalma ang sarili ko bago napagdesisyunang umalis na. Para akong isang ninja o hindi kaya naman ay isang magnanakaw na halos lakad-takbo ang ginawa upang makaalis sa lugar na iyon. May mga nakakita sa akin, ngunit nagpasalamat ako na hindi nila ako pinansin. Marahil ay dahil 'sold' na ako at wala na silang pakinabang sa akin. Halos madurog naman ang puso ko nang makita ang ilang babae na umiiyak na habang naghihintay na sila ang isalang atibenta.

Diyos ko, bakit hinahayaan ng mga awtoridad ang ganitong klase ng negosyo? Nanlulumo kong tanong sa sarili ko hanggang sa makalabas ako at ganoon na lamang ang gulat ko nang makita ang sunod-sunod na pagdatang ng pulisya sa liblib na lugar.

Kaagad akong tumalikod at nagtago sa kung saan sa takot na madamay. Nanlalaki ang mga matang sinusundan ang bawat pulis na tumatakbo papasok hawak ang baril. Ilang sandali pa ay dinig ang hiyawan mula sa loob at ang iba't-ibang tunog ng mga paang nagmamadaling tumakas.

Napakurap-kurap ako, ngunit sa kabilang banda ay masaya at malungkot. Malungkot na hindi ako naabutan ng raid at masaya para sa mga kapwa kong babaeng naiwan sa loob dahil ligtas na sila. Hindi sinasadyang mapatingin ako sa gilid at nanigas sa kinatatayuan nang makita ang pamilyar na bultong nakasandal sa pader at kalmadong humihit habang nakapamulsa.

Nakasuot man siya ng maskara ay sigurado akong nakatingin din siya sa akin at lalo akong natigilan nang ngumisi siya bago binitwan ang sigarilyo at tinapakan. Walang lingong-likod siyang lumisan lulan ng mamahalin at itim na itim niyang saksakyan at naiwan akong nagtataka.

Bakit naroon pa siya ay tila may hinihintay?

Kusa akong natigilan ng may ideyang pumasok sa isipan ko. "Impossible." Bulalas ko at napatutup sa bibig habang nakaturo sa loob. "Hindi kaya't siya ang tumawag sa mga pulis? Hindi. Impossible dahil isa siya sa mga bumili." kusang sagot ko sa hinuha ko at umiling.

Pero bakit umalis siya nang makita niya ako?

"Teka, bakit ba iniisip mo pa, Elizabeth? Marami kang problema at huwag mo na itong intindihin. Ang sarili mo ang problemahin mo."

Nagpasalamat ako nang may dumaang tricycle at agad na sumakay. Medyo liblib kasi ang lugar at ilang layo pa ang ibang bahay at idagdag pang madaling-araw na rin siguro. Kaya siguro ito ang piniling kuta ng mga halang ang kaluluwang mga taong iyon. Sinabi ko ang address sa driver at hapong sumandal habang yakap ang sarili.

"Siguradong nag-aalala si Skye sa akin." malungkot kong bulong sa sarili at isipin pa lamang na iiwanan ko siya sa piling ng mga kamag-anak namin ay gusto ko nang maiyak.

"Kuya, magkano po? Sandali lang at kukunin ko ang wallet ko sa loob."

Dahil tinangay na lang ako basta ni Tiyong ay wala man lamang akong nadala kahit na isang kusing. Sana ay maging masaya siya sa halos kalahating milyong presyong nakuha niya sa pagbebenta niya sa pamangkin niya.

Napatigil ako sa paglakad ko papasok sa loob nang magsalita si Kuya. "Bayad na, Miss."

Napakunot-noo ako sa sinabi niya. "B- Bayad? Teka, hindi pa ako nagbabayad, Kuya."

Napakamot sa ulo ang may edad na driver. "May pumara sa akin at sinabing may babaeng sasakay sabay abot ng limang daan kaya bayad na bayad na, Miss. Sige."

Hindi maipinta ang mukha ko habang pinagmamasdan ang trikel na palayo. Mukhang alamko na kung sino ang tinutukoy niyang nagbayad. Nagpupuyos ang damdaming tumalikod ako papasok at hindi naihanda ang sarili nang may biglang yumakap sa akin.

"A- Ate! Akala ko hindi ka na uuwi. Ate, s- sorry!" humahagulgol na sabi ni Skye at napabuntong-hininga na lang ako bago hinaplos ang kulay ngayon ay kulay brown na niyang buhok.

"Ano ka ba? Huwag ka ngang maingay. Natutulog na ang mga tao. Sige ka, baka mapahuli tayo." pagbibiro ko para mabawasan ang tensyon at marahan siyang itinulak palayo sa akin.

"Dapat ako na lang. D- Dapat hinayaan mo na lang na ako ang ibenta niya, Ate." sabi niya sa pagitan ng pagsigok at pagsinghot.

Marahan ko naman siyang pinitik sa noo. "Iyan naman ang hinding-hindi ko mapapayang mangyari, bunso. Ako ang ate mo kaya ako ang dapat na.." kusa akong tumigil sa sinasabi ko at napatingala upang pigilan ang sariling mapaluha rin bago siya muling niyakap. "Patawad, bunso. Mukhang kailangan muna natung maghiwalay."

Sa sinabi ko ay muli siyang napahagulgol habang ako naman ay tahimik na lumuluha.

Kinabukasan ay nagising ako sa pagbubunganga ni Tiyang Amy kaya naman napabuntong-hininga na lang ako habang naghahanda sa pagpasok.

"Nasaan na naman ba nagsusuot iyang batugan niyong tatay ba iyan?! Malamang sa malamang ay nalasing at kung saang bahay na nakitulong! Kuh! Mas mabuti siguro kung nahulog na lang siya sa kanal para mabawasan naman ang pabigat sa bahay na ito!"

Naabutan ko siyang pinapakalma naman ng panganay niyang si Ate Morisset na dalawang taon lang ang tanda sa akin.

Nang makita niya ako ay lalong kumunot ang noo niya sabay turo sa akin. "Nasaan na ba iyang magaling mong kapatid at hindi pa nagluluto ng almusal?!" gigil niyang bulyaw at pinigilan ko ang sarili kong sagutin siya.

Si Tiyang Amy ay namamasukan bilang katulong sa isang mayamang pamilya kaya madalas siyang wala sa bahay, ngunit kapag nariyan naman siya ay asahan mong maririnig sa buong barangay ang boses niya. Mayroon silang tatlong anak ni Tiyong at ito ay sina Ate Morisset na nag-resign sa call center company na pinagtrabahuhan dahil na naman sa kadahilanang 'mahirap' ito. Halos hindi naman siya nagtatagal man lamang ng tatlong buwan sa isang kumpanya at patalon-talon. Ang gusto kasi niya ay iyong hindi masyadong mahirap at wala halos gagawin, ngunit posible ba iyon?

Ang sumunod sa kaniya ay si Ron na kaedad ko naman. Adik ito sa pagmamotor at halos walang ibang gustong gawin kung hindi ang magliwaliw gamit ito at maglaro nang maglaro kung saan. Kung minsan nga ay nakakarating na lang ito sa malayo na hindi nagsasabi. Ang bunso sa kanila at kaedad naman ni Skye na si Mylene ay isa pang estudyante sa high school. Oo, kahit na pang-kolehiyo na ang edad niya ay hindi siya maka-graduate.

Sa maikling kwento, sila ang isang definition ng pamilyang 'toxic'. Wala silang ibang gustong gawin kung hindi magpakasarap sa buhay at ayaw maghirap. Mag-asawang palaging nagbabangayan at nagsusumbatan. Mga anak na sinalo na yata lahat ng katamaran at walang gustong gawin.

Halos ituring na nga nila kaming katulong na pagsisilbihan at ipagluluto sila sa tuwina.

"Ako na lang ho ang magluluto." tanging sabi ko para hindi humaba ang diskusyon at dahil ayaw kong gisingin si Skye na napuyat sa pag-iyak.

Gagalaw pa lang sana ako papunta sa maliit na kusina nang makarinig ng kung ano mula sa labas at sabay na lumabas ang dalawa. Hindi ko na sana ito papansinin at magluluto ng almusal nang marinig ko ang sigaw ni tiyang kaya naman napat akbo ako sa labas at ganoon na lang ang gulat sa nalabasang eksena.

Napatutop ako sa bibig habang tinitignan ang bugbog saradong si tiyong na halos hindi na maidilat ang mga mata. May pasa sa iba't-ibang parte ng katawan niya at gula-gulanit ang suot na damit.

"Diyos ko! Ano bang nangyari sa'yo? Ano na namang bang gulo ang pinasok mo, Eddie?" hindi magkamayaw na tanong ni tiyang habang kalong ang nanghihinang si tiyong. "Tumawag ka ng trikel at dadalhin natin sa hospital ang tatay mo, Set! Diyo ko, sino ang gumawa sa iyo nito?"

Nang huli ko siyang nakita kagabi ay maayos pa siya at hindi mo makikitaan ng konsensya sa ginawa sa akin. Paanong ganito ang nangyari sa kanya? Sino ang posibleng gumawa nito sa kanya?

m.dream.com

Kabanata 7

12 - 15 minutes

Elizabeth Cruz's POV

Dumating na ang araw na kung maaari lang sana ay hihilingin kong huwag nang sumapit pa.

Mabigat ang kalooban at tila pinagbagsakan ng mundo kong isinara ang maletang naglalaman ng mga damit ko at iba pang gamit. Pag-aari pa ito noon ni Papa kaya naman luma na ito, ngunit dahil maingat gumamit si Papa ay matino pa naman ang hitsura nito. Idagdag mo pa riyang na madalang lamang itong gamitin.

Pabuntong-hininga kong inilibot ang mga mata ko sa kwarto namin ni Skye. Sa tatlong kwarto sa dalawang palapag naming bahay ay ito ang pinakamaliit. Noong nabubuhay pa ang mga magulang namin ay ito ang bodega. Ang kwartong gamit ni tiyang ang tiyong ay ang dating kwarto nila Mama at Papa. Ang kwartong gamit naman ng tatlong magkakapatid ay dati naming kwarto ni Skye.

Kung tutuusin, ang buhay naming magkakapatid ay maihahalintulad mo sa buhay noon ni Cinderella. Inaapi, inaalipusta, kinakawawa, inaalipin at sinasamantala ang kabaitan. Pero ano ba ang magagawa namin gayung sila na lang ang nalalabi naming kamag-anak? Ang iba naming kamag-anak ay hindi na namin nakilala pa o sa malalayo nakatira. Wala akong ibang mapag-iwanan kay Skye.

"Ate, kailangan mo ba talagang umalis? B- Baka pwedeng magsumbong tayo sa pulis dahil ilegal ang ginawa niya."

Mapait akong napangiti habang tinititigan ang buong mukha ni Skye. Disi-otso man ay inosente at isang bata pa rin ang turing ko sa bunso kong kapatid at nakahanda akong gawin ang lahat para sa kanya. Kahit pa sarili kong buhay o kalayaan ang nakasalalay.

Binasa ko ang pang-ibabang labi ko at humigpit ang hawak sa maleta. "Skye, sa mundo kasi nating ginagalawan ngayon, walang kapangyarihan ang mahirap na kagaya natin at mayayaman lang ang mananalo sa huli. Madamot ang hustisya sa atin."

Mariing umiling si Skye bago humawak sa kamay kong nakahawak sa maleta. "I sama mo na lang ako, Ate! Magmamakaawa ako sa kanya na gawin akong katulong! Ate, ayokong maiwan dito kasama sila." naluluha niyang pakiusap at halos madurog na lang ang puso ko.

Hindi pwede. Hindi mo pwedeng makita kung ano ang nakatakdang gawin sa akin ng lalaking iyon. Isa pa, natatakot ako na baka pati ikaw ay kantihin niya. Makapatay ako kapag nagkataon, Skye. Sagot ko sa kaniya sa aking isipan bago pinilit na patigas ang puso.

"Hindi pwede, Skye. Ginagawa ko ito para sa atin, okay? Dadalawin kita linggo-linggo at pwede mo rin akong puntahan sa kumpanya. Alam mo naman kung nasaan iyon, hindi ba?" Mariin kong sabi sa kaniya sabay alis ng pagkakahawak niya at hinila na ang maleta palabas.

Binitbit ko ang maleta pababa habang nakasunod naman siyang sumisinghot. Umasim ang sikmura ko nang makita kong nakapamewang na naninigarilyo si tiyang. Sa bihis niya ay mukhang kakagaling lang niya sa hospital. Nagsasalitan kasi sila ni Morisset sa pag-aalaga at alam nilang naghahanap-buhay kami ni Skye. Isa pa, sino pa ba ang magbabayad sa bill kung hindi ako?

"Anong drama ninyong dalawa at may pamale- maleta pa? Maglalayas ka na ba? Aba, hindi niyo pa nga napapalitan ang ilang taong pagpapalamon namin sa inyo ay aalis ka na?!"

Napahugot ako ng malalim na hininga. "Huwag kayong mag-alala at hindi ko kakalimutan ang responsibilidad ko sa bahay. Magpapadala pa rin ako kada sahod at hindi ninyo kailangang mangamba."

Mukhang hindi niya nagustuhan ang sagot ko dahil ilang sandali pa ay naramdaman ko ang

maririnig paghawak niya sa baba ko at amoy na amoy ko ang mabahong amoy ng sigarilyo.

"Sumasagot ka na? Nagiging sarkastiko ka na? Aba dapat lang naman na magbayad kayong dalawa ng utang na loob sa amin! Ngayon, ano ba itong kagagahang ginagawa mo? Bumalik-balik ka sa taas at walang aalis!"

Hindi ko alam kung saan ko nakuha ang lakas na sumagot. Siguro marahil ay dahil masama ang loob ko sa ginawa ng asawa niya. Inalis ko ang pagkakawak niya sa baba ko. "Hindi pa ho ba nabanggit sa inyo ng tiyong na pinambayad utang niya ako? Binenta sa ilegal na paraan kapalit ng malaking pagkakautang niya kaya ngayon ay kailangan kong makisama sa taong hindi ko kakilala."

Hinintay ko ang reaksiyon niya. Siguro kasi umasa rin ako na bilang tiyahin at bilang kapwa babae ay magkakaroon siya ng awa at konsensya, ngunit wala akong nabanaag na ganoon sa mukha niya. Sa halip ay kinibot lang niya ang bibig at nagkibit-balikat.

"At least nagkasilbi ka pa rin. Siya, galing-galingan mo. Siguraduhin mong masusulit ang binayad sa'yo at hindi tayo gagambalain. Huwag kang babalik dito hangga't hindi siya nananawa sa'yo."

Hindi ako makapaniwala sa mga narinig ko. Napakuyom lang ako habang nakatingin sa kanya. "Naririnig niyo ho ba ang sarili ninyo? Hindi man lang kayo nagalit sa ginawa ng asawa ninyo? Binenta niya akong parang isang bagay, tiyang. Tao ho ako! Binenta ako ng asawa niyo bilang pambayad utang sa bisyo niya na wala naman akong kinalaman!"

Imbes na maantig ay tila matatawa pa si Tiyang Amy sa narinig. "Sus. Huwag ka ngang madrama ryan, Elizabeth. Wala ka sa telenovela at hindi ka isang bidang kinakawawa. Hala, lumayas ka na sa paningin ko at huwag kang dumagdag sa problema."

Ibinuka ko ang bibig ko para muling sumagot pero naunahan na ako ni Skye. "May konsensya pa bang natitira sa inyo o talagang ganyan na kayo kasama? Walang pananagutan ang ate ko sa utang ni tiyong pero heto siya at inaako ang responsibilidad na dapat ay ginagawa ni tiyong! Tapos imbes na magpasalamat ay natatawa lang kayo?!"

Umakmang sasampal si tiyang kaya kaagad kong iniharang ang sarili ko. "Subukan niyong saktan si Skye at magkakaalaman ho tayo, tiyang."

Napatigil ang kamay ni tiyang bago ako nginisihan. "Mga wala kayong utang na loob na magkapatid! Matapos ang lahat ng sakripisyo naming mag-asawa para lang mapalaki at mapag-aral kayo ay ganito ang gagawin niyo? Eh, ano kung ipambabayad utang ka? Maliit na bagay pa iyan kung tutuusin! Mga buwisit!" dumura siya sa lapag bago padabog na umakyat at tiyaka lang bahagyang bumagal ang mabilis na tibok ng puso ko dahil sa pagpipigil at dahil sa labis na sama ng loob.

"Skye, habang kasama natin sila ay iwasan mong magsasagot, ha? Ayokong masaktan ka nila. Ayokong marinig isang araw na nasaktan ka nila dahil hindi ko iyon mapapalampas." Baling ko sa kapatid ko na nakasimangot at nanlilisik ang mga mata. Hinawakan ko siya sa balikat at pilit na nakatingin sa akin. "Mangako ka, bunso. Iwasan mong makipag-away sa kanila."

"Oo na, sige na." Pagsuko niya kasabay ng pag-ikot ng mga mata. "Hanggang kailan ba tayo magpapasensya at mag-adjust para sa kanila, Ate?"

Hinila ko siya palapit sa akin bago niyakap. "Hindi ko rin alam, bunso. Hindi ko alam." Binitawan ko siya at muling hinawakan ang maleta ko. "Aalis na ako, bunso. Magpapakabait ka at kung nami-miss mo ako ay tawagan mo lang ako, ha? Video call mo ako."

"Kailan ba nagka-video call ang Nokia, ate? Bumili ka na kasi ng bagong phone." Panonopla

niya sa akin at sinamahan ako hanggang labas. "Mag-iingat ka doon, ate. Kapag may nangyaring hindi maganda ay bumalik ka dito, ha? Wala akong paki kung sa kalsada na tayo tumira basta magkasama tayo."

Napangiti ako sa sinabi niya bago pumara ng tricycle at matapos ang ilang segundo pang paalaman at yakapan ay lulan na ako ng sasakyang maghahatid sa akin sa magiging buhay ko.

Godric Villatierra's POV

"How was it?" I asked Luke nonchalantly habang nakalatag sa mahabang couch at namimili ng mga gamit na maaaring idagdag sa bahay.

Maswerteng may isang lalaking nagbebenta ng tapos nang bahay dahil magmamigrate na siya sa US, at kaagad kong sinunggaban ang oportunidad para sa plano ko.

Damn it, paano kung huli kong nalaman na may balak ibenta ng tiyuhin niya si Beth? F***. Baka nakapatay na ako kapag nagkataon. God knows I won't hold back. I sipin ko pa lang na kung may nakabili sa kanyang ibang lalaki ay gusto ko nang manapak. Preferably some bastard named Eddie Cruz. That f****r. Siya at ang may-ari ng putanginang negosyong iyon. Bagay lang sa kanila ang ginawa kong pagpapasara. That motherf**** displayed Beth like some common wh*re when she's nothing but.

Granted that I still hate her. I still want her to suffer, but I want her to suffer in my hands and not anyone else.

Ako lang ang may karapatang makakita sa kanya sa ganoong paraan. Ako lang ang dapat na makakita ng katawan niya. Ako lang ang lalaking dapat na angkinin siya, ang katawan niya at ang lahat-lahat sa kanya. Ako lang at wala nang iba pa.

Thanks to my reliable source and Beth is now mine to punish and maybe I will rekindle our past relationship. Para lang iparamdam ko sa kanya na isang laruan na lang ang tingin ko sa kaniya at wala na akong nararamdaman pa.

"Yes. He was beaten black and blue as per your order, Sir."

I snorted and add things to my cart without really thinking about it. "Dapat nga magpasalamat siya na ganoon lang ang tinamo niya. Kung hindi ay baka hindi na siya makilala ng pamilya niya o hindi na muli pang makalakad. Damn, was I too kind?"

"It's what he deserves, Sir." Ang sabi ng pinagkakatiwalaan kong assistant na si Luke.

With a total of fifty thousand, I checked out all the things I added using my card. I smirked as I went over the things I bought. 'Toys' that I will need once she's here. "Ano pa ba sa tingin mo ang kulang?"

"Contract, Sir." Walang pag-aatubili niyang sagot at napapitik ako sa hangin.

"S***, I actually forgot about that. Write me one this instant. Gusto kong nakahanda na ang lahat sa pagdating ng aking bagong... laruan."

Para sa kanyang pagdating ay nagpahanda ako ng masarap na tanghalian. Suot ang gintong maskara ay naupo ako sa gitna at pasensyosong naghintay.

"Hanggang kailan nyo balak itago ang mukha nyo, Sir?" usisa ni Luke habang siya'y naghihintay rin sa tabi.

Tumikhim ako at sinanay ang sarili sa boses na ginagamit ko kapag kaharap ko siya.

"Hanggang magsawa ako o hanggang sa malaman niya ang totoo. Until then, I'll have fun making a fool out of her." nakangisi kong sagot sa kaniya at sakto namang tumunog ang doorbell. "Now, escort her inside."

I clenched my jaw and clasped my hands. F***, why do I feel a little nervous just thinking that she's here? But beyond that, I'm more than excited. Hindi na ako makapaghintay na gawin sa kanila ang mga plano ko. Hindi ako makapaghintay na ipatikhim sa kanya ang sariling gamot niya na siya ang gumawa. Hindi na ako makapaghintay na iparanas sa kaniya ang impiyerno sa piling ko.

Beth, I'll play with you. First, I'll play with your body to my heart's content. And then I'll play with your heart and life until you beg for me to stop.

Ilang sandali pa ay narinig ko na ang mga yabag na papalapit at lumitaw siya sa aking harapan. Damn, hindi pa rin ako halos makapaniwala sa laki ng pinagbago niya. Tila nga talagang nagkabaliktad ang mga mundo namin.

"Welcome to your new home, Elizabeth." I greeted her using my nasal voice.

Hindi niya ako maaaring mabuking kaagad at matatapos na ang larong.

Napakurap-kurap siya habang nakatingin sa akin na tila hindi malaman ang gagawin o sasabihin.

"Have a seat so we can discuss my rules before we eat." I instructed her and pointed at the empty seat across me. She did what I asked and I nodded at Luke.

Nilapag niya ang ilang pages ng contract sa harap ni Beth at nakita ko kung paanong kumunot ang noo niya habang nakatingin doon.

"Our contract is effective until you manage to pay off your debt. Ngayon, mayroon tayong mga tasks na maaari mong gawin para mabayaran ang utang at mapabilis ito. Hindi naman ako ganoon kasama at hindi kita itatali sa tabi ko. Besides, sigurado namang mananawa ako sa pakikipaglaro sa'yo." nakangisi kong sabi sa kaniya at pinigilang mapatawa nang makita kung paanong manlaki ang mga mata niya sa mga tasks na maaari niyang gawin. "You may call me Zeus and I'll call you by your name also. Dalawang taon ang durity ng kontrata at gaya ng sabi ko ay maaari mo namang gawin ang mga side tasks para mabawasan ang oras."

Tumingin siya sa akin na tila ba gustong sabihin na 'Tama ako ng hinala na isa kang manyak'.

"I bought you with my money. For fifteen million pesos kaya dapat lang sigurong matapatan mo ito ng serbisyo. You're fully paid so I suggest you do everything I tell you to. Bawat bagay na hindi ko magustuhan ay dadagdag sa oras mo."

Napanganga siya sa narinig at pinigilan ko ang sarili kong may ipasok doon. "Ano? Seryoso ka ba?"

"Yes. Now, don't think for a second na magiging hayahay ang buhay mo rito. Here, you are my slave and my... toy. You do as I say and I might reward you for every good thing you do from now on. Cook your own food and mine everyday before you go to work and clean the house."

Tumayo ako mula sa kinauupuan ko at nang makalapit sa kanya ay pinadaan ko ang hintuturo ko mula sa balikat niya hanggang sa leeg at napangisi nang maramdaman ang panginginig niya. I bent down next to her ear.

"Most importantly, give me what I want and how I want it. Hindi mo naman siguro nakalimutan ang sinabi ko, hindi ba? You are mine to please and f***. Your everything is

mine."

Kabanata 9(M)
12 - 15 minutes

Elizabeth Cruz's POV

Kasalukuyan kaming nasa bahay nila Godric ngayon. Uuwi na dapat ako sa bahay pero nagkayayaan kaming mag-nobyong na manood ng sine sa mansion nila. Oo, mansion. Dahil ang boyfriend ko ay galing sa mayamang angkan, pero ganun pa man, never niyang ipinaramdam sa akin na magkaiba kami ng estado sa buhay. Hindi niya pinapakita sa akin na langit at lupa ang pagitan namin dahil sabi nga niya, "Mahal niya ako at wala nang mas importante pa roon".

Napakaswerte ko kay Godric. Napakabait niya, may respeto sa tao, may takot sa Diyos at higit sa lahat ay iginagalang niya ako. Sa halos anim na buwan naming pagiging magkasintahan ay hanggang mainit na halikan pa lamang ang namamagitan sa amin at siya mismo ang titigil kapag nagiging mapusok na kami.

Hindi naman ako inosente. Aware ako na pareho kaming nasa tamang edad na para maranasan ang bagay na iyon, ngunit iginagalang ako ni Godric. Sa klase namin, normal na lang ang mag-share ng experiences nila sa s**. Minsan pa nga, natutukso na akong 'pabebe' raw dahil birhen pa ako samantalang sila ay sixteen years old pa lamang daw ay bihasa na.

Mula sa pagkakaupo namin sa sala ay tumayo si Godric at humiwalay sa pagkakaakbay sa akin. "Maliligo lang ako, Beth. Pili ka na riyan ng papanuorin natin. Magpapahanda na rin ako kela manang ng meryenda."

"Sige. Anong genre ba ang gusto mo?" tanong ko sa kanya sabay abot sa remote.

Tanging ang mga katulong lang nila ang kasama namin sa bahay dahil madalas wala ang Daddy niya dahil sa business. Ang totoo niyan ay minsan ko na siyang nakilala at halata ko ang disguto niya sa akin. Bakit nga naman hindi? Kung ang nobya ng anak niya ay isang simpleng mamamayan at walang mapagmamalaking apelyido?

"Ikaw na ang bahala, darling. Papanuorin ko naman kung ano ang gusto mo." malambing niyang tugon sabay kindat sa akin habang naglalakad siya paakyat sa malapad nilang hagdan na carpet pa ang tapakan.

Pinigilan ko ang sarili kong matawa. "Sige. Huwag kang matat akot kapag horror ang pinili ko, ha?"

"Basta yayakapin mo ako." Dagdag tukso niya sabay tawa at tumakbo na paakyat sa kwarto niya.

Ang totoo niyan ay may sariling TV sa kwarto si Godric, ngunit siya mismo ang may ayaw na mapag-solo kami dahil baka hindi raw niya mapigilan ang sarili niya. Mabait man daw siya, ngunit hindi siya santo.

Kinikilig at napapailing na lang akong namili ng mapapanuod naming dalawa. Ang hilig kong panuorin ay Horror at Mystery movie habang siya naman ay hindi mahilig manood ng movies. Mas mahilig siyang magbasa ng mga Sci-fi books. Ika-nya kasi, kaunti lang ang Sci-fi movies na maganda at may katuturan.

Isa-isa kong binasa ang mga summary ng bawat movies at natigil sa isa na ang title ay 'Fractured'. Mukhang maganda ang trailer at interesting ang summary.

"Meryenda po, Ma'am Beth." magalang na salubong ni Manang Puring kasunod ang isang mas

bat ang katulong na may hawak na tray na naglalaman ng juice at cake.

"Ay, hello po. Maraming salamat po, Manang. Pakilapag nalang po." nakangiti kon sabi sa mabait na kasambahay nila Godric na sa pagkakaalamko ay nagsilbi na ring yaya niya.

Habang naghihintay na bumalik siya ay nagulat pa ako nang tumunog ang phone niya at nakita kong ang Papa niya ang tumatawag. Napakagat-labi ako at hinayaan itong mag-ring. Hindi naman kasi ako pakialamera at isa pa ay natatakot akong sagutin ang tawag ng Daddy niya. Makakahinga na sana ako nang maluwa nang tumigil ito pero muli itong nag-ring kaya naman kaagad ko na itong kinuha at tumakbo na paakyat sa kwarto niya.

Kumatok muna ako ng marahan. "Godric?" tawag ko sa pangalan niya habang nakadikit ang tenga sa pinto, ngunit ilang sandali pa ay walang sumagot. "Tumatawag ang Daddy mo." mas malakas kong dagdag at naghintay sabay muling katok.

Nang wala pang marinig na sagot ay pumasok na ako nang muling mag-ring ang cellphone sa ikatlong pagkakataon. Nagkagulatan pa kaming dalawa nang siya'y lumabas ng banyo na nakatapis lang ng tuwalya. Nanlaki ang mga mata ko at napatalikod bigla.

"T- Tumatawag ang Daddy mo." nauutal kong sabi sabay abot ng phone habang nakatalikod at gusto ko namang batukan ang sarili ko dahil sa pagkautal.

Ilang sandali pa ay narinig ko siya napatawa ng mahina bago niya kinuha ang phone niya mula sa kamay ko. "Thanks, Beth. Hello, Dad?"

Natigilan ako dahil naramdaman ko ang balat niya sa balat ko nang kinuha niya ang cellphone niya. Bakit ang bilis ng tibok ng puso ko?! Bakit ba ako kinakabahan? Hindi naman namin first time mag-holding hands!

Tama siya. Delikado nga na magkasama kami sa kwarto na kaming dalawa lang kaya kailangan ko na lumabas!

Akmang lalabas na ako nang may punigil sa kamay ko at napalingon ako bigla sa kaniya. Nakita ko siyang nakatingin sa akin nang mariin habang nakikipag-usap sa telepono at lalong bumilis ang tibok ng puso ko. Ayaw man ng isipan ko ay kusa namang bumaba ang tingin ko sa katawan niya.

Wala akong hilig sa lalaking may abs at ang totoo niyan ay wala naman akong mata sa mga machong katawan na madalas kakiligan ng mga kaklase ko. Naalala ko tuloy noong minsang narinig ko na may pinapanood daw silang p*rn na ang lalaki ay madalas nerd ang hitsura pero ang katawan daw ay pama'y.

Hindi ko napigilang mapalunok at kusang sinundan ng mga mata ko ang mga butil ng tubig na bumabagsak mula sa kanyang leeg hanggang sa nakatakip na parte ng katawan nya. Tila nakikipaghabulan na sa kabayo sa bilis ang tibok ng puso sa mga sandaling iyon. Ilang beses ko naman naramdaman ang katawan niya sa tuwing lalalimang halikan naming dalawa, ngunit sa tuwina naman ay nako-kontrol namin ang isa't-isa. Pero ano ito? Ano ang kakaiba sa sandaling ito? At bakit ganyan siya makatingin sa akin? Bakit parang.. gusto na nya akong sunggaban?

Napanganga na lamang ako nang bumaba pa ang tingin ko at mapansing tila may nakaumbok sa kanyang harapan dahilang upang umangat ang tuwalya.

B- Bakit may multo?!

"Yes, Dad. I'll see you tomorrow."

Nakita ko kung paano niyang ihagis ang cellphone niya sa kama at pinanuod ko kung ilang beses itong tumalbog. Mabilis akong napatitingin muli sa kaniya nang ibahin niya ang paraan ng pagkakahawak sa kamay ko bago ito iginiya pahawak sa dibdib.

"Alam mo ba kung ano ang ginagawa ko sa loob ng banyo, darling?" paos ang tinig niyang tanong habang iginigiya ang kamay ko pahaplos sa kanyang katawan.

"A- Ano?" utal kong tanong sabay tingin sa mga mata niyang nakakapaso ang titig sa akin.

"I was thinking about... us. And no, it's not romantic. It's... more than that. God, you'll hate me for it if you hear it." biglang nahihiya niyang sabi sabay bitaw sa kamay ko at tumalikod na. "I'm sorry, Beth. Balik ka na sa baba, magbibihis lang ako."

Pinanood ko siyang humakbang at napakagat sa labi. Hindi naman ako tanga at manhid. Alam ko ang ginagawa niya sa banyo. Mataman ko itong marinig sa mga kaklase ko.

"Alam ko ang ginagawa mo!" bulalas ko dahilan para matigil siya sa paglapit sa cabinet niya. Maang siyang napalingon sa akin. "At hindi ako tututol sa gusto mo dahil may tiwala ako sa'yo, babe."

Natigilan siya at nanlaki ang mga mata bago unti-unting napangiti at ilang sandali pa ay inilang-hakbang niya ang pagitan namin. Niyakap niya ang mga braso sa baywang ko at inangkin ang aking mga labi upang pagsaluhan ang mapusok na halik. Kakaiba ito sa mga halik na pinagsaluhan na namin noon. Mapang-akin, marubrob at tila gusto na niyang kainin ang aking mga labi.

"Sigurado ka ba, darling? I want you so much at baka hindi na ako makapagpigil pa." humihingal niyang bulong sa aking mga labi habang mataman akong tinititigan sa mga mata.

"Y-Yes." sunod-sunod na pagtango ang ginawa ko at hindi ko inalis ang pagtitig sa kaniya. Gusto kong makita niya na handa na akong ibigay ang lahat sa akin at sa kaniya ko lang ito gustong ibigay.

Muling nagtagpo ang mga uhaw naming labi at iginiya niya ako palakad hanggang sa bumunggo ang mga binti ko sa kama at napahiga. Napasinghap ako nang bumitaw siya at bumaba ang halik sa aking leeg at tila isang langgam na pinapak iyon, ngunit hindi pa roon natapos dahil naramdaman ko ang pagsakop ng isa niyang kamay sa aking kanang dibdib. Hindi ko malaman kung itutulak ko ba sya o hahapitin palapit.

"Ang bango-bango mo, darling." paos ang tinig niyang bulong sa akin at may nakakahiyang tunog ang lumabas mula sa aking nakasarang bibig.

Narinig ko siyang tumawa ng mahina bago muling inangkin ang aking tila namamanhid na mga labi. Ang kanang kamay niya ay tinigilan ang aking dibdib at bumaba hanggang sa itinaas niya ang aking suot na palda at ang mga daliri ay natagpuan ang maselang bahagi ng aking katawan. Napaigtad ako dahil sa gulat at dahil sa sensasyong idinulot nito dahilan para magkahiwalay ang mga labi namin kasabay ng mahinang pag-daing.

Impit akong napaungol at kaagad na napatutop sa bibig nang simulan niyang igalaw ang mga daliri.

"Let it out, Beth. My room is soundproof." pilyo niyang sabi, ngunit napailing ako.

Sa kabila ng nakakahilong sensasyong nararamdaman ay may bagay Pa rin akong naalala "L-Lock."

"Oh, right." bulalas niya bago mabilis na tumakbo papunta sa pinto at ni-lock bago muling

tumuntong ng kama, ngunit sa pagkakataong ito ay hindi ang aking mga labi ang nais niyang halikan.

Ipinantay niya ang mukha sa aking gitna at namula ang aking mukha nang samyuhin niya ito, ngunit kaagad itong nawala nang simulan niya akong paligayahin kahit pa nakasuot pa ako ng panty. Sa pagkakataong ito ay muli akong napaigtad at hinayaan ko nang kumawala ang ungol mula sa aking labi.

Napahawak ako sa kobre kama at naramdaman ang mga kamay niya. Pinagsiklop niya ang aming mga kamay habang patuloy siya sa ginagawa. Nariyang dilaan niya ako at ramdam ko ang pamamasa ng suot kong panty. Hindi ko naiwasang magpasalamat na maganda ang naisuot ko at hindi butas-but as at muli ay gusto kong batukan ang sarili ko sa naisip.

Impit akong napatili nang igilid niya ang panty ko at sa pagkakataong ito ay direkt a ko nang naramdaman ang dila at labi niya na humahalik, dumidila at sumusupsop sa aking pagkababae. Napabitaw ang isa kong kamay at napasabunot sa malambot niyang kulot na buhok.

Mga nakakahiya at eskandalosang tunog na ang lumalabas sa mga labi ko na sigurado akong ikahihiya ko pagkatapos, ngunit sa sandaling ito ay nais ko muna itong nammamin.

Napadaing ako at natigilan nang maramdaman ang isang bagay na kumakatok sa aking pintong hindi pa napasok ninuman.

"Darling, do you trust me?" malambing niyang tanong at agad naman akong tumango kaya napangiti siya. "This will hurt a little, but I assure you that you will feel more pleasure later on, okay?"

Dinilaan ko ang nanunuyo kong labi at muling tumango dahil hindi ko magawang magsalita. Dumiin ang kuko ko sa kamay niya nang simulan niyang ipasok ang daliri at nakaramdam ako ng kaunting kirot na nadagdagan habang lumalalim ito. Napadaing ako, ngunit napawi ito nang bahagya nang muli niya akong paligayahin gamit ang dila niya.

"Oh!" Ungol ko nang may matamaan siya sa kaloob-looban ko at halos maduling ako.

"That's your g-spot, darling."

Inulit-ulit niya ito at naramdaman kong dinagdagan pa niya ang daliri niya kaya naman para na akong mababaliw sa sensasyon na nararamdaman. Nakaramdam ako ng kakaiba sa puson ko kaya naman pilit akong lumalayo sa mga daliri niya at hindi na malaman kung saan ba banda titingin.

"Let it go. Sige lang, Beth. Hindi kita pababayaan."

Sa sinabi niya ay hinayaan ko nga ang sensasyong tila gustong kumawala mula sa aking kaibituran. Para akong maiihi na hindi ko malaman sa mga sandaling iyon.

Muli akong napakapit sa buhok niya at parang isang pusang napaangat ang likod at malakas na napaungol nang hayaan ko ang sarili kong sumabog. Nanginig ang katawan ko at nanatiling nakatulala sa kisame at blangko ang kaisipan.

Marahan akong napamulat at napakurap-kurap. Bakit bigla kong napaginipan ang unang sandali naring dalawa ni Godric gayung nasa bahay ako ng isang estranghero?

Marahil ay dahil na rin sa katotohanang nakatakda kong muling ialay ang sarili, ngunit sa ibang tao na. Gayung si Godric pa lamang ang nakakakita at nakaangkin sa akin.

Mariin kong ipinikit ang mga mata at pinigilan ang sariling sariwain ang aking unang

karanasan sa piling niya. Ang araw na iyon ang unang beses na hinayaan namin ang aming sariling mahalin ang isa't-isa. Nang araw ding iyon ay isinuko ko sa kaniya ang lahat-lahat sa akin at wala akong pagsisisi hanggang ngayon.

Napalunok ako bago tumayo sa malambot at malaking kama, ngunit kung papipiliin ako ay mas gugustuhin ko pa rin ang luma at manipis naming kutson ni Skye.

Agad na napukaw ng atensyon ko ang isang bagay na katabi ko at napakunot ang noo. I sa itong gintong kahon at may nakalagay na sobre. Kinuha ko ito at nanlamig ang buong katawan nang mabasa ang nakasulat.

'Dear Elizabeth, I want you to wear this and dance for me.'

m.dream.com

Kabanata 10

12 - 16 minutes

Elizabeth Cruz's POV

Nanginginig ang mga kamay na binuksan ko ang gintong kahon at tumambad sa aking paningin ang itim na lingerie. Kumakabog ang dibdib at tila bumabaligtad ang sikmura ko itong kinuha mula sa loob at halos mayak na sa sobrang nipis nito. Sa loob din ay makikita ang isang pares ng bagong underwear na kulay itim din. Nanghihina ang mga kamay na naibaba ko ito at napatingin sa kisame.

Hindi ko alam kung gaano ko katagal na dinasalan ang lingerie at natigilan lang ako nang kumalamang sikmura ko. Napatingin ako sa orasan at bahagyang nanlaki ang mga mata nang makita ang oras. Malapit na akong ma-late!

Dali-dali akong tumakbo sa banyo para maligo, ngunit natigilan nang may maalala. Oo nga pala, hindi na lang ako ordinaryong empleyado kung hindi isang katulong na rin ng isang aroganteng milyonaryo. Nakaismid kong alala bago naglakad pababa para magluto ng almusal ng mahal na hari. Wala namang problema sa akin kung magluluto ako, pero ang ipagluto ang ibang tao at kagaya pa niya? Gusto ko na lang lagyan ng pamurga ang pagkain.

Napasimangot ako nang maalala kung paano niyang ipagdiin kung ano ako sa bahay niya. "Oo na. Katulong na kung katulong. Oo na, binili mo na ako ng milyon. Psh. Kailangan ba inuulit-ulit?" nakasamid kong sabi sa sarili habang namimili sa freezer. "At bakit ba nakamaskara siya? Pa-suspense pa siyang nalalaman. Siguro pangit siya."

Kumuha ako ng ilang pirituhin mula sa freezer at nagsalang ng bigas sa rice cooker bago nagsimulang mag-prito. Nag-prito ako ng bacon at ham bago nag-sunny side up ng itlog. Habang iniinin ang kanin ay gumawa naman ako ng sandwich na aalmusalin ko at mabilis itong kinain ito. Pagkatapos ay muling bumalik sa kwarto para maligo at magbihis.

Matapos ang sampung minuto ay kinuha ko ang bag ko at natigilan nang makita ang lingerie bago umiling at bumabana. Hinugot ko ang rice cooker at tinakpan ang mga ulam bago tumingin sa direksyon ng kwarto niya sa ikalawang palapag.

"Kailangan ko bang magpaalam?" tanong ko sa sarili bago umiling. "Bakit pa? Hindi ko naman siya magulang para pagpaalaman."

Sa naisip ay lumabas na ako ng pinto at siniguro ng naka-lock ito. Siniguro ko rin na nakalagay sa bag ko ang susi na binigay ng assistant niya bago naglakad palabas ng subdivision para sumakay ng trikel. Isa kasi itong exclusive subdivision at hindi basta nakakapasok ang sinuman. Mabuti na lamang at malapit lang ang bahay mula sa entrance kaya kayang-kayang lakarin.

Habang papasok sa kumpanya ay hindi ko napigilang hilingin na sana ay hindi kami magkita ni Godric. May parte kasi sa akin ang nahiiya at natatakot na makita siya. Ayokong malaman niya na pagmamay-ari na ako ng ibang lalaki. Dahil kahit na hindi maganda ang samahan namin ay ayoko pa ring husgahan niya ako. At dahil na rin sa nangyari noong huli kaming magkita.

Nang maalala kung paano akong umarteng parang pusang naglalandi ay agad na nag-init ang mukha ko. Nakakahiya! Hindi ko mapaniwalaang nagpadala ako sa kamunduhang idinulot ng mga kamay niya! Pero ano ba ang magagawa ko gayung kabisado pa rin siya nit o?

Paglabas ay napabuntong-hininga na lang ako nang muling mapansin ang pagtitinginan sa akin. Mula noong mangyari ang pagsuntok ko kay Godric ay nakakatanggap na ako ng mga tinging mapanghusga, pero bakit nga naman hindi? Isang simple at mababang empleyadong katulad ko ay sinaktan lang naman ang may-ari ng kumpanyang nagpapasahod sa akin. Hindi ko rin sila masisisi kung huhusgahan nila ako.

Pagpasok sa loob ng opisina ay kaagad na umiwas ang iba sa akin at napayuko na lang ako bago naupo sa mesa ko.

"Grabe talagang pumapasok pa rin siya, ano?"

"Oo nga. Ang lakas ng loob niya ha."

"Nakapagtataka rin naman na hindi pa siya tinatanggal sa trabaho ni Sir."

"Tsk. Hanggang ngayon hindi ko maatim kung paano niya iyon nagawa. Hindi na siya nahiya. Sabi nga nila, ang asoraw ay kakagatin talaga ang kamay ng taong nagpapakain sa kaniya."

Napalunok ako sa mga narinig, ngunit hindi ko pinahalata na naapektuhan ako. Hindi man lang nila sinubukang hinaan ang boses dahil talagang pinaparanggan nila ako.

Buong araw ay ganoon ang nangyari. Sa isang iglap ay naging mag-isa ako sa pagkain sa cafeteria. Ang mga taong noon ay nakakausap ko ay lumalayo na. Hindi rin ako nagtaka pa na halos dumoble ang trabaho ko dahil sa mga tinambak na gawain sa akin. Pero ayos lang. Kakayanin ko dahil kasalanan ko naman. Nagpadala ako sa bugso ng damdamin.

Dalawang oras bago mag-uwian ay sinamaan ako ng sikmura kaya naman medyo nagtagal ako sa cubicle. Nang matapos ay hinihimas ang tiyan kong binuksan ang pinto at agad na napansin ang dalawang babaeng nakapamaywang habang nakasandal sa lababo. Kaagad kong namukhaan ang babaeng pulang buhok na ipinagmalaki ang affair sa kaniyang boss at isa pang babae na may nakakalokong tingin sa mga mata. Hindi ko sila binigyang pansin at dumiretso sa lababo para maghugas ng mga kamay. Bahagya akong napangiwi nang muling kumiro ang tiyan ko.

Ugh! Ano ba ang nakain ko? Kumain lang naman ako ng menudo. Mabuti na lang at lagi akong may baong gamut sa bag.

"Siya ba 'yun, Sis? Hindi naman pala kagandahan." dinig kong sabi ng isang babae at nangtingnan ko siya sa salamin ay tinaasan niya ako ng kilay.

Ang babaeng pula ang buhok ay humarap sa akin habang nakahalukipkip. "Siya nga. I know, right? Kaya nga niya nagawang saktan si Godric dahil hindi siya pinatulan. Rumor has it na halos lumuhod na siya sa harap ni Godric pero hindi siya pinansin kaya siya gumawa ng eksena." daldal ng babae sabay flip ng buhok.

Nagpanting ang mga tenga ko sa narinig at napataas din ang sariling kilay nang tawagin niya si Godric sa pangalan. Ganoon sila ka-close? Sabagay. May nangyari na nga pala sa kanila at

kulang na lang ay ipagsigawan na niya ito sa buong mundo.

"Ano ang proof mo?" mahinahon kong tanong sa kaniya matapos kumuha ng tissue at sinimulang tuyuin ang mga kamay.

"Proof? Hindi pa ba sapat na proof iyang pagmumukha mo?" pang-iinsulto ng kasama niya sabay tawa ng pagak.

Hindi ko sinasadyang mapatingin sa buhok ng kaharap ko at bahagyang napatawa kaya naman nainis siya. "Anong tinatawa mo?"

Umiling ako bago itinaon ang tissue. "Wala naman. Nakakatawa lang na may mga taong nakahandang ibahin ang sarili para lamang mapansin."

At kung alam mo lang na ako ang dahilan kung bakit ka niya napansin. Kung alam mo lang na ako ang orihinal na nagmamay-ari ng pulang buhok na pilit mong ginagaya ay baka mahiya kang humarap sa akin. Dagdag ko sa aking isipan pero hindi na nila iyon kailangan pang malaman.

Bago pa ako makagalaw ay nahablot na ng kamay niya ang maiksi kong buhok. Napangiti ako nang maramdaman ang mahaba niyang kuko.

"Ang kapal ng mukha mong sagutin ako at insultuhin! Kayang-kaya kitang saktan ngayon at walang kakampi sa'yo!"

Tinanggal ko ang pagkakasabunot niya sa akin. "Wala kang karapatang saktan ako!"

Ilang sandali pa ay pinagtulungan na nila akong dalawa. Ang isa ay mananakit at ang isa naman ay pipigilan ako. Hindi naman talaga ako palaaway na tao pero kapag alam kong wala akong ginagawa ay hindi rin naman ako mananahimik lang. May ilang nakarinig at nanunuod lamang sa labas. Walang sumubok na pumagitan at punigil.

Napasinghap ako at napaigik nang tadyakan niya ako sa sikmura kaya naman nasadlak ako. Sapo ang masakit na tiyan ay napadaing ako. Ramdam ko ang sakit ng talukap ko at ang ilang kalmot nila sa mukha ko at mga braso.

"Aray." Daing ko habang sapo ang sikmura at sinubukang tumayo, ngunit muling nasadlak nang gumuhit ang sakit doon.

"What's happening here? Bakit kayo nakakumpol diyan?"

Bahagya akong natigilan nang marinig ang boses ni Godric mula sa labas bago nahawi ang mga tao sa pinto. Nakita ko kung paano siyang natigilan habang nakatingin sa akin, ngunit kaagad kong tinanggal ang titig sa kaniya nang lumapit si Justin.

"Elizabeth? Sh**, anong nangyari sa'yo?" gulat at nag-aalala niyang tanong at hindi nagdalawang-isip bago ako marahang binuhat nang mapansing hindi ako makatayo.

"I-I'm okay." nakangiwing sabi ko sa best friend ko at tila tumigil ang mundo nang dumaan kami sa harap ni Godric.

Hindi ko alam kung dinadaya lamang ako ng paningin ko nang makita ko kung paanong dumilim ang mukha niya habang nakatingin sa akin.

"Like hell you are. Dadalhin kita sa hospital."

Hindi ko na nakuha pang sumagot nang muling kumirod ang sikmura ko at hinayaan siyang

buhatin ako. Habang nakapikit ay muling nagbalik sa akin ang emosyon na nakita ko sa mukha niya. Bakit siya nagagalit? Dahil ba gumawa ako ng eskandalo? O marahil ay dahil nasaktan ko ang babae niya?

Godric Villaterra's POV

Malakas na hampas sa mesa ko ang pinakawalan ko at kung hindi lang ito nagkakahalaga ng daang libong piso ay baka nasira na ito.

"Calm down, Sir." Pagppakalma sa akin ni Luke.

"Like hell I'll calm down. F***! How dare they hurt her like that." I snapped at him before gritting my teeth and clenching my fists. "Tell Justin to report to me as soon as they're done. Bigyan mo siya ng ilang araw na pahinga dahil sa nangyari and most importantly, I want those two bitches fired this instant at huwag na huwag hayaang mag-apply ulit sa V.E.C o kahit na sa M&V." nanggagalaiti kong sabi.

Kung hindi nga lang ba babae ang dalawa iyon ay ginawa ko na rin sa kanila ang ginawa nila kay Beth. Damn it, just remembering the scratches on her face is enough to make my blood boil!

Tulad nga ng inutos ko ay binigyan ng ilang araw na pahinga si Beth sa trabaho at inusad ko muna ang unang utos ko sa kaniya bilang si Zeus. Dahil sa mga babaeng iyon ay hindi ko kaagad na nasaksihan ang pagsasayaw niya. Ilang araw pa man din akong nasabik sa sandaling iyon. She was given a proper rest and a pain killer, but other than scratches, she's fine all over. Knowing her, she probably put up a fight kahit na dalawa ang kalaban niya.

Matapos ang halos dalawang araw ay nakakalakad na siyang muli at mula sa taas ay tahimik ko siyang pinapanuod na magkikilos sa kusina. Before I let my mind wonder and think about stupid things while looking at her, I made my presence known by descending.

"Ahm, sandali na lang at maluluto na ito."

Hindi ako sumagot at imbes ay nagsalin ng tubig. "Tomorrow night."

"H-Ha?" takang tanong niya at inihinto ang ginagawang paghuhugas sa malunggay na ilalagay niya sa niluluto.

"Dance for me."

Nakita ko kung paano niyang kinagat ang labi at napahigpit ang hawak ko sa baso para pigilin ang sarili ko. Oras na halikan ko siya ay malalaman niya kung sino ako. But God knows how much I want to kiss her again.

"Oo." mahinang tugon niya at pinagpatuloy ang ginagawa.

"Tawagin mo na lang ako kapag kakain na."

Kinabukasan ay pumasok na nga siya sa trabaho gaya ng inaasahan ko at halos hilahin ko na ang araw para gumabi na. Hindi na ako mapakali at sabik na masaksihan ang performance niya. Kinagabihan matapos naging kumain ay pasimple na akong pumorma sa may sala habang hinihintay siya.

And damn it if all I wanted to do that moment was to snatch her up to my room and f*** her sideways. Her body changed and she became more curvy. Napakakinis niya pa rin dahil alam kong maalaga siya sa kaniyang katawan. She looked so freaking edible while walking closer to me even if she's trying to cover herself. She's even more sexy now than back then. Her hips,

oh her wide hips that I often hold onto before as I drove myself inside her. It's always been my favorite part of her. That and her... pearl of course.

I to lang dapat. Ako lang dapat ang audience mo, Beth. Ako lang dapat ang nakakakita ng katawan mo. Ako lang dapat ang nag-iisip kung ano ang gagawin ko sa'yo.

I smirked behind the mask and dimmed the light a little for added effect before spreading my legs wide. Mayroon ding malamyos na background music na inihanda ko pa para sa kaniya.

Sinenyasan ko siyang magsimula na at sa umpisa ay maliliit na paggalaw at pagkumbot lang ang ginawa niya.

"Oh, you can do better than that, Beth. Nasaan na ang galing mo sa paggiling noon sa ibabaw ko?" pabulong kong tanong sa sarili ko bago nilakasan ang sunod kong sinabi. "Your moves are not even worth a hundred pesos, Elizabeth. Come on, show me your worth." naiiling kong anas.

Sa sinabi ko ay bahagyang nadagdagan ang paggalaw niya, ngunit hindi ko mapigilang mainis na hindi siya makatungin sa akin.

"Look at me, damn it!" I demanded and she flinched before she stared at me.

Nagpatuloy siya sa pagsasayaw, ngunit natigilan ako nang makarinig ng mahihinang paghikbi sa kabila ng background music.

"Stop it." I told her calmly, but she continued dancing and that's when I snapped and stood up. "I said stop! Go back to your room Go!"

Pinanuod ko kung paano siyang magtatakbo pabalik sa kwarto niya habang mabilis na bumababa at tumaas ang dibdib ko. Nangingibabaw sa akin ang galit, ngunit nariyan ang awa at konsensya sa ginagawa ko sa kaniya.

Sa galit ay nasuntok ko ang pader at hindi ininda ang sakit na idinulot nito. Ipinikit ko ang mga mata ko at muling bumalik ang aral na itinuro ng aking ama bago siya mawala.

"Conscience is for the weak, son. If they hurt you, hurt them twice. Don't ever forgive those who hurt and trample you until they're begging you to stop."

Kabanata 11
12 - 15 minutes

Elizabeth Cruz's POV

Isang linggo ang mabilis na lumipas matapos ang gabing iyon. Nang gabing napilitan akong magsayaw sa harap niya at nang gabing magalit siya.

Araw-araw pa rin akong nagluluto ng almusal bago pumasok sa trabaho, ngunit madalang ko siyang makita. Kadalasan pa ay uuwi ako at makikita ko pa rin ang niluto kong almusal na nakatatakpan at malamig na.

Naiintindihan ko naman na nagalit siya. Sino ba naman ang matutuwa kung iiyak ang pinagsasayaw mo na parang isang bata na pinilit ng ina niya? Pero sana ay naintindihan niya rin naman na labag ito sa kalooban ko. Diyos ko, ganoon pa lang ay naiyak na ako. Paano pa kapag mas malala ang gusto niyang ipagawa? At paano ako magkakalakas ng loob na gawin ang mga extra tasks na binanggit niya na sadya namang malalaswa?

Sa ikasampung beses ng araw na iyon ay napabuntong-hininga ako habang pinaglalaruan na lang ang gulay sa pinggan ko.

"Hey, gorgeous."

Hindi ko tinigilan ang ginagawa ko at tumingin lang sa bagong dating na si Justin. Nang araw na iyon, lubos-lubos ang pasasalamat ko na may kaibigan akong kagaya niya at sinagip niya ako sa labis na kahihyan. Kung wala siya, sino kaya ang tutulong sa akin ng araw na iyon? Si Godric ba? I doubt it. May galit sa akin iyon at hindi niya sisirain ang imahe niya sa pagsagip sa babaeng nanuntok sa kaniya. Kahit pa.. kahit pa nangyari ang bagay na iyon sa pagitan naming dalawa.

Marahil kung hindi lamang sa mga Adan din attracted si Justin ay nagkagusto na rin ako sa kaniya.

"Bakit lunes pa lang pero biyernes santo na iyang pagmumukha mo?" nang-aasar niyang tanong at nagsimulang kumain.

Bahagya na ring humupa ang issue at pagbubulungan sa akin at unti-unti na ring bumabalik ang normal kong trabaho. Oo, iyong trabaho na hindi nila tinatambakan. Nagsisimula na rin nila akong muling kausapin, ngunit ako na ang kusang lumalayo muna. Ang nakapagtataka lamang ay hindi ko na nakikita pa ang dalawang nang-away sa akin. Suspended kaya sila?

"Sino ang hinahanap mo?" tanong ni Justin nang mapansing palinga-linga ako.

I diniretso ko ang katawan ko bago binitawan ang kutsara't tinidor. "Nagtataka lang ako na hindi ko nakikita ang dalawang iyon. Kadalasan naman ay nangingibabaw na ang mga boses nila."

Uminom muna siya ng tubig bago ako sinenyasang lumapit. Nagtataka man ay inilapit ko ang tenga ko sa kaniya at napasimangot nang hipan niya ito.

Kinuha ko ang hindi ko pa nagagamit na tissue at binato siya. "Bwisit ka."

Natawa naman siya sa kalokohan niya bago itinigil ang pagkain at ipinatong ang mga braso sa ibabaw ng mesa. Gwapo rin kung tutuusin itong bestfriend ko at maraming babae ang nagkaka-crush sa kaniya para lamang ma-disappoint na hindi si Eba ang hanap ni Justin.

"Sir Godric fired them."

Nanlaki ang mga mata ko sa narinig at bahagyang napasinghap bago tumingin sa paligid ng cafeteria at nagpasalamat na malayo kami sa iba.

"Seryoso? Bakit naman?" Gulilat kong tanong dahil una, hindi ba't bed warmer niya ang isa sa kanila? At pangalawa, hindi hamak naman na mas matagal na sa kumpanya ang dalawang iyon.

"Uyy, kilig siya." panunukso niya na ikinairap ko na lang.

Alam niya kasi ang history namin ni Godric. Bakit nga naman hindi, gayung naging magkaibigan kami matapos ang lahat sa amin ni Godric.

"Sira. Bakit nga? At bakit ako? Bakit hindi man lang ako suspended?"

"Baliw ka ba? Ikaw ang sinaktan nila kaya bakit ka isu-suspend? Ginawa iyon ni Sir dahil gumawa sila ng gulo at nanakit ng kapwa empleyado at hindi niya iyon mapapalampas."

"Ah. Oo nga naman."

Nakaramdaman ako ng dismaya sa narinig at uminom ng tubig. Ang tenga ko lang na naisip ko na

ginawa niya iyon dahil sa akin. Dahil sinaktanila ako.

"Disappointed siya." Pang-aasar muli ni Justin at sinamaan ko lang siya ng tingin. "Hey, love. Puntaka ba mamaya sa gettogether?"

Napakunot-noo naman ako bago pinagpatong ang mga ginamit. "Ha? Anong gettogether?" takakongtanong.

"Hindi ka ba na-inform? Nag-rent si Sir ng isang malapit na night club para sa lahat ng gustong pumunta. Taon-taon ay ginagawa niya iyan para na rin compensation sa mga empleyado."

Namilog ang mga mata ko at natigil sa pagpupulot ng mga butil ng kanin. "Wow. Ang mahal siguro no'n."

"Sobra. Pero anyway, huwag mo na isipin ang presyo at malulula ka lang. Ano, sasama ka ba? Sasama ako kung sasama ka."

"Ay sus. Bakit sa akin nakadepende? If I know naman magbo-boy hunting ka rin naman." pambabara ko sa kaniya at napangisi na lang siya. "Pag-iisipan ko."

Kinuha niya ang kamay ko at inalog-alog ang braso ko. "No! Anong isip-isip? Sumama ka na. Ito naman. Wag ka ngang KJ, Elizabeth Cruz. Please? Ang tagal na rin nating walang bonding."

Napabuntong-hininga ako sa pangungulit niya bago tumango. "Oo na. Oo na."

"Yes!" nakasuntok sa hangin niyang sabi bago muling kumain.

Napasapo na lang ako sa noo ko at palihim na tumingin sa paligid. Good thing na hindi naman tago si Justin kung hindi ay baka inakala na ng mga tao na sinagot ko siya. Tama nga ang hinala ko na may ibang patingin-tingin sa amin. Bakit nga naman hindi? Eh boss ko si Justin kung tutuusin. Wala pa akong isang buwan sa V. E. C, ngunit laman na ako ng paksa at pinagpi-piyestahan na ang buhay ko.

Nang mag-out kami ng five ay naghihintay na pala si Justin sa labas ng opisina at inakbayan ako bago kami sabay na dumiretso sa labas kasama ng iba. Bahagya pa akong na-sorpresa na may ilang nakahandang bus at nagsasakayan ang ibang empleyadon.

"Teka, hindi ba masyado pang maaga para sa party?"

"Well, yes. Pero nagpahanda na ang Vice President naman ng dinner para sa mga pamilyado at hindi na makakasama sa party. Mula doon ay diretso na sa night club ang mga gustong mag-party-party!" isinigaw niya nang bahagya ang huli kaya naman napalayo ako at pinalo siya sa braso.

Nagtaka na lang ako nang bumitiw bigla si Justin at lumayo nang bahagya at nang ialis ang tingin sa kaniya ay nakita ko si Godric na nakatingin sa amin kasama ang iba pang executives ng kumpanya. Sandali lang iyon dahil agad siyang nagbawi ng tingin at nakaramdam ako ng lungkot. Bakit pakiramdamko ay iniwasan niya ako?

"Tara na, love. Baka maubusan tayo ng mga matatakaw."

Magkahawak kamay kaming naglakad palapit sa kotse niya habang tumatawa. Para tuloy kaming high school students ulit. Na-miss ko ring makipag-bonding at hindi sa trabaho at bahay lang umiikot ang mundo.

"Ay, oo nga pala." bulalas ko nang may maalala.

"Ano 'yun?" takang tanong ni Justin matapos i-start ang kotse.

"Ah, wala. May nakalimutan lang akong i-text." pag-iwas ko sa tanong bago pinadalhan ng text si Zeus gamit ang cellphone na ibinigay ng assistant niya.

Medyo nakakapanibago na bago na ang cellphone ko at touch screen pa. Nangangapa pa rin akong gamitin ito at naninibago na hindi na matitigas na keypad at maliit na screen ang phone ko. Sa pagkakaalamko pa ay ito ang latest na model ng isang sikat na brand.

Binigay sa akin ng assistant niya ang number nila at hindi ko inakala na magagamit ko ito. Nagpipindot ako at sinabing may kailangan lang tapusin sa trabaho bago ito ipinadala sa kaniya. Alamkong nagsisinungaling ako pero baka magalit siya kapag nalaman ang totoo.

Ilang minuto makalipas at nang makarating sa restaurant ay hindi ako nakatanggap ng reply kaya naman napabuntong-hininga na lang ako. Ang buong restaurant ay naka-reserba para sa amin kaya naman makikita ang mga executives, mga artista, ilang kilalang pangalan sa larangan ng pagbabalita at kaming mga staffs and office workers. Malaya kong nakikita ang mesa ng mga bosses namin kung saan kasama si Godric at palihimko siyang pinagmamasdan.

Ito iyong mga sandaling mapapatanga ka na lang at mapapatang sa sarili mo kung paanong ang isang kagaya niya ay napansin ka at minsan ka pang minahal noon. Dahil kung titignan mo siya mula sa pwesto ko ay ang layo ng pagitan namin. Kung noon ay hindi niya ipinaparamdam sa akin ang lawak ng pagitan ng estado namin sa buhay, ngayon ay ramdam na ramdamko.

Sa isang banda, masaya ako na ang mahiyain at may sariling mundo noon na si Godric Villaterra ay tinitingala at hinahangaan na ngayon. Isa na siya sa mga kilalang pangalan at may-ari pa ng isa sa malalaking network sa bansa.

Napalis ang ngiti ko nang harapang bumulong siya sa katabing sikat na artistang si Monique at ang huli naman ay humagigik. Nagtama ang mga mata namin at kaagad akong nag-iwas ng tingin bago pa niya makita ang emosyong nasa mga mata ko.

Nagseselos? Oo. May karapatan ba ako? Natural wala. Kaya wala akong magagawa kung hindi makisama sa ibang mga ka-level ko habang lihim na nagtingitngit.

Matapos ang dinner ay makikita ang mga pamilyadong nais nang makauwi sa mga pamilya na nagsi-uwian. Habang ang mga natirang gustong pawiin ang stress sa trabaho ay muling sumakay sa bus at ako naman ay muling sumakay sa kotse ni Justin. May kirot sa dibdib kong tinignan kung paano inalalayan ni Godric si Monique pasakay sa sasakyan niya.

"I can smell jealousy all over the air and I thought I had a lemon scent air freshner." pagpaparinig ni Justin at tiyaka lamang ako natauhan at tumingin sa labas.

"Hindi ko alamang sinasabi mo." pagtanggi ko nang magsimulang umandar ang sasakyan.

"Love, ako pa ba? Huwag ako. You know what, kalimutan natin siya. F*** him. Let's have some fun, okay? Let's drink to death!"

"Game!" pagsakay ko sa energy niya at nang makarating sa club ay agad niya akong hinila sa isang tabi at dalawahang upuan para maupo.

"Anong gusto mong inumin, love?"

Inilibot ko ang tingin ko sa malaking club. Tingin pa lang ay halata mo na isa itong high class club. Ang mga kasama namin ay kaniya-kanya na rin ng upo. "Uhm, hindi ba parang malayo

tayo sa nga kaibigan at kakilala mo? Okay lang naman sa akin na makiupo sa kanila." alalang sabi ko sa kaniya sabay turo sa isang mesa kung saan sama- sama ang mga lalaking kaibigan niya.

"Pft. And risk my losing head? Nope. Dito na lang tayo. Mabubuhay naman sila kahit wala ako at isa pa, ikaw ang best friend ko."

Napakunot- noo naman ako sa sinabi niya at akmang tatanungin siya nang mahagip ng tingin ko si Godric at Monique. Magkasama ang dalawa sa isang mesa at ang babae ay halos idikit na ang sarili sa huli at siya naman ay walang katutol- tutol.

"Hard. Gusto ko ng nakakalasing, Just." Walang kurap kong sagot ko sa unang tanong ni Justin.

"That's my girl!" masayang sabi niya sabay order ng drinks namin at habang naghihintay ay nakisama kami sa iba na nagsimula na magsayaw sa gitna.

Hindi ko maiwasang matawa sa pagkakalog ni Justin at talaga namang hinayaan ko muna ang sarili kong magsaya kahit ngayong gabi lang. Hinayaan ko ang dating ako na lumabas kahit sandali. Iyong babae na wala pang gaanong problema. Iyong babaeng marunong pang enjoyin ang buhay.

Nang dumating ang order namin ay bumalik na kami sa mesa at hindi ako nag- aksaya ng oras bago uninom. Sa totoo lang ay hindi naman ako palainom, ngunit kapag ganitong may okasyon at lalong hindi ako gagastos ay tumitikim na rin ako. Sa buhay kasi kailangang maging praktikal. Lalo na kung gipit ka.

Napangiwi ako nang gumuhit ang matapang at mapait na lasa ng inumin bago nag- thumbs up kay Justin.

"That's what I'm talking about!"

Muling dumayo ang mga mata ko sa mesa nila at agad na nagsisi. Dahil kung kanina ay naglalandian lang sila, ngayon ay magkahalikan na sila na para bang walang ibang tao sa paligid. Alam ko naman, eh. Alam ko naman na iba na talaga siya at kung kanino na sya pumapatol. Pero masakit pa rin palang masaksihan mo mismo.

Agad kong pinahid ang isang butil ng luhan kumawala mula sa aking kaliwang mata at muling uminom, ngunit sa pagkakataong ito ay hindi ako tumigil hanggang hindi ko naubos ang buong bote at hindi pinansin na para bang nasusunog na ang lalamunan ko.

"I sa pa. Gusto ko pa." request ko kay Justin sabay sinok.

Dahil hindi palainomay kaagad kong naramdaman ang tama nito sa sistema ko.

"Sige, pero dahan- dahan lang naman, babae ka. Nagmamadali ka ba?" suway niya sabay tawag sa waiter.

Nangalumbaba ako sabay turo sa dance floor. "Sayaw tayo, Just." malamang ang mga matang aya ko sa kaniya.

"Sige, pero mag- C.R lang ako, ha. Huwag kang aalis." mariin niyang utos bago mabilis na tumayo.

Sinundan ko siya ng tingin bago napatingin sa dance floor kung saan nagsasayaw na rin pala ang dalawa. Si Monique ay nakahilig sa dibdib ni Godric habang ang huli naman ay nakayakap sa baywang ng babae.

Dahil may tama ng alak ay lumakas na ang loob ko. Pasuray-suray akong lumapit sa kanila.

"Hoy." tawag pansin ko sa dalawang nagsasayaw at natuon ang tingin sa babae. "Akin iyang sinasayaw mo." maangas na sabi ko sa babae sabay hablot sa buhok niya at inalis siya sa bisig ni Godric.

"At ikaw na lalaki ka, akin ka." sabi ko sa kaniya sabay hila sa kaniya at halik.

Kabanata 12

11 - 13 minutes

Elizabeth Cruz's POV

"--- bet h! Elizabeth h!"

Napakurap ako at tumingala para makita ang nakakunot- noong si Justin. "H- Ha? Ano iyon?"

"Ang sabi ko, natulala ka na ryan. Nakabalik na ako kaya tara na!"

Napakurap- kurap ako at muling bumalik sa dance floor at sa kinauupuan ko. Imagination lang? Nakahinga ako ng maluwag dahil hindi ko naman pala pinahiya ang sarili ko sa ikalawang pagkakataon.

Ano iyon, Elizabeth? Akin ka? Kailan ka pa naging possessive sa ex mo? Mahiya ka sa nga sarili mo. Marahil noon ay pwede mo pa syang angkinging iyo, pero ngayon? Ni wala kang karapatan na mapalapit man lang sa kaniya.

Umiling- iling ako at tinapik ang pisngi para magising bago tumayo. Inisang lagok ko ang isang basong tubig na nawala na ang lamig para mahimasmasan. "Tara!"

May mangilan-ngilan na ring nagsasayawan sa gitna. Ang iba ay magbabarkada na nagbabanggan ng katawan. Ang iba naman ay kumodong galaw ang ulo at katawan sa saliw ng kanta. At syempre, hindi mawawala ang mga couple na halos painitin na ang dance floor.

Nagsimula kaming magsayaw ni Justin na parang noong mga bata pa kami. Nakayakap ang mga braso ko sa leeg niya habang siya naman ay nakahawak sa baywang ko habang kusang gumagalaw ang mga katawan namin pasunod sa kanta. Lumiyad ako nang bahagya habang tumatawa at inalalayan naman niya ako sa baywang. Maya-maya pa ay lumapit sa amin ang barkada ni Justin at nakisayaw.

For some reason ay pilit akong inilalayo ni Justin sa isang barkada niya na gustong makipagsayaw sa akin. Come to think of it, mula nang maka-graduate kami sa College ay naging protective na siya sa akin. Para na siyang naging kapatid kong lalaki na itinatayo ang mga lalaki sa paligid ko.

Pero ngayong gabi, parang gusto kong magwala. Parang gusto kong maging pilya. Kaya naman bumitaw ako kay Justin.

"Okay lang, Just. I'll be okay."

"Pero ---"

"Nandito tayo para magsaya, hindi ba?" Pagkasabi noon ay bumaling ako sa kaibigan niya at ngumiti. "Hi."

Ngayong gabi, hindi isang manang o losyang ang tingin ko sa sarili ko. Ngayong gabi, isang maganda at seksing Elizabeth ang naririto.

Ngumisi naman ang lalaking hindi rin naman magpapahuli ang hitsura. May hawig siya kay Richard Gomez. "Hello."

Sa una ay nagsimula sa nahihiyang galaw ang sayaw namin hanggang sa naging pangahas ang kamay niya at marahan itong inilagay sa baywang ko. Nang hindi ako tumutol ay hinapit na niya ako palapit.

"Oh, sh**. This is not good."

Nagkatitigan kami at kahit na wala akong maramdamang attraction ay masarap pa rin pala sa pakiramdam na may taong attracted sa'yo. Kahit pa siguro ang gusto lang ng lalaking ito ay ang ikama ko.

Unti-unting lumapit ang mukha niya sa akin at bahagyang nanlaki ang mga mata ko. Hahalikan niya ako!

Bago tuluyang makalapit ang mukha niya ay dumilim ang buong paligid at kasabay nito ay ang paghila sa akin palayo sa kasayaw ko. Bahagya akong napadaing sa paraan nito ng pagkakahawak sa akin. Hinila niya ako kahit na anong protesta at paglaban ko palabas at natigilan ako nang tuluyang makita ang lalaking humitak sa akin.

"G- Godric?" napapantastikuan kong tanong. Nang makabawi ay pinilit kong alisin ang paghawak niya lalo na ng mapansin kong sa direksyon ng itim na itim niyang sasakyan niya ako tinatangay. "Bitawan mo ako! Ako ba sa tingin mo ang ginagawa mo?!" inis kong tanong sa kaniya, ang espirito ng alak sa sistema ko ay natunaw na.

Pabigla niya akong binitawan at napahawak ako sa pulso ko na namumula na. Sinamaan ko siya ng tingin at siya naman ay magkadikit ang mga kilay habang nakatagis ang mga bagang.

"What was that?" bakas ang galit sa boses niyang tanong. "Surely you weren't about to kiss that guy in front of those people, Ms. Cruz?"

"At ano naman ngayon kung ganoon nga? I'm single kaya may karapatan akong makipag-mingle and do not even think of firing him kagaya ng ginawa mo kay Kirt, Sir." Hindi nagpatinag na sagot ko sa kaniya at diniinan ang huling salita.

Bumalatay ang galit sa mukha nya. "Ginagalit mo ba talaga ako, Elizabeth? You don't know what I'm capable of."

Napatawa ako ng pagak. "Ikaw ang hindi ko ma-gets. Bakit ba pinapakialaman mo ang buhay ko?"

"Because I don't want to see you whoring yourself out there." Walang prenong sabi niya.

Nagpanting ang mga tenga ko sa sinabi niya at hindi napigilan ang kamay nang dumapo ito sa mukha niya. "How dare you say that! Wala kang karapatang husgahan ako, Mr. Villatierra! Unang-una, wala tayong relasyon. Pangalawa, wala ka na roon kung ano ang gawin ko sa buhay ko!"

Nag-iinit ang mga matang tinalikuran ko sya. Hindi ako makapaniwala na nasabi niya ang bagay na iyon. Naguguluhan na ako sa kanya! Kung wala akong karapatang magselos ay dapat ganoon din siya. Dapat lamang na wala kaming pakialamanang dalawa. Pumara ako ng jeep at sumakay kahit pa hindi ko sigurado kung saan ito papunta. Ang mahalaga ay makalayo ako sa kanya.

Habang lulan ng jeep ay nag-ring ang cellphone ko. Hindi ko ito kaagad na kinuha dahil

nangangamba ako na baka bigla itong hablutin. Ito pa ang isang pangit sa maganda at mahal ang phone, maya't- maya kang matat akot na baka ma- holdap o manakaw ito sa'yo.

Sa huli ay sinagot ko na rin ito at nakitang si Justin ang tumatawag. "Hello, Just?"

Narinig ko syang napabuntong- hininga. "Love, bakit bigla kang nawala? Nasaan ka ba?"

Napakagat ako sa labi bago napatiningin sa kuko. "Pauwi na ako. Medyo.. nahilo na kasi ako at natakot din ako sa dilim Pasensya na, Just."

"Are you.. okay? Sana sinabi mo para hinatid na lang kita."

"Ayos lang talaga ko, Justin. Magkita na lang tayo bukas, ha? Bye."

Hindi ko na siya hinintay pang sumagot at kaagad na pinatay ang tawag bago muling itinago ang phone sa bag. Nangingining bumaling ako sa katabi kong kaedaran ko lang. "Miss, pwedeng magtanong? Anong byahe ba ito?"

"Santolan."

Napatapik ako sa noo. "Salamat, Miss."

Godric Villatierra's POV

I smirked softly when I caught her looking our way. Nagpanggap akong may ibubulong kay Monique na kanina pa dumidikit sa akin at kulang na lang ay kumandong sa akin at sakyan ako. Nang makitang umiwas siya ng tingin at bahagyang lumabi ay alam ko ang emosyong naglalaro sa mga mata niya sa mga sandaling ito.

Selos.

And I'll have fun making her even more jealous. Marahil dahil wala sa kanya ang atensyon ko. Marahil dahil hindi ko siya binibigyang pansin at marahil ay dahil hindi na ako ang Godric noon na sa kanya lang nakatutok ang atensyon. I don't really care. I want to make her burn with jealousy. I want to rub it in her face that I can get any woman I like now. Unlike before, I want to make her regret ever dumping someone like me. F***. Even the thought of it annoys me.

Hindi katulad noon, gusto kong mapagtanto niya kung gaano kalayo ang estado namin sa buhay. Gusto kong malula siya sa pagtingala sa kinaroroonan ko habang siya ay nasa baba.

At kahit na hindi ko naman talaga tipo si Monique ay napilitan akong sakyan ang panlalandi niya sa akin para mapagselos si Beth. I sang pantasya ng bayan at maraming lalaki ang gusto siyang makuha, ngunit hindi ako interesado dahil malinaw pa sa sinag ng araw na gusto niya akong gamitin para mas sumikat at para tumagal ang career niya. I sang bagay na hindi na rin bago sa akin.

Habang nasa bar ay hindi na nakapagpigil pa ang babae at siya na mismo ang humalik sa akin matapos ang ilang lagok ng alak. Hinayaan ko siya, ngunit ang mga mata ko ay nakatutok sa kanya. Nakita ko kung paanong gumuhit ang sakit sa mukha niya bago siya uminom nang uminom.

Marahan kong itinulak si Monique. Ayaw ko namang ipahiya siya sa harap ng mga tao at ayokong gumawa ng eksena.

"Bakit? Ayaw mo ba?" nang-aakit niyang tanong bago bumulong. "O mas gusto mo na tayo lang dalawa?" dagdag niya sabay pasimpleng dunggol sa harapang binti niya.

"Hindi naman. Ayoko lang na masira ang imahe ng isa sa mga star ng kumpanya." pilit ang ngiting nakapaskil sa mga labing sabi ko sa kanya sabay layo.

Tila naman na-offend siya kaya tumayo at lumipat sa pwesto ng iba. Nilabas ko sa kabilang tenga ko ang kwentuhan ng mga kasama ko sa table at muling bumaling sa dalawa para makitang nagsasayaw na ang magkaibigan sa dance floor.

I gritted my teeth as I watched how their bodies dance closer than they should. And f***, kung hindi lang bakla si Justin ay baka sinugod ko na sya ng sapak. I found myself staring at her as she dances to the music.

"Bakit kapag kasayaw mo iyang kaibigan mo ay ang galing-galing mong gumiling? Pero bakit sa harap ko ay para kang tuod?" tanong ko sa sarili ko sabay tawa ng pagak at inom ng alak.

I watched how she threw her head back with a laugh and it suddenly brought me back to before. Noong kaming dalawa ang nagsasayaw at gagawin din niya iyon at hihilahin ko sya palapit sa akin bago halikan. Nadagdagan ang pait ng alak sa sikmura ko dahil sa alaala ng nakaraan.

I tensed when a group of male approached the duo. Mukhang kakilala naman ni Justin ang mga ito, ngunit ang hindi ko nagustuhan ay nang lumapit ang isa kay Beth. Nakita kong tinangka syang pigilan ng kaibigan niya, ngunit may sinabi si Beth bago harap ang lalaki.

Napakuyomako sa kamao at kulang na lang ay durugin ang hawak na basong hawak.

"Godric, are you okay?" tanong ni Janet, ang executive producer ng kumpanya at pilit lang akong gumiti.

"Yes. Please excuse me ladies and gentlemen."

Hindi ko na sila hinintay pang sumagot at kaagad na tumayo papunta sa pwesto nila. I papakita ko sa lalaking iyon kung sino ang kinakalaban niya at pagkatapos noon ay ipapaalala ko kay Elizabeth kung sino ang nagmamay-ari sa kanya.

Nakita kong tumakbo sa kung saan si Justin pero hindi ko sya binigyang pansin at itinuloy ang paglapit. Ilang pulgada ang layo ko sa kanila ay biglang namatay ang ilaw at hindi ko ito ininda bago hinablot sa kamay si Beth palabas. Hindi ko makontrol ang galit at selos na naglalaban sa aking kalooban at ang tanging gusto ko lang gawin ay bumalik doon at sapakin ang lalaking humawak sa kanya. Gusto kong durugin ng maso ang mga kamay niya, ngunit ang lahat ng iyon ay natigil nang pagbantaan niya ako na huwag gagawin ang ginawa ko noon sa lalaking kumausap at nagtangka pang bumakod sa kanya. Kirt pala ang pangalan noong mukhang sugpo na iyon?

I let her walk away from me after she slapped me and I licked my lips. "Nakakarami ka na, Beth. Una ay suntok at ngayon ay sampal naman. Hindi na kita palalagpasin pa sa susunod at bibigyan kita ng leksyong hindi mo makakalimutan." sabi ko sa sarili habang pinapanuod siyang maglakad palayo at ngumisi.

Dalawang araw matapos ang gabing iyon ay nasubsob ako sa trabaho at hindi na nagkaroon pa ng oras na mag-isip ng paraan para makabawi. Bilang si Zeus naman ay inihiwasan ko pa rin sya at sa totoo lang ay minsan dito na ako natutulog sa kumpanya.

Humahangos na pumasok si Luke habang hawak ang isang magazine na isa rin sa pagmamay-ari ko.

Napataas ang kilay ko sa pagal niyang mukha. "Today's issue? Bakit kailangan mong

humangos?"

Parang nakakita ng multo si Luke habang inaabot ang magazine sa akin at halos umakyat naman lahat ng dugo ko sa ulo nang makita ang laman.

Dahil sa isa sa mga pages ng bagong labas na issue ay makikita si Elizabeth na naka-bikini.

"What the f***?"

Kabanata 13 (M)
12 - 15 minutes

Elizabeth Cruz's POV

Malapit na akong mag-isang buwan dito sa kumpanya at napagtanto ko na hindi ko pa man lamang nabibisita ang ibang field. Kaya naman habang walang ginagawa ay sinamantala ko ang pagkakataon para maglibot sa ibang floor. Pasimple akong sumisilip sa mga studio kung saan nagaganap ang ibang live shooting. Sa M&V kadalasang nagaganap ang mga shooting ng reality shows ng network, ngunit dito rin naman ay may photoshoots at taping.

Ang V. E. C at M&V ay magkahawak kamay sa pagbibigay ng magaganda at dekalibrengh mga palabas sa bansa. Sa pagkakaalam ko ay magkaibigan na ang mga magulang nila kaya naman ipinagpatuloy nilang dalawa ang partnership. High school pa lang din ay nakikita ko na noon si Jasper dahil lapitin siya ng mga babae.

"What?! Napaka-unprofessional naman nya!"

Napatigil ako sa paglagpas sa isang nakaawang na pinto at bahagyang umatras para sumilip. Nakita ko ang isang studio at nakahanda ang isang summer na tema. Sa loob ay may ilang tao at may isang katandaang makulay ang suot na halos bunutin na ang buhok.

"Sobrang na-late na tayo ng submission dahil ang arte-arte nya! Nakailang late sya ng attend tapos kapag darating naman ay wala akong makuhang magandang shot! Diyos ko, bukas na ang printing at wala pa tayong plantsadong picture, Alden! Tayo na lang ang hinihintay at kinukulit na tayo." stressed na stressed na sabi ng lalaking nakakatanda. "Kailangang may maibigay na tayo sa kanila ngayon! Naku, huwag mo nang pilitin ang pa-importanteng model na iyan at baka nga mas may maganda at sexy pa sa kanyang babae ryan sa tabi." gigil na anas nya at hindi naman sinasadyang napatiningin sa gawi ko.

Nakaramdam ako ng hiya dahil nahuli akong nakikinig. "Ay, sorry po. Hindi ko po sinasadyang makinig. Sige po." hinging paumanhi ko at yumukod bago naglakad muli para bumalik na sa opisina.

"Mss, sandali lang."

Napahinto ako at lumingon para makita ang photographer. "Po? Ano po 'yun?"

Hindi sya sumagot at bagkus ay tinignan ako mula ulo hanggang paa at napakunot naman ako ng noo bago tinignan ang sarili ko. May mali ba sa suot kong white long sleeve at cream na paldang lagpas tuhod? Kung tatanungin ako ay disente naman ang suot ko. Sinimulan nya akong ikutan habang nakalagay ang daliri sa baba.

"Medyo may pagka-manang ka pero halata naman na may shape ang body mo."

"Ho?"

"Nasubukan mo na bang maging model sa magazine... Elizabeth?" banggit niya sa pangalan ko

nang basahin ito mula sa suot kong I.D.

"Hindi po?" patanong kong sagot dahil hindi ko alam kung maiinsulto ba ako o matutuwa sa sinabi niya.

"Uh- huh. May konting pabor lang akong hihingin, Elizabeth. Tingin ka nga sa kaliwa, hija. Okay, sa kanan naman."

Parang tanga naman akong sumunod sa gusto nya at ilang sandali pa ay itinaas ang sukbit na camera.

"Smile." Alangan akong ngumiti sa camera at tinignan nya ang resulta bago napatango. "Okay. Perfect. Alden! Bihisan ang bago nating model."

"Ano ho?!" gulat kong bulalas at ilang sandali pa ay lumabas ang tinawag nya at marahan na akong hinila papasok. "Pero hindi po ako model." pagtutol ko habang hinihila ako papasok sa isang dressing room

"Not anymore, hija."

Pinangakuan nya ako ng malaking talent fee at halos magmakaawa na rin ang mga kasamahan nya na isalba ko sila kaya naman wala na akong nagawa pa. Ang hindi ko lang inasahan ay swimsuit pala ang ipapasuot nila sa akin. Tila nilalamig akong pumwesto sa harap at bahagyang na-conscious dahil sa mga matang nakatatingin sa akin.

"She's something, isn't she? Sino ba ang mag-aakala na nagtatago sa manang na fashion ang seksing katawan? Sinabi ko naman sa'yo, hindi ba? Mas may gaganda pa at sexy sa bratinellang model na iyon." dinig kong sabi ng photographer na naggangalang Alfie bago sya ngumiti sa akin. "Huwag kang kabahan, hija. I just know you're a natural."

And so, nang araw na iyon ay pinanganak ang model na si Elizabeth sa isang small section sa magazine, ngunit para sa akin ay isa itong bagong experience. Nang araw ding iyon ay binayaran ako ni Sir Alfie ng fifty thousand at halos mapatalon ako sa gulat at saya. Ilang shots lang ay mayroon na akong fifty thousand?!

Dahil sa saya ay kaagad ko itong pinagmalaki kay Skye at sabik syang tinawagan.

"Hello, Ate?" ngarag ang boses na tanong ni Skye.

"Ay, sorry, nagising ba kita?"

"Okay lang, Ate. Mukhang masaya ka yata?"

"Model na ako, bunso! Bukas ay ipapakita ko sa'yo ang magazine kapag nailabas na!" sabik kong balita sa kanya habang hawak ang card ko na naglalaman ng pera. "Pagod ka ba? Gusto mo bang kumain tayo sa labas?"

"Wow! Seryoso ka ba, Ate?! Teka, ikaw, model?" natatawag tuya ni Skye.

"Ako rin hindi makapaniwala. Basta! Ano, G? Kita tayo mamaya sa Mang I nasal sa malapit sa bahay."

"Sige, Ate. Libre mo, ha? Wala pa akong sahod, eh. At beke nemen bigyan mo rin ako ng baon."

"Iyon lang ba? Sige ba!"

Oras ng lunch at excited akong nag-withdraw muna ng pangkain namin at pambigay kay Skye

bago sumakay sa jeep. Pagdating doon ay hindi ko pa nakita si Skye at dahil maraming tao ay um-order na ako ng paborito nyang pitso at hita naman sa akin.

Habang naghihintay ay kinalikot ko ang bago kong phone. Unti-unti na akong nasasanay sa paggamit nito at maging sa paggamit ng mga applications. Sinubukan kong buksan ang account ko, ngunit hindi ko na maalala ang password kaya naman hinayaan ko na lang ito at nag-enjoy sa panunuod sa Youtube ng kung ano.

"Wow, wow, wow. Ang taray naman po pala natin sa phone." panunukso ng bagong dating na si Skye na naupo sa tapat ko at nanlaki ang mga mata nang makita ang hawak ko. "Iphone 12? Wow, Ate!"

"Iyan ba ang tawag dito? Bigay lang ito sa akin ni Zeus."

"Ate, alam mo ba kung magkano iyan?" mangha pa rin nyang tanong habang hindi nawawaglit ang tingin sa phone.

"Hindi, eh. Pero mahal 'to, hindi ba?"

Tinignan lang ako ni Skye na parang hindi makapaniwala. "Ate, hindi iyan bababa sa fifty thousand."

Muntik ko nang maibagsak ang hawak at parang napapaso itong binitawan. "Ano? Fifty thousand? Kapresyo na ng binayad sa akin sa pagmo-model? Grabe naman. Para sa isang cellphone?" gulat na gulat kong tanong habang nakatingin sa bagay na kapresyo na ng ilang maliit ba negosyo.

"Iyan ang pangarap kong phone."

Napatingin ako sa kapatid ko at walang pag-aatubiling inabot ang Iphone. "Sa'yo na lang, bunso. Hindi ko naman kailangan iyan. Simpleng cellphone lang ay okay na."

"Ayoko nga, Ate. Bigay nya sa'yo iyan. Mamaya ay magalit pa iyon sa'yo." tanggi niya sabay tulak ng kamay ko at ibinalik ko na lang ito sa bag ko dahil nakita kong parating na ang order namin.

Sinulit ko ang oras ng break ko na kasama si Skye. Kagaya ng hiling niya ay binigyan ko sya ng limang libo bilang baon at kahit na anong tanggi nya ay ipinilit ko ito sa kanya. Matapos nito ay naghiwalay na kami matapos ko syang ihatid sa sakayan ng trikel. Nakakalungkot pa rin na magkahiwalay kami gayung magkasama kami buong buhay namin.

I nakala kong walang magiging problema dahil para sa akin ay maliit na bagay lang naman ang mag-pose ng naka-bikini at ilagay pa ito sa magazine, ngunit isang bagay ang nakaligtan ko. At ito ay ang katotohanang hindi ko na nga pala sakop ang aking buhay at may taong nagmamay-ari sa akin.

Kinagabihan matapos ma-print ang magazine at nang makauwi ay bahagya pa akong nagulat nang makita ko si Zeus na nakaupo sa sala. At halos bumalikad ang sikmura ko nang makita kung ano ang bagay na hawak nya.

"Tell me why I should not have your company fire the people behind this photo." kalmado, ngunit alam mong nagbabadya lamang na sabi niya sabay hagi ng magazine sa paanan ko.

Napalunok ako habang nakatingin sa magazine. "Hindi naman ako nakahubad, Zeus. I sa pa, ako ang pumayag na maging model nila." kinakabahan kong sagot sa kanya.

"That is not the issue. Sana nagpaalamka sa akin. Don't you know how many men will lust over

your f***** body and possibly jerk off to it?!"

Napapiksi ako nang tumaas na ang boses nya. "I'm sorry."

Ilang sandali syang natahimik bago nagbuga ng hangin. "Make up for it. Wala akong gagawin at tatanggapin ko iyang ginawa mo, pero kailangan mo akong kumbinsihin."

Dumagundong ang puso ko sa sinabi nya. "A- Ano iyon?"

Hindi sya kaagad na sumagot at imbes ay bumukaka. "S*** me. I've been too kind to you, Elizabeth. I am not a kind and patient man. You haven't shown me your worth."

Nanginig ang mga tuhod ko sa request nya.

"Tanda mo ba ang sinabi ko? Sa kada bagay na ginawa mo na hindi ko magugustuhan ay madadagdagan ang oras na kasama mo ako." pagpapaalala niya sabay sandal. "Come here. I'm waiting."

Ang isipin pa lamang na mas tatagal ang oras na kasama ko sya at ginagawa ang mga ganitong bagay ay sapat na para lumapit ako sa kanya. Kung tutuusin, marahil ay ang ibang babae pa ang magmamakaawang luhuran sya dahil kahit naman naka-maskara sya ay halata pa rin na may hitsura sya. Pero hindi ako.

"Unzip me." utos nya nang nasa harap na nya ako at marahang lumuhod. Sa tulong ng panghapong araw at ilaw sa may kusina ay nakikita ko ang naka-bukol nyang pagkalalaki.

Nanginginig ang mga kamay kong inabot ang zipper nya at ibinaba ito. Marahan akong napasinghap nang tumama ang kamay ko sa ari nya hanggang sa tuluyang magpakita ang kulay pula nyang brief.

"Hold me."

Napatingin ako sa mga mata nya at hindi ko alam ngunit may pamilyar akong nakikita sa mga iyon. Hinawakan nya ang kamay ko at pinatong ito sa unti-unting nabubuhay na nyang pagkalalaki at bahagyang nanlaki ang mga mata ko.

"Go on."

Nilakasan ko na ang loob ko at buong tapang syang dinukot upang ilabas ang natatago nyang sawa na kumakawala na. Hinawakan ko ito sa kamay ko at parang natuyuan ng laway. Hindi naman na ako bago sa ganitong gawain kung tutuusin. Ilang beses ko na itong nagawa noon kay Godric, ngunit iba ang sitwasyon dahil mahal ko ang pinagsisilbihan ko noon.

Gawin mo na, Elizabeth. Gawin mo na para matapos na. Bakit ka ba nagpapaka-birhen? Tudyong konsensya ko.

Sinimulan kong igalaw ang kamay ko pataas at baba sa kanya. Halos hindi mag-abot ang mga daliri ko sa size nya at bahagya akong napapiksi nang abutin nya ako at ilagay ang kamay sa likod ng ulo ko para palapitin.

"Can't you see? He wants you." malalim ang boses at puno ng pagnanasa nyang sabi at kung posible pa ay mas lalo syang nabubuhay sa kamay ko.

I binuka ko ang bibig ko at pinasok sya sa loob ng bibig ko. Sa una ay naduwal ako dahil matagal ko na rin itong hindi nagawa, ngunit sa malambing na boses ay tinuruan nya ako at marahang iginigiya ang ulo ko sa paggalaw.

Maalat na manamis- namis. Iyan ang lasa nya. Siguro ay mahilig sya sa pineapple dahil noon ay madalas kumain ng pineapple si Godric para tumamis ang lasa ng katas nya.

Teka, tigilan mo nga ang pag-iisip sa kanya, Elizabeth! You're s***** another guy's d*** tapos ay ang ex mo pa rin ang iniisip mo?!

Nakuha ko ang tamang tempo na gusto nya at habang pinapaligaya sya ay tinignan ko sya at nakitang nakatingala sya. Dinig ko ang mahihinang daing na nagmumula sa kanya at kasabay ng malalim na paghinga nya.

Ayaw ng aking puso at isipan, ngunit bakit nakakaramdam ako ng pamilyar na sensasyon sa ginagawa ko sa kanya? Ayaw ko ng ginagawa ko, ngunit bakit nararamdaman ko ang sarili kong pumipintig sa isiping napapaligaya ko sya? Na sa ikalawang pagkakataon ay may lalaki akong pinagsisilbihan at nasa kamay ko ang kaligayahan nila.

Muntik ko nang makalimutan. Muntik ko nang makalimutan ang pakiramdam na parang ang lakas- lakas mo dahil kayang- kaya mong gawin sa kanila ang gusto mo. Mahina sila sa mga kamay at bibig mo.

"Oh, f***. That's it. Keep s***** me, d- babe. Ang init ng bibig mo." ungol nya at pinigilan ko ang sarili kong mapadaing dahil sa boses nya. Hinigpit an nya ang sabunot sa buhok ko, ngunit hindi ito sapat para nasaktan ako.

Ginanahan ako sa sinabi nya at mas binilisan ang ginagawa. Una dahil gusto ko na itong matapos at pangalawa ay dahil gusto kong makita ang mukha nya kapag dinatnan na sya.

Nang humigpit ang sabunot nya sa akin at pumintig- pintig sya sa bibig ko ay alam kong lalabasan na sya kaya naman iniluwa ko sya at ginamit na lang ang kamay ko para tapusin sya. Hindi ko inalis ang mga mata ko sa kanya at ganoon din naman ang ginawa nya.

Malakas syang napamura nang pumulandit ang masagana nyang katas at bahagya akong umiwas para hindi ito tumama sa akin, ngunit may ilan pa ring tumama sa pisngi ko.

Kaagad ko syang binitawan at kumuha ng tissue sa mesa bago pinunasan ang pisngi ko at ang bibig ko.

"S***. Didn't know you have it in you, Elizabeth. That's by far the best head I've ever gotten." hingal nyang sabi na hindi nag- abalang itago ang sarili at imbes ay nilaro- laro pa ang sarili.

"Ginawa ko ang gusto mo kaya sana ay tumupad ka."

Kabanata 14
12 - 15 minutes

Elizabeth Cruz's POV

Malapit na akong mag- isang buwan dito sa kumpanya at napagtanto ko na hindi ko pa man lamang nabibisita ang ibang field. Kaya naman habang walang ginagawa ay sinamantala ko ang pagkakataon para maglibot sa ibang floor. Pasimple akong sumisilip sa mga studio kung saan nagaganap ang ibang live shooting. Sa M&V kadalasang nagaganap ang mga shooting ng reality shows ng network, ngunit dito rin naman ay may photoshoots at taping.

Ang V. E. C at M&V ay magkahawak kamay sa pagbibigay ng magaganda at dekalibreng mga palabas sa bansa. Sa pagkakaalam ko ay magkaibigan na ang mga magulang nila kaya naman ipinagpatuloy nilang dalawa ang partnership. High school pa lang din ay nakikita ko na noon si Jasper dahil lapit in siya ng mga babae.

"What?! Napaka-unprofessional naman nya!"

Napatigil ako sa paglagpas sa isang nakaawang na pinto at bahagyang umatras para sumilip. Nakita ko ang isang studio at nakahanda ang isang summer na tema. Sa loob ay may ilang tao at may isang katandaang makulay ang suot na halos bunutin na ang buhok.

"Sobrang na-late na tayo ng submission dahil ang arte-arte nya! Nakailang late sya ng attend tapos kapag darating naman ay wala akong makuha magandang shot! Diyos ko, bukas na ang printing at wala pa tayong plantsadong picture, Alden! Tayo na lang ang hinihintay at kinukulit na tayo." stressed na stressed na sabi ng lalaking nakakatanda. "Kailangang may maibigay na tayo sa kanila ngayon! Naku, huwag mo nang pilitin ang pa-importanteng model na iyan at baka nga mas may maganda at sexy pa sa kanyang babae riyan sa tabi." gigil na anas nya at hindi naman sinasadyang napatigil sa gawi ko.

Nakaramdam ako ng hiya dahil nahuli akong nakikinig. "Ay, sorry po. Hindi ko po sinasadyang makinig. Sige po." hinging paumanhi ko at yumukod bago naglakad muli para bumalik na sa opisina.

"Mss, sandali lang."

Napahinto ako at lumingon para makita ang photographer. "Po? Ano po 'yun?"

Hindi sya sumagot at bagkus ay tinignan ako mula ulo hanggang paa at napakunot naman ako ng noo bago tinignan ang sarili ko. May mali ba sa suot kong white long sleeve at cream na paldang lagpas tuhod? Kung tatanungin ako ay disente naman ang suot ko. Sinimulan nya akong ikutan habang nakalagay ang daliri sa baba.

"Medyo may pagka-manang ka pero halata naman na may shape ang body mo."

"Ho?"

"Nasubukan mo na bang maging model sa magazine... Elizabeth?" banggit niya sa pangalan ko nang basahin ito mula sa suot kong I.D.

"Hindi po?" patanong kong sagot dahil hindi ko alam kung maiinsulto ba ako o matutuwa sa sinabi niya.

"Uh- huh. May konting pabor lang akong hihingin, Elizabeth. Tingin ka nga sa kaliwa, hija. Okay, sa kanan naman."

Parang tanga naman akong sumunod sa gusto nya at ilang sandali pa ay itinaas ang sukbit na camera.

"Smile." Alangan akong ngumiti sa camera at tinignan nya ang resulta bago napatango. "Okay. Perfect. Alden! Bihisan ang bago nating model."

"Ano ho?!" gulat kong bulalas at ilang sandali pa ay lumabas ang tinawag nya at marahan na akong hinila papasok. "Pero hindi po ako model." pagtutol ko habang hinihila ako papasok sa isang dressing room

"Not anymore, hija."

Pinangakuan nya ako ng malaking talent fee at halos magmakaawa na rin ang mga kasamahan nya na isalba ko sila kaya naman wala na akong nagawa pa. Ang hindi ko lang inasahan ay swimsuit pala ang ipasuot nila sa akin. Tila nilalamig akong pumwesto sa harap at bahagyang na-conscious dahil sa mga matang nakatigil sa akin.

"She's something, isn't she? Sino ba ang mag-aakala na nagtatago sa manang na fashion ang seksing katawan? Sinabi ko naman sa'yo, hindi ba? Mas may gaganda pa at sexy sa bratinellang model na iyon." dinig kong sabi ng photographer na nagngangalang Alfie bago sya ngumiti sa akin. "Huwag kang kabahan, hija. I just know you're a natural."

And so, nang araw na iyon ay pinanganak ang model na si Elizabeth sa isang small section sa magazine, ngunit para sa akin ay isa itong bagong experience. Nang araw ding iyon ay binayaran ako ni Sir Alfie ng fifty thousand at halos mapatalon ako sa gulat at saya. Ilang shots lang ay mayroon na akong fifty thousand?!

Dahil sa saya ay kaagad ko itong pinagmalaki kay Skye at sabik syang tinawagan.

"Hello, Ate?" ngarag ang boses na tanong ni Skye.

"Ay, sorry, nagising ba kita?"

"Okay lang, Ate. Mukhang masaya ka yata?"

"Model na ako, bunso! Bukas ay ipapakita ko sa'yo ang magazine kapag nailabas na!" sabik kong balita sa kanya habang hawak ang card ko na naglalaman ng pera. "Pagod ka ba? Gusto mo bang kumain tayo sa labas?"

"Wow! Seryoso ka ba, Ate?! Teka, ikaw, model?" natatawang tuya ni Skye.

"Ako rin hindi makapaniwala. Basta! Ano, G? Kita tayo mamaya sa Mang Inasal sa malapit sa bahay."

"Sige, Ate. Libre mo, ha? Wala pa akong sahod, eh. At beke nemen bigyan mo rin ako ng baon."

"Iyon lang ba? Sige ba!"

Oras ng lunch at excited akong nag-withdraw muna ng pangkain namin at pambigay kay Skye bago sumakay sa jeep. Pagdating doon ay hindi ko pa nakita si Skye at dahil maraming tao ay um-order na ako ng paborito nyang pitso at hita naman sa akin.

Habang naghihintay ay kinalikot ko ang bago kong phone. Unti-unti na akong nasasanay sa paggamit nito at maging sa paggamit ng mga applications. Sinubukan kong buksan ang account ko, ngunit hindi ko na maalala ang password kaya naman hinayaan ko na lang ito at nag-enjoy sa panunuod sa Youtube ng kung ano.

"Wow, wow, wow. Ang taray naman po pala natin sa phone." panunukso ng bagong dating na si Skye na naupo sa tapat ko at nanlaki ang mga mata nang makita ang hawak ko. "Iphone 12? Wow, Ate!"

"Iyan ba ang tawag dito? Bigay lang ito sa akin ni Zeus."

"Ate, alam mo ba kung magkano iyan?" mangha pa rin nyang tanong habang hindi nawawaglit ang tingin sa phone.

"Hindi, eh. Pero mahal 'to, hindi ba?"

Tinignan lang ako ni Skye na parang hindi makapaniwala. "Ate, hindi iyan bababa sa fifty thousand."

Muntik ko nang maibagsak ang hawak at parang napapaso itong binitawan. "Ano? Fifty thousand? Kapresyo na ng binayad sa akin sa pagmo-model? Grabe naman. Para sa isang cellphone?" gulat na gulat kong tanong habang nakatingin sa bagay na kapresyo na ng ilang

maliit ba negosyo.

"Iyan ang pangarap kong phone."

Napatingin ako sa kapatid ko at walang pag-aatubiling inabot ang Iphone. "Sa'yo na lang, bunso. Hindi ko naman kailangan iyan. Simpleng cellphone lang ay okay na."

"Ayoko nga, Ate. Bigay nya sa'yo iyan. Mamaya ay magalit pa iyon sa'yo." tanggi niya sabay tulak ng kamay ko at ibinalik ko na lang ito sa bag ko dahil nakita kong parating na ang order namin.

Sinulit ko ang oras ng break ko na kasama si Skye. Kagaya ng hiling niya ay binigyan ko sya ng limang libo bilang baon at kahit na anong tanggi nya ay ipinilit ko ito sa kanya. Matapos nitong ay naghiwalay na kami matapos ko syang ihatid sa sakayan ng trikel. Nakakalungkot pa rin na magkahiwalay kami gayung magkasama kami buong buhay namin.

I nakala kong walang magiging problema dahil para sa akin ay maliit na bagay lang naman ang mag- pose ng naka- bikini at ilagay pa ito sa magazine, ngunit isang bagay ang nakaligtas ko. At ito ay ang katotohanang hindi ko na nga pala sakop ang aking buhay at may taong nagmamay-ari sa akin.

Kinagabihan matapos ma-print ang magazine at nang makauwi ay bahagya pa akong nagulat nang makita ko si Zeus na nakaupo sa sala. At halos bumalikad ang sikmura ko nang makita kung ano ang bagay na hawak nya.

"Tell me why I should not have your company fire the people behind this photo." kalmado, ngunit alam mong nagbabadya lamang na sabi niya sabay hagi ng magazine sa paanan ko.

Napalunok ako habang nakatingin sa magazine. "Hindi naman ako nakahubad, Zeus. I sa pa, ako ang pumayag na maging model nila." kinakabahan kong sagot sa kanya.

"That is not the issue. Sana nagpaalam ka sa akin. Don't you know how many men will lust over your f***** body and possibly jerk off to it?!"

Napapiksi ako nang tumaas na ang boses nya. "I'm sorry."

Ilang sandali syang natahimik bago nagbuga ng hangin. "Make up for it. Wala akong gagawin at tatanggapin ko iyang ginawa mo, pero kailangan mo akong kumbinsihin."

Dumagundong ang puso ko sa sinabi nya. "A- Ano iyon?"

Hindi sya kaagad na sumagot at imbes ay bumukaka. "S*** me. I've been too kind to you, Elizabeth. I am not a kind and patient man. You haven't shown me your worth."

Nanginig ang mga tuhod ko sa request nya.

"Tanda mo ba ang sinabi ko? Sa kada bagay na ginawa mo na hindi ko magugustuhan ay madadagdagan ang oras na kasama mo ako." pagpapaalala niya sabay sandal. "Come here. I'm waiting."

Ang isipin pa lamang na mas tatagal ang oras na kasama ko sya at ginagawa ang mga ganitong bagay ay sapat na para lumapit ako sa kanya. Kung tutuusin, marahil ay ang ibang babae pa ang magmamakaawang luhuran sya dahil kahit naman naka-maskara sya ay halata pa rin na may hit sura sya. Pero hindi ako.

"Unzip me." utos nya nang nasa harap na nya ako at marahang lumuhod. Sa tulong ng panghapong araw at ilaw sa may kusina ay nakikita ko ang naka- bukol nyang pagkalalaki.

Nanginginig ang mga kamay kong inabot ang zipper nya at ibinaba ito. Marahan akong napasinghap nang tumama ang kamay ko sa ari nya hanggang sa tuluyang magpakita ang kulay pula nyang brief.

"Hold me."

Napatingin ako sa mga mata nya at hindi ko alam ngunit may pamilyar akong nakikita sa mga iyon. Hinawakan nya ang kamay ko at pinatong ito sa unti-unting nabubuhay na nyang pagkalalaki at bahagyang nanlaki ang mga mata ko.

"Go on."

Nilakasan ko na ang loob ko at buong tapang syang dinukot upang ilabas ang natatago nyang sawa na kumakawala na. Hinawakan ko ito sa kamay ko at parang natuyuan ng laway. Hindi naman na ako bago sa ganitong gawain kung tutuusin. Ilang beses ko na itong nagawa noon kay Godric, ngunit iba ang sitwasyon dahil mahal ko ang pinagsisilbihan ko noon.

Gawin mo na, Elizabeth. Gawin mo na para matapos na. Bakit ka ba nagpapaka-birhen? Tudyong konsensya ko.

Sinimulan kong igalaw ang kamay ko pataas at baba sa kanya. Halos hindi mag-abot ang mga daliri ko sa size nya at bahagya akong napapiksi nang abutin nya ako at ilagay ang kamay sa likod ng ulo ko para palapitin.

"Can't you see? He wants you." malalim ang boses at puno ng pagnanasa nyang sabi at kung posible pa ay mas lalo syang nabubuhay sa kamay ko.

I binuka ko ang bibig ko at pinasok sya sa loob ng bibig ko. Sa una ay naduwal ako dahil matagal ko na rin itong hindi nagawa, ngunit sa malalim na boses ay tinuruan nya ako at marahang iginigiya ang ulo ko sa paggalaw.

Maalat na manamis-namis. Iyan ang lasa nya. Siguro ay mahilig sya sa pineapple dahil noon ay madalas kumain ng pineapple si Godric para tumamis ang lasa ng katas nya.

Teka, tigilan mo nga ang pag-iisip sa kanya, Elizabeth! You're s***** another guy's d*** tapos ay ang ex mo pa rin ang iniisip mo?!

Nakuha ko ang tamang tempo na gusto nya at habang pinapaligaya sya ay tinignan ko sya at nakitang nakatingala sya. Dinig ko ang mahihinang daing na nagmumula sa kanya at kasabay ng malalim na paghinga nya.

Ayaw ng aking puso at isipan, ngunit bakit nakakaramdam ako ng pamilyar na sensasyon sa ginagawa ko sa kanya? Ayaw ko ng ginagawa ko, ngunit bakit nararamdaman ko ang sarili kong pumipintig sa isiping napapaligaya ko sya? Na sa ikalawang pagkakataon ay may lalaki akong pinagsisilbihan at nasa kamay ko ang kaligayahan nila.

Muntik ko nang makalimutan. Muntik ko nang makalimutan ang pakiramdam na parang ang lakas-lakas mo dahil kayang-kaya mong gawin sa kanila ang gusto mo. Mahina sila sa mga kamay at bibig mo.

"Oh, f***. That's it. Keep s***** me, d-babe. Ang init ng bibig mo." ungol nya at pinigilan ko ang sarili kong mapadaing dahil sa boses nya. Hinigpit an nya ang sabunot sa buhok ko, ngunit hindi ito sapat para nasaktan ako.

Ginanaan ako sa sinabi nya at mas binilisan ang ginagawa. Una dahil gusto ko na itong matapos at pangalawa ay dahil gusto kong makita ang mukha nya kapag dinatnan na sya.

Nang humigpit ang sabunot nya sa akin at pumintig-pintig sya sa bibig ko ay alam kong lalabasan na sya kaya naman iniluwa ko sya at ginamit na lang ang kamay ko para tapusin sya. Hindi ko inalis ang mga mata ko sa kanya at ganoon din naman ang ginawa nya.

Malakas syang napamura nang pumulandit ang masagana nyang katas at bahagya akong umiwas para hindi ito tumama sa akin, ngunit may ilan pa ring tumama sa pisngi ko.

Kaagad ko syang binitawan at kumuha ng tissue sa mesa bago pinunasan ang pisngi ko at ang bibig ko.

"S***. Didn't know you have it in you, Elizabeth. That's by far the best head I've ever gotten." hingal nyang sabi na hindi nag-abalang itago ang sarili at imbes ay nilaro-laro pa ang sarili.

"Ginawa ko ang gusto mo kaya sana ay tumupad ka."

mdream.com
Kabanata 13 (M)
11 - 14 minutes

Elizabeth Cruz's POV

Napamulat ako nang magising kinabukasan at nakitang malapit na mag-alas otso! Pabigla akong tumayo at biglang nahilo kaya naman sandali kong hinawakan ang ulo ko. Nang mawala ang hilo ay para na akong trumpong gumalaw. Hindi ko na naayos pa ang kama at agad na tumakbo sa baba para maghanda ng almusal.

Aligaga akong naglabas ng hot dog at bacon matapos magsalang ng sinaing. Marahil ay tayo-tayo at buhol-buhol pa ang buhok ko pero hindi ko na ito ininda pa.

Kung bakit naman kasi hindi ako pinatulong ng ginawa ko kagabi! Magdamag na umuulit sa isip ko ang ginawa ko kay Zeus at magpahanggang ngayon ay bahagya pang ngawit ang panga ko. Kahit na nakapag-toothbrush na ako ay lasa ko pa rin sya sa bibig ko at idagdag mo pa ang nakakahiyang naging epekto ng ginawa ko sa kanya.

Alam ko naman na natural lamang na reaksiyon ng katawan natin na makaramdam ng pleasure kapag may ginagawang ganoon, pero bakit ko iyon naramdaman sa kanya? Hindi dapat. Hindi dapat dahil hindi ko naman sya mahal. Hindi dapat dahil isang laruan lang ang tingin niya sa akin.

"Pritong hot dog ba iyang ginagawa mo o sinigang na hot dog?"

Bahagya akong napatalon at hindi namalayan na natulala na pala ako habang nagpi-pirito ng hot dog. Nanlaki ang mga mata ko nang makitang marami palang mantika ang nailagay ko at naging deep fried ang hot dog.

Gayunpaman ay iniwasan kong tumingin sa kanya at binawasan ang mantika, ngunit dahil nanginginig ang kamay ko ay bahagya akong napasog at nabitwan ko ang pan dahilan para malaglag ito sa lababo kasama ng mga hot dog.

"Aray." mahinang daing ko nang maramdaman ang paso ng mantika at kaagad itong itinatap sa tubig.

"Stupid." dinig kong usal ni Zeus bago ko narinig ang pagbukas ng ref at ilang sandali pa ay kinuha nya ang napasong kamay ko at inikutan ng ice cube ang napasong parte. "Anong kala mo sa balat mo? Mag-iingat ka kasi."

Bahagya akong natulala at hindi ininda ang insulto niya. Natigilan lang ako habang nakatingin sa kanya dahil bigla kong naalalang muli si Godric. Pareho. Parehong-pareho sila. Ganito rin ang paraan noon ni Godric kapag napapaso ako at kadalasan ay kakagalitan ako.

Napansin nyang nakatingin ako kaya naman itinigil nya ang ginagawa. "Huwag kang masanay. Huwag mo nang ituloy iyan at mamaya mo na tapusin. Baka mamaya ay lugaw pa ang maihain mo sa akin at sinigang na hotdog dahil sa pagmamadali mo." kalmado at parang walang emosyon nyang sabi bago namulsa.

"Pero -- "

"Aalis na rin naman ako kaya hindi ko makakain ang lutuin mo." putol nya sa sasabihin ko bago naglakad paakyat at sinundan ko sya ng tingin bago naalalang late na ako.

Nagtatakbo na ako pabalik sa kwarto at mabilis na naligo bago nagsuot ng bell bottom na pants at long sleeve na black na may ruffles sa dulo. Sa paa naman ay sinuot ko ang black kong flats at inilagay na ang susi, cellphone at wallet sa phone bago lumabas. Nakipag-unahan ako sa iba sa pagsakay sa jeep at halos lumubog sa kinauupuan nang mapagtantong hindi pa pala ako nagsusuklay!

Kinuha ko ang brush ko at pasimpleng nagsuklay. Pagdating sa kumpanya ay pasimple rin akong tumatakbo kapag walang tao hanggang sa makarating sa office.

"Sorry po." hinging paumanhin ko sa boss ko at napansin na hawak nya ang magazine.

"Ikaw nga ba ito, Elizabeth?"

Napakamot ako sa ulo bago tumango. "Ah,opo."

"Wow. Part-time model ka ba?" manghangtanong nya at napayuko naman ako ahiya.

"Hindi naman po."

"In fairness ha, hindi halata sa pormahan mo." dinig kong panunuya ni Carla na isa sa mga kasamahan ko. Isa sa mga umaabot hanggang kisame ang taas ng kilay sa tuwing makikita ako.

"Ang sabihin mo, inggit ka lang dahil sing-diretso ng plantsahan iyang katawan mo." pambabara ng kasamahan kong si Lloyd na isang beki.

Bahagya akong ngumiti sa kanya dahil sa pagtatanggol nya at ganoon din naman sya. "Ang sexy mo, girl. Kung lalaki lang ako pinatulan na kita. Ang kaso, achieve ko rin na magkaroon ng body mo."

"Salamat." nahihiya kong pasalamat at buong maghapon ay ganoon nga ang nangyari.

May ilang babati at magbibigay ng compliment, may ilang nagpapasaring at may ilan naman na wala lang talagang pakialam. Habang lunch break ay may isang taong hindi pa nagpaparamdam sa akin kaya naman ako na mismo ang dumayo sa office nya.

Kakatok pa lang sana ako nang marinig ko syang may kausap. "Ayoko na. Nakokonsensya na ako sa kanya. Ayoko nang itago sa kanya ang katotohanan at ayoko na ipagpatuloy pa itong ginagawa natin. Ayoko nang maging tutat mo."

Aalis na sana ako at babalik na lang, ngunit natigilan sa marinig. Napakunot-noo ako at may nagtulak sa akin na manatili roon para makinig pa.

"Ano ngayon kung mawalan ako ng trabaho? Tama na, Godric. Enough is enough. I no longer want to be part of this. Oo nagipit lang ako kaya ako pumayag at nagpapasalamat ako sa naitulong mo pero ayoko na. Gusto ko nang umatras."

Nanigas ako sa kinatatayuan nang marinig ang pangalan ni Godric at nahinuna na sa telepono lamang sila magkausap. Kumabog ang dibdib ko at bago ko pa mapigilan ang sarili ko ay nabukas ko na ang pinto at gulat nyang naibagsak ang cellphone nang makita ako.

"Elize." nahihintatag ang banggit nya sa pangalan ko.

"Ako ba? Ako ba ang tinutukoy mo?" garalgal ang boses kong tanong sa kanya.

"Magpapaliwanag ako, love." Nagtangka syang lumapit sa akin pero umatras ako at imbes ay niyakap ang sarili. Napabuntong hininga si Justin bago sinara ang pinto at pinaupo ako.

Dahil nanghihina ang mga tuhod ko ay naupo na rin ako at hinintay ang sasabihin nya.

"Elize, I'm sorry." nagmamakaawa ang mga matang hinging paumanhin nya at hindi ako sumagot. "Five years ago ay nagkasakit si Lola, hindi ba? Hindi kinaya ng pamilya namin ang gastos. Lumapit na kami sa mga kamag-anak namin at sa lahat ng posibleng mauutangan, pero umabot ng milyon ang bill namin. Nang wala na kaming pag-asa ay nagkit kami ni Godric at nalaman nya ang sitwasyon ko. Elize, wala akong choice. When he asked me to be a spy and report everything to him na nangyayari sa buhay mo kapalit ng pera ay wala na akong nagawa pa. Gusto ko lang matulungan ang pamilya ko. I'm so sorry." naiyak na niyang kwento at hindi ko naman magawang tuluyang magalit sa kanya dahil natatandaan ko ang yugto ng buhay nyang iyon.

Kasabay ng awa at pag-intindi kay Justin ay sya namang pag-usbong ng galit para kay Godric. Bakit? Bakit nya iyon nagawa? Para saan? Para ba paghigantihan ako? Para malaman kung gaano kamiserable ang buhay ko?

Napabuntong-hininga ako bago inabot ang kamay nya. "Naiintindihan ko, Just. Sinamantala nya ang pangangailangan mo. Hindi ikaw ang may kasalanan."

"Pero mahal kita kaya gusto ko nang itigil ang usapan namin. Nakaipon na ako ng kaunti kaya mababayaran ko na sya kahit papaano. Hindi na kaya ng konsensya ko na harangan ang kaligayahan mo."

Natigilan ako sa sinabi nya. "Ano ang ibig mong sabihin?"

"Elize, sya ang may dahilan kung bakit mula noon ay hindi ka pa nagkakaroon muli ng nobyo. Maniwala ka sa akin, marami ang nagtangka, ngunit gusto nyang itaboy ko silang lahat palayo sa'yo. Siya ang lumalapit sa mga lalaking iyon at kung hindi nya babayaran ay tatakutin naman nya sila para lumayo sa'yo."

Godric Villaterra's POV

"Sir, mukhang good mood kayo today." batini Luke nang makita kami sa opisina kinabukasan.

Hindi ko pinigilan ang nakakalokong ngisi sa mga labi ko nang maalala ang nangyari kahapon. Oh, s***. Sa tuwing aalalahanin ko ito ay parang isang sundalo ang armas ko na nakahandang sumaludo. F***. She still had it in her. Granted na ilang beses na sumabit ang ngipin nya pero ganoon pa rin ang performance nya. Like how she used to s*ck me back then.

"I had a good.. release." tanging sagot ko sa kanya.

"How about the magazine, Sir?"

Sa nabanggit nya ay agad na nawala ang ngisi ko at napalitan ng inis. "Don't even mention it. I want you to remove all the copies that has been released on the market."

"Consider it done, Sir. And how about the team behind it?" kabisado at parang naka-program na robot na tanong ni Luke.

Sa tanong nya ay muling sumilay ang ngisi sa mukha ko. "Leave them be. I got a compensation for their job."

"Yes, Sir."

Magpasalamat sila na mananatili sila sa trabaho nila dahil sa serbisyo ni Beth kung hindi ay tanggal na sila ngayon.

Kinahapunan ay nakatanggap ako ng tawag kay Justin and the f*cker had the audacity to cut off ties with me. Cut ties? Matapos ko syang bigyan ng kalahating milyon at hindi ito pabayaran sa kanya? The nerve of that guy.

"You stop this, you lose your job. Baka nakakalinutan mo na dahil lang din sa akin kung bakit ka nagkaroon ng dissenteng trabaho." nagngangalit ang pangang sagot ko sa kanya.

I still need him. I still need to use him to keep an eye on her. Damn it.

"Ano ngayon kung mawalan ako ng trabaho? Tama na, Godric. Enough is enough. I no longer want to be part of this. Oo nagipit lang ako kaya ako pumayag at nagpapasalamat ako a tulong mo pero ayoko na. Gusto ko nang umatras."

I opened my mouth to answer, but what I heard next made me froze. "Elize?" At biglang naputol ang tawag.

"Son of a b**tch." mura ko nang maputol ang tawag.

Narinig kaya ni Beth lahat? Dang it, she'll hate me for sure.

Tumunog ang intercomko bago narinig ang boses ng sekretarya ko kaya naman sinagot ko ito. "Sir, it's time for your meeting."

"Yes. Pakisabing ihanda na ang sasakyan. Thank you, Ms. Pascual."

Napahilamos ako sa mukha ko dahil sa pangamba. The thought of her hating me leaves a bitter taste in my mouth, but why? Why should I care? She can hate me for all care because I, too, feel the same way.

Nangyari ang meeting sa isang Hotel at inabot ito ng ilang oras kaya naman nang matapos ito ay oras na rin ng uwian kaya naman sa bahay na ako nagpa-directo. Suot ang mask ay dumiretso ako sa kwarto ko bago nahiga sa kama at tumulala.

Kahit na may pangamba ay hindi ko pa rin maiwasang isipin sya. Dang it, I still crave for her. I still want to do bad things to her and I have every right to, right? I bought her and it's only fair that I do the same to her anyway.

With that, I smirked before standing up and showering. Nang matapos ay nagsuot lang ako ng itim na roba para takpan ang hubad na katawan. Sunod ay kinuha ko ang kahon na naglalaman ng mga pinamili ko at isinaboy ito sa kama bago namili.

"What should I use for my precious toy?" I wondered while my eyes scan the toys scattered.

Kinuha ko ang isang pares ng leather cuffs, isang itim na blindfold at sa huli ay kinuha ko ang isang maliit na vibrator na kulay pink. Ang hugis nito ay parang mic na may buntot na kamukha ng sa butiki. At para naman sa isusuot nya ay pumili ako ng pulang lingerie na alam kong babagay sa maputi nyang kutis.

Habang kumakain kinagabihan ay nahalata ko na kaagad na wala sya sa sarili at nakatulala. Nakasuot na ako ng tshirt na itimat sweat pants na kulay gray.

"Bad day?" kunwari'y walang paki kong tanong at tila noon lang nya naalala na may kasama syang kumain.

"Ha? Ah, hindi naman. Wala ito." pag-iwas nya sa tanong ko at nainis ako sa pambabalewala nya.

"Whatever. Here. I want you to wear this without anything underneath for later." inilapag ko sa harap nya ang isang paper bag na naglalaman ng lingerie.

Nang makita ang laman ay tila naman nakalimutan na niya ang problemang kinakaharap.

Lumarawan ang gulat at pagkabahala sa mukha nya. "Ano ito?"

I smirked at her and licked my lips. "What do you think? After the main course, you'll be my dessert."

mdream.com
Kabanata 15 (M)
10 - 12 minutes

Nang sumapit ang alas-otso ay nakapamulsa akong naglakad papunta sa kwarto nya habang ang isang kamay ay dala ang paper bag na naglalaman ng iba pang gamit. Dahil pagmamay-ari ko ang bahay ay hindi na ako nag-abalang kumatok pa at binuksan ang pinto. Nakita ko syang tinitignan ang sarili sa malaking salamin at kaagad namang kumalat sa buong katawan ko ang pagnanasa nang makita syang suot ang lingerie. Tama nga ako na babagay ito sa kanya.

Lumapit ako sa kaniya at umatras naman sya. Atras-abante ang ginawa namin hanggang sa napahiga sya sa kama at malaya ko syang pinagmasdan.

F***, Beth. Why am I so addicted to you?

Sa tabi nya ay isinalin ko ang laman ng bag at nanlaki ang mga mata nya nang makita ang mga ito.

"Don't worry. I won't f*** you... yet." nakangising sabi ko sa kanya sabay kuha ng leather cuffs.

Kinuha ko ang dalawang pulso nya at ikinabit ito habang nakatitig sa mga mata nya kung saan mababakas ang kaba at takot. Siniguro kong hindi mahigpit ang pagkakakabit ko, ngunit hindi rin naman maluwag. May nag-udyok sa akin na hapusin ang pisngi nya.

"Don't worry. I won't hurt you, Elizabeth."

Sunod ay kinuha ko naman ang blindfold at ipinatong lang ito sa mga mata nya.

"Relax and enjoy the ride."

Bahagya akong lumayo at pinagmasdan sya mula ulo hanggang paa. Mula sa nakaposas na mga

kamay, sa mga matang nakat akip hanggang sa buong katawan nya na parang isang masarap na pagkaing nakahain sa harap ko. Ang malulusog nyang dibdib na kitang- kita ang pinkish nyang nipol at ang kanyang kayamanan na malaya kong nakikita.

I breathed heavily and I could feel myself reacting to the sight of her. My shaft throbbing and tenting in my sweat pants, pulsing with the need to enter her warm cavern that I have missed so much.

But not yet. Not now at least.

Lumapit ako sa may paanan nya at pinasadahan ito ng hintuturo ko. Naramdaman kong napapiksi sya at napagalaw ang mga kamay. Kahit ang mga paa nya ay napakalambot at kinis pa rin.

Bahagya akong yumukod at itinaas ang kaliwang paa nya bago ito kinintalan ng halik. It's killing me that I won't be able to kiss her, but I'll make up for it once she knows who I am. Mararahan at maliliit na halik ang iginawad ko sa paa nya at pinagmasdan ang reaction nya. Ramdam ko na gusto nyang hitakin ang paa nya, ngunit naroon din ang reaksiyon sa mukha nya na gusto nya ang ginagawa ko.

Bahagya akong napangiti bago dumapo ang halik sa hinlalaki nya sunod ay inilabas ko ang dila ko at hinigpit ang hawak sa paa nya nang akmang hihilahin nya ito.

I was about to s*** her toes when I suddenly remember that Godric has the same fetish. I cursed a little before letting go of her foot and moved up instead. I kissed my way up her thighs. She trembled when she felt my hot breath on her core and I inhaled her scent and I was right. Her scent is still as intoxicating as I remember. Her scent still drives me wild like it always does.

I growled and smirked when I heard her whimper.

Imbes na dumiretso sa pakay ay nilagpasan ko ito at narinig ang pagbuga nya ng hangin. Sa dismaya o relief? Hindi ako sigurado. Pinaraan ko ng mainit kong labi ang kanyang tiyan na natatapan ng manipis na suot nya hanggang sa kanyang exposed na dibdib. Mga malulusog na dibdib na tanda ko kung paano kong paglaruan noon. Kung paano kong isubsob ang mukha ko roon at sipsipin ang tuktok na parang isang uhaw at gutom na sanggol.

I kissed around her perfect and perky breasts. Loving how soft they felt against my lips.

"Your body is divine, Elizabeth." I whispered while kissing and licking my way up her neck.

Bahagya kong kinagat ang collarbone nya bago ito kaagad na dinilaan. Gusto kong mag-iwan ng marka doon, ngunit hindi na muna. Kahit na gaano ko kagustong markahan ang buong katawan nya hanggang sa makita ito ng lahat ng lalaking gustong lumapit sa kanya kagaya ng mga lalaking nagtangkang lumapit sa kanya noon ay hindi muna.

Itinapat ko ang mukha ko sa kanya at hinayaang maramdaman nya ang init ng hininga ko na nakatapat sa mga labi nya. Mga labi nyang kaysarap angkinin, sipsipin at kagatin. Mga labing hindi ako magsasawang angkinin. Inilapit ko ang mga labi ko at nakita kung paanong umawang ang mapupula nyang labi na tila naghihintay.

"Do you want me to kiss you?" I asked huskily, my voice thick with lust and need.

She whimpered, but refused to answer. I chuckled before purposely missing her lips and kissing her cheek instead. I kissed my way down back and surprised her by ripping the lingerie apart, exposing her bare breasts and pinkish peaks. I watched it bounce a few times.

"F***." hindi ko napigilang mura bago marahan at nanginginig ang kamay na sinalo ang mga ito sa mga kamay ko. Loving the way it still perfectly fits in my hands.

"Hmp!"

Tumingin ako sa mukha nya at nakitang pinipigilan nya ang sariling may lumabas na kung ano mula sa bibig nya sa pamamagitan ng pagkagat sa labi. Binitwan ko sya at dinala ang mga daliri sa labi nya para pigilan sya.

"Stop. Susugatan mo lang ang sarili mo. Let it out." pigil ko sa kanya sabay himas sa pang-ibabang labi nya at hindi ko na pinigilan ang sariling ipasok ang hinlalaki sa loob ng mainit nyang bibig. "Suck it." utos ko sa kanya at napangiti nang sumunod sya. "Good girl."

I badly want to replace my thumb with my d***, but this night is for her. And so I pulled out my finger once it's wet enough. Gamit ang daliring basa ng laway nya ay pinaraan ko ito mula sa gitna ng dibdib nya hanggang sa pusod at huminto sa gitna nya.

Napapiksi sya nang dumapo ang daliri ko sa pagkababae nya at narinig ko ang pamilyar na daing mula sa kanya.

That's it, darling. Mban for me.

"Do you want me here? Do you want me to do the same thing to you? Do you..." I trailed off before bending over to whisper. "Want me to eat you?" habang tinatanyag sya ay marahan ko nang ginagalaw at nilalaro ang perlas nya kaya naman lalo syang nanginginig.

"Yes." Isang mahinang sagot ang nagmula sa kanya at bahagya akong natigilan.

"Ano iyon? Pwedeng pakilasakasan?" panunudyo ko at itinigil ang paggalaw ng daliri.

Hindi sya sumagot kaya naman binilisan ko bigla ang galaw ng hinlalaki ko hanggang sa halos umangat na ang likod nya mula sa kama.

"Yes!" hiyaw nya at itinigil ko ang ginagawa ko at hindi na nakapagpigil pa.

Tuluyan kong winarak ang lingerie nya na malamang kapag nalaman nya ang presyo ay maiiyak na lang sya hanggang sa tuluyang lumantad sa akin ang shaved at trimmed nyang hiyas.

Hindi na ako nagaksaya pa ng oras at lumuhod sa kama para magpantay ang mukha namin. I gave her core a long lick and she trembled with a moan.

"Delicious." I said as her sweet taste hit my taste buds.

At dahil nakaharang ang maskara sa gagawin ko ay itinaas ko ito nang bahagya matapos siguruhin na nakatikip ang mga mata nya.

I did not waste anymore time before I dove in, moaning at how wet and hot she feels in my mouth. I licked her from her opening to the top before s*cking her sensitive bud. I used my tongue and circled around her opening before stabbing it. Loving the way she mewls and moans loudly now.

I knew her body like the back of my hand. Alam ko kung saan ang sensitibo nyang parte. Alam kong kung saan dapat na gumalaw at kung anong bilis ang gusto nya hanggang sa maabot nya ang ruok.

She gripped the sheets tight before arching her back and legs lightly hugging my head close.

Nang alam kong lalabasan na sya ay tumigil ako at tumayo. I watched her with hooded eyes how she whimpered and attempted to remove the blindfold before I put the mask on back again.

"None of that, Elizabeth. Be a good girl and I'll reward you with release."

"N- No." she protested and I only smirked at that before taking the vibrator and turning it on.

Hinayaan kong maramdaman nya ang hawak ko mula sa kanyang hita hanggang sa singit at pusod, ngunit hindi tumatama sa kung saan nya ito gusto. Tanda ko noong kami pa na sinubukan namin itong gamitin noon at hindi ko makakalimutan kung gaano akong nagselos na ang isang bagay na katulad nito ay nagawa syang paligayahin.

"Do you want to c*m?" I asked her gently while teasing her pelvis with the egg.

"Y- Yes."

I decided to end the teasing by using the egg to stimulate her nub and she trembled like a fish. Shameful sounds escaped her lips and she'll probably be too embarrassed to face me once we're done, but then she's always been like that. Always a vocal one. Because I never stopped her from letting it out.

"Does it feel good?" Tango ang isinagot nya kaya naman inilayo ko ang hawak. "I want words, Elizabeth."

She whimpered and her lips quivered. "O- Oo."

Muli, nang makita kong lalabasan na sya ay inilayo ko ang laruan kaya naman nag- protest a sya.

"May gusto akong marinig na salita."

She whined like a dog before I pressed the egg against her core once more at sa pagkakat aong ito ay sinabayan ko ito ng pagkain sa kanya. Alam kong sobra- sobrang sarap at sensasyon na ang nararamdaman nya sa mga sandaling ito at gusto na nyang sumabog.

"Beg, Elizabeth."

I moved my tongue faster and even teased her opening with my finger. Itching to penetrate her, but not now. I'll save it for another day.

"Please! Zeus, please." she sobbed and I suddenly felt jealous over my fake name.

Pangalan ko dapat ang isigaw mo, Beth. Pangalan ko dapat ang iungol mo katulad ng nakaraan. Hindi mo ba ako nakikilala?

Dahil sa narinig ay tinigilan ko na ang paghihirap sa kanya. Hindi ko na namalayan na awtomatiko kong inilagay ang kamay ko sa sa tiyan na nang maabot nya ang ruok ng kaligayahan dahil kabisado ko na umaangat ang katawan nya.

She squirted and it hit my shirt and mask before I s*ck every drop and swallowed it like a thirsty man.

Itinapon ko kung saan ang hawak na laruan at itinuon ang atensyon sa pagbaliw sa kanya. Nanginginig ang katawan at atras- abante ang mga binti nya at gustong kumawala pero hindi ko sya hinayaan. Tumigil lamang ako nang tumigil na sya sa panginig. Diniliaan ko ang labi ko at pinunasan ito bago tumayo.

Tumalikod ako sa kanya dahil nakataas pa ang mask ko at dahil nabasa ang damit ko ay hinubad ko ito. Big mistake. Because the next thing I heard was a soft gasp and my name coming out of her lips.

"Godric?"

mdreams.com
Kabanata 15 (M)
12 - 15 minutes

Elizabeth Cruz's POV

Habang hawak nya ako, habang ako'y nakatali at parang isang pagkaing nakahain ay libo-libong emosyon at sensasyon ang nararamdaman ko. Hindi pa nakatulong na nakatakip ang mga mata ko ng itim na piring at tanging sinag lamang ng ilaw ang nakikita ko.

Napakabilis ng tibok ng puso ko at para itong isang usang tumatakbo palayo sa tigre na nakatamdang kumain sa akin. Kahit na malamig ang buga na nagmumula sa aircon ay parang sinisilaban sa uling ang katawan ko. Hindi na ako mapakali at hindi malaman kung saan ibabaling ang aking ulo.

Naroon ang kagustuhan kong tumakbo palayo, ngunit nariyan din ang kagustuhang makawala mula sa pagkaka-posas upang sabunutan sya sa buhok nya.

At nang simulan nya akong paligayahin? Naging blangko na ang utak ko at hinayaan ang aking katawang sumuko sa napakasarap at nakakakiliting sensasyon na dulot ng ginagawa nya.

Nakakahiya, nakakainis, nakakadiri at nakakagalit. Nakakahiya dahil hindi ako confident sa aking katawan. Nakakainis dahil hindi ko na makontrol ang aking sarili. Nakakadiri dahil hinahayaan ko ang aking sariling magpaalipin sa kamunduhang nararamdaman at nakakagalit dahil tuluyan na nyang nahawakan at natikman ang katawang isang tao pa lamang ang nakahawak sa tana ng buhay ko.

Gusto kong maiyak ng mga sandaling iyon. Gusto kong kumawala at sumigaw. Gusto kong tumakbo at hindi na muling magbalik pa, ngunit ang mas nakakainis? May parte rin sa akin ang gustong manatili. May parte sa akin ang gusto ang kanyang ginagawa. May parte sa akin ang gusto pang maranasan ang higit pa sa piling nya.

More. Please! I want more. Give me more. Yes!

Mga salitang sa isipan ko lamang isinisigaw. Mga salitang nakakahiya at nakakapanindig-balahibo kung iyong isisigaw.

Para na akong isang bulateng kikiwal-kiwal at nais na makawala mula sa malikot nyang dila na talaga namang nakakabaliw. Ekspertong dila na nagbibigay ng labis na kaligayahan sa akin. Nakakanaliw. Nakakadaramang! Para bang gusto na nya akong kainin ng buo.

Ilang beses nya akong pinaligaya upang dalhin sa ruok ng kaligayahan para lamang muling ibagsak. Ilang beses nya akong tinakam na makamitan ang dulo na pilit kong inaabot, ngunit ipinagkakait. Halos maiyak at sumigaw na ako sa inis dahil sa ginagawa nyang paglalaro sa akin, ngunit sabagay nga naman, ako nga pala'y kanyang laruan para laruin hanggang sya'y magsawa.

Ngunit sa mga sandaling iyon, sa kabila ng labis na nadaramang sensasyon ay may mga bagay akong hindi maiwasang mapansin. May mga bagay syang ginagawa na pamilyar sa akin. Natagpuan ko ang sarili kong iniisip muli ang isang taong malapit sa aking puso. Natagpuan ko

ang sarili kong muli syang kinukumpara kay Godric. Mula nang halikan nya ako sa aking paa at saglit man, ngunit naramdaman kong natigilan sya bago itinaas ang paghalik sa aking binti. Sunod ay ang pamilyar na paraan ng paghalik nya sa aking buong katawan. Ang mga dinaanan nya, ang paraan ng paghawak nya sa akin. At ang panghuli ay kung paano nyang awtomatikong pinigilan sa pag-angat ang aking tiyan nang maabot ko ang ruok ng kaligayahan.

Kung pagkakapareho lamang ay hindi ko na mabilang pa kaya naman hindi na ako nakatiis pa at kahit na nanghihina pa ay pinilit ko ang sarili kong maupo. At agad akong pinanlamigan nang makita ang kanyang likuran. Ang kanyang likod na may isang balat na hugis puso. Hinding-hindi ko makakalimutan kung sino ang nagmamay-ari noon.

Marahan akong napasinghap at kaagad na nanlabo ang aking mga mata na kanina lamang din ay lumuluha, ngunit sa ibang rason. "Godric?" garalgal ang boses na tawag ko sa kanya.

Hindi iyon isang hula. Hindi isang sapantaha. Iyon ay pagtawag sa isang taong kilalang-kilala ko.

Nakita ko kung paano syang natigilan bago humarap sa akin at ang kanyang mga labi ay napalitan ng isang ngisi. At sa aking harapan din ay tinanggal nya ang suot na mask at kahit pa nakaposas pa rin ang mga kamay ay napatakip ako sa bibig.

"Kilala mo pa rin talaga ako, darling. Was it how I made you c*m? Or was it just a lucky guess?"

Pakiramdam ko ay umakyat ang dugo ko sa ulo ko. Ang gulat na naramdaman ay napalitan ng galit at poot nang maalala ang mga pagkakataong pinagmukha nya akong tanga. Nang mapagtantong ang aking mismong ex ang bumili sa akin! At nang maalala ang isiniwalat ni Justin!

"Gago ka! I sa kang malaking gago! Pinagmukha mo akong tanga, Godric. Pinaglaruan mo ako!" galit na galit kong sigaw sa kanya at pinilit na ibalot ang sarili gamit ang kumot bago sinimulang tanggalin ang leather cuffs gamit ang mga ngipin ko.

"And I had fun doing it, darling. You've always been easy to fool." pang-aasar pa nya habang tila walang paking sinimulang punasan ang mukha. "Damn, you made a mess of me. Squirter ka pa rin pala?" dagdag insulto nya at kung hindi lang galit ang naramdaman ko sa mga oras na ito ay baka gusto ko nang lumubog sa ilalim ng lupa.

Nang matanggal ang strap ng isa ay ginamitan ko na ng kamay ito upang matanggal ng tuluyan sabay hagsi dito.

"Paano mo nagawa iyon kay Justin, Godric? Sinamantala mo ang kahinaan nya!" panunumbat ko sa kanya matapos ayusin ang pagkakapulupot ng kumot sa katawan ko.

"At nakinabang naman sya. Your point?" walang paki nyang sagot habang inaayos ang buhok.

"Talaga bang nag-iba ka na? Talaga bang hindi na ikaw ang lalaking nakilala ko na may paki sa ibang tao?"

Mahina syang tumawa na para bang nakakatawa ang sinabi ko. "Akala ko naman ay alam mo na. News flash, Beth, yes, I am not the same man anymore. I am no longer weak. I no longer care about anyone else." malamig ang tono at tila walang buhay na mababakas sa mga mata nya sa mga sandaling ito.

"At ako? Bakit mo itinaboy ang mga lalaking may gusto sa akin noon? Bakit mo inutusan si Justin at bakit mo sila binayaran pala lumayo sa akin?"

Mariin nya akong tinignan sa mga mata at halos dumaloy ang lamig sa aking buong katawan dahil sa paraan ng pagtitig nya. Taliwas sa init na ipinaramdannya sa akin kanina.

Lumapit sya sa akin at napapiksi ako nang itaas nya ang kamay at marahang haplusin ang pisngi ko. "Isn't it obvious, darling? Because you don't deserve anyone. Because you are better off alone and I'll make sure of it."

Napayuko ako at nagsimulang pumatak ang mga luhan ang bawat butil ay puno ng galit, dismaya at sakit.

Napakatanga mo, Elizabeth. Nagpadala kang masyado sa emosyon mo at ngayon ay huli na dahil nahulog ka na sa pain nya. All this time ay nakokonsensya ka at inakala mong sa ibang lalaki mo inaalay ang sarili at serbisyo mo, ngunit iisa lamang pala sila. Napakatanga mo para hindi sya mabasa kaagad. Napakaraming signs. Napakarami nilang pagkakahalintulad na hindi mo pinansin!

"Labas." mahina at garalgal kong sabi.

"Bakit? Hindi ka ba nag-enjoy sa ginawa natin, darling?" patuloy nyang pang-iinis at hindi na ako nakapagpigil pa.

"Labas! Lumabas ka! Ayoko munang makita iyang pagmumukha mo dahil nasusuklamako!" hindi ko napigilang sigaw sa kanya habang nakaturo sa pinto at habang walang patid na bumabagsak ang mga luha.

Hindi sya kaagad na sumagot at tumingin lang sa akin at ganoon din ang ginawa ko. Lumaban ako sa mga tingin nya at ipinabasa sa kanya ang emosyon sa mga mata ko. Gusto kong makita nyang hindi ako nagbibiro.

"The feeling is mutual, Beth." hayag nya bago naglakad palabas at hindi na lumignon pa.

Pabagsak akong humiga sa kamang kanina lamang ay saksi sa isang mainit na kaganapan. Saksi kung paano akong humalinghing at umungol dahil sa lalaking una pa lang pala ay binalak na akong lokohin at paglaruan. Ang malala pa ay kahit alam ko na ang totoo ay hindi nito mababago ang katotohanan na ako'y nabili pa rin nya. Na ako ay nakatali pa rin sa kanya.

Gayunpaman ay sinubukan kong umaktong normal. Gigising pa rin ako sa umaga para ipaghanda kami ng almusal, ngunit iiwasan ko sya at ituturing na hindi nakikita. Kapag papasok naman sa kumpanya ay iiba ako ng daan kapag nalikita ko sya at sa hapon bago umuwi ay kakain na ako sa labas at ipagluluto na lang sya bago umakyat at nagkukulong sa kwarto.

Alamko, gawaing bata, pero ayaw ko pa syang harapin ngayon. Masyado pa akong nasaktan sa mga ginawa nya. Mula sa paggamit nya kay Justin, sa pagkontrol nya sa buhay ko, at maging sa pagpapanggap na sya si 'Zeus'.

"Nabayaran ko na sya, Elize. Hindi sya pumayag noong una pero halos isaksak ko na sa baga nya iyong kalahating milyong binigay nya sa akin noon. Akala ko nga sisisantehin nya ako kaagad, mabuti na lang at hindi." balita sa akin ni Justin isang hapon habang kumakain kami sa cafeteria. "I'm officially fully paid and free from his controlling mind. Yay!" masiglang dagdag nya na nagpangiti sa akin.

Naging malikot ang mga mata ko at nilaro-laro ang nguso ng bote ng soft drink. "Masaya ako para sa'yo." nakangiting sabi ko sa kanya, ngunit lumabas iyon na isang ngiwi.

Agad namang nawala ang ngiti sa labi nya at napalitan ito ng pag-aalala. May nangyari ba? Sinaktan ka ba nya?"

"May bagay akong hindi sinabi sa'yo, Justin."

"Ano iyon, love?"

Dinilaan ko ang tila nanunuyo kong mga labi kahit pa isang basong tubig ang naubos ko. "Ibinenta ako ni Tiyong dalawang buwan na rin siguro ang nakakaraan sa isang ilegal na auction. At ang nakabili sa akin ay walang iba kung hindi si Godric." simula ko bago pagak na napatawa at napayuko. "Noong una ay nagpanggap pa syang ibang tao pero nabuking ko rin sya."

Nakita nya marahil ang pagpipigil ko ng emosyon kaya naman inaya nya ako sa office nya at doon ay muli akong napaluha.

"Sobra na sya, Elize! Hindi ko inakalang magagawa nya ito. Makikita nya. Makikita nya!" bakas ang galit sa boses ni Justin bago sya tumayo para marahil harapin si Godric, ngunit pinigilan ko sya.

"Huwag na, Just. Oo galit ako dahil sa ginawa nyang paggamit sa'yo at minanipula nya ang buhay ko, ngunit nariyan din na hindi ko magawang tuluyang magalit dahil iniligtas nya ako. Kahit naman hindi sya ang nakabili sa akin ay nakatakda pa rin akong bilhin ng kung sinong lalaki, Justin. At nagpapasalamat na lang din ako na sa kanya ako bumagsak."

Natigilan sya bago kinuha ang mga kamay ko at muling naupo. Mataman nya akong tinitigan bago napabuntong-hininga.

"Diyos ko, love. After all this time ay sya pa rin talaga? Matapos lahat ng ginawa nya ay mahal mo pa rin sya?"

Alam ni Justin ang totoo. Alam nya ang dahilan kung bakit ako napilitang makipaghiwalay kay Godric noon.

Mapait akong ngumiti. "Kaya nga doble ang sakit ng ginawa nya, Just. Sinaktan ko sya ng labis noon, eh. Hindi ba't patas lang naman na gawin nya rin iyon sa akin?" malungkot ang mga matang tanong ko sa mahinang boses.

Pinisil nya ang kamay ko habang nakatingin sa akin na may pag-intindi sa mga mata. "Pero hindi nya alamna mahal mo pa sya, Elize. Marahil kapag nalaman nya ay tumigil sya. Marahil ay mahal ka pa rin nya."

Muli akong napangiti ng may pait at sakit. "Kung mahal nya pa ako ay hindi nya ako magagawang saktan ng ganito. Iba na sya, Just. Ibang-iba na sya at sa totoo lang ay unti-unti na akong natatakot sa bagong sya."

Kinahapunan bago mag-uwian ay hindi ko inaasahang makakasalubong ko sa isang hallway ang isang pamilyar na mukha.

"Elizabeth?"

Dahil bahagyang nakayuko at lumilipad ang isip ay bahagya pa akong nagulat at napatungin sa tumawag sa akin. Noong una ay hindi ko sya nakilala dahil sa kawalan ng salamin sa mukha nya, ngunit nang makilala ay namilog ang mga mata ko.

"Lucas? Lucas Managbanag?" natutuwa at gulat kong pagkumpirma.

Ngumiti sya bago tumango. "Mabuti naman at tanda mo pa ako, Elizabeth."

At bakit nga namang hindi ko sya makikilala, gayung bago si Godric ay sya ang aking unang crush? Ang aking manligaw, ngunit hindi ko sya sinagot noon dahil sixteen pa lamang ako.

Napakalaki ng pinagbago rin nya at halos hindi ko sya nakilala. Oo nga't noon ay talaga namang may hitsura sya, ngunit ngayon ay dumoble ang karisma nya. At hindi ko sinadyang mapansin ang mamahalin nyang suit na suot. Malayo sa ukay- ukay kong damit.

"Wow. Ang laki ng pinagbago mo, Lucas."

Ngumiti sya at lumitaw ang pantay- pantay nyang mga ngipin. "Thank you, Elizabeth."

"Wait, dito ka ba nagtatrabaho?"

Marahan syang umiling bago may kinuha sa loob ng suit nya at iniabot sa akin ang isang kaheta.

"I am the President of MFurnitures and I just signed a contract with V.E.C and M&V for a partnership." smarte nyang sabi sa akin at halos lumuwa ang mga mata ko sa narinig. Inilahad nya ang kamay at tulala ko itong tinanggap bago nahiya nang pisilin nya ang kamay ko. "At mukhang mapapadalas ang dalaw ko rito." dagdag nya na may makahulugang ngiti sa mga labi.

mdream.com

Kabanata 16

12 - 16 minutes

Elizabeth Cruz's POV

Habang abala sa ginagawa ay may ulong sumilip sa aming opisina. "Hi, everyone! Pwede ko bang mahiram si Ms. Elizabeth Cruz para maging assistant ko for today?"

Napanganga ako nang bahagya sa sinabi nya at napatingin sa aking boss na kilalarin naman ni Justin. "Sige. Wala naman kaming masyadong ginagawa ngayon." ang mabait na sabi ni Sir Erol.

"Thanks, Erol. Ang bait-bait mo talaga. Sayang lang talaga at straight ka." pilyong sabi ni Justin na ikinatawa na lang ni Sir Erol. "Tara na, Elize." aya nya sa akin habang inaalalayang bukas ang pinto.

Naiiling kong inilipit ang mga gamit ko bago pinatay ang laptop. Inilagay ko ang mga gamit kong muli sa shoulder bag ko bago ito sinukbit at tumayo na. Iniwas ko ang tingin ko sa iba dahil sigurado akong nakatingin sila sa akin lalo na ang mga taong hanggang ngayon ay natutuwa pa rin sa akin. Note the sarcasm.

Nang dumaan ako sa pinto ay bahagya kong siniko si Justin at napaigik naman sya bago sinara ang pinto. "Talagang gusto mo akong nilalagay sa alanganin, ano? Pwede mo naman akong i-text. Nilandi mo pa ang boss ko." Nakairap kong sabi sa kanya habang naglalakad kami papunta sa elevator.

"Have you seen your boss, love? Kulang na lang ay tawagin syang kambal ni Aga Mulach! Sobrang sayang lang na straight sya." Napapalatak nyang sabi bago ako inakbayan at sya na mismo ang nag-pindot sa elevator. "I sa pa, ano namang thrill ng text?"

"Sus. Baka may pinagpapa-cutan ka lang doon. Gagamitin mo pa ako." natatawa kong sabi sa kanya dahil kilala ko na si Justin. Maloko sya at isa pang takot sa commitment.

"Napansin mo? Close ba kayo ng ka-office mate mo na si Denver?" napapakamot sa batok nyang tanong at itinulak ko sya palayo sa akin bago naunang maglakad nang bumukas ang

elevator.

Tumigil ako sa paglalakad at hinarap sya. "Sinasabi ko na! Hoy, matatagot ka nga sa sakit. At si Denver? May girlfriend na iyon."

Umakto syang parang sinaksak sa puso. "Sayang. Akala ko pa man din sya na ang 'The One' ko."

"Mukha mo. Pang-ilang beses mo na ba iyang sinabi? At teka nga, saan mo ba ako tinatagay?" nakapamaywang kong tanong sa kanya.

"Sa isang taping. Kailangan ko kasing mag-observe roon at ang boring naman kapag mag-isang ako. Naisip ko rin na hindi ka pa nakakapanuod ng isa, ano?"

Sa narinig ay bahagya namang nagningning ang mga mata ko. "Hindi pa nga." Sumakay kami sa sasakyan nya at nagbukas ng topic. "Just, ano ba ang ginagawa ng project manager?"

"Well, basically, ako ang nagpapalayo, naging-organize at naging-manage ng isang proyekto, sa akin nakasalalay ang completion at success ng mga proyektong ginagawa ng kumpanya. Halimbawa, ako ang mag-decide kung sa palagay ko ba ay magiging success ang isang drama kasama ng iba at responsibilidad kong siguruhing walang magiging aberya dahil patay ako sa higher-ups kapag nagkatapon."

Napatango-tango naman ako sa narinig. "Wow. Parang ang bigat naman ng trabaho mo."

"Sobra." tugon nya na hinabaan ang salita.

"So anong drama ang pupuntahan natin?" bahagyang sabik at kumikinang ang mga mata kong tanong ko.

"Gone with the Wind."

Sa sagot nya ay nawala ang ngiti ko sa labi at napasimangot. "Ah, okay." Walang gana kong sabi sabay tingin sa labas.

Narinig ko namang napatawa sya. "Ay bakit ganyan ang reaksiyon? Dahil ba si Monique ang bida?" panunukso nya at kung hindi lang sya nagmamaneho ay binatukan ko na sya.

"Shut up."

"Maiba ako, love. I think I saw a familiar face two days ago yata. Tanda ko ang mukha nya kasi first crush mo sya, hindi ba?"

"Si Lucas."

"Yep, him. Nagkitar in kayo?"

"Oo, Just. Ang laki ng pinagbago nya sa hitsura at sa estado sa buhay. Ako lang yata talaga ang hindi umangat sa buhay dahil hindi ako nakatapos." may himig biro kong turan.

"Don't say that, woman. Huwag mo ngang maliitin ang sarili mo. I sa pa, tignan mo nga ang swerte mo, love, dalawang mayamang lalaki ang nagpaparamdam sa'yo."

"Heh! Magmaneho ka riyan." singhal ko sa kanya na ikinatawa nya. "Binati lang naman nya ako. He was just being polite."

"Hindi rin siguro. Lalaki rin ako, love. Alamko ang likaw ng bituka namin."

Kasabay ng pagsabi nya noon ay nakatanggap ako ng text at nang tignan ko ito ay lumitaw ang pangalan ni Lucas. Bago kasi kami maghiwalay ay nagpalitan kami ng number to catch up. Naging magkaibigan at magkaklase rin naman kasi kami noon bago ko sya naging manliligaw kaya wala akong nakitang masama.

'Hey, Elize. I'm free later, pwede ba kitang ayaing kumain sa labas for dinner? Don't worry. It's a friendly date. Unless... may magagalit.'

Napakagat ako sa labi ko dahil a text nya. Gusto ko syang pagbigyan at nakakatuwa rin namang makipag-bonding sa dating kakilala, pero paano? Siguradong hindi ako papayagan ni Godric.

"Bakit ganyan ang mukha mo? Sino ang nag-text?" usisa ni Justin habang traffic.

Pabuntong-hininga kong ibinaba saglit ang phone ko sabay sandal. "Si Lucas. Nag-aaya syang kumain sa labas mamayang gabi."

"So? Bakit parang nagdadalawang-isip ka? Don't tell me na si Godric ang iniisip mo? God, Elize. You're single and I will no longer stop you from mingling. You're free to do whatever you want."

"Hindi iyon ganoon kadali, Justin. Alam mo iyan."

Suminghot sya bago muling pinaandar ang kotse. "Right. Nakalimutan kong meron ka nga palang possessive ex."

Nang dumating kami sa shooting site ay halos nakasunod lang ako kay Justin at kahit ano namang hiwalay ko sa kanya ay pilit nya akong inaakbayan. Halos pinagtitinginan na kami ng ibang nakakakilala sa kanya at ang iba ay bumati pa at nagtaka nang makita ako.

"Hi, guys. Meet Elize, sya ang assistant ko for today. Sya ang naikwento ko sa inyong best friend ko. Say hello, love." buong giliw na pakilala nya sa akin sa mga kakilala at katrabaho at nahihiya naman akong kumaway at ngumiti.

Hindi rin kasi ako ang tipo ng taong natutuwa kapag may kasamang mayaman o mataas ang posisyon sa harap ng iba. Hindi ko ipinagmamalaki na may ex akong President ng company nya at best friend na project manager.

"Go back to work, guys. I'm just here to observe."

Agad na nahanap ng mga mata ko ang isa sa mga kilala at talaga namang pantasya ng bayan na si Monique. Bakit naman nga hindi? Hugis coke ang katawan, may malaking dibdib at puwit na talaga nang kinababaliwang aspeto ng karamihan sa mga lalaki. May maamong mukha at mapang-akit na ngiti.

Hindi ako ang tipo ng babaeng madaling ma-insecure sa estado sa buhay at sa panlabas na anyo, ngunit hindi ko maiwasang maalala kung gaano kaperpekto silang tignan noon ni Godric. Bagay na bagay silang dalawa. Hindi naiwasang kumiro ng puso ko sa naalala at sa iniisip.

Nang magsimula ang taping ay iniwan ako ni Justin sa isang tabi para kausapin ang direktor. Inabala ko ang sarili ko sa panunuod at talaga namang masasabi kong hindi lamang puro ganda si Monique dahil may maibubuga rin sya sa acting. Maging ang kanyang leading man na si Martin Del Carmen ay hindi rin papahuli.

Ang eksena nila ay dating mag-nobyong nagkitang muli. Isang may ambisyong babae ang character ni Monique at nang makitang walang mapapala sa piling ni Martin ay nakipaghiwalay upang sumama sa isang may asawa. Ngayon, muli silang nagkita at mayaman

na ang kanyang ex na iniwan at sinaktan habang sya'y nanatiling isang kabit lamang na tagong pinupuntahan ng lalaki. Muling binabalikan ni Monique si Martin dahil mahal pa rin daw nya ang lalaki, ngunit muhi naman ang nararamdaman ng lalaki sa kanya.

Habang nanunuod ay hindi ko na napansin pa na nadadala na pala ako ng mga eksena at linyahan. Hindi ko maiwasang isipin na may pagkakahalintulad ang kwento namin ni Godric sa kanila. Ang pinagkaiba lamang ay hindi ako nagmamakaawang balikan ni Godric dahil wala akong masandalan at desperada na. Hindi. Hinding- hindi iyon mangyayari.

Nang matapos ang taping ay bumalik na si Monique sa kanyang upuan habang nagpapahid ng mga luha na parang wala lang. Pagkuwa'y kinuha nya ang cellphone at nang mabasa ang text ay humagikgik na parang kinikiliti sa singit.

Agaw pansin ang pagdating ng isang pamilyar na itim na kotse at nanigas ako sa kinatatayuan ko.

"Bakit sya nandito?" bulong ko sa aking sarili at desperadong hinanap ng mga mata si Justin, ngunit nawala syang parang bula.

Gusto kong igalaw ang katawan ko paalis at patago. Mula nang mangyari ang aming sagutan ay hindi ko pa sya muling nakakausap at hindi pa rin ako handang kausapin sya.

Nagsilapitan ang lahat ng staffs and crew sa bagong dating para bumati. Bakit nga naman hindi? Gayung ang may-ari ang dumating para bumisita.

Hindi ko naiwasang tignan si Monique na malagkit ang tingin sa bagong dating na si Godric at nakaramdam ng lungkot at selos nang mapagtantong dumalaw ito sa taping ng huli. May relasyon na ba sila? Pero ano iyon? Bakit ginawa pa rin nya sa akin ang bagay na iyon? Nanlamig ako sa naisip. Huwag mong sabihing balak nya akong gawing kabit?

"I was nearby so I decided to drop by." dinig kong pagdadahilan ni Godric at napaismid ako nang ngumiti sya sa lahat.

Nagtinginan ang lahat at ang iba ay dumapo ang tingin kay Monique na nakalapit na. Hinuha ko ay iniisip din nila na sumadya talaga ang presidente ng V.E.C para sa kanilang aktres.

Nagtama ang mga mata namin ni Godric at bahagyang nag-iba ang ekspresyon ng mukha nya, ngunit kaagad kong iniwas ang tingin ko at saktong namang bumalik si Justin.

"It's lunch time, love. Gusto mo bang makikain na tayo sa kanila bago tayo bumalik sa opisina?"

Sandali akong nag-isip. Kung aalis ako, magmumukha akong talunan sa kanya. Kung mananatili naman ako, iisipin nyang para pa rin ito sa kanya.

Mabilis akong umiling. Bakit ba iniisip ko kung ano ang iisipin nya gayung hindi naman sya naparito para sa akin? Kastigo ko sa aking sarili bago tumango kay Justin.

Tatlong mesa ang nakahanda para sa lahat ng mga tao at kasama namin ni Justin sa mesa ang ilang sa production crew. Nagkukwentuhan sila, ngunit ako ay nanatiling kumakain lamang. Pinigilan ko ang sarili kong ilibot ang aking paningin at binilisan na lang ang pagkain para makaalis na.

"Just, balik na tayo sa office after nito, ha?" pagsusumamo ko sa best friend ko at naintindihan naman nya ang gusto kong ipahiwatig.

Matapos kumain ay naglakad na kami pabalik sa kotse nya at para namang sinasadyang

magkatabi lang ang mga kotse nila ni Godric. Bago tuluyang makasakay sa kotse ay may tumawag kay Justin kaya naman bahagya syang lumayo at naiwan akong nakatayo roong parang tanga habang may dalawang taong naglalalandian sa tabi ko.

"Tapos na ang shooting ko for today, why don't we go somewhere... private." dinig kong panlalandi ni Monique at halos kilabutan ako.

"Sige, sumabay ka na sa akin pabalik."

Bahagyang napakuyom ang kaliwang kamay ko sa narinig na sagot ni Godric at nagtagis ang aking mga bagang. Bago pa ako tuluyang lamunin ng selos ay nagbalik na si Justin, ngunit may pag-aalala sa mukha nya.

"Love, I'm sorry pero kailangan kong umuwi. Hinimatay na lang daw kasi bigla si tatay." mangiyak-ngiyak nyang sabi at agad ko syang hinawakan sa kamay.

May condo sa maynila si Justin, ngunit ang bahay nila ay sa Bulacan pa.

"Sige, sige. Okay ka lang ba? Gusto mo bang samahan kita?"

Umiling sya bago pinahid ang luha. "Ayos lang ako, Elize. At huwag na. Kaya ko na 'to. Dadaanan ko na rin si Prince at sabay kaming uuwi. Sya ang nagbalita sa akin." sagot nya sa gitna ng paghikbi na ang tinutukoy ay ang kapatid nyang nagtatrabaho rin dito.

"Sige. Okay lang ako, Just. May jeep naman. Huwag mo akong alalahanin, ha? Mag-ingat kayo pag-uwi at balitaan mo ako."

"I'm sorry, love. Mag-ingat ka at text mo rin ako kapag nakabalik ka na, ha?"

Mabilis akong tumango at pinagmasdan syang sumakay sa kotse hanggang sa makalayo ang sasakyan nya.

Maglalakad pa lang sana ako paabang sa jeep nang may magsalita. "Hop in. Dadaan din naman kami sa kumpanya."

Natigilan ako at tinignan silang dalawa. Si Monique ay nakataas ang kilay sa akin na para bang sinusubukan akong sumabay sa kanila at sirain ang date nila.

"Ayos lang, Sir. Sasaka- - -"

"I insist." pinal na pagputol niya sa sasabihin at napabuntong-hininga ako nang pasakayin na nya si Monique katabi nya sa likod habang ako ay katabi ng assistant nya sa harap.

Naging awkward ang naging byahe sa pagitan namin. Pinipigilan ko ang sarili kong tignan sila sa salamin at makita kung ano ang ginagawa nila sa likuran.

"I wanna make out with you, Godric. Pwede bang pababain mo na lang sya, kung sino man sya? Please, baby." pagmamakaawa ng babae sa likuran at hindi ako halos makapaniwala.

Ganito pala ang ugali ng artistang hinahanggan ng karamihan?

Sa narinig ay napatingin na ako sa rearview mirror at sakto namang nakita kung paanong ngumisi si Godric sa akin.

"Stop the car, Luke." utos niya sa driver bago ako kinausap. "Sorry, Ms. Cruz, seems like you'll have to walk."

Napanganga ako dahil sa gitna ng highway na hindi pwedeng magsakay lang naman nya ako pinapababa! Napahiya man ay itinaas ko ang noo ko at lumabas. Sinundan ko sila ng may pagningitngit sa aking mga mata bago kinuha ang aking cellphone at nag-reply sa text ni Lucas.

Tama si Justin. Walang paki si Godric sa anumang gawin ko. Kung pwede syang maglandi ay dapat ganoon din ako dahil wala naman kaming commitment sa isa't- isa.

'Pumapayag akong makipagkit a sa'yo, Lucas'.

m.dreams.com

Kabanata 17

12 - 15 minutes

Godric Villatierra's POV

Mula sa side mirror ay tinignan ko ang reaksiyon nya at nakita ko ang lukot nyang mukha habang sinusundan ng mga mata ang kotse.

I sighed before removing Monique's clingy hands from me and straightening my posture. "Turn back. Take another route and go back to the site." walang anumang utos ko kay Luke.

"Yes, Sir."

"Bakit? May nakalimutan ka ba, babe?" paglalambing ni Monique at hinarap ko sya bago ngumiti ng pilit.

"Oo. I kaw."

"What? P- Pero.."

"Look, you're beautiful. Maraming lalaki ang baliw sa'yo at gagawin ang lahat para makuha ang bagay na inaalay mo sa akin, pero hindi ako. I am not interested in bedding you." hindi ko na napigilan pang pagdiret sa sa kanya at nakita kung paano syang napanganga.

And it's frustrating, really. Before Beth came back to my life, I have been sleeping around without any regards to their feelings. I bed women every other night or whenever I feel like it. Tawag lang naman iyan ng laman. No strings attached ika nga. Mailabas mo lang ang init ng katawan mo sa babaeng willing din namang bumukaka o lumuhod sa harap mo.

Pero ngayon? Swerte na kung tigasana ako kapag may katabi o makita akong kasing-sexy ni Monique. Nawalan ako ng interes sa ibang babae at nawala ang kagustuhan kong maglabas ng libog. Wala, eh. Ang hinahanap ko ay ang mahubog, malambot, malasutla, mabango at nakakadarang na katawan ni Elizabeth Cruz. I want to do bad things to her and I hate the fact that I'm turning back to the old me when it comes to her.

There are many puss*** out there, but all I want is hers.

And that's why I'm ignoring her as much as I can. That is why I hate her more than anything else. And that's why I want to punish her.

"Are you kidding me? Bakit mo pa ako isinama kung ganoon? Pinagmumukha mo ba akong tanga, Mr. Villatierra? Ako? Si Monique na isa sa mga tinitingala at pinag-aagawang artista ng mga networks?!"

Oh, they can have you. Sagot ko sa aking isipan, ngunit hindi ko ito isina- boses. Hindi dahil sa takot akong mawala sya sa network namin, kung hindi dahil may imahe at reputasyon pa rin

naman akong iniingat an.

"I'm sorry, Monique. It's not you." pagsusubok kong pakalmahin at pagaanin ang loob nya, ngunit tila may invisible na bumbilya ang umilaw sa ibabaw ng ulo nya at napataas ang kilay nya.

"Oh, I get it. It's her, isn't it? Ginamit mo lang ako para pagselosin sya."

Napamura ako sa isipan ko. Hindi rin naman pala ganoong kasabaw ang utak nya.

"It's not what you think." pagkumbinse ko sa kanya, ngunit huminto na ang kotse dahil nakabalik na pala kami sa site.

Pilit syang ngumiti bago ako nilapitan at hinagkan sa pisngi. "Don't worry, Sir. Hindi naman ako chismosa at lalong hindi ako gagawa ng eskandalo." nakangiting sabi nya, ngunit nakikita ko ang ibang emosyon sa kanyang mga mata. "Salamat sa paghatid pabalik." sarkastika pa nyang dagdag bago bumaba.

"Sh**. This is not good." nakahawak sa noo kong sabi nang paandarin na muli ni Luke ang sasakyan. "Make sure she keeps her mouth shut, Luke."

"Yes, Mr. Villaterra. Where to now?"

"Home." tipid kong sagot bago sumandal at pumikit.

Kaagad syang pumasok sa isipan ko at nakaramdam ako ng inis. Hindi ito maaari. Hindi ako maaaring magpaapekto. Hindi maaaring madala ako ng mga aalala ng kahapon. Kailangan kong magmatigas. Kailangan kong ipakita sa kanya ang tunay kong nararamdaman ay iyon ay muhi.

Pagkauwi ay dumiretso ako sa kwarto at naligo lang bago nahiga sa kama para matulog. Hindi ko alamkung gaano ako katagal na nakatulog, ngunit narinig ko na lang ang tunog ng takong na pababa ng hagdan. Napakunot-noo ako at tumingin sa orasan para makitang 5:30 na. Kakatapos lang ng office hours, saan sya pupunta?

Tumayo ako at hindi nag-abalang magsuot ng pang-itaas bago lumabas at nakita ko syang pababa ng hagdan. Napatiiim bagang ako nang makita ang suot nya.

"Have a date?" nagngangalit ang mga ngipin kong tanong sa kanya at kaswal na ipinatong ang mga braso sa banister. Natigilan sya at tila nagulat pa nang makita ako kaya naman napatawa ako ng pagak. "Oh, sorry. Akala mo ba ay magtatagal ako sa labas at balak mong tumakas ng landi?" nanunuya kong tanong bago nagsimulang maglakad palapit sa kanya.

Naging malikot ang mga mata nya. "Hindi naman. Makikipagkita lang ako sa kaibigan ko na matagal kong hindi nakita."

I hummed under my breath and stopped before her. "And I'm guessing it's a man by how you're actually sneaking out?"

Napalunok sya at nag-iwas ng tingin. "Hindi lang naman sya ordinaryong lalaki, he's a fr---"

"No." pagputol ko sa anumang sasabihin nya.

"H-Ha? Anong hindi? Kaibigan lang sya, Godric. Kaibigan! Hindi ako isang ibon na hahayaan kang ikulong ako dito sa loob ng bahay mo!"

"Hindi ka isang ibon, ngunit isa kang babaeng binili ko ng pera ko kaya ako ang magsasabi

kung kanino ka makikipagkit a o kung kailan ka lalabas."

Hindi ko sya hinayaang sumagot bago sya hinawakan sa braso at hinitak paakyat.

"Ano ang ginagawa mo, Godric? Bitawan mo ako! Ano, pwede kang makikipagkit a kung kanino at ako ay hindi?! Bitawan mo ako!"

Ilang beses nyang sinubukang hilahin ang kamay nya, ngunit hindi ko sya hinayaan at mas hinigpitan ang hawak sa kanya. Imbes na sa kwarto nya dumiretso ay sa kwarto ko sya dinala at tinulak sya pahiga sa kama ko.

Kinuha ko ang nakakalat kong necktie at binalikan sya. "I'm doing this for you, Elizabeth. I'm saving you from the monsters out there."

"A- Anong gagawin mo?"

Hindi ako sumagot at imbes ay kinuha ang dalawang pulso nya at itinali sya sa headboard ng kama ko.

"This is for your own good."

"Pakawalan mo ako, Godric! Hindi tama ito!" galit nyang utos sa akin habang pilit na hinihila ang sarili.

"I own you."

Hinawakan ko sya sa baba at sinabunutan sa buhok bago inangkin ang kanyang mga labi. Bagay na matagal ko nang nais na muling magawa. Bagay na hindi ko magawa habang nagpapanggap akong ibang tao.

Mapang-akin, marubrob, mapag-parusang halik ang iginawad ko sa kanya. Gusto kong malaman nya na ako lang dapat ang sinusunod nya. Gusto kong maramdaman nya na ako lang may karapatang gumawa sa kanya nito at hindi ang lalaking kikitain nya. Gusto kong maalala nya na ako lang ang nagmamay-ari sa kanya.

"Treat them as your toy, son. Toys that you bought and own. At ano ang ginagawa sa laruan? Hindi mo sila dapat na ipinapahiram. Sa'yo lang sila dapat, anak. Sa'yo lang. Hold onto them until they're broken and useless."

Humiwalay ako nang bahagya bago kinagat ang pang-ibabang labi nya hanggang sa malasahan ko ang lasang dugo. "You're mine, Elizabeth. Your heart, body and soul. Your everything is mine."

Unti-unting naging malikot ang mga kamay ko pahaplos sa kanya at natigilan nang marinig ko ang paghikbi nya. Parang napapasong nabitwan ko sya at napalayo. Nakita kong umiiyak na sya habang sumisigok at masama ang pagkakatingin sa akin at puno ng hinanakit.

"You're that monster, Godric. I kaw ang halimaw na kailangan kong layuan para mailigtas ang sarili ko."

Elizabeth Cruz's POV

His gaze hardened and his fists clenched at his sides. "It won't change the fact that I own you. You do as I say at kapag sinabi kong hindi ka makikipagkit a kahit na kaninong lalaki ay susundin mo. O hindi mo magugustuhan ang gagawin ko." mababakas ang pagtitimpi sa boses na sabi nya bago ako iniwang nakatali.

Hindi ako nagsumigaw na pakawalan nya ako. Hindi ko sya tinawagan at pinakiusapang tanggalin ang pagkakatali sa akin. Nanatili lamang akong tahimik na lumuluha habang bahagya pang nanginginig sa takot dahil sa ginawa nya. Sa tuwing pipikit ako ay bumabalik sa isipan ko ang galit nyang mukha. Ang ginawa nyang pahitak at pagtali sa akin na parang isang asong ayaw nyang makawala at makalaya.

The Godric I used to know is not like this. Oo nga't seloso sya, ngunit hindi umaabot sa punto na kailangan nya akong itali para hindi makipagkita sa kaibigang lalaki. Hindi umaabot sa punto na hahalikan nya ako sa ganoong paraan.

Nang marinig na malakas na sumara ang front door at kasunod ay ang pag-start ng sasakyan nya ay sinubukan kong makawala gamit ang mga ngipin ko. Matapos ang nakakangawit at makabaling leeg ay nakawala na rin ako at itinaon ang necktie nya sa kama. Hinawakan ko ang mga pulso ko at malungkot na napaisip.

Ako ba? Ako ba talaga ang dahilan ng labis na pagbabago nya? Ito ba ang naidulot ng pananakit ko sa kanya noon?

Napabuntong-hininga ako bago tumayo at naglakad palabas. Kinuha ko ang bag ko at kinuha ang cellphone ko na may ilang texts at missed calls mula kay Lucas bago bumalik sa kwarto ko. Naupo ako sa dulo ng kama't sinapo ang noo bago pinadalhan ng text si Lucas at huringi ng paumanhin na hindi na ako makakarating pa dahil sumama ang pakiramdam ko. Ilang sandali pa ay nakatanggap ako ng reply mula sa kanya.

'It's okay, Elizabeth. Marami pa namang pagkakataon. Are you okay?'

Napatitig ako sa reply nya at ilang beses itong binasa. Hindi ba dapat ay kinikilig na ako? May isang lalaking nag-aalala sa akin matapos akong saktan ng isa pang lalaki. Pero bakit wala akong nararamdaman ganoon?

Pabuntong-hininga akong nahiga sa carpeted floor ng kwarto at nakipagtitingan sa kisame.

Sa kabila ng takot na nararamdaman ay nariyan pa rin ang lungkot sa puso ko. "Ano ba ang dapat kong gawin para bumalik tayo sa dati, Godric? Ano ba ang dapat kong sabihin para magbalik ka?"

Kinabukasan pagpasok ay agad kong napansin ang pagtitingin at ang pagturo ng iba sa akin. Pagkatapos ay magtatawanan ang mga ito at ang iba pa ay sasamaan ako ng tingin.

Deja vu. Parang kailan lang ay nangyari ito noong sinapak ko si Godric. Ano na naman ang nagawa ko para maging sentro ng chismis?

Gayunpaman ay naglakad pa rin ako papasok at pasakay sa elevator. Sumandal ako sa gilid at napansing nililingon ako ng dalawang babae sa harap ko.

"Totoo nga siguro ang balita kung pangalawang beses na ay kalat na naman ang pangalan nya. Sabi pa, obsessed sya kay Sir at halos magmakaawang isama sya kahit kasama ni Sir Godric si Monique." dinig kong sabi ng isa na halat ang ipinaparinig sa akin ang boses.

"Talaga? Grabe napakadesperado naman nya." sagot naman ng isa at nang bumukas ang elevator ay binunggo nila ako palabas.

Napabuntong-hininga na lang ako bago naglakad papunta sa opisina at ganoon din ang nangyari. Kali-kaliwang parinig ang narinig ko at bakit nga namang hindi kakalat ang pagiging 'obsessed' ko kay Godric gayung involved ang isang sikat na artistang ine-eplan ko eka?

Kung hindi ako nagkakamali ay dahil ito sa nangyari kahapon. Pinilit kong magbingi-bingihan at mag-focus sa trabaho kahit pa ang mga kasama ko ay nagpaparinig din. Nang lumabas sandali si Sir Erol ay kinuha itong pagkakataon ni Carla para lumapit sa akin.

"Bilib din talaga ako sa mukha mo, Elizabeth. Kung ako siguro ikaw ay nag-resign na ako dahil sa hiya. Biruin mo, pangalawang beses na ito. Hoy, dinig ko obsessed ka raw kay Sir. Totoo ba?" mataray at maangas nyang tanong habang tinutulak ang kanang balikat ko.

"Wala akong dapat na sabihin." tanging sagot ko sabay stapler ng hawak na mga papel.

"Ah, gan'on? Talagang may mukha ka pa ring magmatapang?"

Bago pa ako nakakilos ay napasinghap ako nang mabasa ako mula ulo hanggang damit ko ng malamig na tubig. Kasunod nito ay ang ilang tawanan at kahit si Lloyd na minsan akong pinagtanggol ay napailing lang bago bumalik sa ginagawa. Natatawag bumalik si Carla sa mesa at nakipag-apir pa sa kaibigan habang ako ay pinanatiling nakataas ang noo bago sinimulang punasan ang sarili, ngunit dahil pati damit ko ay nabasa ay lumabas ako para pumunta sa C. R. Kumuha ako ng tissue at sinimulang tuyuin ang mukha ko at damit.

"Wala pa man din akong pamalit. Paano na 'to?" hopeless kong tanong sa sarili ko.

"Mukha kang basang sisiw."

Natigilan ako nang marinig ang boses ni Godric at makita syang nakatingin sa akin mula sa salamin.

"Ikaw ba ang may kagagawan nito? Ikaw ang nagpakalat ng rumor?" may halong pambibintang na tanong ko sa kanya habang lamukos ang tissue sa kamay ko.

Hindi nya itinanggi ang akusasyon ko at hindi rin sya umamin. Nanatili syang nakatingin lang sa akin bago tumalikod at maglalakad na sana palabas nang muli akong magsalita.

"I'm sorry."

Ngayon ko lang napagtanto na hindi pa ako nakahingi ng paumanhin dahil sa nagawa ko sa kanya. Kaya rin marahil ganoon na lamang ang galit nya sa akin. Kaya marahil hindi nya ako mapatawad.

Natigilan sya at nilingon ako. May nakakalokong ngiti sa labi nya at nanunuyang expression sa mga mata nya. "That's it? Matapos ang ilang taon, iyon lang?" tila hindi makapaniwalang tuya nya.

"I already said that I'm sorry. Ano pa ba ang kailangan kong gawin para patawarin mo ako?"

He smirked before staring at me with lifeless eyes. "Suffer. Words are not enough, darling. I want you to experience the same pain you've caused me."

m.dream.com

Kabanata 18

13 - 16 minutes

Elizabeth Cruz's POV

"Gusto ko na lang mag-resign, Just. Baka hindi ko na kayanin kung araw-araw ay ganito. Kilala mo naman ako, wala naman akong paki at hangga't kaya ko naman ay iiwas ako at yuyuko na lang, pero paano kung pati ang kapatid ko ay maapektuhan? Kahit sa'yo nga ay nahihiya na akong tumabi man lang. Baka madamay ka pa sa akin." nanlulumo kong pag-amin

kay Justin isang tanghali habang kumakain kami sa cafeteria at as usual ay sa mesa namin napapatingin ang iba.

"Kapag ginawa mo iyan ay para ka na ring umamin sa chismis nila. At ano naman? Wala akong pakialam sa mga ibang riyan na wala na yatang ginawa maghapon kung hindi magbulungan at makinig sa chismis." Malakas niyang sinabi ang huli sa mga nakalingingon sa mesa namin na agad namang nag-iwas ng tingin.

"Okay lang, Just. Ayoko na ring dagdagan ang chismis nila. Baka isipin nila ay ginagamit kita para manatili ako rito."

"Love, don't mind them, okay? Hindi naman sila ang nagpapasahod sa'yo. Ang ganda na kaya ng posisyon at sahod mo rito, pero kung hindi mo na talaga kaya ay susuportahan naman kita. May mga koneksyon na rin naman ako kung sakali." buong pag-intindi at pagpapakumbaba nyang sabi sabay pisil sa kamay ko at hindi ko napigilang ngumiti.

"Salamat, Just. Napakaswerte ko dahil nariyan ka pa." buong pasasalamat kong sabi sa kanya bago binitawan ang kamay nya at napabuntong-hininga. "Paano na rin kung ang nagpapasahod sa akin ang may kagagawan kung bakit ako tampulan ng chismis ngayon?" mapait at nagdadamdamdang kong sabi.

Pagkasubo ay iwinagayway ni Justin ang hintuturo at lumunok muna bago nagsalita. "Hindi ako naniniwalang sya ang may pakana nito, Elize. I mean, the guy has been obsessing over you all this time. Kung may mali man sa rumor ay naging baliktad ito. I don't think sya ang may kagagawan nito."

Muli kong naalala ang ginawa nyang pagtali sa akin at napailing. "Galit sya sa akin, Just. Kayang-kaya nyang gawin ang bagay na ito at sisiw lang iyon sa kanya. He'll do anything to hurt me para makaganti." Gamit ang kutsara ay tinulak-tulak ko ang natira kong kanin sa pinggan. "Ang inaalala ko ay ang kapatid ko. Natat akot ako na baka magalit sya sa akin kapag nalaman nya ito dahil nakarelasyon nya rin si Godric."

Sa sinabi ko ay naibuga ni Justin ang kinakain at napaubo. "P***. Totoo ba? Bakit ngayon ko lang iyan nalaman? Si Skye na eighteen years old ay pinatos pa ni Godric? Para ano? Para balikan ka? Huwag mong sabihing ginamit nya lang si Skye? And wait, is that the reason why you punched him? Hindi ko pa rin pala naitanong sa'yo kung bakit."

"Oo. Ilang araw kasing hindi umuuwi sa oras noon si Skye at nang umiiyak sya ay inamin nya sa akin ang tungkol kay Godric. Can you believe him? Nagkulay lang ng pulang buhok si Skye ay pinatulan na nya." naiiling kong sabi sa kanya.

"Maybe he reminds her of you. Kasalanan mo rin kasi, love. You set his standards high." natatawa nyang sagot at magsasalita pa sana ko nang makitang may message si Skye.

'Ate, pwede ba tayong mag-usap? Narito ako sa labas. Hihintayin kita rito.'

"Wait lang, Just. Nasa labas si Skye. Salamat sa libre." paalam ko sa kanya sabay kuha ng wallet at phone ko at naglakad na palabas ng kumpanya. Habang naglalakad ay napahimas ako sa ulo ko at sinalat ang sarili.

Ang totoo nyan ay ilang araw nang sumasakit ang ulo ko at minsan ay nakakaramdamdin ako ng hilo. Pero hindi ko naman ito iniinda at iniinuman lang ng Paracetamol para mawala. Kailangan kong magtrabaho para may mapadala.

Pagkalabas ay kaagad ko namang nakita si Skye at nakangiti syang sinalubong para lang matigilan nang makita ang mukha nya. Madilim ang mukha nya at walang mababakas na saya nang makita nya akong palapit.

"May... problema ba, Skye?" nag-aalala kong tanong bago sinipat ang mukha nya at kinuha ang braso nya para tignan kung may pasa ba sya. "Sinaktan ka ba nila sa bahay? Pinagtulungan ka ba nila?"

Nasorpresa ako nang hilahin nya ang mga braso mula sa pagkakahawak ko at lumayo. "Totoo ba?"

Kumabog ang dibdib ko at napabuntong-hininga sa tanong nya. "Nakarating na pala sa'yo ang chismis."

"Chismis nga lang ba? Ate, bakit? Alam mo naman na gusto ko sya, 'di ba? Alam mo naman, hindi ba?!"

"Skye, 'wag dito." kalmado kong sabi sa kanya at hinila sya sa bandang walang tao. "I-respeto mo naman ang lugar na pinagtatrabahuhan ko."

"Ako? Nirespeto mo ba ang damdamin ko nang landiin mo sya?"

Itinaas ko ang kamay ko para sana sampalin sya, pero napigilan ko pa ang sarili ko at imbes ay kinuyom na lang ang kamao. "Hindi mo pa alam ang totoo kaya sana ay huwag mo akong husgahan. Skye, makinig ka sa sasabihin ko. Hindi ko lang ngayon nakilala si Godric. Nagsumbong ka pa lang sa akin ay kilala ko na sya. Kilalang-kilala. Dahil dati ko syang kasintahan, Skye. Ex ko si Godric Villaterra."

Ilang segundo syang napatanga sa akin at napakagat labi ako bago binasa ito at nag-iwas ng tingin. "I'm sorry kung hindi ko kaagad sinabi sa'yo. You see, hindi naging maganda ang paghihiwalay namin kaya may hindi kami pagkakaintindihan."

Natawa ng pagak si Skye at tila may naalala at nang muling magsalita ay napansin kong mas kalmado na ang tono ng boses nya. "Kaya pala. Kaya pala ganoon na lang sya makatingin sa akin. Na para bang kilala nya ako. Na para bang pamilyar ako sa kanya. Dahil magkamukha nga naman tayo."

"Skye, ayokong magkasira tayo ng dahil sa kanya." Muli kong kinuha ang kamay nya at napayuko. "May isang bagay pa akong hindi nasabi sa'yo at kailan ko lang din nalaman. Skye, si Zeus at si Godric ay iisa lang. Nagpanggap syang ibang tao noong binili nya ako." Pikitmatang pag-amin ko sa kanya. Ayoko nang mag-iwan pa o magtago ng mga bagay na maaaring makasira sa relasyon naming dalawa.

Nagulat sya sa narinig, ngunit hindi inalis ang mga kamay mula sa pagkakahawak ko. "Ayos ka lang ba roon, Ate? Hindi ka ba nya sinasaktan?" Napalitan na ng pag-aalala ang kanina lang ay galit nyang mukha.

Ngumiti ako bago tinapik ang kamay nya. "Hindi nya ako sinasaktan, Skye. Ayos lang ako."

Nakita kong napabuga sya ng hangin bago ako niyakap na ikinagulat ko. "Ate, may aaminin din ako. Wala kaming naging relasyong dalawa. Ipinilit ko ang sarili ko sa kanya pero hindi nya ako kinanti at pinatulan. Kasi naman nasilaw ako sa kagwapuhan nya."

Bahagya akong napatawa sa sinabi nya at walang naramdamang galit sa pagsisinungaling nya at naging dahilan pa para suntukin ko si Godric. Humiwalay sya sa akin bago naging malikot ang mga mata at maya-maya pa ay tinignan ako sa mga mata.

"Ibig sabihin ba ay sya ang naghahabol sa'yo at hindi ikaw? Nilapitan nya ako kasi kamukha kita noong kaedad mo ako tapos ngayon ay binili ka nya. Ate, nakakatakot naman sya! Para syang stalker! Sigurado ka bang hindi ka nya sinasaktan? Tutulungan kitang magtago at wala

akong paki kahit na mayaman sya." Puno ng pangamba nyang sabi at hindi ko alam kung matatawa ba ako o maiiyak.

"Skye, kilala ko naman sya. Hindi nya ako magagawang saktan. Oo nga at hindi na sya ang lalaking nakilala ko dati pero tiwala ako na hindi nya ako magagawang saktan ng pisikal."

"Ate, tumingin ka nga sa akin," utos nya sabay huli sa mga mata ko. "Mahal mo pa ba ang ex mo?"

I sang tipid na ngiti ang isinagot ko sa kanya at nagpanggap na kailangan ko nang bumalik sa loob. Habang naglalakad pabalik sa opisina ay hindi ko inaasahang may hihila sa akin papasok sa fire exit at isinandal ako sa pader. Nakaramdam ako ng hilo at ang sakit ng ulo na kanina ko pa iniinda ay nadagdagan.

"Ano ang ginagawa mo? Kailangan ko pang bumalik sa trabaho!" angal ko sa kanya nang ikulong nya ang ulo ko sa magkabila nyang mga braso at ilagay ang hita sa pagitan ng mga hita ko.

"Ang tapang mo pa rin talaga, Beth. Kung iba siguro 'yan ay umalis na sila sa kumpanya."

"Dahil hindi ako sila, Godric. Hindi ako bastang susuko sa pagpapahirap mo sa akin."

Hindi sya kaagad na sumagot at nanatili lang nakatingin sa akin habang ang mga mata nya ay naglalakbay sa buong mukha ko. "Do you really believe that? Do you really think that I'm capable of doing that?" he breathed out at pinigilan ko ang sarili kong kilabutan dahil sa sobrang lapit nya.

Dahil sa lapit nya ay amoy na amoy ko ang mabango nyang hininga at ang lalaking amoy nya na nagpapaalala sa akin sa ilang beses na maiinit na sandaling pinagsaluhan namin. Kung magpapaubaya ako ay tuluyang susuko ang katawan ko lalo pa at kumikiskis ang hita nya sa mga hita ko. Dangerously close to my core.

Hindi. Sagot ko sa sarili ko sa tanong nya, ngunit dahil na rin sa malaking pagbabago nya ay hindi ako sigurado. Hindi ko na alam

"I will not stoop that low, Beth." paos ang boses nyang sabi bago lumapit sa akin at napatingala ako at napalunok nang simulan nyang paraanin ang ilong mula sa exposed kong collarbone hanggang sa leeg ko. "I can think of so many ways to make you suffer. After all, you are mine."

Naiinis ako. Naiinis ako dahil sa mga ganitong sandali ay napakahina ko sa kanya. Sa mga ganitong pagkakataon ay nagsusumigaw ang puso kong magpaubaya sa kanya.

"Nabili mo ako pero hindi ang pagkatayo ko. Sa'yo ang katawan ko, pero akin ang sarili ko. Ako lang ang nagmamay-ari sa akin, Godric."

Tumigil sya sa ginagawang paghalik sa leeg ko at marahang tumawa bago isinandal ang noo sa balikat ko. "Darling, oh darling. Don't you get it? Your body still wants me."

Napasinghap ako nang itaas nya ang hita nya at sinimulang igalaw ito pakiskis sa aking pagkababae. At hindi rin nakatulong na nakasuot ako ng palda.

"S- Stop it. Hindi ka ba natatakot na baka may makakita sa a-atin?" nanghihina, ngunit lumalabang pagpigil ko sa kanya habang nakahawak sa braso nya.

Anumang sandali ay may maaaring umakyat o bumaba at makikita kami sa nakakaeskandalong tagpo! Baka tuluyan na akong bumitiw sa trabaho kapag nagkatayo.

Hindi sya sumagot at sa halip ay hinuli ang mga labi ko at hindi katulad ng mga nakakaraang halik nya ay masuyo ito. Malumanay ang paggalaw ng mga labi nya at tila natatakot pang angkinin ang mga labi ko. Unti- unting lumuwag ang pagkakahawak ko sa braso nya at maya't-mayang napapasinghap dahil patuloy pa rin sa paggalaw ang hita nya. Atras- abante, paikot, pataas at pababa. Unti-unti nang dumadaloy sa buong katawan ko ang nakakangilong sensasyon at kiliting hatid ng ginagawa nya. Unti- unti na ring sinasakop ng kamunduhan ang isip ko at tila nakalimutan na ang posibilidad na baka may makakita sa amin.

Natagpuan ko na rin ang aking sariling tumutugon sa kanyang halik at doon lamang naging mapusok ang galaw ng mga labi nya. Nilulunok nya ang bawat ungol at singhap na lumalabas sa bibig ko. Nagsimulang maglaban ang aming mga dila at sumuko ako sa laro at napaungol nang simulan nyang sipsipin ito na parang isang bampir a sabay marahang kagat sa labi ko.

Humiwalay sya sa akin at napakagat ako sa labi nang makita ang emosyong naglalaro sa mga mata nya. "I want you, Beth." paos ang tinig nyang sabi, tinig na puno ng pagnanasa.

Sa pagkakataong ito ay muli nya akong hinalikan at marahang itinaas ang isa kong hita. Dahil hindi ako nasanay na nakasuot ng cycling shorts ay kaagad nyang natagpuan ang aking suot na panty. Tinakpan ko ang bibig ko at napasinghap nang idikit nya ang kahandaan sa akin. Kahandaang handang- handa nang pumasok at sumakop sa akin.

Wala na. Tuluyan na rin akong nadarang ng pagnanasa at damdamin ko para sa kanya. Hinayaan ko syang ihanda ako sa kanyang pag- angkin sa akin habang nakasandal sa pader. Hinayaan ko syang igilid ang suot kong panty at kaagad na natagpuan ng mga daliri nya ang handa ko nang bukana. Marahil ay damang- dama na nya kung gaano akong naaapektuhan ng ginagawa nya.

Napakagat ako sa labi para pigilan ang pag- ungol nang ipasok nya ang kanyang mahabang daliri sa loob ko. Nanginig ang mga tuhod ko at halos mag- deliryo nang simulan nyang igalaw ito, ngunit sinalo nya ako at patuloy sa paglapastangan sa katawan ko.

May mga nakakahiyang ungol na muling lumalabas sa aking mga labi sa mga sandaling iyon at halos maduling na ako sa sarap ng kanyang ginagawa sa akin.

Napakahina mo, Elizabeth. Mula noon hanggang ngayon ay kayang- kaya ka nyang paikutin. Kayang- kaya ka nyang pasukuin! Galit na sigaw sa akin ng aking konsensya.

"You're so wet for me, darling. I can feel you clenching around my finger. I can feel your warmth enveloping me so eagerly. Did you miss it, hm? Do you want me to f*** you right here and wait for someone to come and see us?" panunudyong habang patuloy sa paggalaw at kung posible pa ay naramdaman ko na ang pamilyar na sensasyong iyon sa aking puson.

Nakagat ko ang balikat nya nang datnan ako at halos bumaon na sa balat nya ang kuko ko dahil kahit na tapos na ako ay mabilis pa rin nyang iginagalaw ang daliri.

Napahiwalay ako bigla sa kanya nang makarinig ng tawanan mula sa baba at mga hakbang pababa. Kaagad ko syang itinulak palayo sa akin at inayos ang sarili kahit pa nanginginig pa ang tuhod ko at halos hindi makatayo. Tila naman hindi sya takot na mahuli at sa harap ko mismo ay inamoy ang dalirang ginamit bago ito dinilaan.

"What did I say, darling? Your body still surrenders to me."

Hindi ko sya pinansin at sinamaan ng tingin bago naglakad palabas habang nakasuporta sa pader. Ipinilig ko ang ulo ko dahil pakiramdam ko ay umiikot ang mundo ko. Napahawak ako sa ulo ko nang muli itong kumiro. Ilang sandali pa ay hindi ko na nakayanan at sa gitna rin ng hallway kung saan may mga dumaraan ay natumba ako at pumipintig ang ulong napahiga sa

sahig.

Bago tuluyang panawan ng ulirat ay naramdaman ko pa ang pagbuhat ng isang tao sa akin kasabay ng malakas na bulungan sa paligid.

mdreams.com

Kabanata 20

13 - 16 minutes

Elizabeth Cruz's POV

"Gusto ko na lang mag-resign, Just. Baka hindi ko na kayanin kung araw-araw ay ganito. Kilala mo naman ako, wala naman akong paki at hangga't kaya ko naman ay iiwas ako at yuyuko na lang, pero paano kung pati ang kapatid ko ay maapektuhan? Kahit sa'yo nga ay nahihiya na akong tumabi man lang. Baka madamay ka pa sa akin." nanlulumo kong pag-amin kay Justin isang tanghali habang kumakain kami sa cafeteria at as usual ay sa mesa namin napapatingin ang iba.

"Kapag ginawa mo iyan ay para ka na ring umamin sa chismis nila. At ano naman? Wala akong pakialam sa mga ibang mga ibang ginawa maghapon kung hindi magbulungan at makinig sa chismis." Malakas niyang sinabi ang huli sa mga nakalinging sa mesa namin na agad namang nag-iwas ng tingin.

"Okay lang, Just. Ayoko na ring dagdagan ang chismis nila. Baka isipin nila ay ginagamit kita para manatili ako rito."

"Love, don't mind them, okay? Hindi naman sila ang nagpapasahod sa'yo. Ang ganda na kaya ng posisyon at sahod mo rito, pero kung hindi mo na talaga kaya ay susuportahan naman kita. May mga koneksyon na rin naman ako kung sakali." buong pag-intindi at pagpapakumbaba nyang sabi sabay pisil sa kamay ko at hindi ko napigilang ngumiti.

"Salamat, Just. Napakaswerte ko dahil nariyan ka pa." buong pasasalamat kong sabi sa kanya bago binitawan ang kamay nya at napabuntong-hininga. "Paano na rin kung ang nagpapasahod sa akin ang may kagagawan kung bakit ako tampulan ng chismis ngayon?" mapait at nagdadamdankong sabi.

Pagkasubo ay iwinagayway ni Justin ang hintuturo at lumunok muna bago nagsalita. "Hindi ako naniniwalang sya ang may pakana nito, Elize. I mean, the guy has been obsessing over you all this time. Kung may mali man sa rumor ay naging baliktad ito. I don't think sya ang may kagagawan nito."

Muli kong naalala ang ginawa nyang pagtali sa akin at napailing. "Galit sya sa akin, Just. Kayang-kaya nyang gawin ang bagay na ito at sisiw lang iyon sa kanya. He'll do anything to hurt me para makaganti." Gamit ang kutsara ay tinulak-tulak ko ang natira kong kanin sa pinggan. "Ang inaalala ko ay ang kapatid ko. Natatakit ako na baka magalit sya sa akin kapag nalaman na ito dahil nakarelasyon nya rin si Godric."

Sa sinabi ko ay naibuga ni Justin ang kinakain at napaubo. "P***. Totoo ba? Bakit ngayon ko lang iyan nalaman? Si Skye na eighteen years old ay pinatos pa ni Godric? Para ano? Para balikan ka? Huwag mong sabihing ginamit nya lang si Skye? And wait, is that the reason why you punched him? Hindi ko pa rin pala naitanong sa'yo kung bakit."

"Oo. Ilang araw kasing hindi umuwi sa oras noon si Skye at nang umiiyak sya ay inamin nya sa akin ang tungkol kay Godric. Can you believe him? Nagkulay lang ng pulang buhok si Skye ay pinatulan na nya." naiiling kong sabi sa kanya.

"Maybe he reminds her of you. Kasalanan mo rin kasi, love. You set his standards high."

natatawa nyang sagot at magsasalita pa sana ko nang makitang may message si Skye.

'Ate, pwede ba tayong mag-usap? Narito ako sa labas. Hihintayin kita rito.'

"Wait lang, Just. Nasa labas si Skye. Salamat sa libre." paalam ko sa kanya sabay kuha ng wallet at phone ko at naglakad na palabas ng kumpanya. Habang naglalakad ay napahimas ako sa ulo ko at sinalat ang sarili.

Ang totoo nyan ay ilang araw nang sumasakit ang ulo ko at minsan ay nakakaramdam din ako ng hilo. Pero hindi ko naman ito iniinda at iniinuman lang ng Paracetamol para mawala. Kailangan kong magtrabaho para may mapadala.

Pagkalabas ay kaagad ko namang nakita si Skye at nakangiti syang sinalubong para lang matigilan nang makita ang mukha nya. Madilim ang mukha nya at walang mababakas na saya nang makita nya akong palapit.

"May... problema ba, Skye?" nag-aalala kong tanong bago sinipat ang mukha nya at kinuha ang braso nya para tignan kung may pasa ba sya. "Sinaktan ka ba nila sa bahay? Pinagtulungan ka ba nila?"

Nasorpresa ako nang hilahin nya ang mga braso mula sa pagkakahawak ko at lumayo. "Totoo ba?"

Kumabog ang dibdib ko at napabuntong-hininga sa tanong nya. "Nakarating na pala sa'yo ang chismis."

"Chismis nga lang ba? Ate, bakit? Alam mo naman na gusto ko sya, 'di ba? Alam mo naman, hindi ba?!"

"Skye, 'wag dito." kalmado kong sabi sa kanya at hinila sya sa bandang walang tao. "I-respeto mo naman ang lugar na pinagtatrabahuhan ko."

"Ako? Nirespeto mo ba ang damdamin ko nang landiin mo sya?"

Itinaas ko ang kamay ko para sana sampalin sya, pero napigilan ko pa ang sarili ko at imbes ay kinuyom na lang ang kamao. "Hindi mo pa alam ang totoo kaya sana ay huwag mo akong husgahan. Skye, makinig ka sa sasabihin ko. Hindi ko lang ngayon nakilala si Godric. Nagsumbong ka pa lang sa akin ay kilala ko na sya. Kilalang-kilala. Dahil dati ko syang kasintahan, Skye. Ex ko si Godric Villaterra."

Ilang segundo syang napatanga sa akin at napakagat labi ako bago binasa ito at nag-iwas ng tingin. "I'm sorry kung hindi ko kaagad sinabi sa'yo. You see, hindi naging maganda ang paghihiwalay namin kaya may hindi kami pagkakaintindihan."

Natawa ng pagak si Skye at tila may naalala at nang muling magsalita ay napansin kong mas kalmado na ang tono ng boses nya. "Kaya pala. Kaya pala ganoon na lang sya makatingin sa akin. Na para bang kilala nya ako. Na para bang pamilyar ako sa kanya. Dahil magkamukha nga naman tayo."

"Skye, ayokong magkasira tayo ng dahil sa kanya." Muli kong kinuha ang kamay nya at napayuko. "May isang bagay pa akong hindi nasabi sa'yo at kailan ko lang din nalaman. Skye, si Zeus at si Godric ay iisa lang. Nagpanggap syang ibang tao noong binili nya ako." Pikitmatang pag-amin ko sa kanya. Ayoko nang mag-iwan pa o magtago ng mga bagay na maaaring makasira sa relasyon naming dalawa.

Nagulat sya sa narinig, ngunit hindi inalis ang mga kamay mula sa pagkakahawak ko. "Ayos ka lang ba roon, Ate? Hindi ka ba nya sinasaktan?" Napalitan na ng pag-aalala ang kanina lang

ay galit nyang mukha.

Ngumiti ako bago tinapik ang kamay nya. "Hindi nya ako sinasaktan, Skye. Ayos lang ako."

Nakita kong napabuga sya ng hangin bago ako niyakap na ikinagulat ko. "Ate, may aaminin din ako. Wala kaming naging relasyong dalawa. Ipinilit ko ang sarili ko sa kanya pero hindi nya ako kinanti at pinatulan. Kasi naman nasilaw ako sa kagwapihan nya."

Bahagya akong napatawa sa sinabi nya at walang naramdamang galit sa pagsisinungaling nya at naging dahilan pa para suntukin ko si Godric. Humiwalay sya sa akin bago naging malikot ang mga mata at maya-maya pa ay tinignan ako sa mga mata.

"Ibig sabihin ba ay sya ang naghahabol sa'yo at hindi ikaw? Nilapitan nya ako kasi kamukha kita noong kaedad mo ako tapos ngayon ay binili ka nya. Ate, nakakatakot naman sya! Para syang stalker! Sigurado ka bang hindi ka nya sinasaktan? Tutulungan kitang magtago at wala akong paki kahit na mayaman sya." Puno ng pangamba nyang sabi at hindi ko alam kung matatawa ba ako o maiiyak.

"Skye, kilala ko naman sya. Hindi nya ako magagawang saktan. Oo nga at hindi na sya ang lalaking nakilala ko dati pero tiwala ako na hindi nya ako magagawang saktan ng pisikal."

"Ate, tumingin ka nga sa akin," utos nya sabay huli sa mga mata ko. "Mahal mo pa ba ang ex mo?"

I sang tipid na ngiti ang isinagot ko sa kanya at nagpanggap na kailangan ko nang bumalik sa loob. Habang naglalakad pabalik sa opisina ay hindi ko inaasahang may hihila sa akin papasok sa fire exit at isinandal ako sa pader. Nakaramdam ako ng hilo at ang sakit ng ulo na kanina ko pa iniinda ay nadagdagan.

"Ano ang ginagawa mo? Kailangan ko pang bumalik sa trabaho!" angal ko sa kanya nang ikulong nya ang ulo ko sa magkabila nyang mga braso at ilagay ang hita sa pagitan ng mga hita ko.

"Ang tapang mo pa rin talaga, Beth. Kung iba siguro 'yan ay umalis na sila sa kumpanya."

"Dahil hindi ako sila, Godric. Hindi ako bastang susuko sa pagpapahirap mo sa akin."

Hindi sya kaagad na sumagot at nanatili lang nakatingin sa akin habang ang mga mata nya ay naglalakbay sa buong mukha ko. "Do you really believe that? Do you really think that I'm capable of doing that?" he breathed out at pinigilan ko ang sarili kong kilabutan dahil sa sobrang lapit nya.

Dahil sa lapit nya ay amoy na amoy ko ang mabango nyang hininga at ang lalaking amoy nya na nagpapaalala sa akin sa ilang beses na maiinit na sandaling pinagsaluhan namin. Kung magpapaubaya ako ay tuluyang susuko ang katawan ko lalo pa at kumikiskis ang hita nya sa mga hita ko. Dangerously close to my core.

Hindi. Sagot ko sa sarili ko sa tanong nya, ngunit dahil na rin sa malaking pagbabago nya ay hindi ako sigurado. Hindi ko na alam

"I will not stoop that low, Beth." paos ang boses nyang sabi bago lumapit sa akin at napatingala ako at napalunok nang simulan nyang paraanin ang ilong mula sa exposed kong collarbone hanggang sa leeg ko. "I can think of so many ways to make you suffer. After all, you are mine."

Naiinis ako. Naiinis ako dahil sa mga ganitong sandali ay napakahina ko sa kanya. Sa mga ganitong pagkakataon ay nagsusumigaw ang puso kong magpaubaya sa kanya.

"Nabili mo ako pero hindi ang pagkat ao ko. Sa'yo ang katawan ko, pero akin ang sarili ko. Ako lang ang nagmamay-ari sa akin, Godric."

Tumigil sya sa ginagawang paghalik sa leeg ko at marahang tumawa bago isinandal ang noo sa balikat ko. "Darling, oh darling. Don't you get it? Your body still wants me."

Napasinghap ako nang itaas nya ang hita nya at sinimulang igalaw ito pakiskis sa aking pagkababae. At hindi rin nakatulong na nakasuot ako ng palda.

"S- Stop it. Hindi ka ba natatakot na baka may makakita sa a-atin?" nanghihina, ngunit lumalabang pagpigil ko sa kanya habang nakahawak sa braso nya.

Anumang sandali ay may maaaring umakyat o bumaba at makikita kami sa nakakaeskandalong tagpo! Baka tuluyan na akong bumitiw sa trabaho kapag nagkatapon.

Hindi sya sumagot at sa halip ay hinuli ang mga labi ko at hindi katulad ng mga nakakaraang halik nya ay masuyo ito. Malumanay ang paggalaw ng mga labi nya at tila natatakot pang angkin ang mga labi ko. Unti-untiing lumuwag ang pagkakahawak ko sa braso nya at maya't-mayang napapasinghap dahil patuloy pa rin sa paggalaw ang hita nya. Atras-abante, paikot, pataas at pababa. Unti-unti nang dumadaloy sa buong katawan ko ang nakakangilong sensasyon at kiliting hatid ng ginagawa nya. Unti-unti na ring sinasakop ng kamunduhan ang isip ko at tila nakalimutan na ang posibilidad na baka may makakita sa amin.

Natagpuan ko na rin ang aking sariling tumutugon sa kanyang halik at doon lamang naging mapusok ang galaw ng mga labi nya. Nilulunok nya ang bawat ungol at singhap na lumalabas sa bibig ko. Nagsimulang maglaban ang aming mga dila at sumuko ako sa larong napaungol nang simulan nyang sipsipin ito na parang isang bampirang sabay marahang kagat sa labi ko.

Humiwalay sya sa akin at napakagat ako sa labi nang makita ang emosyong naglalaro sa mga mata nya. "I want you, Beth." paos ang tinig nyang sabi, tinig na puno ng pagnanasa.

Sa pagkakataong ito ay muli nya akong hinalikan at marahang itinaas ang isang kong hita. Dahil hindi ako nasanay na nakasuot ng cycling shorts ay kaagad nyang natagpuan ang aking suot na panty. Tinakpan ko ang bibig ko at napasinghap nang idikit nya ang kahandaan sa akin. Kahandaang handang-handa nang pumasok at sumakop sa akin.

Wala na. Tuluyan na rin akong nadarang ng pagnanasa at damdamin ko para sa kanya. Hinayaan ko syang ihanda ako sa kanyang pag-angkin sa akin habang nakasandal sa pader. Hinayaan ko syang igilid ang suot kong panty at kaagad na natagpuan ng mga daliri nya ang handa ko nang bukana. Marahil ay damang-dama na nya kung gaano akong naaapektuhan ng ginagawa nya.

Napakagat ako sa labi para pigilan ang pag-ungol nang ipasok nya ang kanyang mahabang daliri sa loob ko. Nanginig ang mga tuhod ko at halos mag-deliryo nang simulan nyang igalaw ito, ngunit sinalo nya ako at patuloy sa paglapastangan sa katawan ko.

May mga nakakahiyang ungol na muling lumalabas sa aking mga labi sa mga sandaling iyon at halos maduling na ako sa sarap ng kanyang ginagawa sa akin.

Napakahina mo, Elizabeth. Mula noon hanggang ngayon ay kayang-kaya ka nyang paikutin. Kayang-kaya ka nyang pasukuin! Galit na sigaw sa akin ng aking konsensya.

"You're so wet for me, darling. I can feel you clenching around my finger. I can feel your warmth enveloping me so eagerly. Did you miss it, hm? Do you want me to f*** you right here and wait for someone to come and see us?" panunudyo nya habang patuloy sa paggalaw at kung posible pa ay naramdaman ko na ang pamilyar na sensasyong iyon sa aking puson.

Nakagat ko ang balikat nya nang datnan ako at halos bumaon na sa balat nya ang kuko ko dahil kahit na tapos na ako ay mabilis pa rin nyang iginagalaw ang daliri.

Napahiwalay ako bigla sa kanya nang makarinig ng tawanan mula sa baba at mga hakbang pababa. Kaagad ko syang itinulak palayo sa akin at inayos ang sarili kahit pa nanginginig pa ang tuhod ko at halos hindi makatayo. Tila naman hindi sya takot na mahuli at sa harap ko mismo ay inamoy ang daliring ginamit bago ito dinilaan.

"What did I say, darling? Your body still surrenders to me."

Hindi ko sya pinansin at sinamaan ng tingin bago naglakad palabas habang nakasuporta sa pader. Ipinilig ko ang ulo ko dahil pakiramdam ko ay umiikot ang mundo ko. Napahawak ako sa ulo ko nang muli itong kumiro. Ilang sandali pa ay hindi ko na nakayanan at sa gitna rin ng hallway kung saan may mga dumaraan ay natumba ako at pumipintig ang ulong napahiga sa sahig.

Bago tuluyang panawan ng ulirat ay naramdaman ko pa ang pagbuhat ng isang tao sa akin kasabay ng malakas na bulungan sa paligid.

mdream.com

Kabanata 20

13 - 16 minutes

Elizabeth Cruz's POV

"Gusto ko na lang mag-resign, Just. Baka hindi ko na kayanin kung araw-araw ay ganito. Kilala mo naman ako, wala naman akong paki at hangga't kaya ko naman ay iiwas ako at yuyuko na lang, pero paano kung pati ang kapatid ko ay maapektuhan? Kahit sa'yo nga ay nahihiya na akong tumabi man lang. Baka madamay ka pa sa akin." nanlulumpo kong pag-amin kay Justin isang tanghali habang kumakain kami sa cafeteria at as usual ay sa mesa namin napapatingin ang iba.

"Kapag ginawa mo iyan ay para ka na ring umamin sa chismis nila. At ano naman? Wala akong pakialam sa mga ibang-ibang na wala na yatang ginawa maghapon kung hindi magbulungan at makinig sa chismis." Malakas niyang sinabi ang huli sa mga nakalingon sa mesa namin na agad namang nag-iwas ng tingin.

"Okay lang, Just. Ayoko na ring dagdagan ang chismis nila. Baka isipin nila ay ginagamit kita para manatili ako rito."

"Love, don't mind them, okay? Hindi naman sila ang nagpapasahod sa'yo. Ang ganda na kaya ng posisyon at sahod mo rito, pero kung hindi mo na talaga kaya ay susuportahan naman kita. May mga koneksyon na rin naman ako kung sakali." buong pag-intindi at pagpapakumbaba nyang sabi sabay pisil sa kamay ko at hindi ko napigilang ngumiti.

"Salamat, Just. Napakaswerte ko dahil nariyan ka pa." buong pasasalamat kong sabi sa kanya bago binitawan ang kamay nya at napabuntong-hininga. "Paano na rin kung ang nagpapasahod sa akin ang may kagagawan kung bakit ako tampulan ng chismis ngayon?" mapait at nagdadamdamp kong sabi.

Pagkasubo ay iwinagayway ni Justin ang hintuturo at lumunok muna bago nagsalita. "Hindi ako naniniwalang sya ang may pakana nito, Elize. I mean, the guy has been obsessing over you all this time. Kung may mali man sa rumor ay naging baliktad ito. I don't think sya ang may kagagawan nito."

Muli kong naalala ang ginawa nyang pagtali sa akin at napailing. "Galit sya sa akin, Just.

Kayang-kaya nyang gawin ang bagay na ito at sisiw lang iyon sa kanya. He'll do anything to hurt me para makaganti." Gamit ang kutsara ay tinulak-tulak ko ang natira kong kanin sa pinggan. "Ang inaalala ko ay ang kapatid ko. Natatakot ako na baka magalit sya sa akin kapag nalaman nya ito dahil nakarelasyon nya rin si Godric."

Sa sinabi ko ay naibuga ni Justin ang kinakain at napaubo. "P***. Totoo ba? Bakit ngayon ko lang iyan nalaman? Si Skye na eighteen years old ay pinatos pa ni Godric? Para ano? Para balikan ka? Huwag mong sabihing ginamit nya lang si Skye? And wait, is that the reason why you punched him? Hindi ko pa rin pala naitanong sa'yo kung bakit."

"Oo. Ilang araw kasing hindi umuwi sa oras noon si Skye at nang umiiyak sya ay inamin nya sa akin ang tungkol kay Godric. Can you believe him? Nagkulay lang ng pulang buhok si Skye ay pinatulan na nya." naiiling kong sabi sa kanya.

"Maybe he reminds her of you. Kasalanan mo rin kasi, love. You set his standards high." natatawa nyang sagot at magsasalita pa sana ko nang makitang may message si Skye.

'Ate, pwede ba tayong mag-usap? Narito ako sa labas. Hihintayin kita rito.'

"Wait lang, Just. Nasa labas si Skye. Salamat sa libre." paalam ko sa kanya sabay kuha ng wallet at phone ko at naglakad na palabas ng kumpanya. Habang naglalakad ay napahimas ako sa ulo ko at sinalat ang sarili.

Ang totoo nyan ay ilang araw nang sumasakit ang ulo ko at minsan ay nakakaramdam din ako ng hilo. Pero hindi ko naman ito iniinda at iniinuman lang ng Paracetamol para mawala. Kailangan kong magtrabaho para may mapadala.

Pagkalabas ay kaagad ko namang nakita si Skye at nakangiti syang sinalubong para lang matigilan nang makita ang mukha nya. Madilim ang mukha nya at walang mababakas na saya nang makita nya akong palapit.

"May... problema ba, Skye?" nag-aalala kong tanong bago sinipat ang mukha nya at kinuha ang braso nya para tignan kung may pasa ba sya. "Sinaktan ka ba nila sa bahay? Pinagtulungan ka ba nila?"

Nasorpresa ako nang hilahin nya ang mga braso mula sa pagkakahawak ko at lumayo. "Totoo ba?"

Kumabog ang dibdib ko at napabuntong-hininga sa tanong nya. "Nakarating na pala sa'yo ang chismis."

"Chismis nga lang ba? Ate, bakit? Alam mo naman na gusto ko sya, 'di ba? Alam mo naman, hindi ba?!"

"Skye, 'wag dito." kalmado kong sabi sa kanya at hinila sya sa bandang walang tao. "I-respeto mo naman ang lugar na pinagtatrabahuhan ko."

"Ako? Nirespeto mo ba ang damdamin ko nang landiin mo sya?"

Itinaas ko ang kamay ko para sana sampalin sya, pero napigilan ko pa ang sarili ko at imbes ay kinuyom na lang ang kamao. "Hindi mo pa alam ang totoo kaya sana ay huwag mo akong husgahan. Skye, makinig ka sa sasabihin ko. Hindi ko lang ngayon nakilala si Godric. Nagsumbong ka pa lang sa akin ay kilala ko na sya. Kilalang-kilala. Dahil dati ko syang kasintahan, Skye. Ex ko si Godric Villatierra."

Ilang segundo syang napatanga sa akin at napakagat labi ako bago binasa ito at nag-iwas ng tingin. "I'm sorry kung hindi ko kaagad sinabi sa'yo. You see, hindi naging maganda ang

paghihiwalay namin kaya may hindi kami pagkakaintindihan."

Natawa ng pagak si Skye at tila may naalala at nang muling magsalita ay napansin kong mas kalmado na ang tono ng boses nya. "Kaya pala. Kaya pala ganoon na lang sya makatingin sa akin. Na para bang kilala nya ako. Na para bang pamilyar ako sa kanya. Dahil magkamukha nga naman tayo."

"Skye, ayokong magkasira tayo ng dahil sa kanya." Muli kong kinuha ang kamay nya at napayuko. "May isang bagay pa akong hindi nasabi sa'yo at kailan ko lang din nalaman. Skye, si Zeus at si Godric ay iisa lang. Nagpanggap syang ibang tao noong binili nya ako." Pikit-mat ang pag-amin ko sa kanya. Ayoko nang mag-iwan pa o magtago ng mga bagay na maaaring makasira sa relasyon naming dalawa.

Nagulat sya sa narinig, ngunit hindi inalis ang mga kamay mula sa pagkakahawak ko. "Ayos ka lang ba roon, Ate? Hindi ka ba nya sinasaktan?" Napalitan na ng pag-aalala ang kanina lang ay galit nyang mukha.

Ngumiti ako bago tinapik ang kamay nya. "Hindi nya ako sinasaktan, Skye. Ays lang ako."

Nakita kong napabuga sya ng hangin bago ako niyakap na ikinagulat ko. "Ate, may aaminin din ako. Wala kaming naging relasyong dalawa. Ipinilit ko ang sarili ko sa kanya pero hindi nya ako kinanti at pinatulan. Kasi naman nasilaw ako sa kagwapuhan nya."

Bahagya akong napatawa sa sinabi nya at walang naramdang galit sa pagsisinungaling nya at naging dahilan pa para suntukin ko si Godric. Humiwalay sya sa akin bago naging malikot ang mga mata at maya-maya pa ay tinignan ako sa mga mata.

"Ibig sabihin ba ay sya ang naghahabol sa'yo at hindi ikaw? Nilapitan nya ako kasi kamukha kita noong kaedad mo ako tapos ngayon ay binili ka nya. Ate, nakakatakot naman sya! Para syang stalker! Sigurado ka bang hindi ka nya sinasaktan? Tutulungan kitang magtago at wala akong paki kahit na mayaman sya." Puno ng pangamba nyang sabi at hindi ko alam kung matatawa ba ako o maiiyak.

"Skye, kilala ko naman sya. Hindi nya ako magagawang saktan. Oo nga at hindi na sya ang lalaking nakilala ko dati pero tiwala ako na hindi nya ako magagawang saktan ng pisikal."

"Ate, tumingin ka nga sa akin," utos nya sabay huli sa mga mata ko. "Mahal mo pa ba ang ex mo?"

I sang tipid na ngiti ang isinagot ko sa kanya at nagpanggap na kailangan ko nang bumalik sa loob. Habang naglalakad pabalik sa opisina ay hindi ko inaasahang may hihila sa akin papasok sa fire exit at isinandal ako sa pader. Nakaramdang ako ng hilo at ang sakit ng ulo na kanina ko pa iniinda ay nadagdagan.

"Ano ang ginagawa mo? Kailangan ko pang bumalik sa trabaho!" angal ko sa kanya nang ikulong nya ang ulo ko sa magkabila nyang mga braso at ilagay ang hita sa pagitan ng mga hita ko.

"Ang tapang mo pa rin talaga, Beth. Kung iba siguro 'yan ay umalis na sila sa kumpanya."

"Dahil hindi ako sila, Godric. Hindi ako bastang susuko sa pagpapahirap mo sa akin."

Hindi sya kaagad na sumagot at nanatili lang nakatingin sa akin habang ang mga mata nya ay naglalakbay sa buong mukha ko. "Do you really believe that? Do you really think that I'm capable of doing that?" he breathed out at pinigilan ko ang sarili kong kilabutan dahil sa sobrang lapit nya.

Dahil sa lapit nya ay amoy na amoy ko ang mabango nyang hininga at ang lalaking amoy nya na nagpapaalala sa akin sa ilang beses na maiinit na sandaling pinagsaluhan namin. Kung magpapaubaya ako ay tuluyang susuko ang katawan ko lalo pa at kumikiskis ang hita nya sa mga hita ko. Dangerously close to my core.

Hindi. Sagot ko sa sarili ko sa tanong nya, ngunit dahil na rin sa malaking pagbabago nya ay hindi ako sigurado. Hindi ko na alam

"I will not stoop that low, Beth." paos ang boses nyang sabi bago lumapit sa akin at napatingala ako at napalunok nang simulan nyang paraanin ang ilong mula sa exposed kong collarbone hanggang sa leeg ko. "I can think of so many ways to make you suffer. After all, you are mine."

Naiinis ako. Naiinis ako dahil sa mga ganitong sandali ay napakahina ko sa kanya. Sa mga ganitong pagkakataon ay nagsusumigaw ang puso kong magpaubaya sa kanya.

"Nabili mo ako pero hindi ang pagkatao ko. Sa'yo ang katawan ko, pero akin ang sarili ko. Ako lang ang nagmamay-ari sa akin, Godric."

Tumigil sya sa ginagawang paghalik sa leeg ko at marahang tumawa bago isinandal ang noo sa balikat ko. "Darling, oh darling. Don't you get it? Your body still wants me."

Napasinghap ako nang itaas nya ang hita nya at sinimulang igalaw ito pakiskis sa aking pagkababae. At hindi rin nakatulong na nakasuot ako ng palda.

"S- Stop it. Hindi ka ba natatakot na baka may makakita sa a-atin?" nanghihina, ngunit lumalabang pagpigil ko sa kanya habang nakahawak sa braso nya.

Anumang sandali ay may maaaring umakyat o bumaba at makikita kami sa nakakaeskandalong tagpo! Baka tuluyan na akong bumitiw sa trabaho kapag nagkataon.

Hindi sya sumagot at sa halip ay hinuli ang mga labi ko at hindi katulad ng mga nakakaraang halik nya ay masuyo ito. Malumanay ang paggalaw ng mga labi nya at tila natatakot pang angkinin ang mga labi ko. Unti-unting lumuwag ang pagkakahawak ko sa braso nya at maya't-mayang napapasinghap dahil patuloy pa rin sa paggalaw ang hita nya. Atras-abante, paikot, pataas at pababa. Unti-unti nang dumadaloy sa buong katawan ko ang nakakangilong sensasyon at kiliting hatid ng ginagawa nya. Unti-unti na ring sinasakop ng kamunduhan ang isip ko at tila nakalimutan na ang posibilidad na baka may makakita sa amin.

Natagpuan ko na rin ang aking sariling tumutugon sa kanyang halik at doon lamang naging mapusok ang galaw ng mga labi nya. Nilulunok nya ang bawat ungol at singhap na lumalabas sa bibig ko. Nagsimulang maglaban ang aming mga dila at sumuko ako sa laro at napaungol nang simulan nyang sipsipin ito na parang isang bampir a sabay marahang kagat sa labi ko.

Humiwalay sya sa akin at napakagat ako sa labi nang makita ang emosyong naglalaro sa mga mata nya. "I want you, Beth." paos ang tinig nyang sabi, tinig na puno ng pagnanasa.

Sa pagkakataong ito ay muli nya akong hinalikan at marahang itinaas ang isa kong hita. Dahil hindi ako nasanay na nakasuot ng cycling shorts ay kaagad nyang natagpuan ang aking suot na panty. Tinakpan ko ang bibig ko at napasinghap nang idikit nya ang kahandaan sa akin. Kahandaang handang-handa nang pumasok at sumakop sa akin.

Wala na. Tuluyan na rin akong nadarang ng pagnanasa at damdamin ko para sa kanya. Hinayaan ko syang ihanda ako sa kanyang pag-angkin sa akin habang nakasandal sa pader. Hinayaan ko syang igilid ang suot kong panty at kaagad na natagpuan ng mga daliri nya ang handa ko nang bukana. Marahil ay damang-dama na nya kung gaano akong naaapektuhan ng ginagawa nya.

Napakagat ako sa labi para pigilan ang pag-ungol nang ipasok nya ang kanyang mahabang daliri sa loob ko. Nanginig ang mga tuhod ko at halos mag-deliryo nang simulan nyang igalaw ito, ngunit sinalo nya ako at patuloy sa paglapastangan sa katawan ko.

May mga nakakahiyang ungol na muling lumalabas sa aking mga labi sa mga sandaling iyon at halos maduling na ako sa sarap ng kanyang ginagawa sa akin.

Napakahina mo, Elizabeth. Mula noon hanggang ngayon ay kayang-kaya ka nyang paikutin. Kayang-kaya ka nyang pasukuin! Galit na sigaw sa akin ng aking konsensya.

"You're so wet for me, darling. I can feel you clenching around my finger. I can feel your warmth enveloping me so eagerly. Did you miss it, hm? Do you want me to f*** you right here and wait for someone to come and see us?" panunudyo nya habang patuloy sa paggalaw at kung posible pa ay naramdaman ko na ang pamilyar na sensasyong iyon sa aking puson.

Nakagat ko ang balikat nya nang datnan ako at halos bumaon na sa balat nya ang kuko ko dahil kahit na tapos na ako ay mabilis pa rin nyang iginagalaw ang daliri.

Napahiwalay ako bigla sa kanya nang makarinig ng tawanan mula sa baba at mga hakbang pababa. Kaagad ko syang itinulak palayo sa akin at inayos ang sarili kahit pa nanginginig pa ang tuhod ko at halos hindi makatayo. Tila naman hindi sya takot na mahuli at sa harap ko mismo ay inamay ang daliring ginamit bago ito dinilaan.

"What did I say, darling? Your body still surrenders to me."

Hindi ko sya pinansin at sinamaan ng tingin bago naglakad palabas habang nakasuporta sa pader. Ipinilig ko ang ulo ko dahil pakiramdam ko ay umiikot ang mundo ko. Napahawak ako sa ulo ko nang muli itong kumiro. Ilang sandali pa ay hindi ko na nakayanan at sa gitna rin ng hallway kung saan may mga dumaraan ay natumba ako at pumipintig ang ulong napahiga sa sahig.

Bago tuluyang panawan ng ulirat ay naramdaman ko pa ang pagbuhat ng isang tao sa akin kasabay ng malakas na bulungan sa paligid.

m.dream.com
Kabanata 20
13 - 17 minutes

Elizabeth Cruz's POV

Dahil na rin sa pagpupimilit at dahil nahiya na rin akong tumanggi ay pumayag ako sa kagustuhan ni Godric na makeup-an ako ng make-up artist.

Nang tumanggi ako sa gusto nya ay sinabi na lang nya na, "Do not let those plastics surgery beauties intimidate you. You haven't seen them in so long. Ano ba naman kung mag-ayos ka ng kaunti? I mean, you're beautiful enough for me, but how about them?"

Sa sinabi nyang iyon ay natigalgal ako at hindi nakasagot kaagad. Una dahil hindi ko alam kung ininsulto ba nya ako o pinuri. Pangalawa dahil sinasanay ko pa ang sarili ko na unti-unting bumabalik ang Godric na kilala ko noon.

Hanggang ngayon nga ay hindi ako makapaniwalang nagkaayos na kami at ngayon ay parang magkaibigan ang turingan, ngunit hindi rin. Ginagawa ba ng magkaibigan ang ginagawa namin?

Nang araw na humingi sya ng tawad sa mga nagawa nya ay hindi ko na nagawa pang magmatigas at pumayag sa gusto nyang mangyari. Nang tinanong nga ako ni Justin kung

papayag ba akong makipagbalikan kay Godric kung sakali ay isang mabilis na 'oo' ang isinagot ng puso ko at isip, ngunit isang kubit-balikat lang ang isinagot ko sa kanya.

Marupok. Iyan si Elizabeth Cruz. Paano nga namang hindi, gayung sa kabila ng mga nagawa nya ay mahal ko pa rin sya?

Halos maduling at antukin na ako sa mga pinapahid sa mukha ko na ngayon ko lang narinig o nakita sa tana ng buhay ko. Ilang layer na ba ng makeup ang nailagay sa mukha ko? Baka pagkatapos nito ay hindi na ako makilala ng mga kaklase at schoolmate ko.

Speaking of them, may ilan naman akong naging kaibigan sa mga kaklase ko dahil sa pagiging friendly ko noon, at hanggang ngayon naman ay may contact ako sa iba. May balita ako sa iba kong kaklase na ang iba ay nagpakasal at nagkaanak na. Ang iba ay successful na sa buhay at may negosyo. Ang iba naman ay sa ibang bansa naghanap ng swerte.

Makikita ko kaya sila mamaya?

"In fairness sa skin mo, natural syang makinis at halos walang blemishes o acne scars. Ano ang skin care mo, Miss Elizabeth?"

Napatingin ako kay Ella na nagme-make up sa akin at napatanga. "Skin.. care? Madalas ay naghuhugas lang ako ng safeguard sa mukha, pero mainom ako ng tubig at mahilig ako sa gulay at prutas. Hindi rin talaga ako mahilig sa mamantikang pagkain."

"Wow, 'te. Ikaw na. Sana all na lang. Ako kung ano-ano na ang napahid ko sa mukha ko. Naubos ko na halos sahod ko sa mga mamahaling brand pero hindi matanggal-tanggal." Naiiling nyang sabi bago ako pinatingin sa taas at maluha-luha ako nang lagyan nya ako ng eyeliner. "Ang haba na rin ng pilikmata mo at natural na naka-curl. Tama nga si Godric, you're a natural beauty at hindi na kailangan masyado ng kolorete sa mukha."

Sa narinig ay hindi naiwasang mag-init ang mukha ko. Talagang nasabi pa nya iyon?

"Mnsan kasi, sa mga natural na bagay lang naman talaga natin makikita at makakamit ang solusyon. Gusto lang talaga nating kinokomplika ang mga bagay-bagay."

"Sa true. Hayaan mo, susubukan ko rin ng natural para naman hindi na ako magastuhan masyado at naging healthy pa ako. Okay, lipstick na lang tayo at tapos na."

Nang matapos ay tulala kong tinignan ang sarili ko sa salamin at marahang napasinghap.

"Natural ang beauty mo pero nakatulong ang makeup para ma-enhance lalo ang mukha mo. With your looks and gown, you'll surely be the star for tonight." Nakangiting sabi sa akin ni Ella bago sinimulang ayusin ang mga gamit.

Ang maiksi kong buhok ay sinuklay lamang at walang hati sa gitna, bahagya itong pinatigas kaya naroon ang imahe na parang katatapos ko lamang maligo. Ang kolorete sa mukha ko ay hindi naman ganoon kakapal katulad ng mga nakikita ko sa mga beauty pageant, ngunit tama si Ella dahil mas lalong lumitaw ang hugis ng aking panga at pisngi.

"Ang ganda ko." hindi ko napigilang bulalas sa aking sarili bago napatutop sa bibig nang mapagtantong hindi ako nag-iisa.

"Sa true naman, Madam. No need to feel shy. Sabi nga, if you got it, flaunt it!" Sabi nya sa tonong beki at napatawa ako bago naman nya ako tinulungang isuot ang gown ko.

Sa tuwing makikita ko ito ay napapahanga pa rin ako at namimilog ang mga mata sa taglay nitong ganda. Iyon bang tipo ng gown na kadalasan mong makikita sa mga red carpet ng mga

artista. Nang kinulit ko naman si Godric ay hindi sya sumagot kung magkano ang gown na binili nya, ngunit may hinala ako na mas mahal ito sa inaakala ko. Alamnya kasi na ayaw ko ng mga mahal na bagay.

Ang gown ay saktong lang hanggang sa paa ko at hindi ko matatapkan o hindi wawalis sa baba, may kaunting slit ito sa likod na hanggang likod lang naman ng tuhod ko na syang gusto ko sa gown. Ang collar nito ay hindi ganoon kababa at hindi rin naman mataas na matatagawag mong turtle neck. Ang kulay nito ay ginto at may parang maliliit na beads na kumikinang sa tuwing tatamaan ng ilaw.

"Beautiful, beautiful! Hindi sa nagiging biased ako pero feeling ko ay babagay sa'yo anuman ang suot in mo." puri ni Ella mula sa likod ko at ako ay nanatiling nakatitig sa aking sarili.

Ito ang mga sandaling mapapatang ka na lang sa sarili mo kung ikaw ba talaga ang nasa harap mo. Kung ikaw ba ay nananaginip lang.

"Are you guys done yet? We'll be I--" Hindi na natuloy pa ni Godric ang anumang sasabihin nang pumasok sa kwarto at makita ako.

Kinakabahan akong tumingin sa kanya at binasa ang reaksiyon nya, ngunit nanatili syang nakatiting lang sa akin. Pataas at pababa, tila sinisino ang nasa harapan nya.

"Bagay ba sa akin?" nahihiya kong tanong sabay kamot sa leeg at tingin sa kabuoan ko.

"You're--whew. Wow." Tila hindi mapuhap ang tamang sabihing bulalas nya bago hinimas ang mga labi. "You look ravishing, darling." Puno ng paghangang sabi nya at pinamulahan naman ako ng mukha.

"I know. Kaya sana naman ay medyo dagdagan natin ang aking TF." pagpaparinig ni Ella bago dumaan sa tabi namin na bitbit ang mga gamit nya. "Paano? Mauna na ako sa inyo. Please don't ruin my masterpiece, Sir Ric." natatawang dagdag nya at tuluyang lumabas.

Hindi ko napigilang mapalunok sa paraan nya ng pagtitig sa akin. Iyong tipo ng titig na parang gusto na nya akong kainin. Parang gusto nyang sirain ang damit ko and have his way with me. Lumapit sya sa akin at inilagay ang kamay sa aking baywang bago itinaas baba ang kamay mula sa aking tagiliran.

"Maybe we can be late and.."

Hindi ko sya pinatapos sa sasabihin nya at lumayo bago kinuha ang nakahandang purse ko na kulay ginto rin. Bawat hakbang ko ay tumutunog ang suot kong sandals na sya rin ang bumili.

"Ayokong ma-late, Godric. Let's go."

Hindi ko na sya hinintay at lumabas na. Napahagikgik na lamang ako nang marinig ko syang nagrereklamo at napamura bago ako sinundan pababa.

"Oh, just you wait, darling. I'll have my way with you wearing that. I'll rip that dress apart." May halong banta nyang sabi at alamkong gagawin nya iyon.

Pinagbuksan nya ako ng pinto sa sasakyan nyang itim at nagpasalamat naman ako bago sumakay. Ilang kilometro ang layo ng school namin mula sa bahay at habang nasa byahe ay hindi ko naiwasang matahimik.

Muntik ko nang makalimutan. Paano mo nakalimutan ang bagay na iyon, Elizabeth gayung nasa tabi mo lang sya?

Muli kaming babalik sa lugar kung saan ko sya sinaktan. Kung saan ko sya pinahiya sa harap ng mga taong kikitain namin ngayon at winarak ang puso nya. Ang lugar na naging saksi sa aming pagmamahalan noon. Ang bawat sulok nito ay magbibigay ng matatamis at mapapait na alaala.

Pasimple ko syang tinignan at nakitang kalmado lang ang ekspresyon ng mukha nya.

"What? Ang hot ko ba?" nakangisi nyang tanong at napatango naman ako at pilit na ngumiti.

Tunay naman dahil talaga namang makalglag panga at panty ang hitsura nya ngayong gabi. Tulad ng kanyang sasakyan ay all-black ang suot nya. Mula sa kanyang suit, necktie at sapatos. Ang naiba lang ay ang kumikinang nyang silver na relo na may nakapaligid na dyamante at talaga namang masisilaw ka. Ang buhok nyang kulot ay hindi man lang nya sinubukang i-style.

Ang unfair nga naman ng buhay. Inabot ng oras sa pagpapaganda sa akin tapos sya ay walang ka-effort-effort. Sigurado akong magiging sentro sya ng atensyon at sigurado akong magsisisi ang mga babae at lalaking nang-insulto at pinagtawanan sya noon. Nariyan man ang alam kong mararamdaman kong selos, ngunit hindi rin mawawala ang sabik na makita ang reaksiyon nila kapag nakita si Godric.

Bahagya akong natawa sa naisip. Tignan mo ako, imbes na isipin ang sarili ay iisipin at reaksiyon ng iba kapag nakita sya ang inaalala ko.

Marami na ang nakaparadang sasakyan sa labas nang dumating kami. Ang ilan ay kararating pa lang at ang iba naman ay naglalakad na papasok sa loob. Naging agaw pansin ang sasakyan ni Godric at kahit na wala akong alam sa kotse ay alamkong kilala ito at marahil ay milyon ang presyo. Ang ilan ay nag-abang sa kung sino ang bababa at naunang bumaba si Godric bago ako inalalayan pababa.

Umani ng bulong-bulungan ang pagsasama namin, marahil ay dahil sa naging issue noon at hanggang ngayon ay tanda nila ang nangyari. Bahagya akong napayuko sa hiya bago ko naramdaman ang braso nyang pumulupot sa baywang ko at hinapit ako palapit sa kanya.

"Hold your head up high, darling." masuyo nyang sabi at napatigala ako sa kanya bago nya ako giniya palakad sa loob ng Gymnasiumkung saan maririnig ang tunog.

Napapangiti ako habang lumilibot ang mga mata at naalala ang mga panahong naglalakad ako sa campus at minsan ay tumatakbo pa kapag late na. Marami na ang nag-iba, ngunit naroon pa rin ang pagkasabik na muli mong makita ang dati mong paaralan. Nang makapasok sa Gymnasium ay napatulala ako sa bongga ng bihis at sa laki ng pinagbago nito. Noon ay open area pa ito at ngayon ay air-conditioned na. Dito naganap ang ilan sa mga pageant at activities noon na kalimitan ay saksi ako. Dito rin minsan dinarao ang P.E namin noon.

"Hi. Good evening!"

Bahagya pa akong nagulat nang lumitaw sa harap ko si Lucas pero dahil sya ang isa sa mga organizer ay inasahan ko naman na makikita ko sya.

"You guys are here. Welcome." nakangiting bati nya bago ako sinuyod ng tingin mula ulo hanggang paa. "Wow, Elizabeth. You look... dashing."

"Thank you, Lucas."

Pupurihin ko rin sana sya dahil talaga namang brusko at gwapo ang dating nya sa suot na puting amerikana nang humigpit bahagya ang hawak ni Godric sa baywang ko kaya napatigtingin ako sa huli.

"It's our pleasure to be here, Lucas."

Napatingin naman si Lucas sa kamay ni Godric na nakahawak sa baywang ko at hindi ko alam kung dinaraya ako ng paningin ko, ngunit nakita kong bahagyang lumungkot ang mga mata nya.

"Have a great evening, Godric and Elizabeth." ngunit i sya sa amin bago sinalubong din ang ibang bagong dating.

"I don't like the way he looked at you." anas ni Godric nang maglalad kami papasok.

Napailing na lang ako sa inastanya bago inilibot ang mga mata para maghanap ng kakilala.

"Elizabeth?" Dinig kong tawag sa akin at lumingon ako para makita si Susan.

Napahiwalay ako kay Godric at nagyakapan kaming dalawa habang nagtatatalon. "Susan! Kumusta? Akala ko nasa Saudi ka?" masaya kong bati sa kanya habang nakahawak sa mga kamay nya.

"Nako, nakauwi na ako five years ago. Kasal na rin ako at may dalawang anak, Elizabeth."

"Wow! Hindi naman halata sa katawan mo, girl. Ang sexy mo pa rin!"

Napairap sya at natawa habang pinagmamasdan ako. "Ikaw? Muse na muse pa rin ang dating mo! Grabe ka, parang wala kang pinagbago."

Sasagot pa lang sana ako nang magsalita si Godric. "Beth, makikipag-usap lang ako sa ilang kakilala ko rin."

"Sure. Dito lang ako." nakangiting tumango ako sa kanya habang hawak pa rin ang kamay ni Susan.

Godric smiled at us bago sya naglakad sa mga kakilala na hinihintay sya. Nakita ko kung paano syang tignan ng ilang babaeng posibleng may asawa na rin. Paghanga ang makikita sa mga mata nila at halos magdugo na ang mga labi sa pagkagat habang hinahagod ng tingin si Godric.

Isa kaya sila sa mga kumutya at nang-insulto noon kay Godric? Naiiling kong isip bago binalingang muli si Susan.

"Si.. Godric ba iyon? Ang ex mo na..?" hindi nya itinuloy ang sasabihin at nagpasalamat naman ako.

Napakagat labi ako bago tumango. Bahagya akong napatili nang may biglang sumundot sa tagiliran ko at sinimangutan ang taong alamkong gumagawa noon.

"Just in!" bwisit kong tawag sa pangalan nya.

"Hello, ladies. You look gorgeous, love. Kung straight lang ako ay baka hindi na kita pinalagpas." nakakindat na sabi nya at napairap na lang ako.

"Napakalandi mo talaga kahit kailan."

Ilang sandali pa ay may ilang kaklase at kakilala pa namin ang dumating. Naghanap kami ng mauupuan at nagkwentuhan tungkol sa aring mga buhay-buhay. Hindi rin mawawala ang chismis habang tinuturo namin ang ibang kilalang estudyante noon. May ilan sa kanila ang naging successful at merong ibang nalugmok sa negosyo ayon sa mga kaibigan ko.

"Si Godric Villatierra ba iyon? Grabe ang hot na nya! Parang dati lang ang payat-payat nya tapos mukha syang ewan. Hindi ba't isa may-ari na sya ng isang kumpanya ngayon? Akalain mo ano?" nagniningning ang mga matang turan ng kakilala kong si Bea. Hindi ko sya close dahil si Susan talaga ang kaibigan nya. Siniko sya ng katanging si Susan.

"Aray naman, Su! Bakit ka ba naniniko?" nakasimangot na tanong nya at nginuso ako ni Susan. "Oh. Hala, oo nga pala. Sorry." Naka-peace sign ang kamay nyang sabi sa akin at bahagya lang akong ngumiti.

Habang nagdadaldalan ay tumunog bigla ang isang love song at kanya-kanyang aya ng sayaw naman ang mga kakilala ko. Ilang sandali pa ay may kamay na lumahad sa harap ko at napatigala sa nakangiting si Lucas.

"May I have this dance, beautiful lady?" pambobola nya at bahagya akong napangiti at nang hanapin si Godric ay nakitang kasayaw ang Principal namin.

Dahil wala naman akong nakikitang masama ay tinanggap ko ang kamay nya. "Sure."

Iginiga nya ako sa gitna at masuyong ipinatong ang kamay sa aking likuran at hinawakan ang kaliwang kamay ko. Nagsimulang gumalaw ang mga katawan namin sa saliw ng tugtugin.

"Am I too late, Elizabeth?" diret sa nyang tanong na may malungkot na ngiti sa mga labi.

"I.. I.." hindi ko maapuhap ang tamang sabihin dahil ayaw ko syang saktan.

"Yes. Because that's my woman you're dancing with." Sagot ng isang tinig mula sa likod namin bago ako hinapit palapit sa kanya.

Namilog ang mga mata ko sa sunod nyang ginawa at kasunod ay ang singhap dahil sa gulat mula sa mga tao sa paligid namin. Dahil sa harap din ng mga tao at ni Lucas ay hinalikan ako ni Godric.

mdream.com

Kabanata 21

10 - 13 minutes

Elizabeth Cruz's POV

Nanlaki ang mga mata ko sa ginawa nya at napakapit sa suot nya. Ang una kong naisip ng sandaling iyon ay ang maraming tao sa paligid namin na maaaring sa mga sandaling ito ay kinukuhanan na kami ng litrato. Pangalawa ay ang mga kasamahan ko sa kumpanya. Hindi pa nga ako nakakabawi ay ito na naman ang isang eskandalo!

Ngunit nang magsimulang gumalaw ang mga labi nya ay tila inaantok na napapikit ang mga mata ko at ang orihinal na balak na pagtulak sa kanya ay hindi natuloy. Ang mga taong nakapaligid sa amin ay nakalimutan at ang importante lamang ng mga sandaling iyon ay kaming dalawa. Itong sandaling ito. Itong sandaling ipinapadama at ipinapakita namin sa aming sarili ang bugso ng damdamin.

Alam ko. Alam ko naman na kaya nya ako hinalikan ay dahil nagselos lang sya kay Lucas, ngunit hindi naiwasang maging masaya ng aking puso na hinahalikan nya ako sa harap ng ibang taong nakakakilala sa kanya. Sa harap ng ibang

babaeng pinapantasya sya.

Nang maghiwalay kami ay tila muling bumalik ang pandinig ko at muling nangibabaw ang

tugtog na nagmukula sa speakers. Pareho naming habol ang aming hininga at marahan nyang hinahaplos ang pisngi ko habang hinahaplos ko naman ang buhok nya.

"Akala ko ba magsisimula tayo bilang magkaibigan?" may halong panunuksong tanong ko. "Nilagay mo na naman ako sa alanganin, Mr. Villatierra. Hindi mo ba alam na marami kang fans?"

Bahagya syang napatawa bago binasa ang labing kanina lang ay sumasakop sa aking mga labi. "I just realized that.. that I can't lose you. F*** being friends, Beth. Let's try it again. Let's try that thing where two people date and do sh** together. Where promises are meant to be broken and we will both bathe in our own tears and laughs."

"Ang romantic mo naman." sarkastika kong sabi, ngunit nagsimula kong maramdaman ang mga paro- paro sa aking tiyan at ang pakiramdam na parang hinahalukay ang iyong sikmur a.

"What do you say?"

Date. Kailan ba ako huling nakaranas na makipag-date? Kailan ko nga ba huling naranasang pakiligin at kiligin sa isang lalaki? Kailan nga ba iyong huling sandaling nag-ayos ako para sa isang lalaki?

Sa kanya lang.

Pero paano kung hindi tama ang sandali o oras? Paano kung pareho lang naming muling masaktan ang isa't-isa? Nakahanda na nga ba akong muling sumugal? Sumugal sa lalaking mula noon hanggang ngayon naman ay isinisigaw ng aking puso?

"We'll work things out. I'll be a better man, Beth. I promise it'll be sweeter this time."

Natagpuan ko ang sarili kong unti-unting tumatango. Pikitmatang pumayag muling sumugal. Pikitmatang pumayag sa isang posibilidad na muli akong masasaktan, ngunit hindi ba't kalakip naman talaga ng kaligayahan ay ang pasakit?

Mahal kita, Godric. At nakahanda akong muli kang tanggapin sa aking buhay. Nakahanda akong kalimutan ang mga nagawa mo dahil naiintindihan kong nasaktan din kita.

"Thank you, darling. Thank you."

Matapos ang agaw-pansin naming sandali ay muli kaming bumalik sa mga mesa namin at halos kuyugin ako ng mga kaibigan ko. Si Justin ay halatang nangangamba, ngunit ngumiti pa rin sya sa akin at niyakap ako.

"Hindi ako pabor sa desisyon mong ito pero mahal kita kaya susuportahan kita, love. Basta narito lang ako at handang rumesbak kapag sinaktan ka nya ulit."

"Salamat, Justin." nakangiti kong pasalamat sa kanya at hinalikan lang nya ako sa pisngi bago nakipagsayaw sa kakilala nya.

"Elizabeth, baka naman mabulong mo ang pangalan ko sa jowa mo. Kahit extra lang sa movie." bulong ni Bea na ikinakamot ko na lang sa mukha.

Nang matapos ang party ay tahimik kaming umuwi pabalik sa bahay. Oo, tahimik. Halos hindi na nagsasalita ang katabi ko at mababakas sa mukha nya na nagtatampo syang parang bata.

Paano nga naman hindi? Nang makasakay pa lang kanina sa sasakyan ay gustong umiskor, ngunit nilakasan ko ang loob ko at tinulak ko sya. Sinabi ko sa kanya na hangga't nagde-date kami ay wala munang ganoong mamamagitan sa aming dalawa. Kaya naman heto sya't halos

malukot na ang mukha at hindi ko alam kung matatawa ba ako o maaawa.

Hindi nya matutupad ang gusto nyang sirain ang damit na suot ko at hindi ko rin naman sya papayagan. Bakit kailagang sirain ang ganito kaganda at kamahal na damit?

Natawa ako nang pagkadating ay pinaningkitan nya ako ng mga mata bago dumiretso sa kwarto nya. Napailing akong umakyat sa kwarto ko. Alam ko naman sa sarili ko na bibigay din ako, pero hindi na muna. Hangga't kaya ko ay titikisin ko sya at ang sarili ko. Ayaw kong magsimula kami sa ganoon at may kaunting sadistang parte sa akin ang gusto syang parusahan.

Nang bumaba ako kinaumagahan kinabukasan ay nasorpresa ako nang may nakahandang almusal.

"Good morning." magiliw nyang bati bago naghila ng upuan. "Nagluto na ako ng almusal natin. Ang tagal mo, eh. Kain na para makapasok na tayo."

Tulala at gulat akong naupo at nakita ang mga piritong pagkain sa harap ko at sinangag. "Ikaw ang nagluto nito lahat?" mangha kong tanong at sinundan sya ng tingin hanggang sa makaupo sa harap ko.

"Oo. May iba pa bang tao? Marunong naman ako ng mga ganitong simpleng pirituhin lang."

"Nagulat lang ako. Anong nakain mo at nagluto ka yata?" Inabot ko ang basong naglalaman ng tubig at uminom

"Ikaw sana kaso hindi ka pumayag."

Sa sagot nya ay napaubo ako at muntik maibuga sa kanya ang tubig na iniinom, ngunit may tumalsik pa rin sa banda nya.

"Napakahilig mo talaga. Magtigil ka nga." saway ko sa kanya at nagsimulang mag-init ang mukha ko sa hiya.

Tumusok ako ng hotdog at kumagat bago sumandok ng sinangag. Dahil hindi mahilig sa piritong pagkain ay nagtiyaga ako sa ilang pirason ng bacon at ham

"Itlog gusto mo?"

Sa tanong nya ay sinamaan ko sya ng tingin at napangisi naman sya. "I can only take so much, Beth. I respect your request, but we still have a contract to fulfill, don't we?"

Imbes na sumagot ay pinagpatuloy ko ang pagkain. Tanda ko naman at hindi ko nakakalimutan. Hindi pa rin maiiba ng dating status ang master-slave contract namin. May utang pa rin akong kailangang bayaran sa pamamagitan ng serbisyo ko.

"Sabay tayong papasok."

Napanganga ako sa sinabi nya. "Sabay? Asin sasakay ako sa kotse mo at sabay tayong papasok sa pinto?"

"Oo, Beth."

"P- Pero.." nag-aalangan kong simula.

"Don't mind them. Siguro oras na rin para malinis ang pangalan mo."

Bumalik sya sa pagkain at natagpuan ko ang sarili kong pinagmamasdan sya. Natagpuan ako rin ang sarili kong napapangiti dahil nang si Zeus pa sya ay kontrolado ang kilos nya, ngayon ay nakikita kong halos wala syang pinagkaiba sa pagkilos nya noon.

Matapos kumain ay hindi ko na rin sigurado pa kung ano ang nangyari. Hindi ako sigurado kung paano nagsimula o kung sino ang unang gumalaw. Natagpuan ko nalamang ang sarili kong nakahiga sa may hagdan habang pinapapak nya ang mga labi ko na para bang bacon na kanina lang nya kinakain.

Basta ang tanda ko ay nagpaalam ako para maligo, ngunit hinila na lang nya ako at sinunggaban ng halik at heto nga kami. Parang mga gutom pa na naglalaban ang mga labi at dila. Ang mga kamay nya'y naging malikot na habang gumagapang at pumipisil sa katawan ko, ngunit bago pa kami tuluyang madarang ay naitulak ko na sya at nagtatakbo na paakyat.

"Male- late na tayo!"

Nang maisara ang pinto ay napasandal ako roon at hinawakan ang dibdib kung nasaan ang pusong tila gusto nang lumabas. Nanghihina ang mga tuhod ko, ngunit kumapit ako sa seradura para hindi masadlak.

Delikado. Delikadong kaming dalawa lang dahil maya't- maya nya akong susunggabang parang tigre at sa huli ay magagapi nya ako.

Para mabawasan ang init na nararamdaman ay naligo na lang ako. Natatagpuan ko ang sarili kong napapakagat sa labi sa tuwing mahahawakan ang sensitibong pagkababae, ngunit bago pa ako tuluyang sumuko ay tinapos ko na ang paliligo. Pakanta- kanta pa akong nagbihis at nagayos bago naglakad pababa. Pagkalabas ng bahay ay sumalubong sa akin ang assistant at driver nya na si Luke.

"Good morning, Ms. Elizabeth." magalang na bati nya kasabay ng bahagyang pagyukod.

"Good morning." nakangiting bati ko sa kanya bago sumakay nang pagbuksan nya ako ng pinto.

Hindi ako makapaniwalang sabay kaming papasok. Makikita akong lulan ng sasakyan nya at kasama sya. Pagpi- piyestahan na naman ako ng mga empleyadong parang isang artista. Iirapan na naman ako ng mga babaeng haling sa kanya.

Naghintay pa kami ng limang minuto bago lumabas si Godric na fresh na fresh ang dating. Pagsakay nya ay nanuot na sa ilong ko ang amoy niyang kaysarap samyuhin.

"Sorry I'm late." hinging paumanhin nya bago pinaandar ang kotse. "I just had to take care of... my problem"

Agad kong nakuha ang nais nyang patukuyan at pinanlakihan ko sya ng mga mata at nginisihan lang nya ako.

"You're a bad girl, darling. I swear when I get my hands on you, ihi lang ang magiging pahinga mo." bulong nya sa akin sabay dila sa tenga ko.

Malakas akong napaubo at tumikhim bago sya tinulak palayo bago pinunasan ang tenga ko.

Nang malapit na sa kumpanya ay nagsimulang mamasa ang mga kamay ko sa kabila ng lamig na nagmumula sa aircon. Hindi ako mapakali at parang sinisilihan ang pwet ko. Nagsimula na ring bumilis ang tibok ng puso ko dahil sa kaba.

"I baba mo na lang kaya ako sa tabi at maglalakad na lang ako?" suhestyon ko sa kanya.

"Pwede naman. Pero gano'n pa rin. Puputakihin ka pa rin nila dahil kalat na ang picture natin kagabi."

"What?!"

"You're dating one of the famous guy in the entertainment industry and you're still surprised?" sarkastiko at nakakaloko ang mukhang tanong nya.

Sa likod nya ay napanganga at namilog ang mga mata ko nang makita ang kumpol ng mga reporters na may hawak na cameras. May ilang guard ang pumipigil at nagpapaalis sa kanila.

"Damn it. Bakit may reporters? Why am I not informed of this?" bakas sa boses ang galit na tanong ni Godric.

"Ayoko na. Hindi na ako papasok. I uwi mo na lang ako, please." naduduwag kong pakiusap sa kanya.

Ang harapin ang mapanghugang mga kasamahan mo ay sobra na, paano pa kapag kumalat ang mukha mo at pagpiyestahan ka ng buong bansa?

"Beth, Beth, hey. It's okay. Nandito lang ako, okay? Hindi kita pababayaan. Here, hold my hand."

Iniilahad nya sa akin ang kamay at napatingin ako roon at sa mga reporters na ngayon ay nakatutok na sa sasakyan nya.

"We'll face them together."

Humugot ako ng malalim na hininga bago ibinuga ito at tinanggap ang kamay nya. Binuksan na nya ang pinto at inalalayan naman ako pababa. Halos magtago na ako sa likod nya nang magsimulang kumislap ang mga camera at nagliparan ang mga tanong.

"Sino sya, Mr. Villaterra?"

"Totoo ba ang kumalat na picture?"

"Niloloko niyo ba si Ms. Monique?"

Gamit ang maglahawak naming mga kamay ay marahan nya akong hinila patayo sa tabi nya at nasilaw ako sa mga flash.

"Monique and I are nothing. She's one of our actresses and I am her boss." pormal ang tinig na sabi ni Godric. Bumaling sya sa akin at inalis ko ang tingin sa mga kaharap para tumingin din sa kanya. "This beautiful lady right here is the one I'm dating right now. I'm courting her and I will patiently wait for her answer." nakangiting dagdag nya at mas lalong naging wild ang mga reporters.

m.dreams.com

Kabanata 22

11 - 14 minutes

Elizabeth Cruz's POV

Mabilis na kumalat ang balita sa buong building. Naging tampulan akong muli ng chismis, ngunit sa pagkakataong ito ay hindi na puro irap, ismid at sama ng tingin ang natatanggap ko mula sa mga kasamahan ko sa trabaho. Sa halip ay mga pilit na ngiti, nahihiyang kaway at pag-iwas ng tingin ang sinasalubong at itinatapon nila sa gawi ko. Maging si Carla na hayagang

nagpapakita ng disgusto sa akin ay tinapunan lang ako ng tingin at umiwas na.

Bakit nga namang hindi gayung ipinahayag lang naman ni Godric na nililigawan niya ako sa mga reporters? Hayagan niyang binasag ang noong sabi-sabi na ako ang obsessed sa kaniya. Harap-harapan niyang itinatanggihan na wala silang relasyon ni Monique gayung ito ang kumakalat na balita. Marahil, kung mahilig din ako sa social media ay na-bash na ako roon.

Inaaway ay nagpapasalamat naman ako na nalinis ang pangalan ko dahil sa ginawa niya. Nariyan ang medyo alangan at hindi sang-ayon sa ginawa niya dahil ngayon ay posible kong makita ang mukha ko sa mga balita. Syempre, hindi rin mawawala riyan ang kilig dahil sa ginawa niya. Kung noong una ay hindi pa ako sigurado sa sinseridad niya, ngayon ay nasiguro ko na malinis ang intensyon niya.

"Ang haba ng buhok mo, girl."

Napaangat ako mula sa ginagawa para makita si Lloyd. "Uy, ikaw pala. Hindi naman." Naiilang kong sabi.

Hindi naman sa nagtatanim ako ng sama ng loob, ngunit ayoko ring isipin ng iba na madali akong utuin. Isa pa, dati pa man ay hindi ko gustong nakikipag-plastikan. Kung ayaw mo sa akin ay okay lang. Kung gusto mo akong maging kaibigan ay ayos lang din. Para sa akin kasi, masyado ng maraming toxic na taong nakapaligid sa akin simulan mo pa lang sa mga kamag-anak ko.

"Sorry, Elizabeth. Hindi sa sumisipsip ako. I guess ayoko lang ding madamay sa gulo kaya hindi ako nakikialam." pabuntong-hiningang sabi niya at hindi ko naman malaman kung ano ang dapat kong sabihin. "Kung okay lang, gusto kitang maging friend."

Bago pa ako makasagot ay may dumating na isang lalaking may dalang malaking bouquet ng red roses.

"Flowers for Ms. Elizabeth Cruz po. Sino po siya?"

Awtomatikong natutok sa akin ang mga mata ng mga kaopisina ko at nahihiya naman akong nagtaas ng kamay. Lumapit sa akin ang delivery boy at ibigay sa akin ang malaking bouquet na halos matakpan na rin ako. Para akong may hawak na limang bouquet na pinagsama-sama sa laki at bigat nito.

"Pa-sign na lang po."

Napakagat labi ako para pigilan ang sariling mapangiti bago mabilis na pumirma. "Salamat po."

"Salamat din po." magiliw na sabi niya bago umalis.

Kinikilig na sinamyo ko ang bulaklak at maingat itong kinalong na parang isang sanggol.

"Ang taray! Ang sweet naman ni Sir! Sige na nga, balik na ako sa mesa ko at baka naaapakan ko na iyang buhok mo." Kinikilig na paalam ni Lloyd bago nga muling bumalik sa mesa.

Kinuha ko ang cellphone ko at nagpasalamat kay Godric bago muling sinamyo ang mga bulaklak at bumalik sa ginagawa kahit pa bahagyang nahihirapan. Ayaw ko naman itong ilapag at baka matapakan. Ilang sandali pa at nakatanggap ako ng tawag mula sa kanya at napakunot ang noo ko sa reply niya.

"Kung hindi siya ay sino naman ang magpapadala sa akin?" natagpuan ko ang sariling tinatanyag at ilang sandali pa ay nakatanggap ng isa pang mensahe.

'Hi! Hope you love the flowers. I saw it and I just thought it'd put a beautiful smile on your beautiful face. Nakita ko ang balita, Elizabeth. Nililigawan ka pa lang niya kaya hindi ako susuko. I'm not too late, am I? Please receive the flowers as a sign of my feelings for you. I like you, Elizabeth. I still do. Please allow me to continue courting you just like I did the first time.'

Napamulat ako sa nabasa at pagkuwan ay napabuntong-hininga na lang. Ano naman ang isasagot ko sa kanya? Ayokong masaktan siya, pero ayoko rin siyang umasa dahil si Godric lang ang laman ng puso ko. Malungkot akong napatitig sa bulaklak at wala sa isip na hinaplos ang mga petals nito. Hindi na muna ako sumagot sa text ni Lucas at inilapag ang bulaklak sa pantry namin kung saan hindi ito makakaharap at hindi rin masisira. Pagbalik sa labas ay napakurap ako nang makitang may lalaking nakatayo sa may mesa ko at may hawak naman na de-pasong rosas.

"Elizabeth Cruz po?"

Tulala akong napatango habang pabalik-balik ang tingin sa mukha niya at sa paso.

"Para sa inyo po. Pa-sign na lang po."

Wala sa sarili kong tinanggap ang paso at pumirma. Kay Lucas na naman ba ito galing?

"Ms. Elizabeth Cruz po?"

Napatingin ako sa may pinto at halos lumuwa ang mga mata nang makita ang ilang delivery boy sa labas na may kaniya-kaniyang hawak ng iba't-ibang klase ng mga bulaklak. Ilang sandali pa ay nagmistulang garden na ang aming opisina. Ang mga paso ay nakapaligid sa mesa ko, nakalapag sa gilid ng mesa ng mga kasamahan ko at sa kung saan pang bakante. Sa loob lamang ng isang oras ay daang bulaklak ang dumating at napuno na kami ng mga bulaklak.

Parang hindi na kay Lucas galing ang mga ito. Parang alam ko na kung sino ang may kagawan nito.

"Sorry, guys. Sorry." Hindi na ako magkamayaw sa paghingi ng pasensya at nagdesisyong tawagan si Godric, ngunit hindi siya sumasagot.

Ang kilig na kanina'y naramdaman ay napalitan na ng inis at nagdesisyon na akong sumadya sa opisina niya, ngunit may nakasalubong akong gwardya at sinabing may package raw ako sa baba na hindi na maakyat dahil sa laki. Kinakabahan at nagtataka akong sumunod sa kaniya at natulos ako sa kinatatayuan ko nang makita ang nasabing package.

Isa lamang naman itong malaking hugis-pusong kahon na puno ng mga red roses. Halos nasakop na nito ang buong lobby at nasapo ko na lang ang noo ko.

"Do you like it?" Isang masuyong tanong sa akin kasabay ng naramdamang init ng hininga niyang tumama sa tenga ko.

Agad ko siyang nilingon at kung hindi lang kami nasa harap ng mga empleyado niya ay baka nahampas ko na siya.

"Godric. Hindi mo naman kailangang gawin ito." pabuntong-hiningang sabi ko sa kaniya.

"Bakit naman? What do you say? Mas maganda naman ang mga bulaklak na pinadala ko, hindi ba? Throw his flowers out." Parang batang ungot niya at napasapo na lang ako sa noo kong muli.

"Nang-abala ka pa talaga ng mga tao para lang dito. Ano namang gagawin ko sa mga bulaklak na iyan? Godric, kahit isa lang naman ay sapat na. Basta naman galing sa'yo ay tatanggapin ko." nakatitig sa mga mata niyang sabi ko bago umiwas at bumulong. "Regalo mo pa rin ang mas magugustuhan ko."

Hindi siya sumagot at nang tingnan ko ang mukha niya ay kitang-kita ang malaking ngisi niya. "Oh, beth. How can I resist you if you say things like that?" Panlalandi niya bago hinawakan ang aking kamay. "I'm guessing the f****r said he's not giving up? That flower is a sign na naghahamon siya at hindi siya susuko matapos niyang malaman na hindi pa tayo. Sabi ko na't walang gagawing matino ang lalaking iyon unang kita ko pa lang sa kaniya."

"Parang ikaw lang?" Nakataas ang kilay kong tanong sa kaniya bago napabalik ang isip sa problema. "Nakakahiyang ipabalik ang mga bulaklak. Ipapamigay ko na lang siguro sa mga babae, pero paano naman iyang malaking box na iyan?" naisip ko sabay turo sa nakatenggang box.

"We can always take it home and f*** on top of it."

Sa narinig ay sinamaan ko siya ng tingin. Puro kamunduhan ang nasa isip niya. "Bahala kang umisip ng paraan para hindi siya masayang."

"Okay, look. I'm sorry. I papa-display ko na lang o kaya ay ipapamigay, Beth. Don't be angry anymore." panunuyo niya, ngunit iniwanan ko na siya para bumalik sa taas.

Katulad ng naisip ay ipinamigay ko na lang ang may isang daang paso ng mga roses sa mga kasama ko at sa ibang department na parang naglalako ng bulaklak. Nagtira lang ako ng dalawa sa akin para i-display sa mesa at sa bahay. Dahil alam kong magmamarakulyo si Godric kapag inuwi ko ang bulaklak na bigay ni Lucas ay ibinigay ko na lang ito kay Justin para i-display sa opisina niya.

Bago matapos ang office hours ay nakatanggap ako ng text mula kay tiyang na pinapauwi muna ako sa bahay. Nagpaalam ako kay Godric na uuwi muna sandali dahil doon at nagpumilit naman syang ihatid ako pero tumanggi ako at nangakong sandali lang akong mawawala. Matapos ang pagpumilit niya ay pumayag na rin siya. Ayoko kasing magkrus ang landas nila ni tiyong.

Mabuti na rin at kailangan ko ring tignan ang sitwasyon ni Skye at siguruhin na ayos ang bahay. Bago umuwi ay sinabihan ko si Skye na uuwi ako at dahil panggabi ang trabaho niya ay hindi na kami mag-aabot pa.

Pagdating pa lang sa bahay ay sumalubong na sa akin ng tiyang at tiyong na sa labas nakatambay. Nakaupo sila sa lumang marmol na mesa at mga upuan na madalas naming upuan noong buhay pa ang mga magulang ko, ngunit ngayon ay pinapangit na nila ito.

"Ano ho iyon?" bungad kong tanong sa kanila. Walang mano-mano o pagbati dahil mula nang ibinenta ako ni tiyong at kampihan naman siya ni tiyang ay tuluyang nawala ang natitira kong respeto para sa kanila.

Pasimple kong inilibot ang paningin ko at bukod sa natural na nitong kaguluhan dahil na rin sa katamaran ng pamilyang ito ay mukhang wala namang bago.

"Kailangang magamot ng paa ng tiyong mo. Aba hanggang ngayon ay hindi pa rin siya nakakalakad. Ang sabi ng doktor ay kailangan daw maoperahan pero isang daang libong piso ang kailangan. Saan naman kami kukuha ng ganoong kalaking halaga? Kung hindi pa pera-pera lang din sila."

Napakamot ako sa noo ko at gustong mapailing. Sinasabi ko na nga ba. Hindi naman nila ako

papauwiin para lang kumustahin o dahil gusto nila akong makita. Pera. Puro na lang pera.

"Tiyang, wala ho akong ganyang kalaking pera. Minimum lang ho ang sahod namin." pagsukong sabi ko. Pagod na pagod na akong gatasan nila.

Namaywang sya at ang tiyong naman ay walang- kibong umiinom ng beer. "Sinabi ko bang sa iyo? Doon ka manghingi sa mayaman mong manliligaw. Pinakita sa amin ni Morriset ang balita. Hindi naman siguro sya maghihirap sa ganoong halaga."

Nasapo ko ang noo ko at muntik na akong matumba sa narinig. Kung high blood lang ako marahil ay baka inatake na ako sa puso sa gulat at sama ng loob.

"Tiyang, manliligaw ko ho siya at hindi asawa. Hindi rin ho birong halaga ang gusto ninyo."

"Aba gumawa ka ng paraan. Paano naman gagaling ang tiyong mo kung hindi ka gagalaw? O hahayaan mo na lang syang malumpo?"

Parang may batong nakabara sa aking lalamunan sa mga sandaling ito at mabilis ang tibok ng puso ko. Hindi ko masikmurang marinig ang mga sinasabi ng sarili kong kaanak.

"Siya iyon, hindi ba?" Sa pagkakatatong ito ay si tiyong ang nagsalita.

Gumaling na ang mga pasa niya sa katawan, ngunit ang paa nya ay nakalaylay lang. Sa tabi niya ay may dalawang saklay.

Nanigas ako sa kinatatayuan dahil sa narinig. "Anong sinasabi ninyo?"

"Ang nobyo mo noon na hiniwalayan mo." Nakangisi nyang sagot bago tumawa ng malakas. "Tang*** akalain mong magkakabalikan pa kayo? Mula noon hanggang ngayon naman pala ay may silbi iyang gandang meron ka para magamit sya."

Napahawak ako sa aking sikmura at nakaramdam ng kagustuhang sumuka dahil sa diri. Diring- diri ko sa mga narinig ko mula sa kanilang dalawa.

"Pero sabagay nga naman. Pwede na kayo ngayon." Patutsada nya kasabay ng nakakalokong ngiti.

At doon na tuluyang napigti ang gapisi kong pagpapasensya. "At dahil iyon sa inyo. Kung hindi dahil sa inyo ay hindi ko sana siya nasaktan." nangingilid ang mga luha ng sumbat ko sa kanya. Palitan ko silang tinignan na may determinasyon at panunumbat sa mga mata. "Hindi siya isang baka para gatasan ninyo at wala tayong utang na loob sa kanya." Buong tapang kong sabi sa kanila at tumalikod na para umalis.

Hindi ko pinansin ang mga pagtawag nila at mabilis na naglakad palayo habang naluluha sa galit at sama ng loob.

"Konti na lang. Konti na lang at makakaipon na ako ng sapat na pera para mabawing muli ang bahay namin mula sa pagkakasanla sa inyo. Hinding- hindi kami magpapatalo dahil kami ang lehitimong may- ari ng bahay. Darating ang araw at wala na kayong maipagmamalaki pa."

m.dreams.com

Kabanata 23

11 - 14 minutes

Godric Villalerra's POV

"Good morning, ladies and gentlemen. Welcome to the first meeting for our newest project,

Project Stella!" I started and everyone clapped their hands. "Some of you might not know about this, but Jasper and I took our time. Hindi po kami basta nagdesisyon lang. Ilang buwan kaming nagplano at maraming bagay kaming siniguro at inayos and here we are. Project Stella will be our newest show. It'll be a search for the new next top model. We will search the whole world for her and there will be no favoritism. There will be no connection involved. We will work with our partners based in Paris and it will be aired by M & V. We are glad that you are here to witness the birth of Stella and I hope for the success of this project." mahabang dagdag ko sa speech ko at nagpakawala ng propesyonal na ngiti bago bumaba mula sa podium para bigyang daan sa pagsasalita si Jasper.

I patted his shoulder, but he subtly shrugged it off. Hindi ako nagpahalata na may problema sa amin at ngumiti at nakipagkamay sa mga bisita bago bumalik sa pwesto ko.

Project Stella will be our biggest Model Search if ever. Ang total na budget namin para sa nasabing project ay isang daang milyon. Talagang gagastusan ang lahat at maging ang mga isyuot ng mga models ay gagawin mismo ng mga designers sa Paris. Kaya hindi kami maaaring magkamali at lalong hindi ito pwedeng mangulelat kapag airing na. Kailangang makipagsabayan ito sa international fashion shows and projects. The winner will be our newest face and endorser. Ang layon naman talaga nito ay ang makatulong na rin sa turismo. Kukuha kami ng mga babae mula sa iba't-ibang bansa na interesadong mag-audition. Mamimili ang mga judges sa top 20, down to top 10 and eventually ay top 5.

Walang talo sa maiiwang lima dahil siguradong makikilala na sila sa buong bansa at may nakatakda na ring premyo para sa kanila. Win-win situation for the hopefuls, company and for the country.

Napailing na lang ako sa inasta ni Jasper. Magtampo at magalit man siya ay walang magbabago sa gagawin ko. At hindi lang siya ang hindi kaaya-aya ang asta sa akin, dahil ilang upuan mula sa akin ay ramdam ko naman ang matamang pagtingin sa akin ni Justin. Ang baklang best friend ni Beth.

Ano naman ang problema ng isang ito? Gusto ba niyang magpasalamat na hindi ko siya tinanggal?

I considered it at first, but decided against it later on. Hindi dahil magkaibigan sila, kung hindi dahil subok ko naman na ang trabaho ni Justin. Malinis at metikulo siya sa trabaho. Madalas ay wala halos problema ang projects na ipinapasa niya at napaka-unprofessional naman kung tatanggalin ko siya dahil sa personal na problema.

The meeting lasted for two hours straight. The target date for the project is set to start before the year ends and we have plenty of time to prepare.

"Kung may binabalak ka ay binabantaan na kitang tigilan mo ito."

Napatigil ako sa paglalakad pabalik sa office nang magsalita si Justin na hinihintay pala ako. Sumenyas ako kay Luke na mauna na at hinarap siya.

"Ano ang gusto mong sabihin?" kalmado, ngunit bahagyang nakaramdam ng inis sa akusasyon niyang tanong ko.

"Bigla kang bumait sa kaniya. Masyado kang sweet sa kaniya. Maraming mali. Maraming kahina-hinala." Punto niya bago lumapit sa akin at buong kaseryosohan akong tinignan. "Sinasabi ko sa'yo, wala akong pakialam kung boss kita, Godric Villaterra. Mahal ko si Beth at parang kapatid na ang turing ko sa kaniya. Oras na saktan mo sya ay hindi ako mananahimik lang. If you're planning something, better stop it now. She's gone through so much already."

Napabuntong-hininga ako bago marahang ginulo ang buhok ko. "Hindi ko alam kung saan iyan

nanggagaling pero seryoso ako sa kaniya, Justin. Nagsisisi ako sa mga nagawa ko sa kaniya at gusto kong makabawi."

Ilang sandali niya akong pilit na binasa habang naniningkit ang mga mata bago siya lumayo at humalukipkip.

"Mabuti na iyong nagkakaintindihan tayo, Godric. Dahil tandaan mo, hindi lang ikaw ang lalaki na nakapaligid kay Elize. Hindi lang ikaw ang lalaki ngayon sa buhay niya na nagbabalik. Kilala mo ba si Lucas? Oo, iyong lalaking nakikipagsabayan sa'yo at nakahandang saluhin si Elize. Wanna hear something interesting?" Puno ng panunuya ang boses niyang tanong. "Lucas is her first crush and suitor." Pagkasabi noon ay tinapik niya ako sa braso at napakuyom ang mga kamay ko sa inis.

Goddamn it. Talagang pinaalala pa niya ang ginawa ng gag*ng iyon? Ha! Ang lakas ng loob niyang padalhan ng bulaklak si Beth sa mismong teritoryo ko pa. But f***, ano raw? Ang ungas na iyon ang first crush at suitor niya? I big sabihin ay mas nauna siya sa akin?

F***. Just thinking about it angers me to no end!

I snorted at the thought before moving forward. "Whatever. Mas nauna man siya ay ako pa rin ang mananalò. Mas nauna man siya ay ako pa rin ang nakakuha ng mga firsts ni Beth." May ngisi sa mga labing sabi ko. "Take that ass*le."

Kinuha ko ang phone ko at pinadalhan si Beth ng mensahe. Nang oras na para mag-lunch ay naghihintay na kami ni Luke sa labas at kagaya ng sabi ko sa kanya ay sumakay sya sa kotse.

"Hi, darling. Saan mo gustong kumain?"

"Kahit saan." Sabay naming sabi dahil kabisado ko na siya.

Napatawa ako bago inabot ang kamay niya at nilaro-laro ang mga daliri niya. I was never this bold noong una ko siyang nililigawan. Hindi ko nga siya hinahawakan noon at halos hindi ako makatingin sa mga mata niya, but everything changed. I have changed. I am not the same loser who thinks no one likes him

I am handsome as f*** and women will line up just to be with me. They will kneel even without me saying anything. They will beg me to stay with them

"Alam kong ayaw mo sa mga mamahaling restaurants kaya sa isang sikat na karenderya na lang tayo. Just like the old times." nakangiting sabi ko sa kaniya at ngumiti rin siya.

Pinahinto ko si Luke sa madalas puntahan ng mga tao at kahit na maraming tao ay nakipila kami.

"Narinig kong masarap daw ang pagkain dito."

"Pero.. hindi ba't parang out of place ka naman dito? Ayos lang naman sa akin kahit sa restaurant, Godric."

"Well, hindi ayos sa'yo. Out of place? Tanda mo ba na sa ganito tayo madalas kumain noong nag-aaral pa tayo? Sa ganito nasanay ang sikmura ko noon at hindi naman nagbago iyon, Beth. Kahit saan ay pwede akong kumain. I sa pa, minsan ay gusto ko pa rin naman itong maingay na paligid kaysa sa boring at walang kalatoy-latoy na restaurants."

Ilang beses na bumuka at sumara ang bibig niya na parang isda hanggang sa natulala na lang siya habang nakatitig sa akin. Bahagya akong natawa sa hitsura niya at pipisilin sana ang pisngi niya, ngunit nagkasya na lang ako sa marahang pisil.

"Hahalikan kita riyan, sige." Banta ko sa kaniya at nakita ko kung paanong namula ang pisngi niya bago siya umiwas ng tingin. "Can I consider this as a date?"

Hindi siya sumagot pa at umusad nang umusad ang pila. Matapos kumain ay inaya ko muna siyang maglakad-lakad para matunaw ang kinain namin. Bumili siya ng ice cream para sa aming dalawa dahil ako na raw ang nagbayad sa kinain namin.

"This is good. I missed doing simple things like this. F***. I'm worn out these days to even go out and have fun. I'm glad na natapos na ang Project Stella and we just have to wait for it to roll out." hapong sabi ko habang kumakain ng ice cream

"Narinig ko nga ang tungkol diyan. Usap-usapan sa ibang department at may mga interesadong mag-audition."

Nang maubos ang ice cream ay kinuha ko ang panyo ko para magpunas ng kamay at inabutan naman niya ako ng wipes. Nang tignan ko ang mukha niya ay bahagya akong natawa.

"Para ka pa ring batang kumain." Inabot ko ang bibig niya kung saan may dumi ng chocolate sa gilid ng labi niya at pinunasan ito bago dinala sa sariling labi at dinilaan ito.

"Godric!" Nahihintakutang bulalas niya bago tumingin sa paligid at hinawakan ang magkabilang pisngi.

I smiled at her and bubbles from the vendor surrounded her. Dahil bahagya siyang lumayo sa akin ay may mga nagtatakbuhanang mga estudyante ang dumaan sa pagitan namin. Nanatiling nakatitig sa kaniya ang mga mata ko at nakangiti kami sa isa't-isa.

The sunlight is hitting her face and the wind is dancing with her short hair. I suddenly saw a glimpse of her younger self with red hair and that smile of hers.

Oh, Beth. I can't wait for the day when you'll be mine again.

Elizabeth Cruz's POV

Sabi nila, kapag daw may nanliligaw sa'yo ay magiging feeling fresh at maganda ka. Pakiramdam mo raw ay ikaw na ang pinakamagandang babae sa buong mundo.

Hindi totoo.

Dahil sa nakalipas na ilang linggo ay puro stress ang dala sa akin ng dalawang manliligaw ko. Ang isa ay sinubukan kong tanggihan, ngunit nagpursige pa rin at pinagmalaki pa na siya ang nauna at itinutuloy lang ang naudlot niyang panliligaw. Ang isa naman ay halos ipagsigawan na sa buong mundo na sa kaniya ako at siya ang nakakuha ng lahat ng una sa akin.

Dalawang lalaking nagpapataasan ng ihi at walang gustong magpatalo. Sa isang linggo ay hindi pwedeng hindi magmimistulang garden ang opisina namin dahil kapag nagpadala si Lucas ng bulaklak ay asahan mong susunod si Godric na parang bata. Isang beses pa nga ay isang basket ng prutas ang pinadala ni Lucas at ilang oras lang ay pinutakte na ako ng kahon-kahong mga prutas na galing naman kay Godric.

Kung hindi flower vendor ay fruit vendor naman ang ganap ko sa kanilang dalawa. Ang sakit nila sa ulo!

Ilang beses akong inayang lumabas ni Lucas at ilang beses ko rin siyang tinanggihan. Hindi lang naman dahil sa alamkong hindi papayag si Godric, kung hindi dahil ayaw ko rin dahil ayoko siyang paasahing masyado. Dahil sa nakalipas din na mga linggo ay hindi naman nabago ang

nararamdaman ko. Lalo pa at may mga simpleng bagay na ginagawa si Godric na talaga namang nagpapatiba sa puso ko.

I sang hapon ay hindi ko inasahan na ang taong iniwasan ko ay makikita ko sa kumpanya. May malungkot na ekspresyon sa mukha niya at nakonsensya naman ako.

"Iniwasan mo ba ako, Elizabeth? You never answer my calls and texts. Did I.. do something wrong?"

Nakagat ko ang labi ko ay bahagyang umiwas nang tangkain niyang hawakan ang kamay ko. "Lucas, I'm sorry. Hindi naman sa iniwasan kita. Medyo busy lang din talaga sa trabaho."

Hindi nagbago ang ekspresyon sa mukha niya at malungkot na ngumiti. "Alam ko naman, eh. Alam ko naman na hindi na tayo katulad noon. Maraming nagbago and I just thought that if you had a crush on me before, then you might like me again."

"I'm sorry." Malungkot na sabi ko sa kaniya. "Mabait kang lalaki at siguradong marami ang magkakagusto sa'yo, pero kasi.."

"Siya ang mahal mo." Pagtatapos niya sa nais kong sabihin. "Gaya nga ng sabi ko ay alam ko naman. I understand, Elizabeth. You were just too nice to turn me down. Ako na ang aatras, ngunit hindi ibig sabihin ay tuluyan akong sumusuko. Sa oras na saktan ka niya ay babalik ako para iligtas ka." Determinadong sabi niya.

"Lucas.." mahinang sambit ko sa pangalan niya at halos matunaw ang puso ko sa pagpapakumbaba niya.

Ngumiti siya bago umiling. "It's okay. Don't feel too bad. We can still be friends, right?"

"Oo naman!" Mabilis kong sabi at bahagyang gumaan ang kalooban. "Let's be friends."

Sa pamamagitan ng pagkamay ay napagkasunduan naming maging magkaibigan at naging magaan ang loob ko pagbalik sa opisina.

Nakatanggap ako ng text mula kay Godric at natawa na lang ako.

'Sweet niyo ha? May holding hands pa. Sinagot mo na siguro siya.'

Napakaselososo niya talaga kahit na kailan. Pagkauwi ay hindi niya ako kinibo at pinigilan ko ang sarili kong bumunghalit ng tawa at hinayaang isipin niya na sinagot ko si Lucas.

Nauna siyang umakyat at naiwan naman ako sa baba.

"Hoy!" tawag pansin ko sa kaniya at nakakunot noo niya akong nilingon mula sa taas.

"Ano?" inis niyang tanong.

"May boyfriend na ako."

Sa sinabi ko ay lalong nalukot ang mukha niya at bago siya tuluyang sumabog ay dinagdagan ko ang sinabi ko.

"Dahil sinasagot na kita."

Sa ikalawang pagkakataon ay nakahanda na akong muling sumugal. Sa ikalawang pagkakataon ay muli kong ipagkakatiwala ang aking puso sa kaniya at sana sa pagkakataong ito ay maging masaya na kami hanggang dulo.

mdreams.com
Kabanata 24
12 - 15 minutes

Elizabeth Cruz's POV

Ilang sandali siyang natigilan at nakatitig lang sa akin habang ako ay kumakabog ang dibdib na hinihintay siyang sumagot. Noong una ko siyang sinagot ay halos magtatalon siya sa buong eskwelahan na parang bata at ilang beses akong niyakap at tinanong kung hindi ba siya nananaginip.

Ilang sandali pa ay bumaba siya at tumayo sa harap ko. Hindi ko sigurado kung ano ang emosyong nakikita ko sa mukha niya sa mga sandaling ito.

Nang hawakan niya ako sa pisngi ay buong pagtitiwala kong inihilig at bahagyang ikiniskis ang pisngi ko sa kamay niya. Natagpuan ko ang sarili kong hinahawakan ang kamay niya at hinahaplos din ito habang nakatingin sa kaniya.

"Tayo na ulit?"

Ilang pagtango ang isinagot ko sa kaniya habang nakangiti.

"Ako ang sinasagot mo at hindi siya?" paniniguro niya.

"Oo nga." natatawang sagot ko at napaigik nang bigla niya akong hitakin at yakapin.

"Thank you, darling. Hindi mo alam kung gaano mo akong pinasaya. Akala ko ay siya ang pagbibigyan mo. After all, hindi kita masisisi kung kinamuhian mo na ako dahil sa mga nagawa ko."

Napangiti ako bago isiniksik ang mukha sa balikat niya. "Baliw. Mahal kita, Godric. Mula noon hanggang ngayon. Ikaw lang ang nagmamay-ari ng puso ko."

Humiwalay siya sa akin at hindi ko alam kung dinaraya lang ako ng aking paningin, ngunit may nakita akong galit sa mga mata niya bago ito mabilis na nawala. Unti-unting lumapit sa akin ang mukha niya at lalong bumilis ang tibok ng puso ko na para bang ngayon lang muling magdadantay ang mga labi namin. Na para bang ito ang una naming halik.

Nang sa wakas ay muli kong maramdaman ang kaniyang halik ay naging blangko na ang utak ko at kusa na akong tumugon. Kasabay ng pagyakap niya sa aking baywang ay ang pagyakap naman ng mga braso ko sa kaniyang batok. Tila may mga dagang nagtatakbuhan sa aking katawan at mga paro-parong nagliliparan sa aking sikmura sa mga sandaling iyon at muli ay hindi ko naiwasang ikumpara ito sa unang halik namin noon.

Ganoon pa rin. Ganoon pa rin ang dulot sa akin ng halik niya. Naipaparamdam pa rin niya sa akin ang sarap at kilig na muling magmahal.

Walang pagmamadali niyang inangkin ang aking mga labi habang marahang humahaplos ang kaniyang hinlalaki sa aking baywang at pisngi. Bahagya akong napaungol nang marahang niyang kagatin ang aking pang-ibabang labi at napangiti siya bago ilang beses na dinandantayan ng halik ang aking uhaw na labi.

Nang humiwalay siya ay may kakaibang emosyon na ang lumalangoy sa kaniyang mga mata. Emosyong kabisado ko na. Emosyong sa tuwina ay kasunod ng isang mainit na tagpo. Pangangailangang ilang beses niyang inuungot sa akin.

Handa na ba ako? Handa na ba akong tuluyang magpaangkin sa kaniya? Oo. Ang sagot ng aking puso at katawan. Oo. Nakahanda na akong muling magpasakop sa kaniya.

Nagsusumamo ang kaniyang mga mata na tila humihingi ng permiso. Hindi na kailangan pa ng mga salita dahil ang aming mga katawan at puso na ang nag-uusap sa mga sandaling ito. Buong pagpapabubaya akong tumango at muli ay isang makapigil pusong ngiti ang sumilay sa mukha niya bago niya ako muling hinalikan.

Sa pagkakataong ito ay naging mas mapusok at mapangahas na ang naging halikan naming dalawa. Kapwa sabik na muling magtagpo ang mga katawang naglalagablab sa init. Kapwa uhaw sa sarap at sensasyon na idudulot ng muling pag-iisa ng dalawang katawang kay tagal na pinanabikan ang isa't-isa.

Nang umatras ako ay napasandal ako sa may hagdan at hinabol naman niya ako. Sa harap ko mismo ay hinubad niya ang suot na necktie at suit na may pang-aakit na tingin. Kasunod nito ay hinuli niya ang dalawang braso ko at itinaas ito bago muling idinikit ang katawan sa akin at hindi ko napigilang mapasinghap nang maramdaman ang nakakapasong init na nagmumula sa kaniyang hubad na dibdib. Napadaing ako nang idikit pa niya ang sarili sa akin at nanlambot ang mga tuhod nang maramdaman ang unti-unting nabubuhay niyang pagkalalaki na handang-handa na sa pag-angkin sa akin.

Nakaramdam ako ng sabik at kaba habang patuloy siya sa pagpapak sa aking labi. Sabik na muling maramdaman ang pag-angkin niya sa akin at kaba na baka masaktan akong muli kagaya ng unang karanasan dahil matagal na nang huli namin itong gawin. At Diyos ko, hindi lang height ang nagbago kay Godric kung hindi ang kaniyang ipinagmamalaking sandata na hindi ko nakilala una pa lang dahil mas lumaki pa ito.

Nakarinig na lamang ako ng pagpunit at napahiwalay sa kaniya para tignan ang damit na ngayon ay may punit sa gitna. Blangko ko siyang tinignan bago ipinakita sa kaniya ang tamang paghubad ng damit.

"F***clothes. I'll buy you hundreds of it. I can't wait anymore." hinihinala na sabi niya na may nakakapasong mga tingin bago ako biglang binuhat at napatili kong iniyakap ang aking mga hita sa baywang niya.

Nagsimula niyang dilaan at halikan ang aking leeg at paligid ng aking dibdib habang umaakyat kami. Napatingala na lang ako at napapikit para nammamin ang sensasyong dulot ng ginagawa niya. Isang nakakahiyang ungol ang lumabas mula sa aking bibig nang walang pasubaling angkinin ng kaniyang bibig ang aking tayong-tayong tuktok.

Nang makarating sa tuktok ng hagdan ay marahan niya akong ibinaba, at siya na mismo ang nagtanggap ng mga natitira kong kasuotan at basta itong hinagis kung saan. Nang matanggap niya ang aking panty ay buong pangahas niya itong sinamyo sa aking harapan at halos panawan na ako ng ulirat sa ginawa niya.

"I will never get over this scent of yours, darling. I wanna bathe in your scent. I wanna bury my face between your folds and drink every last drop of your juices."

Napakagat labi ako sa sinabi niya at iyon nga ang kaniyang ginawa sa hagdan ding iyon. Lumuhod siya sa aking harapan at walang sabi-sabing sinubsob ang mukha sa gitna ko. Napahiyaw ako at napasabunot sa kaniyang kulot na buhok. Sabik na sabik niya akong pinapak at kinain na parang paborito niyang pagkaing matagal niyang hindi natikman. Halos maduling na ako sa sarap ng kaniyang ginagawa at unti-unting nangingin ang buong katawan.

"Oh, Godric!" hindi ko napigilang sigaw sabay higpit ng yakap ng aking mga hita sa kaniyang ulo. Hindi malaman kung nais ba siyang itulak o hapitin pa.

Para na akong kinukuryente ng mga sandaling iyon at walang ibang laman ang isipan kung hindi ang ginagawa niya.

"F***, Beth. Ang sarap mo." nanggigigil niyang sabi bago kinagat-kagat ang singit ko at hita ko at muling ibinalik ang atensyon sa aking sentro na basang-basa na ng laway niya.

Ramdam na ramdam ko ang malikot niyang dila na naglalabas-masok sa aking maselang pagkababae. Inabot niya ang aking bibig at pinasubo ang tatlong daliri bago ito ginamit upang ipasok sa aking bukana.

Sa simula ay wala naman akong nararamdaman kung hindi maintinding kuryente at kiliti, ngunit nang gawin niyang tatlo ay nakaramdam na ako ng kaunting kirot na nauwi na sa ibayong sarap nang halukayin niya ang aking kalooban at paulit-ulit na sundutin ang aking g-spot.

"P- Please, Godric." naluluha kong pakiusap sa kaniya na hindi malaman kung ano ang gustong mangyari.

"What, darling? Speak. Gusto mo bang angkinin na kita? O gusto mo munang makakita ng mga bituin?"

Sa bawat galaw ng mga kamay at bibig niya at lalo na kapag pinagsasabay niya ang mga ito ay para na akong mababaliw.

Mas diniinan niya ang mga daliri at binilisan ito at hindi ko na napigilan ang sarili kong humiyaw. "I-Ikaw! Ikaw ang gusto ko. Angkinin mo na ako, please." Buong pagpapaubaya't pagsuko kong pakiusap sa kaniya.

Napangisi siya. "Good girl."

Mas binilisan niya ang pagpapaligaya sa akin habang kinakagat ang iba't-ibang parte ng katawan kong abot niya. Dumadagdag ito sa nararamdaman kong kiliti at ilang sandali pa ay nararamdaman ko na ang pamilyar na sensasyong darating.

Napakapit ako sa kamay niya at sinubukang lumayo dahil sobra-sobra na ang nararamdaman ko, ngunit hindi niya ako hinayaan. Ilang sandali pa ay napaangat ang katawan ko at napahiyaw nang hayaang kumawala ang sarili. Nakakita ako ng liwanag bago mariing ipinikit ang sarili at patuloy na dumang at umungol nang patuloy niya akong pinaligaya at ginawa ang kaniyang gusto. Pagal ang katawang nahiga lang ako roon habang lasing pa sa nararamdaman.

Naramdaman kong binuhat niya ako at naglakad siya. "Oh, we're just starting, Beth. Tanda mo ba ang sinabi ko, darling? Ihi lang ang magiging pahinga mo sa akin." Pilyo niyang paalala at marahan akong ibinagsak sa kama.

Napamulat ako at pinanood kung paano niyang tanggalin ang natitirang saplot sa katawan at kung paanong parang spring na kumawala ang kahandaan niya. Nanuyo bigla ang aking lalamunan sa nakita at bahagyang nakaramdamng takot.

"Matitikman mo rin sya, darling. For now, I can't wait to be inside of you." Pumatong siya sa akin at hinalikan ako habang ikinikiskis ang sarili sa akin. "You'll squeeze me like you used to, won't you? You'll envelope my d*** with your heat, right? Babaliwin mo ako sa sarap at init na muli kang maangkin, hindi ba, darling?"

Napalunok ako at nanunuyo ang lalamunan. Wala akong mapuhap na masabi at imbes ay nanatiling nakatingin sa kaniya. Habang hindi inaalisan ang tingin sa isa't-isa ay marahan niyang akong sinapo sa pisngi at nararamdaman ko ang marahang pagpasok niya sa aking kaibuturan. Bahagya na lang akong nakaramdamng sakit dahil talaga namang gusto rin itong

aking katawan at inihanda na ang sarili sa kaniyang pagpasok.

Masuyo niya akong hinalikan habang marahang sinimulang gumalaw paatras at abante. Parang gusto kong maiyak sa paraan ng pagtitig niya sa akin at paggalaw na para bang isa akong mamahaling kagamitan kahit pa alam ko na hindi naman gentle lover si Godric. Oh, no. Dahil siya ang tipo ng lalaking dadahan- dahanin ka sa umpisa, ngunit hindi ka na titigilan hanggang sa sumuko ka na at magmakaawa.

At ganoon nga ang ginawa niya. Sa umpisa ay mabagal, ngunit mariin lang ang naging paggalaw niya. May mahihina ng halinghing ang lumalabas sa aking bibig at siya naman ay lumalalim ang paghinga. Nang mauna kong marating ang ruok ay doon na bumilis ang kaniyang paggalaw. Mas lalong dumiin at bumilis ang kaniyang bawat pagbayo at maririnig na sa paligid ang pagsasalpukan ng aming mga katawan. Halos hindi ko na maidilat ang aking mga mata sa ginagawa niya dahil sa tuwina ay natatamaan niya ang aking kahinaan. Kabisadong-kabisado pa rin niya kung saan ito at kung sa anong bilis at diin niya akong mababaliw.

Mas ibinuka pa niya ang mga hita ko at buong gigil na gumalaw habang may mahihinang ungol na lumalabas mula sa kaniyang bibig.

"Nakakabaliw ka, Beth. Mula noon hanggang ngayon ay kayang-kaya mo pa rin akong paligayahin ng ganitong. Mula noon hanggang ngayon ay ikaw lang ang bumabaliw sa akin."

Napasinghap ako nang malakas ng maramdaman ang pagpintig niya mula sa kalooban ko, tanda na siya'y malapit na.

"Do you want me to pull out?" hingal niyang tanong.

Imbes na sumagot kaagad ay umiling ako at iniyakap ang hita sa baywang niya. Hindi naman ito ang unang beses na ginawa namin ito ng walang proteksyon kaya alam ko ang gagawin. "I'm not fertile this week. S- Sige lang. Sa I-loob ko, please."

Sa narinig ay mas bumilis ang galaw niya at marahan niya akong sinakal. Napakalmot ako sa braso niya nang muling maramdaman ang sariling climax. Ilang sandali pa ay tumigil siya sa paggalaw at mahina akong napaungol nang maramdaman ang pamilyar na init na dulot ng pagsabog ng kaniyang k**** sa aking kalooban.

Nakakahiya mang aminin, ngunit sa tuwing magniniig kami noon ay ito ang pinakagustong kong parte. Ang maramdaman ang mainit na likidong nagmumula sa kaniya at kumakalat sa aking kalooban. Gusto ko ang pakiramdaman na may kaunting lumalabas mula sa akin sa tuwing paulit-ulit niya itong gagawin hanggang sa mapuno na ako. Gusto ko rin ang dinudulot na tunog nito sa tuwing magtatagpo ang aming mga katawan.

"You still have that fetish, huh?" panunukso niya habang hindi hinuhugot ang sarili at sa halip na humiwalay ay marahan pa ring gumagalaw. "Well, don't worry my dear beth, dahil plano kong punuin ka hanggang sa wala na akong mailabas pa."

Hindi niya ako hinayaang magpahinga at sa halip ay ako'y inangkin sa iba't-ibang posisyon. Nariyang padapain niya ako sa may kama, patuwarin, buhatin at isandal sa kung saan. Sigurado akong nasugatan ko na ang kaniyang likuran at siya naman ay pinintahan ng marka ang paligid ng aking leeg at dibdib. Hindi ko na nabilang pa kung ilang beses niya akong inangkin at ilang beses kong naabok ang dako pa roon. Hindi ko na rin mabilang kung pang-ilan na ang punlang nakat akdang ilabas niya ngayon.

Basta ang alamko ay nagsimula kami ng gabi at ngayon ay madaling-araw na.

"F***!" Malakas na mura niya habang mahigpit na nakayakap sa akin at nanginginig ang katawan nang muli ay datnan.

"I love you!" Sigaw ko hanggang sa tuluyan na akong panawan ng ulirat dahil sa sobrang pagod.

mdream.com
Kabanata 25 M
12 - 15 minutes

Elizabeth Cruz's POV

"Hi, everyone! Kakagaling ko lang sa meeting at good news dahil magkakaroon tayo ng company outing!" sabik at masayang anunsyo ni Sir Erol pagkagaling niya sa meeting with the higher ups.

Agad namang namayani ang palakpakan at sigaw mula sa kasamahan ko samantalang ako ay inaantok pa ang diwa. Makailang beses akong muntikang madukdok sa mesa ko dahil sa sobrang pagod at antok. Kung aamuyin mo ako ay maaamoy mo ang amoy ng salonpas na nakadikit sa iba't-ibang parte ng katawan ko at partikular na sa may balakang at baywang banda.

Isang linggo na rin mula nang magkabalikan kami at halos oras-orasin na niya na ako. Minsan nga ay naengganyo niya akong sa opisina niya ito gawin, ngunit bago ako tuluyang bumigay ay tinakasan ko na siya. Para siyang isang asong in heat na gusto ay maya't-maya akong mamarkahan at aangkinin. At hindi ko rin naman masasabing hindi ko ito gusto dahil bawat sandali naman ay talagang nakakadaramang.

Pinilit ko na siyang bumili ng proteksyon dahil kung ganito nang ganito ay baka mabuntis ako at pareho pa kaming hindi handa sa ganoong responsibilidad.

Dumaing ako nang kumirot ang baywang ko. Halos pigain na niya ito kagabi at kaninang umaga nang pagkagising pa lamang ay patuwarin na niya ako at pasukin. Sadyang napakahilig at wild talaga sa kama si Godric at halos hindi ako makasabay. Kapag ganito nang ganito ay baka masisante na ako o tuluyang hindi makapasok sa pagod.

Muli akong humikab at bahagyang napatalon nang may magsalita.

"Narinig mo iyon, bakla? May outing tayo! Magkakaroon din tayo ng relaxation." Masayang sabi ni Lloyd at napatango naman ako.

Unti-unti na kaming naging close na dalawa at masasabi kong hindi naman pangit ang ugali niya. Napagtanto ko lang na talagang ayaw niya sa gulo at ayaw na nakikisawsaw, ngunit mabait naman siya at maaasahan.

"Oo nga. Finally." Matandang kong sabi bago pinilit na tignan ang ginagawa.

"Hm. Mukhang inaaraw-araw tayo ni Sir, ha?"

Napapiksi ako at agad na tinakpan ang bibig niya at pinalakihan siya ng mga mata. "Huwag kang maingay!" suway ko sa kaniya bago inalis ang kamay at ipinahid ito sa pantalon. "At paano mo naman nasabi? Hindi 'no. Pagod lang ako sa trabaho." pagtanggap ko bago tinapik-tapik ang mukha at uminom ng kape.

"Gaga. Alam ko ang ganiyang feeling. Kanina ko pa napapansin ang paghaplos mo sa balakang at puson mo. Amoy na amoy ko rin ang salonpas sa'yo. Matanda ka, girl?" nang-aasar niyang tukso sabay sundot sa balikat ko at sinaway ko naman siya.

Pinamulahan ako ng mukha at kulang na lang ah hilinging lumubog sa kinauupuan. "Hindi 'no!

Nadulas lang ako at tumama ang balakang ko. At meron kasi ako kaya masakit ang puso ko."

Paano mo ba naman sasabihin sa kaibigan mo na kaya masakit ang puso mo ay dahil sa sandata ng nobyo mo?

"Aysus. `Wag nga ako, girl. At paano naman iyang mga chikinini mo, aber?" kaagad kong tinakpan ang leeg ko at napatingin sa salamin. Nilagyan ko ng concealer ang mga ito, ngunit baka natanggal na. "Okay lang naman, iyan. May nobyo ka kaya normal lang iyan, pero hinay lang."

Marahan akong napailing at napasapo sa mukha dahil sa hiya nang makaalis na siya. Nakakahiya! Ilan pa kaya sa kanila ang nakapansin?

"Sa Laguna magaganap ang outing at sa private resort nila Sir Villatierra. Ang target date natin ay two days from now at exactly 8 a.m. guys. Three days and two nights tayo pero kung may gusto namang umuwi kaagad ay okay lang din." dagdag na anunsyo ni Sir Errol.

"I-ready na ang mga bathing suit, mga bakla!" masiglang sigaw ni Lloyd at napatawa na lang ako.

Agad kong hinalungkat ang memorya ko kung meron ba akong naitabing bathing suit at naalala ang isang pares na lumang. Napatapak ako sa noo at nagdesisyonang maghanap na lamang ng mura sa mall.

Dahil magkasundo na rin si Justin at Lloyd ay sabay-sabay kaming nagpunta sa mall matapos akong himalang payagan ng aking posesibong nobyo na halos ayaw akong ihiwalay sa paningin niya. Hinila ako ng dalawa sa isang bikini shop na mamahalin ang mga tinda at tinulungan akong mamili ng babagay sa akin. Sa huli ay napili ko ang kulay itim at pulang two piece at isang beach dress. Bumili na rin ako ng see through na pumatong. Noong una ay gusto pa nilang makita ang hitsura ko, ngunit tumanggi na ako dahil sa ilang chikinini na iniwan ni Godric sa iba't-ibang parte ng katawan ko. Mula ngayon ay hindi ko hahayaang markahan niya ako hanggang sa mawala ang mga ito.

Ngunit hindi pa rin nakaligtas sa mapanuring tingin ni Justin ang ilan sa may bandang leeg ko habang hinihintay namin si Lloyd na nag-C.R.

"Hmp. Ano ba ang akala niya sa'yo? Puno na kailangang markahan." patutsada niya pagkalabas namin ng shop bitbit ang mga pinamili namin.

Mula nang malaman niyang nagkabalikan na kami ay hindi siya sumang-ayon, ngunit hindi rin naman siya tumutol. Naiintindihan ko rin naman siya dahil saksi siya sa bawat pighati at pag-iyak ko noon dahil kay Godric. At nagpapasalamat na lang din ako na may kaibigan akong kagaya niya.

"Masaya ako, Just. I've never been this happy mula nang mawala siya sa buhay ko. Kapag kasama ko siya ay nalilimutan ko ang mga problema ko bago siya bumalik sa buhay ko." pabuntong-hiningang pag-amin ko sa kaniya habang nakaupo kami sa may bench. "Kung panaginip nga lang ito ay sana'y hindi na ako muli pang magising."

"At sabi ko nga ay hindi naman ako tututol. Masaya ako kung masaya ka."

"Anong kadrarahan ito? May dramahan bang ganap?" singit ni Lloyd sa usapan pagdating.

"Oo. Iyang mabaho mong hininga. Bakit ang tagal mo sa banyo? May ginawa kang milagro, ano?" pambabara ni Justin sabay akbay kay Lloyd at nauna na silang maglakad.

Napailing na lang ako at bahagyang nguniti bago sila sinundang dalawa.

Godric Villaterra's POV

"Ayoko." sagot ko sa ikalimang pagkakataon habang inilalagay ang mga dadalhin naging gamit sa Laguna.

"Beach ang pupuntahan natin, Godric. Ano ang gusto mong isuot ko roon? Pajama?" pamimilosopo niya at padabog na inilagay ang bag sa likur ang bahagi ng kotse ko.

"Ayokong magsuot ka ng ganoon at pagnasaan ng mga lalaki, Beth. Pino- protektahan lang kita dahil alam ko ang likaw ng bituka ng mga kalahi ko." Malumanay kong sabi sabay sara ng trunk at sinigurong nakasara ang gate bago siya pinagbuxan ng pinto.

"Napakaraming babae roon, Godric. Napakaraming naka- bikini. Hindi naman siguro sa akin matutuan ang pansin nila." Inis niyang saad bago sumakay at ikinandong ang dalang shoulder bag.

Pabuntong- hininga kong isinara ang pinto at umikot para sumakay sa driver's seat. "Marami, but you'll be the sexiest for sure."

"Diyos ko. Ikaw lang ang nag- iisip niyan. Isa pa, mayroon akong ipapatong kaya hindi rin naman ako totally naka- bikini lang."

"Alin? Iyong see- through? Are you kidding me?" tanong ko sabay tawa ng pagak at pinaandar na ang sasakyan palabas ng Village.

"Sana pala hindi na lang ako sumama." May himig pagdaramdama na turan niya at nang tignan ko siya ay sa labas siya nakatingin at nakahalukipkip.

Tang*** kasi, isipin ko pa lang kung paanong maglalaway ang mga lalaki kapag nakita ang katawan niya ay nanggigigil na ako. Baka matanggal ko silang lahat sa kumpanya kapag nagkatapon. Isipin ko pa lang ang mga posibleng kababuyang tagpo na tatakbo sa isipan nila na gagawin nila kay Beth ay nagdidilim na ang paningin ko. Hindi ba niya alam na kahit ata isang lalaking impotent na ay biglang mabubuhay ang pagkalalaki kapag nakita siya?

"Isa ka rin sa mga nag- iisip na dapat ay magsuot nang maayos ang isang babae kung ayaw na mabastos, kaysa turuan ang mga lalaking igalang ang isang babae."

Oh, now she's really pissed.

"It's not that, darling. I agree to that, but I'm also a man who wants to protect my woman. I am your boyfriend who does not want to share what I'm seeing sa lahat. Beth naman."

Pinilit kong mag- focus sa daan, ngunit dahil sa hindi niya pagkibo sa akin ay hindi ako mapakali. Sinubukan kong hawakan ang kamay at hita niya, ngunit ilang beses niya itong inalis. Nakailang tangka akong suyuin siya, ngunit hindi siya humaharap sa akin.

"Hanggang doon ba ay magiging ganito tayo? We just got together again, darling." She scoffed and I licked my lips. "Okay, okay. Pumapayag akong mag- bikini ka at patungan ng see- through, pero pwede bang kapag maglalangoy lang at kapag kasama mo ako? Please?" pagsuko ko at pagsusumamo.

"Okay!"

Humarap na siyang muli at nginitian ako bago siya na mismo ang humawak sa kamay ko.

"You little devil." naniningkit ang mga matang sabi ko sa kaniya at pa- inosente lang siyang

ngumiti.

Habang nagmamaneho ay nagpatugtog kami at nakikisabay sa ilang kanta. Makailang beses akong titingin sa kaniya at ngingiti. Kinuha ko ang kaliwang kamay niya at hinalikan ito habang ang mga mata ay nakatutok pa rin sa daan.

"Gusto kong sulit in ng bawat sandaling ito na masaya tayo. Gusto kong maging unforgettable ang experience mo sa Laguna, Beth."

Ngumiti siya at marahang tumango. "Ako rin, babe."

Bahagyang humigpit ang hawak ko sa manibela dahil sa itinawag niya sa akin. Hindi ko rin namalayan na bahagyang bumilis ang pagtakbo ng kotse.

"May problema ba?" nag-aalala at kinakabahang tanong niya. "Godric?"

Naputol ang kung anumang isipin ko at nilingon siya at muling binalik sa normal ang takbo ng kotse. "Oh, I'm fine." pagkuwa'y pilyo akong ngumiti at dinala ang kamay niya sa ibabaw ng aking alagang natutulog pa sa loob ng aking suot na washed jeans. "Pero may naka-

miss sa'yo."

Napasinghap siya at hinampas ako ng isang kamay bago sinubukang bawiin ang kaliwang kamay, ngunit hinigpit an ko ng hawak ko at mas lalo itong idiniin.

"Sige na, darling. Naglalambing lang sa'yo. Just like the old times." ungot ko sa kaniya at kinindatan siya.

"Baka mabangga tayo!" angal niya.

"My car is made for these types of adventures, darling. It can drive by itself." pilyo kong sabi sa kaniya para makumbinse siya.

Para tulungan siyang magdesisyon ay sinimulan kong igalaw ang kamay niya.

"Please?" pagsusumamo ko kasabay ng mapang-akit na ngiting alam kong hindi niya mahihindian.

Narinig ko siyang may sinabi na hindi ko na naintindihan bago niya binuksan ang zipper ko at pinalaya ang naghuhumindig kong alaga.

"That's my girl."

Nagsimulang lumalimang paghinga ko nang simulan niyang igalaw ang malambot niyang kamay pataas at pababa. Marahan lang sa umpisa at siniguro niyang hindi niya nakakalimutan ang sensitibong ulo na nagpapakawala na rin ng paunang ka***.

"F***, Beth. S*** me now, please." pakiusap ko sa paos na tinig habang ang mga mata naman ay nakatutok pa rin sa kalsada na marami-rami na rin ang kasabayan.

Ito ang silbi ng tinted na kotse.

Gamit ang kanang kamay ay iginiya ko ang kaniyang ulo payuko sa harap ko at bahagyang napamura nang sakupin ng mainit at masikip niyang bibig ang akin.

"Just like that, darling." ungol ko habang napipikit ang mga mata.

Sa una ay maduwal-duwal pa siya hanggang sa nasanay na ang lalamunan niya at makailang beses niyang sinubukang ipasok lahat sa makipot niyang bibig. I fisted her short hair in my hands and guided her head to the pace I want to.

"Damn it to heaven. F***." mura ko nang magtagumpay siya sa balak at maramdaman ang ngala-ngala niya. "You're driving me crazy, Beth. Pun intended." nakuha ko pang magbiro at bahayang humigpit ang sabunot sa kaniya nang bilisan niya ang galaw ng ulo. "Stop, stop, stop." pigil ko sa kaniya at hinila siya palayo sa akin.

Nagtataka siyang tumingin sa akin at makikita sa mukha niya ang pagnanasa at kagustuhan sa ginagawa.

"Oh, if only I could take a picture." nakangisi kong sabi habang pinagmamasdan ang mukha niya. Ang bibig niya ay nangingintab sa laway niya at sa aking sariling ka***. "Spread your legs for me, darling. I want us to c*mtogether."

Dahil nakasuot lamang ng beach dress ay itinaas niya ang suot at binti bago bumukaka. I nabot ko siya at napangisi nang madama kung gaano siyang naapektuhan ng ginagawang pagpapaligaya sa akin.

"You're so wet for me, darling. Let's move together." utos ko sa kaniya at sinimulan siyang paligayahin ng aking kanang kamay habang ang aking kaliwa ay nalahawak sa manibela at ang mga mata naman ay nakatutok pa rin sa kalsada.

Itinuloy niya ang paggalaw ng kamay sa akin at sinimulan ko siyang pasukin gamit ang aking mahahabang daliri. Nagsimulang mapuno ng kaniyang ungol at halinghing ang buong kotse at ang amoy ng zonrox.

I paid attention to her sensitive bud and f****d her with my fingers. When I sensed her breathing and moans getting louder by minute, I moved my fingers faster in time with her hands, feeling my own orgasm coming.

"Together, Beth." hinihinal kong sabi sa kaniya at ilang sandali pa ay naramdaman ko na siyang nanginginig at ang paglabas ng kaniyang ka***. Kasunod nito ay pinakawalan ko na rin ang aking sarili at pinunlaan ang kaniyang kamay. "F***."

Oh, we're going to have so much fun together, darling.

m.dream.com
Kabanata 26 M
11 - 14 minutes

Elizabeth Cruz's POV

"Ang ganda!" bulalas ko nang dumating kami sa beach resort ng mga Villaterra.

Pulos kulay blue at white ang makikita mong kulay sa paligid na angkop sa nabanggit ni Godric na Greece inspired ang kanilang resort. May mayayabong na puno sa may gilid at talaga namang malamig sa mata ang tanawin.

Sinamyo ko ang amoy ng dagat at napangiti. Kailan ba ang huling araw na nakapunta ako sa beach? Hindi ko na rin matandaan pa. Nahiling kong bigla na sana ay kasama ko si Skye, ngunit ayaw namang sumama ng aking kapatid dahil na rin sa aking nobyo.

Napakaliit naman talaga ng mundo na kaming dalawa ay nagkagusto sa iisang lalaki. Nagpapasalamat na lang ako na hindi naging sanhi ng away o inggit na nalaman niya ang totoo sa amin ni Godric. Ang totoo niyan ay hindi ko pa rin nababanggit sa kaniya na nagkabalikan

na kami dahil natatakot akong masaktan siya. Sana lamang ay makahanap ng dissenteng lalaki si Skye na kaniyang mamahalin at mamahalin din siya.

Nagsibabaan na ang mga tao mula sa company bus at personal nilang sasakyan. Ang iba sa kanila ay pamilyar na mukha at ang iba naman ay marahil sa ibang departamento.

Napataas ang kilay ko nang makitang magkasabay na dumating sina Lloyd at Justin bago nagtatakbo palapit sa amin si Lloyd.

"Bakla!" tumatakpong sigaw niya bago napansin si Godric na bumalik na sa tabi ko matapos kausapin ang resorts staffs. "Ay, hello, Sir."

"Hello. You are?"ormal na tanong ni Godric matapos ipulupot ang kamay sa baywang ko.

"Lloyd, Sir. Lloyd Cordillera mula sa Mandaluyong!" parang isang kandidatang pakilala niya at sa wakas ay nakalapit na si Justin na bitbit lang ang bagpack.

"A friend?" bulong ni Godric sa akin at tumango naman ako bilang sagot.

"Swimming na tayo, mga bakla! Ready na ang bathing suit ko!" malakas niyang pag-aya sa lahat at nakatanggap naman siya ng batok mula kay Justin na akala mo isang modelo naman ang datangan.

"Ang aga-aga ang taas ng energy mo."

"Aray ko naman! Napaka mo talaga!" inis na sabi ni Lloyd at napatawa na lang ako habang pinagmamasdan sila.

"Pakidala na lang ang mga gamit namin sa k'warto namin." dinig kong utos ni Godric at kaagad akong nag-panic.

"Wait lang, Mss." pigil ko sa babaeng inutusan ni Godric bago siya hinila palayo. "Uhm, pwede bang sa iba na lang ako makisama? Gusto ko lang din maka-bonding sila Justin."

Bahagyang nagdilim ang mukha niya at sumimangot. "You'd rather be with another guy than with your boyfriend, is that it?"

"Hindi naman." mabilis kong tanggi.

Ang totoo niyan ay naisip ko na ito bago pa kami umalis. Kung kami ang magkakasama sa k'warto ay alam kong hindi ako mapapahinga at baka hindi na rin niya ako halos palabasin. Kilala ko si Godric at alam kong kakalabitin niya ako nang kakalabitin hanggang sa mapagod ako kaya paano ako mag-enjoy?

Minsan ay kailangan kong tikisin ang sarili kong kaligayahan dahil alamkong mahina rin ako sa emptyasyon.

"Please? Kilala mo naman si Justin, babe. Kahit ngayong gabi lang, ha? Bukas sa'yo na ako ulit." paglalambing ko sa kaniya na sinamahan ko pa ng mapungay na mga mata at nakita ko naman siyang napabuntong-hininga.

"Fine, fine. Bukas ay akin ka, ha?"

Ngumiti ako bago tumango. Mula sa likuran niya ay nakita ko ang mga bosses namin na tinatawag siya.

"Let's have a tour, Boss Ric!"

"Go. Makikipag-bonding ako sa kanila. Hindi naman ako mabuburyong." pagtatayo ko sa kaniya sabay bitaw sa kamay niya.

"See you at lunch, okay? And remember our deal, darling."

Napaikot na lang ako ng mga mata sa pagpapaalala niya. "Oo na. Hindi ko nakakalimutan."

Inutusan niya ang mga resort staffs na asikasuhin kaming lahat at alalayan bago sumama sa mga kaibigan. Naramdaman ko ang pag-akbay sa akin ni Justin habang tinitigman ang palayong nobyo.

"Ano pumayag ba siyang sa akin ka sumama?"

"Oo. Ayaw niya noong una pero nilambing ko na lang."

Napapalatak si Justin bago kami sumunod sa may bitbit ng mga gamit namin. "Hindi naman nakapagtataka sa sobrang possessive sa'yo niyang boyfriend mo. Akala ba niya ay gagapangin kita? Yuck! Kahit gaano ka kaganda at sexy love, wala ka pa rin ng gusto ko." pang-aasar ni Justin at bahagya akong lumigon sa likod namin kung saan naroon si Lloyd na kausap ang kaibigan niyang beking.

"At si Lloyd ang meron no'n? Bakit sabay kayong dumating, hmm?" mapaghinalang tanong ko sabay siko sa kaniya. "May something ba sa inyong dalawa?" panunukso ko sa kaniya habang inililibot din ang tingin sa paligid ng resort.

Ang bawat daraanan mo ay may pawang mga bato na kulay puti. Wala kang makikitang kalat at talaga namang malinis ang paligid. Napakalamig sa mga mata ng buong resort. Nadaanan din namin ang ilang infinity pool na halos angkop ang kulay sa bilog na bubong ng bawat Villa at kwarto sa resort. Masayang kumukuha ng selfie o hindi kaya naman ay group picture ang lahat.

"Huwag ka ngang chismosa, love." saway niya sabay pisil sa pisngi ko.

Kung meron man ngang namamagitan sa kanilang dalawa ay ngayon pa lang ay parang gusto ko na itong tutulan. Kilala ko si Justin at allergic siya sa seryosong relasyon. Madalas ay fling lang ang hanap niya o one night stand. Si Lloyd, bagaman at hindi ko pa siya gaanong kilala ay ilang beses siyang nagpahiwatig na gusto niya ng seryosong relasyon. Pareho ko silang kaibigan at ayaw ko silang magkasakit an o magkasira.

"Basta alam mo ang ginagawa mo, Just. Please kung alam mong hindi ka seryoso ay huwag mong simulan, ha? Masakit umasa sa taong ayaw namang pumasok sa isang relasyon."

Huminto kami sa isang kwarto at binuksan ng babaeng staff ang pinto.

Binalingan ako ni Justin at kinintalan ng halik sa noo. "Alam ko naman ang ginagawa ko, love. Alamko ang limitasyon ko."

Napabuntong-hininga na lang ako. Kung gayon ay totoo nga na may something sa pagitan nilang dalawa.

"Kung may kailangan po kayo ay pwede niyo po kaming tawagan sa telepono at pakipindot lang po ang '0'. Salamat po and enjoy your vacation." magiliw na sabi ng staff na 'Francine' ang nabasa kong pangalan sa name tag.

"Thank you, Francine."

Nang maiayos ang mga dala ay nagkaayaan ang iba na mag-volleyball. Hindi rin kasi nalalayo ang ibang mga kwarto sa kwarto namin. Magkahawak kamay kaming naglakad ni Justin papunta sa may net. Dahil hindi ako marunong maglaro ay nagkasya na lang ako sa panunuod sa kanila at bahagyang napasimangot nang mahagip ng tingin si Monique. Narito rin pala siya?

Nang magtama ang mga mata namin ay tinaas niya ako ng kilay bago ngumiti ng makahulugan na ikinat aka ko naman. Bago ko pa ito bigyang oras na isipin ay may biglang lumitaw na kamay sa harap ko na may hawak na juice.

"Hi." May mala-prince charming na ngiti sa mga labi niyang bati sa akin bago naupo sa katabing upuan.

Napatanga ako nang makita ko siya pero tinanggap pa rin ang juice para hindi siya mapahiya. Nakakagulat lang na makita siya dahil hindi naman siya isang empleyado.

"Bakit ganiyan ang mukha mo?" natatawa niyang tanong bago tinanggal ang shades na suot. "Your VP invited me here."

"Ah, ganoon ba?" alangan ang ngiting tanong ko bago hinawakan ang nguso ng baso.

Kapag makita kaming magkatabi ni Godric ay mag-aalburoto na naman ang lalaking iyon.

"I.. I'm sorry. Hindi ka ba komportable na katabi ako? I can leave." mabilis niyang sabi at tatayo na sana pero pinigilan ko siya.

"Ayos lang, Lucas. Pasensya ka na." Naging malikot ang mga mata ko at bahagyang uminom ng orange juice na ibinigay niya. "Sino ang kasama mo?" pagbubukas ko ng paksa matapos ikalong sa hita ang baso.

"I came alone."

Sa sagot niya niya ay muling namayani ang katahimikan sa pagitan naming dalawa.

"Tanda mo ba noong mga estudyante pa tayo? Parang ganitong-ganito rin iyon. Manunuod tayo ng Volleyball at tanda ko nang muntik ka pang tamaan ng bola." pagbasag niya sa katahimikan.

Hinalukay ko sa alaala ko ang sinabi niya at napayuko nang maalala kung paano akong tumili at pagbiglang dumapa para hindi tamaan ng bola. Nang tumayo ako ay nakatingin ang lahat sa akin at tumatawa.

"Huwag mo nang ipaalala, please."

Natawa naman siya at lumabas ang magkabilang biloy sa gilid ng mga labi niya. "You were adorable back then. Still is."

Tumingin siya sa mga mata ko at nakita ko ang paghanga sa mga mata niya. Ilang sandali pa ay isang baso na naman ng juice ang humarang naman sa pagitan ng mga mukha namin, bago may kumuha sa hawak kong juice at ibinalik ito kay Lucas. Itinayo ako ni Godric bago siya naupo at harapan akong kinandong sa kaniya habang kaharap si Lucas.

"I missed you, darling." malambing niyang sabi bago sinamyo ang buhok ko at hinalikan ako sa pisngi at leeg.

Nahihiya akong nag-iwas ng tingin kay Lucas at bahagyang kinurot sa tagiliran ang aking nobyo.

"I didn't realize that you're here, Lucas. Stalking someone, perhaps?" malamig ang tinig na tanong ni Godric.

Kalmado namang tumingin pabalik si Lucas. "Yes. I was invited and I decided to come and have fun. Hindi ba ako welcome?"

"Oh, no. You are very much welcome," nakangiting sagot ni Godric noong una, ngunit inalis niya ito. "To stay away from my girlfriend."

Napatawa ako ng mahina bago inilapag ang juice. Tumayo ako at hinila ko patayo si Godric bago pa may mamuong tensyon sa pagitan nila.

"Swimming tayo." aya ko sa kaniya at bahagyang ngumiti kay Lucas bago hinila si Godric palayo. "I know talaga. Hindi ka naman inaano ni Lucas. He was just being friendly."

"Friendly, my ass. Naghahanap lang ng pagkakataon iyon para magaw ka. Tinanggap mo naman ang juice niya, paano kung may kung ano pala siyang inilagay doon?"

Pinagsiklop ko ang mga kamay namin at nagsimulang maglakad sa may puting buhangin. "Ang ganda ng resort niyo." pag-iiba ko sa paksa. Ayoko namang masira ang araw namin dahil sa selosan at hindi pagkakaintindihan.

"Thank you. Mom designed it herself when she was alive. She loved Greece. Anything related to Greece at that." nakangiting pagmamalaki niya.

Napangiti ako dahil ngayon ay nababanggit na niya ang Mom niya nang hindi binabalot ng lungkot ang mukha niya. Noon kasi ay hindi pwedeng hindi siya iiyak o malulungkot kapag nababanggit o napapag-usapan ang Mom niya. Kung may pinaka-pinapahalagahan at pinakamahal si Godric sa mundo ay ito ang kaniyang namayapang ina.

"Lunch will be ready in about thirty minutes. Gusto mo ba munang maligo o hintaying kumain?"

Sasagot pa lang sana ako nang may dumaan sa aming tabi.

"Hey, boss." bati ni Monique kay Godric kasunod ng isang mapang-akit na ngiti. May hawak siyang lotion at ipinakita ito kay Godric. "Mind lending me a hand?"

Sa harap mismo namin at ng mga tao sa paligid ay hinubad niya ang suot na manipis na tabing at lumantad ang hugis mansanas na katawan. Malaking dibdib na halos gustong kumawala sa suot niyang puting two piece, maliit na baywang na may diyamanteng hikaw at mahahabang biyas na talaga namang kaiinggitan ng ibang babae.

Hindi nga naman maikakaila na siya ang tatlong taong number one sa isang sikat na magazine.

"Maraming nakatingin, oh. Ipapahiya mo ba ako ulit, Godric? Surely you don't want people to think that we have a bad blood over... a misunderstanding." sa huli niyang sinabi ay tinignan niya ako mula ulo hanggang paa.

Mula kay Monique ay tinignan ako ni Godric at bahagya akong ngumiti. Oo nga't hindi ako katulad niya na possessive, ngunit hindi rin naman ako manhid para hindi magselos.

"Sige lang, babe. Naiintindihan ko." inabot ko ang mukha niya at kinintalan ng masuyong halik ang labi niya bago lumayo.

Pasimple kong tinignan si Monique at nakitang nalukot ang mukha niya, ngunit pinilit niyang ngumiti dahil may ibang nakatingin.

Bumuntong- hininga si Godric. "Okay. Sandali lang ito."

Hindi ko na tinignan pa ang gagawin nila at nagsimulang maglakad sa dalampasigan. Nagbilang ako ng tatlong minuto bago iniabot ang dulo ng aking suot na bestida at tuluyan itong hinubad. Maayos ko itong tiniklop bago ipinatong sa suot na tsinelas at nag-umpisang maglunoy.

"Godric!"

Bahagya akong napangiti sa narinig na inis na sigaw ni Monique at ilang beses pa ay naramdaman ko na ang pagyakap niya sa akin mula sa likuran. Napapikit ako nang halikan niya ako sa balikat.

"You're such a naughty girl." bulong niya sa tenga ko at magkahawak kamay kaming sumisid sa karagatan.

m.dream.com

Kabanata 27

12 - 15 minutes

Godric Villatierra's POV

After a rather eventful lunch with the executives and friends, I was about to sneak out with Beth when they asked for a tour using my yacht. Kahit na gustong tumutol ay wala naman akong nagawa at pinagbigyan sila.

"Careful, darling."

Inalalayan ko siya pasakay sa yate at sunod na inalalayan ang ilan sa mga kaibigan at empleyado na gustong sumama. Ang gusto ko sana ay kaming dalawa lang ni Beth at baka sakaling makalambing ng isang round sa yate, pero panira sila.

Mula nang paligayahin namin ang isa't-isa kaninang umaga sa sasakyan ay nangangati na ang junior kong pasukin siya at maranasan ang langit. Mukhang imposible rin iyon dahil sa hiling niya na kay Justin sumama ngayong gabi.

"Your resort is superb, Ric."

"It is. It's breathtaking."

"I know! I actually thought I was in Greece at first."

Nang umandar ang yate ay isinandal ko ang baba sa balikat ng aking nobya, walang ibang gusto ng mga sandaling iyon kung hindi ang masolo siya.

"Thank you, everyone. I'm glad you like the place."

The yacht is big enough for fifty people to fit in. Mayroon din itong kwarto sa loob at personal kitchen at sala para sa mga gustong magpahinga. Sa kasalukuyan ay may sampung nakasakay kabilang kaming dalawa ni Beth at sa kasamaang palad ay kasama rin si Lucas. Subukan niya lang lumapit kay Beth at hindi ako mangingimang itulak siya sa dagat. Business partner or not. I don't give a f***.

"Would you guys care for a glass of wine?"

Isang sabay-sabay na pagpayag ang narinig ko kaya naman pinisil ko ang baywang ni Beth bago tumayo at pumasok sa loob. I prepared ten glass wines and took out the stash of wine I prepared. I poured each with a sigh, originally planning on drinking it with my girlfriend, but

the plan changed.

"Do you need a hand?" The man I couldn't be bothered with asked and I scoffed.

"Sure. If you're not too busy drooling over my woman." Hindi ko pinigilan ang sarili kong ilabas ang inis ko sa presensya niya.

Narinig ko siyang bumuntong-hininga bago tumigil sa harap ko. "Elizabeth and I are just friends, Godric. I will not snatch her away from you so you can relax. I respect her and your relationship."

"Yeah?" Nakipagsukat an ako ng tingin sa kaniya at wala naman akong nakitang masamang intensyon sa mukha niya. Still, I did not let my guard down. "Good. Because I won't be so kind then." I smiled lightly with a warning before picking up four glasses.

Una kong inabutan si Beth bago ang iba at bumalik para kunin ang dalawang naiwan. Muli akong naupo sa tabi ni Beth at humilig naman siya sa braso ko. Ilang minuto kaming nagkwentuhan at hindi ko namang hinayaang maburyong ang katabi ko.

"Are you okay? Are you bored?" Pabulong na tanong ko sa kaniya at hinimas-himas ang braso niya. "Gusto mo pa ba ng wine?" tanong ko nang mapansing ubos na ang laman ng baso niya.

Marahan siyang umiling habang nakatingin sa karagatan. "Gusto ko lang namamin ang ganda ng kalikasan." makangit ing wika niya.

Lysander, my Chief Marketing Officer and also a friend let out a huge sigh of relief. "This is one hell of a break, man. F***. Can you imagine what my wife did to me? Sh**. I to ang dahilan kung bakit hindi ka dapat kumukuha ng babaeng walang pinag-aralan at galing sa mahirap na pamilya." daldal niya dahil na rin marahil naging sunod-sunod ang inom niya ng wine ay mukhang tipsy na siya.

"You're drunk, Lysander." Matabang at inis na turan ni Lucinda, ang Executive Assistant ng kumpanya at ang pinakamataray. Wala siyang sinasant o kahit na mas mataas ang posisyon sa kaniya and that's why I like her attitude.

"What? Pft. No. Sasabihin ko sa inyo ang ginawa ng hitad kong asawa. Sh**. I just caught the b**** in bed with her boytoy! Can you believe that? Tapos sa kama pa naming dalawa! She should be thankful I didn't kill her and that mother f*****."

"Yeah? Just like how you cheated on her like a hundred times before she finally had the guts to feed you your own medicine?" inis na sagot ni Lucinda. "Baka nakakalimutan mong kaibigan ko iyang sinisiraan mo, Lysander. At alam ko ang lahat ng ginawa mo sa kaniya." nanggagalaiting sabi niya at alamkong kailangan ko nang makialam

"Guys." Mahinanong agaw ko sa pansin nila. Mabuti na lamang at magkalayo sila ng upuan.

"Oh you and that b**** can go to hell for all I care!" Pikong sigaw ni Lysander bago tumayo.

Tumayo na ako at pinigilan siya sa dibdib bago makalapit kay Lucinda. "That's quite enough, Sander." kalmadong pigil ko sa kaniya at napangisi siya habang nakatingin sa akin.

"Kaya mag-iingat ka, Ric. Hindi ka dapat magpadala lang sa ganda at galing nila sa kama." Mula sa akin ay tumingin siya sa direksyon ni Beth. "Oo nga't magaling silang gigiling, pero wala silang class. Hindi nabibilang sa atin." Patuloy niyang pang-iinsulto at nakuyom ko ang kamao ko bago siya sinuntok sa mukha.

"Don't you f***** drag her into this, you assf***."

Susugurin ko pa sana siya ng suntok dahil sa galit nang may pumigil sa akin.

"Babe, tama na. Lasing lang siya." pagpapakalma niya sa akin habang hinihimas ang dibdib ko at sinamaan ng tingin si Lysander bago bumalik sa upuan naming dalawa.

"Luke, ibalik mo na sa pampang. This tour is over at ayoko munang makita iyang pagmumukha mo habang narito sa resort, Lacsamana. Get out of my f***** sight." Nagngangalit ang mga bagang na sabi ko sa tumatayong si Lysander na hindi sumagot.

Namuo ang tensyon sa pagitan namin at walang gustong magsalita habang nakayakap lang ang braso ko kay Beth, na para bang sa kaniya kumukuha ng pampakalma. Nang makarating sa pampang ay humingi ng pasensya sa akin si Lucinda at tango lang ang sinagot ko bago kami lumayo sa kanila.

"My day is freaking ruined. Thanks to that son of a gun." inis kong sambit habang naglalakad kami sa buhanginan.

"Calm down. Mahaba pa naman ang araw at marami pa tayong pwedeng gawin."

"I planned so much for us. I planned a scuba diving, right after having sex in the middle of the ocean, but they had to tag along. Tapos ngayon sira na rin ang pag-tour ko sa'yo sa resort." Walang preno kong sabi at pinalo niya naman ako sa braso.

"Kasama ang assistant mo? Excuse me. Hindi ako exhibitionist 'no.'"

"Siyempre tayong dalawa lang, darling. But anyway, that plan is ruined now. Bakit ba hindi kita masolo- solo?" inis kong turan bago pinatunog ang dila.

Nang madaan sa may bar ay kumaway naman sa amin ang ilang kilala at pinapahalagahan kong direktor sa kumpanya. Mga magagaling at talaga namang hindi mo gugustuhing makaaway na producers and directors na silang tumutulong para lalong makilala ang inyong kumpanya.

"Let's have a drink, Sir Ric!" magiliw na sigaw ni Direk Patty at napabuntong- hininga ako bago tinignan si Beth.

"Everybody just want a piece of me." miserable kong sabi bago siya niyakap. "I'm sorry. Makikipag-bonding lang ako sa kanila sandali."

"At sa kanila naman ako." sabi niya sabay nguso sa katabing mesa ng mga production staff at nakita ko si Justin at ang kaibigan niyang si Lloyd at iba pa.

"Okay, have fun, darling. Just don't have so much fun without me." Matapos sabihin iyon ay kinintalan ko siya ng masuyong halik sa labi habang yakap ang baywang niya. Pagkatapos ay bumulong. "Who knows? Baka magkaroon ka ng bisita sa k'warto niyo mamaya." pilyong dugtong ko sabay kindat sa kaniya at naglakad na palapit sa kanila.

"Hey. Are you guys having fun?" nakangiting bungad ko at agad na tinanggap ang isang boteng inabot sa akin.

Habang nakikipag-inuman at kuwentuhan ay palipat-lipat din naman ang mga mata ko sa kabila kung saan nagtatawanan ang magkakaibigan. Bahagya akong nakaramdam ng inggit na masaya siya sa piling nila samantalang ako ay napipilitan lang.

"Sir, ang ganda ng girlfriend niyo." untag sa akin ng katabi kong si Direk Patty. "Pang-artistang mukha niya, ha. Wala ba siyang balak mag-audition kahit sa minor role? Sabihin mo lang kami at supporting role kaagad ang girlfriend niyo." sipsip niya at sumangayon naman ang iba.

Lumagok ako mula sa bote at napangiwi. "Hindi. Ayaw niyang makilala ng maraming tao at hindi siya fan ng showbiz."

"Sayang naman pala, bossing." hirit ng isa at isang tipid na ngiti lang ang sinagot ko dahil pinipigilan ko ang sarili kong pag-uunt ugin sila dahil sa pagtingin nila kay Beth.

Gusto ko silang sigawan at sabihing, 'Huwag ninyo siyang titigan at akin lang siya! Sisiantehin ko kung sino man ang timitig sa kaniya ng mas matagal sa isang minuto.' Pero pinigilan ko ang sarili ko.

I sang bote, dalawa hanggang sa hindi ko na namalayang nakarami na pala ako. Hilong-talilong na ako nang tumanggi na ako. I sang oras na rin yata ang nakakaraan nang magpaalam ang katabing mesa namin. Noong una ay gusto akong hintayin ni Beth, ngunit inaya siyang magpa-spa ng mga kaibigan niya kaya hinayaan ko na siya.

I pinilig ko ang ulo ko at umiling-iling para bumalik sa huwisyong nakakalakad pa naman ako ng tuwid at nakakakita pa ng maayos, ngunit ramdam ko ang epekto ng alak sa sistema ko. Tang**** mga direktor iyon, napakalalakas uminom!

Noong una ay nilalakad ko ang direksyon pabalik sa Villa, ngunit nang madaan ako sa direksyon patungo sa mga kwarto at makitang lumabas si Justin habang kahawak-kamay ang kaibigan niyang si Lloyd ay lihim akong napangisi. Hinintay ko silang makaalis bago naglakad patungo sa kwarto ng aking nobya at hiniling na sana ay hindi pa siya tulog.

Nang makarating sa kwarto niya ay kumatok ako at suminghot.

"Bukas iyan, Just." sagot ng kaaya-aya at malambing niyang boses mula sa loob.

Marahan kong binuksan ang pinto at agad na tumaas ang temperatura ng katawan nang madatnan siyang nakatapis lamang ng tuwalya habang nagpapatuyo ng buhok kahit pa madilim sa kwarto at ang nakabukas lang ay ang lampara. Naramdaman kong kaagad na pumintig ang aking alaga sa loob ng suot kong short nang makita siya. Lumapit ako sa kaniya at kaagad siyang niyakap mula sa likod bago sinamyo ang mabango niyang leeg.

"Damn it, Beth. Nakakaadik ang amoy mo." lango sa alak at libido kong sabi at sinimulang ikiskis ang lahandaan sa kaniyang likuran.

"Godric? Anong ginagawa mo rito?" gulat niyang bulalas at inilayo ang sarili.

I groaned in need and looked at her with both need and lust in my eyes. "I need you, darling." paos kong hiling sa kaniya at muli siyang niyapos.

"P- Pero si Justin." Nag-aalangan niyang sabi habang pinapapak ko na ang kaniyang leeg at exposed na cleavage.

"I s not here. I saw him with your friend and by the looks of it, mukhang matatagalan din sila." nakangisi kong sabi at hindi na nakapagpigil pa at sinunggaban siya ng halik.

Sabik at uhaw ang mga labi kong inangkin ang matatamis nyang mga labi na para bang hindi ko siya nakita ng isang taon. Inalis ko mula sa katawan niya ang tuwalya at inihiga siya sa may kama bago ipinagpatuloy ang ginagawa. Mas ginanahan ako nang marinig ang halinghing at mahihina niyang ungol kaya naman agad kong ibinaba ang aking halik sa kaniyang leeg patungo sa nakatayo na niyang mga bundok. Pinagsalitan ko ng pag-angkin ang mga ito na parang isang sanggol habang ang kanang kamay ay nagsimula nang maglaro sa kaniyang kuweba. Sa kaniyang harapan ay lumuhod ako at ibinuka ang kaniyang mga hita bago sinisid ang kaniyang perlas na aking nakita sa tulong ng ilaw na nagmumula sa lampara.

Napasabunot siya sa aking ulo at muntik mapahiyaw, ngunit nakita kong tinakpan niya ang bibig. Napangisi ako at mas ginalingan ang ginagawa dahil gusto ko siyang kumawala ang pinipigilan niyang ungol. Mas pinagbuti ko ang paghalik at pagdila sa kaniya kasabay ng paglabas- masok ng aking dalawang daliri sa loob niya.

"F***, Beth. You're making me crazy with lust. You're making me want to drown myself with your essence and bury myself deep within you until you remember me with every step you take."

Hinubad ko ang sarili kong short at dahil nakahanda na ang aking sarili ay pinagpantay ko na ang aming mga mukha, habang patuloy na iginagalaw ang mga daliri. I nalis ko ang kamay niya at pinalitan ito ng aking labi at kasabay nito ay ang pag-angat ng katawan niya at pagsikip ng pagsakal niya sa aking mga daliri. Sinamantala ko ito at agad na pinasok ang akin at sabay kaming napaungol.

"Oh, Godric." mahinang ungol niya na para bang nagdarasal at parang lalagnatin.

I binuka ko ang kanang hita niya habang ang isa ay nanatiling nakalaylay at agad na umulos. Pinagmasdan ko kung paanong maglabas- masok ang aking kabuoan sa kaniya at may malalalim na ungol na ring lumalabas sa aking bibig.

I lang sandali ko siyang pinaligaya sa ganoong posisyon at sa marahang paggalaw. Sinusulit ang sandali at walang pagmamadali. Hinimas ko ang makinis niyang hita pataas sa kaniyang puson at dibdib. Loving the way she quiver under my gentle touch. Loving the way she responds so naturally to me.

Ngunit ang lahat ay naputol nang may marinig kaming yabag sa labas at agad na nanigas sa kinatatayuan at napahinto.

F***.

m.dream.com
Kabanata 28 M
11 - 14 minutes

Elizabeth Cruz's POV

Marahas akong napasinghap at naitulak si Godric niya nang marinig naming pareho ang pagbukas ng pinto. Nagpanic ako at agad na itinulak si Godric bago agad at humihingal na tinakpan ang kahubdan hanggang sa leeg at nagpanggap na natutulog na. Dahil nakatalikod sa pinto at nakaharap sa pader ay nakita ko kung paanong pagkasyahin ni Godric ang sarili sa gilid ng kama. Hindi ko tuloy alam kung matatawa ba ako o kakabahan. Mabuti na lamang at malaki ang kama kaya kahit papaano ay matatalkan siya nito.

Narinig kong bumukas ang pinto at sumara. "Tulog ka na ba, love?" dinig kong inaantok na tanong ni Justin at nang walang makuhang sagot ay nakarinig ako ng yabag.

Pinakiramdaman ko ang galaw niya at narinig ko ang bahagyang pangingit ng kama, tanda na naupo siya. Sunod ay narinig ko ang pagkaskas niya ng mga paa, tanda naman na hihiga na siya. Dahil sa magkakarap kami ay hindi namin napigilang mapatawa. Pinipigilan ko ang sarili kong mapabungisngis dahil sa muntikang pagkahuli sa amin at bahagyang nabawasan ang kaba. Sinenyasan ko siyang manahimik at napaawang ang bibig ko nang sa harap ko mismo niya nilaro ang sarili at para naman akong nahi-hipnotismong nakatingin doon. Naghintay kami ng ilang minuto bago narinig ang malakas na hilik. Lumingon ako at nakitang nakatalikod sa gawi namin si Justin. Tumayo na si Godric at tumabi sa ilalim ng kumot at nanlaki naman ang mga mata ko sa ginawa niya.

"Hoy. Anong ginagawa mo? Lumabas ka na habang tulog siya." utos ko sa kaniya sa mahinang boses, ngunit ngumisi lang ang aking nobyo.

"Bit in ako, darling. Hindi ko pa nga napapalangoy ang mga babies ko sa loob mo."

Pinatalikod niya ako at dahil sa sinimulan niya akong halikan at naging sunod-sunuran ako napasinghap nang muling ipinasok ang kaniya sa nakahanda ko pa ring lagusan. Napanganga ako nang sinimulan niyang umulos habang siya naman ay pilit na pinipigilan ang pag-ungol. Mahinang pag-ingit at malalimna paghinga ang maririnig mula sa amin ng mga oras na iyon.

Bahagya niyang itinaas ang kaliwang hita ko at mas diniinan at binilisan ang galaw. Kinagat-kagat niya ang balikat ko at napangiti nang marinig ang mahihinang pagsinghap niya. Dahil parehong nakatago ang mga katawan sa ilalim ng kumot ay dumoble ang init na nagmumula sa aking magkahugpong na katawan.

"P***." dinig kong mura niya at maramdaman ko na dadatnan na siya at mas binilisan ang paggalaw.

Dahil lumalakas ang ungol naming pareho ay hinalikan niya ako at kasabay nito ay ang magkasabay na panginginig ng aming mga katawan. Marahan niyang ibinaba ang hita ko, ngunit nanatili sa marahang pag-ulos sa loob ko.

"Love?"

Ang lahat sa akin ay nanigas. Tila nakalimutan kong huminga at tila iniwan ako ng aking kaluluwa nang marinig ang pagtawag ni Justin. Tila isang bida sa isang horror film ko siyang tinignan at nagpasalamat na nakatalukbong ang kalahati ng mukha ko.

"Pakihinaan naman ang aircon. Ang init!" antok na demand niya at ilang sandali pa ay muling namayani sa paligid ang paghilik niya.

Nakahinga ako ng maluwag at napahawak sa puso bago inalis mismo ang pagkakakonekta ng aming mga katawan kasabay ng pagkagat sa labi. Ramdam ko ang paglabas ng alaala ng aming mapangahas na ginawa. Pinalo ko siya sa braso dahil sa gigil.

"Lumabas ka na. Dali." gigil kong tudyo sa kaniya sabay hagsis sa kaniya ng short niya na naalala ko pang itago kanina nang marinig ang yabag ni Justin mula sa labas.

Mabuti na lang din talaga at mabigat ang mga paa ni Justin kaya kahit na sino ay malalaman kung parating na siya. Diyos ko, Elizabeth! Ano ba ang pumasok sa isip mo at naging pangahas ka? Nagpadala ka na naman sa tawag ng laman at sa pang-aakit niya!

Nakangisi siyang nagsuot ng short bago tumayo. Ako naman ay kumakabog ang dibdib na palipat-lipat ang tingin kay Justin na nakatalikod pa rin sa amin at sa papalabas na si Godric. Bago tuluyang lumabas ay kinindatan niya ako at napailing na lang ako bago inabot ang remote at hininaan ang aircon. Dahil malagkit na naman ang buong katawan ay napilitan akong muling maligo at umihi. Matapos nito ay pabuntong-hininga akong muling nagpatuyo ng buhok at pagod na ibinagsak ang katawan sa kama.

"Ay, p*****!"

Napamulat ako ng mga mata at muling napapikit nang masinagan ng araw ang mga mata ko. Marahan akong nag-inat at nagpasalamat na hindi naman nagdulot ng sakit sa katawan ang nangyari sa amin kagabi. Ilang sandali pa ay maduling-duling ako nang may kamay na lumitaw sa ibabaw ko at marahang iwinawasiwas ang isang kulay blue na brief.

"Yuck, Justin! Bakit mo ba iwinawagayway sa mukha ko iyang brief mo!" nandidiri kong tili na tuluyang nagising at hinawi ang kamay niyang may brief at naupo.

Tinignan niya ako na may hindi makapaniwalang tingin bago ako pinanlakihan ng mga mata. "First of all, Elizabeth Cruz, hindi po ako nagsusuot ng brief dahil boxer type of guy ako. At pangalawa, hindi ko ugaling ihagis ito kung saan at i-display sa may headboard ko. Pangatlo, oo may pera naman ako pero hindi ko afford ang ganitong kamahal na brief."

Sa sinabi niya ay nag-iinit ang mukhang inagaw ko sa kaniya ang brief at itinago ito sa ilalim ko ng kama.

Lupa, kainin mo na ako. Utang na loob lang. Naku, Godric. Sasamain ka talaga sa akin. Nanggigigil at nahihiyang sabi ko sa sarili ko na hindi makatingin kay Justin. Akala ko ay ligtas kami. Akala ko ay hindi kami nahuli sa kalokohan namin. Ito naman palang nobyo ko ay kung saan- saan inihahagis ang brief niya!

"Oh, huli ka pero hindi ka kulong. Sus. Talaga bang hindi makatiis iyang boyfriend mo na hindi ka ginagapang?" nakapamaywang na sabi niya bago umiling. "Tumayo ka na riyan at kakain na tayo ng almusal. Huwag ka nang masiyadong mahiya riyan at hindi naman ako nagmamalinis. We're both adults here, love. I will not judge you."

"Salamat, Just." mahinang sabi ko sa kaniya bago siya lumabas at sumenyas lang siya ng 'okay' bago tuluyang lumabas.

Natakip ko ang dalawang kamay ko sa mukha kong sinisilaban at napahilamos na lang bago tumayo na para mag-ayos. Sinuot ko ang sunglasses ko na bagong bili lang din at nagsuot ng tsinelas bago lumabas ng kwarto. Habang naglalakad papunta sa dining area ay nag-check ako ng phone at nagbasa ng mga messages at pinadalhan ng picture si Skye bago napangiti.

'Wish ko sana narito ka rin. Kapag pareho tayong free ay punta tayo sa beach, Skye' naglalambing kong text sa kapatid ko bago naupo sa mesa ng aking nobyo. Dahil kaming dalawa lang sa mesa ay inirapan ko siya at inismiran.

"Good morning din, darling. Bakit ganiyan ang hilat sa ng mukha mo? Nabitin ka ba kagabi?" pilyo niyang tanong sabay taas- baba ng mga kilay niya.

Inabot ko siya at marahang hinampas sa braso. "Pinahamak mo ako. Nakita lang naman ni Justin ang brief mo."

Imbes na mahiya ay hindi niya ito pinansin. "He's your friend and you have a boyfriend. There is nothing surprising about that, Beth. Anyway, sa akin ka na tatahi mamaya, hindi ba? There is no need to be shy anymore." kalmado at parang walang sabi niya bago nagsimulang kumain. "This is our last day kaya huwag mo nang sayangin sa ganiyang bagay. Let's eat before the food gets cold."

Habang kumakain ay hindi ko maiwasang isipin na parang may kakaiba. Parang may kakaiba sa kilos niya. Parang may mali pero hindi ko naman din masiguro kung ano iyon. Imbes na maging praning ay ginugol ko ang oras sa pakikipag-bonding sa kaniya. Matapos naming kumain ay naglunoy kaming dalawa at nagtampisaw. Parang mga batang nagtakbuhan sa buhanginan at nagsaboy ng tubig sa mukha ng isa't- isa.

Nang mahuli niya ako sa may karagatan ay binuhat niya ako sa may likuran at nakangiti ko namang sinapo ang mukha niya at idinant ay ang noo ko sa noo niya.

"Sa ganito na lang tayo palagi, 'no? Palaging masaya. Palaging walang problema. Napakasaya kong muli sa piling mo, Godric. Sana wala na itong katapusan pa." Hindi ko maiwasang hiling dahil sa nag-uumpaw na kasiyahan sa aking puso.

Sa mga sandaling ito ay para bang nawala ang mga problema ko. Sa mga sandaling ito ay para bang kaming dalawa lang ang natitirang tao sa mundo. Sa sandaling ito ay para bang kaya kong harapin ang lahat basta't kasama ko siya at hindi niya ako iiwan.

Ganiyan ang dulot sa akin ni Godric. Ganiyan ang naidudulot sa akin ng pagmamahal na nararamdaman ko para sa kaniya. Marupok na kung marupok. Martyr at tanga na. Tawagain na ako lahat ng kung ano pero iyon ang nararamdaman ko.

Nang matapos sa harutan ay nauna akong umahon habang siya ay nakipagkarera pa sa mga kasama niya. Uminomako ng tubig at may hindi naman inaasahang lumapit sa akin.

"Ang saya niyo tignan, ano? Mula sa malayo ay parang totoo. Parang ang sweet-sweet niyong tignan." nakangiting sabi ni Monique na para bang hindi siya nagsabi ng hindi maganda. Mahil para ipakita sa iba na bait-baitan siya.

"Hindi ko alamang sinasabi mo." tanging sagot ko sa kaniya dahil ayokong masira ang araw na ito. Ibinaba ko ang tumbler ko sa mesa at babalik sana sa dagat nang muli siyang magsalita.

"Akala mo ba ay tunay ang mga pinapakita niya sa'yo? Akala mo ba ay mahal ka pa talaga niya?"

Napatigil ako sa paghakbang dahil sa sinabi niya at napika na. "Oo. Kilala ko si Godric at alam ko na tunay ang ipinapakita niya sa akin. After all, he's my ex, Monique. I know him better than anyone else." May pilit na ngiti na mga labing sabi ko sa kaniya at nang iiwanan ko na siya ay nagulat ako sa ginawa niyang paghila sa suot kong bra, dahilan para matanggal ito sa pagkakakawit nang mapunit.

Napasinghap ako at maagap na hinawakan ito upang hindi tuluyang mahubad. Ilang sandali pa ay may maagap na kamay ang lumantad sa harap ko habang hawak ang isang t-shirt.

"Suot mo kaagad ito, Elizabeth." may pag-aalalang sabi ni Lucas at hindi na ako hinintay na sumagot bago siya mismo ang nagsuot ng damit sa akin.

"Psh. Malandi." parinig ni Monique bago naglakad palayo.

"Salamat, Lucas." Pasasalamat ko sa kaniya habang yakap ang sarili at siya namang lapit sa amin ni Godric.

"What happened?" tanong niya habang palipat-lipat ang tingin sa amin ni Lucas.

"Your artist just attacked your girlfriend, dimwit. That's what happened."

"What did you just call me, you f***?"

Sinubukan ko silang pigilan sa pamamagitan ng pagtayo sa gitna nila dahil ayoko ng eksena. "Tinulungan lang ako ni Lucas, Godric. Huwag mo naman sanang masamain. Pagod na ako. Babalik muna ako sa kwarto namin."

Hindi ko na siya hinintay pang makasagot at agad na naglakad palayo habang nakayuko. Ramdamko ang tinging ipinupukol ng iba sa akin, ngunit hindi ko sila binigyang pansin.

Alam mo ba ang nakadagdag sa pagkapahiya kong nararamdaman? Hindi man lang niya ako tinawag o sinundan man lamang.

Hanggang sa mag-hapunan na ay nakakulong lang ako sa kwarto at hindi na lumabas pang muli. Ilang beses akong kinulit at inaya nila Justin pero tatalikuran ko lang sila o hindi kaya

ay iiling. Dinalhan ako ni Lloyd ng pagkain at isang mahinang pasasalamat lang ang ginawa ko.

Hindi ko rin maintindihan kung bakit ako nagpapaapekto sa mga sinabi ni Monique. Hindi ba nga't kanina lang ay masaya kaming dalawa? Bakit ang dali kong nasira ng mga salita niya? Bakit ang daling nawasak ng sayang naramdaman ko? Nang malapit nang magmadaling araw ay nadagdagan ang tampo ko sa aking nobyo nang wala man lang akong matanggap na text o tawag.

Akala ko ba at tabi kami ngayong matutulog?

Dahil hindi makatulog ay nagdesisyon akong maglakad-lakad para mabawasan ang mga alalahanin sa loob ko. Nagmatigas ako at hindi siya pinuntahan at imbes ay dinala ako ng mga paa ko sa may dalampasigan.

Dalampasigan na kay sarap sa pakiramdam ng malamig na hangin. Ang paligid na kay tahimik at ang masarap pakinggang marahang paghampas ng alon, ngunit imbes na mabawasan ang sama ng loob ay mas lalo itong lumala nang makita ang isang tagpo roon na halos gumiba sa mundo ko. Isang tagpong nagpatigil sa akin sa paghinga. Isang tagpong naging dahilan upang sumikip ang aking dibdib.

Dahil doon ay makikita ang naghahalikang si Godric at Monique.

END OF BOOK 1

mdream.com

Backstory: The end of us

9 - 12 minutes

Elizabeth Cruz's POV

Suot ang bagong bestidang nabili ko sa ukay sa murang halaga ay nagpaikot-ikot ako sa maliit naming kwarto ni Skye na may nakakapunit-labing ngiti. Mayroon kasi kaming date mamaya pagkatapos ng aming graduation at gusto kong magmukhang maganda kapag kasama niya at hindi mukhang basahan. Isa pa, gusto ko rin na kahit na papaano ay magmukhang presentable sa araw ng graduation namin sa high school. Kahit pa ako lamang ang mag-isang aakyat.

Excited ako sa date namin at ang makasama lang din talaga ang aking nobyo. Tunay ngang ibayong saya ang iyong mararamdaman kapag ikaw ay nagmamahal at ikaw ay minamahal. Pakiramdam ko kapag kasama ko siya ay isa akong anghel na may pakpak at lumilipad sa ere. Itinuturing din niya akong parang isang prinsesang kaniyang nakahandang pagsilbihan.

Natigil ako sa ginagawa at kinuha ang family picture namin. Ang tanging family picture na naitabi ko dahil ang iba ay tinangay ng baha noon. Malungkot akong ngumiti bago hinaplos ang mukha ng mga magulang ko. Sabi ng karamihan ay mas kamukha ko raw si Mama at ngayong nag-dalaga na ako ay naintindihan ko na sila.

"Ma, Pa. Graduate na po ng high school ang panganay niyo. Hindi man po ako top student ay ginawa ko ang best ko. Promise po na hindi ako nandaya." natatawag sabi ko sa sarili ko bago napasinghot. "Gagawin ko rin ang best ko sa College, promise. Sana... Sana narito pa kayo para makita ang sandaling ito." maluha-luhang sabi ko bago humugot ng malalim na hininga at ngumiti. "Pero sigurado naman akong papanoorin nyo ako mula sa langit, hindi ba?"

Nang bubuksan ko pa lang sana ang pinto ay kusa itong bumukas at pumasok ang tiyong na may nilalarong isang bungkos ng libo-libong pera at talagang malulula ka sa kapal nito. Agad akong kinabahan dahil kilala ko si tiyong at kung ano-anong ilegal na gawain na ang pinasok nya para lamang magkaper. Ilang beses na rin syang nakulong dahil dito.

"S- Saan niyo ho iyan nakuha?" kinakabahan kong tanong sa kaniya dahil baka may ginawa na naman siyang masama para lamang magkaroon ng ganoong karangal para.

Ngumisi si Tiyong Eddie bago inamay- amoy ang perang parang adik at ipinapaypay ito. Talaga namang nakakatagong syang pagmasdan. "Akalain mong may silbi ka naman pala sa akin, ano?" makahulugang sabi niya sabay ngising aso.

Napalunok ako at pinili na lamang na huwag makialam dahil ayokong masaktan. Ayoko ring masira ang importanteng araw na ito para sa akin at para sa amin ni Godric. Hahakbang na sana ako palampas sa kaniya nang muli siyang magsalita.

"Gusto kong hiwalayan mo ngayon din ang nobyo mo, Elizabeth."

Natulos ako sa kinatatayuan ko at tila tinakasan ako ng kaluluwa dahil sa narinig ko. "H- Ho? Ano hong sinasabi ninyo?" kinakabahan man ay pilit na kinakalma ang sariling tanong ko sa kaniya.

Alamnyang may nobyo ako dahil makailang beses na rin akong inihatid noon ni Godric, ngunit sa tuwina ay hindi ko na sya pinapababa pa kaya naman sala pa syang nakilala sinoman sa pamilya ko. Kaya't paano nyang nakilala si Godric?

"Nakikita mo ba itong limang daang piso na ito, Elizabeth? Kalahati pa lamang ito at makukuha ko pa ang kalahati kapag sinunod mo ako. Huwag kang mag-alala, babahagian ko naman kayong magkapatid."

Unti- unting nalaglag ang hawak niyang sling bag sa sahig at hindi makapaniwala sa narinig. "Hindi ko ho naiintindihan, tiyong."

Pumalatak si tiyong bago ako inikutan at tinapik sa ulo. "Ito ang dahilan kung bakit hindi ka dapat na nangangarap ng higit pa sa katayuan natin sa lipunan, pamangkin. Binayaran lang naman ako ng ama ng lalaking nilalandi mo kapalit ng isang milyon para ilayo ka sa kanya kaya makisama ka na lang, ha? P***. Wala ka namang mapapala sa pakikipag- boyfriend mo at bala mabuntis ka lang at lalo kang mawalan ng silbi."

Nagsimulang manlabo ang aking mga mata sa narinig at napakuyom ang mga kamao. Ilang sandali pa ay natagpuan ko ang sarili kong umiiling. Hindi. Hindi ko iyon magagawa kay Godric. Mahal namin ang isa't- isa!

"Hindi? Tsk. Hindi mo na ba talaga mahal ang kapatid mo, Elizabeth? Baka mapilitan akong ibenta siya sa mayamang pamilya niyan."

Nahihintatatan ko siyang hinawakan sa damit. "Hindi! Huwag mong kakantiin ang kapatid ko!"

Muling napangisi si tiyong bago ako marahang sinampal ng pera sa mula. "Iyan. `Yan ang gusto ko, pamangkin. Iyong sumusunod. Kasi baka hindi ko alam ang gagawin ko kapag sumuway ka. Ngayon din ay gusto kong makipaghiwalay ka sa nobyo mo."

Tuluyan akong napaiyak at napasalampak sa sahig nang lumabas siya. Ang damit na suot ay tuluyang nalukot at naalikabukan. Ang sayang nararamdaman kanina lamang ay tuluyang naglaho sa isang iglap lamang.

Bakit ba napakalupit naman ng tadhana sa amin? Bakit ayaw niya kaming maging masaya sa piling ng isa't- isa?

Nang araw na iyon ay pumasok ako sa eskwelahan na mabigat ang dibdib at tulala. Ano na ang gagawin ko? Ayokong makilaghiwalay sa kaniya, ngunit ayoko ring mawala sa akin si Skye.

Nag-iisa ko siyang kapatid at nararapat lamang na ako ang mag-protokta sa kanya.

Paano kung sabihin ko sa kanya ang totoo? Na gusto kaming paghiwalayin ng Daddy nya? Tapos ay yayayain ko syang magtanan kasama ni Skye. Tutal ay pareho kaming nasa tamang edad at graduate na sa high school.

Sa naisip ay bahagya akong nabuhayan ng loob at kaagad na hinanap si Godric. Tinanong ko ang mga kaklase namin at sinabi naman ng mga ito na umalis ito kasama ang matalik na kaibigan na si Danny. Pinadalhan ko siya ng text gamit ang cellphone na binili niya para sa akin, ngunit wala akong natanggap.

Ilang sandali pa ay nakarinig ako ng ingay mula sa gym at nagdesisyong maghanap doon. Maraming tao sa paligid dahil na rin sa graduation na magaganap. Doon ay nagulat na lamang ako nang makitang nagbubugan ang si Godric at Danny.

"Godric!" tawag ko sa aking nobyo at agad siyang dinaluhan. Nakita ko ang sugat sa gilid ng labi niya at ang labis na galit naman sa mga mata niya.

Bahagya akong natigilan dahil ngayon ko lamang siya nakitang ganoon.

"Bawiin mo ang sinabi mong, gag* ka! Akala ko kaibigan kita. Akala ko mapagkakatiwalaan kita!" galit na galit niyang bulyaw kay Danny habang dinuduro ang best friend niya na lugmok sa sahig.

Tumayo mula sa sahig si Danny at pinunasan ang dugong tumutulo mula sa kanyang labi. "Ikaw ang malaking gag*, Ric! Sinasabi ko lang naman ang narinig ko! Bakit galit na galit ka?!"

Ano ang kanilang pinagtatalunan upang magkaganito ang matalik na magkaibigan?

"Hindi mamamatay- tao ang Dad ko, Danny. Hindi nya iyon magagawa! Wala kang alam. Wala kayong alamlahat!"

"Oh? Saan nagsimula ang apoy kung walang usok, tukmol?"

"Hindi sya ang pinakamabait na tatay pero hindi nya iyan magagawa dahil mahal na mahal nya si mama. Marinig ko pa ulit iyan sa iyo ay hindi na ako magpipigil pa. Simula ngayon ay pinuputol ko na ang pagkakaibigan nating dalawa." turan ni Godric habang seryoso ang mukha at dinuduro si Danny. "Sino man na sumira sa pangalan niya at sirain kami ay hindi ko mapapatawad. Tandaan mo iyan."

Sa narinig ay napalunok na lamang ako at nanlumo. Ang mga kamay kong nakahawak sa kanyang mga braso upang pigilan sya ay nalaglag.

Iyon ang sagot sa aking plano. Ito na ang senyales na hindi ko dapat ituloy ang balak ko dahil katulad ni Danny ay itatayo ako ni Godric at kamumuhian.

Maghihiwalay na lang kami, bakit kailangan kong sirain ang samahan nila ng Daddy nya?

Nakatulala akong hinayaang hitakin nya palabas mula sa gym. Mabigat ang kalooban at katawan dahil sa nakatakdang gawin. Lalo pa nang sa isang tabi ay makita ko si tiyong na nagmamatiyag. Hinintay kong matapos ang mahabang seremonyas ng aming graduation at hindi lamang malungkot dahil wala akong mga magulang na kasama sa importanteng araw na ito, kung hindi dahil na rin sa napipintong kailangan kong gawin.

Nang matapos ang graduation ay masaya at maingay ang lahat nang sabay-sabay naming ihagis sa ere ang aming mga toga, ngunit gusto ko na lang maiyak ng mga sandaling iyon.

Matapos ito ay magkahawak kamay kaming naglakad hanggang sa hindi ko na kinaya pa at seryoso ang mukhang tumigil dahilan para matigilan din siya. Sa gitna ng parke ng aming paaralan kung saan kabi-kabila ang mga nakaupong estudyante ay marahas kong binawi sa pagkakahawak nya ang kamay ko.

Lumington siya sa akin at nakita ko pa ang maliit na sugat sa gilid ng labi nya at gasgas sa pisngi niya.

I'm sorry, Godric. Sana ay mapatawad mo ako balang-araw. Kalimutan mo ako at magbagong buhay ka. Tatal naman, magkaiba naman talaga ang mundo natin. Masyado lang talagang naging mataas ang lipad ko at nakalimutan kung ano ang estado ko sa buhay. Masyado akong nakuntento lang sa pagmamahalan natin at nakalimutang may ilang tao nga palang tutol sa relasyon natin.

"Gusto ko nang tapusin kung ano man ang namagitan sa atin, Godric. I'm sorry, pero ginamit lang kita para magtagal ako sa school niyo, hindi talaga kita minahal. At iyang mukha mo? Sa tuwing titignan ko ay pinipigilan kong hindi masuka. Gusto ko lang magpasalamat dahil naka-graduate ako. No hard feelings, okay? Goodbye, Godric."

Hindi ko na siya hinintay pang sumagot at kaagad na tumalikod. Sa aking pagtalikod ay kaagad na bumagsak ang mga luhaang kanina ko pa pinipigilan. Halos bumaon na rin ang ngipin ko sa aking labi dahil sa aking pagkagat. Nakita ko kung paanong marahang pumalakpal si tiyong na naparito lang marahil para siguruhing nagawa ko ang utos niya at hindi para panoorin akong umakyat sa stage at tanggapin ang diploma ko.

Marahan akong napapikit at nagtatakbo na nang marinig ang pagtawag niya sa pangalan ko. Napahawak ako sa dibdib ko nang maramdaman ang pagsikip nito. Nang makalayo ay sumandal ako sa isang pader at doon ibinuho ang sama ng loob.

Patawad, Godric. Mahal kita at para ito sa atin. Patawad pero mahal ko rin ang kapatid ko. Mahal natin ang isa't-isa pero hindi tayo pwede.

Patawad.

m.dream.com

Backstory: The end of us

11 - 14 minutes

Elizabeth Cruz's POV

Natulos ako sa kinatatayuan ko ng mga sandaling iyon. Tila ba ipinako ang aking mga paa sa buhanginang kinatatayuan habang nakatingin sa dalawa na akala mo ba ay solo ang mundo.

Sakit, pighati, lungkot at galit. Halo-halong emosyon ang nararamdaman ko sa mga sandaling ito.

Nanghina ang aking mga tuhod hanggang sa unti-unti akong napaupo sa buhanginan. Pilit na kinukumbinsi na ang nakikita ay isang masamang panaginip lamang, ngunit kailangan ko pa bang saktan ang aking sarili upang masigurong panaginip lamang ang lahat kung labis na sakit na ang nararamdaman ko?

Naghiwalay ang dalawa at imbes na lumayo at magulat na nahuli ko sila sa ganoong tagpo ay tila ba wala lang. Imbes ay lumington si Godric sa akin na may nakakaloko at tagumpay na ngisi sa mga labi.

"Panaginip lang ito, hindi ba? Elizabeth, magising ka na. Please!" pasigaw kong bulong sa sarili ko habang ang mga mata'y nanlalabo na.

I lang sandali pa ay nakarinig ako ng mga yabag na palapit sa akin at lumuhod siya sa harap ko. "What did I tell you, b****? Sinubukan naman kitang balaan dahil kahit paano ay naaawa ako sa'yo, but you're one pathetic and desperate woman. Masyadong bulag sa pagmamahal. Madaling utuin." buong panunuyang sabi ni Monique bago inabot ang baba ko at pinilit akong tumingin sa kaniya. "While you were busy ogling over him and thinking that he loves you, he comes to me and f*** me twice as much as he does to you. Sakit, 'no? `Yung akala mong mahal ka niya pero pinaglaruan ka lang pala niya. Because news flash, Elizabeth. He's mine now. He loves me now and not you." Kunwari'y nakikisimpatiya at naaawa niyang sabi at nakatulala lang ako sa kaniya habang patuloy lang sa pagpat ak ang masasaganang luha.

"H-Hindi totoo 'yan." natagpuan ko ang aking sariling sinasabi sa pagitan ng paghikbi. Mula sa likuran niya ay tinignan ko siya. Siya na nakatayo lamang doon habang nakapamulsa. Siya na pinapanuod lamang kung paano akong insultuhin at kawawain ni Monique. "Hindi totoo ang mga sinabi niya, hindi ba?" tanong ko sa kaniya sa mahina at garalgal na boses.

Imbes na sumagot ay nagkibit-balikat siya. "Let's go, babe. Don't waste your time over her."

"Oops, pa'no ba iyan? Tinatawag na ako ng boyfriend ko. Bye, Elizabeth. See you tomorrow." May pagdiin sa salitang 'boyfriend' na wika ni Monique bago ako nginisihan at tumayo na bago patakbong lumapit kay Godric na niyakap naman ang huli.

Pinanuod ko ang dalawa na naglakad na palayo at natagpuan ang sariling tumatayo, ngunit agad ding natumba dahil sa panghihina. "Sandali lang.." napipiyok kong sabi sa kanila, ngunit hindi nila ako pinakinggan. "Sandali lang! Bumalik ka, G-Godric! Anong nagawa ko? B-Bakit?"

Nang mawala sila sa paningin ko ay paulit-ulit kong pinalo ang aking dibdib dahil parang pinipiga ang puso ko sa mga sandaling ito. "Bakit?!" sigaw ko sa tahimik na gabi at nag-echo lang ang boses ko.

I niyak ko ang sakit na ginawa niya sa akin. I binuhos ko ang sakit na nararamdaman ko dahil sa panlolokong ginawa niya sa akin. All this time. All this time ay inakala kong totoo ang lahat. All this time ay inakala kong mahal pa rin niya ako. Napakagaling. Napakagaling niyang magpanggap at napakadali rin niya akong napaniwala at naut o.

"Ang tanga mo, Elizabeth. Napakatanga mo." maya-maya pa'y natatawa kong sabi sa sarili ko. "Tama siya. Desperado ka na masiyado. I sa kang malaking tanga, Elizabeth Cruz. I sa kang napakalaking tanga!"

Bumalik sa aking alaala ang mga sandaling pinagsaluhan namin. Mga sandaling inakala kong totoo. Mga sandaling nagpakatanga ako. Mga sandaling muling nagpaligaya sa akin, ngunit huwad lamang pala ito. Mga matatamis, maiinit at masakit na alaala.

Kailan nagsimula? Kailan niya pa ako pinaglaruan? Mula pa ba sa umpisa? Bakit ba ang bilis kong naniwala? Bakit ba ang dali niya akong naut o?

"Ang sama mo. Ang sama-sama mo."

Hindi ko na alam kung gaano na ako katagal na nakaupo sa dalampasigan habang yakap ang mga binti ko. Kusang natuyo ang aking luha at ramdam ko ang pamamaga ng mga mata ko. Ramdam na ramdam ko rin ang sakit ng ulo ko, ngunit hindi nito mahihigitan ang sakit na nararamdaman ko.

"Elize? Nagising ako tapos nakita kitang wala sa kama mo. Ano ba---" kusang itinigil ni Justin ang sasabihin nang makita ang mukha ko. "Diyos ko. Anong nangyari, love?" buong pag-aalala niyang tanong at agad akong niyakap.

"Pinaglaruan niya lang ako at niloko. Akala ko ay totoo na. Akala ko ay mahal pa rin niya ako. Isang panaginip lang pala ang lahat at marahas akong nagising sa katotohanan, Just. Marahas niya akong hinila mula sa langit na pinagdalhan niya sa akin pabagsak sa impyernong sa umpisa pa lang pala ay plinano na niya."

Tuyo na ang mga luha, ngunit hindi ang sakit na nararamdaman ko.

"Hindi ko naiintindihan, love." nagugulumihanan niyang sabi at mapakla akong nguniti.

"Mula umpisa ay hindi totoo ang mga sinabi at ginawa niya. Pinaglaruan niya lang ako para paghigantihan, Justin. Si Monique ang totoong nobya niya. Kaya pala. Kaya pala madalas ay naroon siya. Akala ko ay siya ang kontrabida sa kwento namin, ngunit ako pala iyon."

"P*****." malutong na mura ni Justin. "P***** ina niya. Makikita niyang gag* na iyan."

Nang akmang aalis si Justin ay nanghihina ko siyang pinigilan sa braso. "Pwede bang ipagpabukas na lang natin, Justin? Pagod na ako. Gusto ko munang magpahinga." nanghihina kong hiling sa kaniya at kahit pa halata ang galit sa mukha niya ay nangibabaw ang pag-aalala niya. Hinayaan ko siyang buhatin ako papunta sa aming kwarto.

I nihilig ko ang ulo ko sa dibdib niya at pumikit. "Tanga ko pa rin ba kung hihilingin kong sana ay masamang panaginip lang ang lahat, Just?"

Narinig ko siyang bumuntong- hininga bago ako hinalikan sa noo. "Magpahinga ka muna, love. I love you, Elize. I want ka man ng lahat ng tao sa paligid mo ay hindi ako."

Marahan akong napangiti kahit pa naging napakahirap nitong gawin. "At araw-araw akong nagpapasalamat na nariyan ka."

Nang makarating sa kwarto ay agad akong bumaluktot nang kumutan niya ako, ngunit nanatiling nakadilat. Ilang sandali pa ay muling nagbalik ang luha ng inakala kong natuyo na at maya-maya pa ay nararamdaman ko ang pagtabi sa akin ng matalik kong kaibigan habang pinapatahan ako.

"I—I guess dahil sa sobrang desperada na akong sumaya at magkaroon ng break ay madali niya akong naut. Masyado kong namiss ang pakiramdam na magmahal at m-mahalin ka." Natagpuan ko ang sarili kong muling naglalabas ng sama ng loob. "Noong muli ko kasi siyang nakita ay parang bumalik ang nakaraan ko. Iyong Elizabeth na hindi pa pasan ang mundo. Iyong Elizabeth na hindi pa lugmok sa responsibilidad. And when I saw him, I just... I—I saw him in a different light. Ang magiging tagapagligtas ko. Ang pag-asa ko."

Muli akong humikbi at halos hindi na makahinga dahil sa baradong ilong at lalamunan. Napahawak ako sa damit ni Justin at isinubsob ang sarili ko sa dibdib niya.

"Ginusto ko lang namang maging masaya at muling magmahal ulit. M-Mali ba iyon?"

"Ssh. Naiintindihan kita, love. Naging mahina ka at sinamantala ka niya. Ang tanging naging mali mo lamang ay ang nagtiwala ka at nagmahal sa maling tao."

Hindi ko na namalayan pa ang sarili kong nakatulog na. Basta't muli na lamang akong nagising nang dahil sa kaguluhan sa labas at malakas na sigawan. Napahawak ako sa ulo ko at napangiti ng sumidhi ang sakit doon. Nang ilibot ko ang paningin ko sa paligid ay hindi ko nakita si Justin.

"Gag* ka, Godric Villalerra. I sa kang malaking gag*!"

Marahan akong napasinghap nang marinig ang pagsigaw ni Justin at kaagad na tumayo kahit

pa lahat ng parte ng katawan ko ay nagsusumigaw na magpahinga. Kaagad akong lumabas at nanlaki ang mga mata nang masaksihan kung paanong suntukin ni Justin si Go—ang aking ex habang pinipigilan naman ito ni Lloyd.

Ang katabi naman niya na si Monique ay napatili habang hinahawakan ang mukha ng aking ex. "Why would you do that? To your own boss?!" intrimitidang tili niya.

"Shut up, you b****. Before I do the same to you." Buong tapang na sabi ni Justin at nakita kong napatanga naman si Monique, ngunit hindi nagsalita.

"Ang lakas din talaga ng loob mong kantiin ako, bakla. Ako? Si Godric Villatierra, I can easily f--"

"You don't have to do it because I f***** quit. Ito ang sinasabi ko sa'yo, gag* ka. Huwag na huwag kitang makikitang lalapit kay Elize kung hindi ay puputulin ko iyang pinagmamalaki mo." nanggigigil sa galit na banta ni Justin bago siya tumalikod at doon nagtama ang mga mata namin. Agad na napalitan ng pag-aalala ang mukha niya nang makita ako. "Love. Hindi ka dapat na tumayo pa. Halika't bumalik na tayo sa Maynila."

Akmang hahakbang na palapit sa akin si Justin nang magsalita ang lalaking sinuntok niya. "Baka siya ang kailangan mong bantaan na lumapit sa akin dahil alam naman natin na obsessed siya sa akin." nakangisi niyang sabi at namayani ang bulong-bulungan mula sa mga taong nakapaligid sa amin. "Sh**. Naiba na ang plano ko. I planned for a bigger audience than this. You know? Like how you did it before. But this will do."

Mula sa kinatatayuan niya ay tumingin siya sa akin na may blangkong emosyon sa mga mata. "Gusto ko nang tapusin kung ano man ang namagitan sa atin, Elizabeth. I'm not really sorry, pero ginamit lang kita dahil bored ako. Hindi talaga na talaga kita mahal. At iyang mukha mo? F***. Sa tuwing titignan ko ay pinipigilan kong hindi masuka. Gusto ko lang magpasalamat dahil ngayon ay alam kong madali ka pa ring paikutin at utuin. No hard feelings, okay? Goodbye, Elizabeth." tila robot na walang emosyong sabi niya at napatutup ako sa aking bibig.

Pamilyar ang mga salitang sinambit niya. At bakit nga namang hindi gayung ito ang mga salitang sinabi ko sa kaniya noong hiniwalayan ko siya.

Nanliit ako sa paningin nilang lahat. Nanliit ako sa mga mapanghusgang tingin nila sa aking lahat. Kung paano silang magbulungan habang tinitignan ako ng may awa sa mga mata.

Ayoko na. Tigilan niyo na, please.

Bago pa ako tuluyang sumuko at magtatakbong parang kawawa ay may humawak sa aking braso at naramdaman ko ang paghawak sa likuran ng aking ulo bago ako marahang isinubsob sa isang dibdib.

"I think that's quite enough, Mr. Villatierra. You've had your fun. Ngayon, tanda mo ba ang sinabi ko? Hurt her and I will not hesitate to snatch her from you. Sayang lang. Mayroon kang totoo at mamahaling perlas sa tabi mo, ngunit pinili mo pa ang isang peke at mumurahing alahas."

Napapikit na lang ako dahil sa mga sinabi ni Lucas. "Please take me away." natagpuan ko ang sarili kong sinasabi sa kaniya dahil desperado na akong makalayo sa lugar na iyon. Malayo sa kanila. Sa kaniya.

"Let's go."

Hindi na ako lumigon pa at hinayaan siyang hilahin ako palayo, ngunit natigilan nang may maalala.

"Yung mga gamit ko, Lucas."

"I'm sure your friend would be more than happy to pack your things." malumanay niyang sabi habang hawak ang aking kamay at hindi na ako muli pang nagsalita at hinayaan siyang tangayin ako hanggang sa mga hilerang mga sasakyan.

Pinagbuxan niya ako ng pinto at akimang sasakay na nang may bakal na kamay ang pumigil sa isa ko pang braso.

"Wala ka bang respeto para sa sarili mo? Everyone saw you kissing another guy just yesterday tapos ngayon ay sasama ka sa ibang lalaki? Go with your faggot friend." ang paanas na utos ng aking ex at hindi ko siya nilingon.

"At ano naman ang pakialam mo roon, dude? You sound so hypocritical right now, Mr. Villatierra. You hurt her, played her and shamed her in front of your employees and you expect her to still listen to you? What the f***?"

"Shut up. Huwag kang makialam dito. Remember that we still have something that binds us, Beth. I suggest na sumunod ka bago ako tuluyang magalit."

Nalabuntong-hininga ako bago marahang inalis ang kamay mula sa pagkakahawak ni Lucas at humarap sa aking ex.

"See? She'll always listen to me - - "

Hindi ko na siya pinatapos sa pagsasalita at kaagad siyang tinuhod sa lalaki niya dahilan para mapagik siya at mapaluhod.

"Isa kang malaking gag* kung sa tingin mo ay susunod pa ako sa'yo." hindi ko na siya tinapunan pa ng tingin at sumakay na sa kotse ni Lucas.

mdream.com

Book 2: Kabanata 30

11 - 14 minutes

Elizabeth Cruz's POV

Katahimikan ang namayani sa pagitan naming dalawa ni Lucas habang nasa byahe. Ilang sandali pa ay nakatanggap ako ng tawag mula kay Justin.

"Hello?" sagot ko sa mahinang boses habang nakatulala sa daan at nilalaro ang daliri.

"Ako na ang bahala sa gamit mo, love. Lloyd and I already packed your things."

Binasa ko ang aking pang-ibabang labi na tila ba nanunuyo. "Maraming salamat, Just. Hindi ko na kasi kaya pang magtagal diyan kanina."

Narinig ko ang ilang paggalaw niya mula sa kabilang linya. "Alam ko. At lubos akong nagpapasalamat na may lalaki pa na nakahandang iligtas ka, Elize."

Sandali akong natahimik bago naging malikot ang mga mata. "Just.. he's just a friend." mahina kong bulong para hindi ito marinig ng katatib ko.

Isa pa, kakagaling ko lang sa isang heartbreak. Hindi ko alam kung magiging handa ba ako sa bagong pag-ibig. Hindi ko alam kung kailan maghihilom itong malalim na sugat na iniwan ng ex ko. Hindi ko alam kung makakamove-on ba ako sa ikalawang pagkakataon.

"Okay, I'm sorry, love. That was a bit insensitive. Ingat kayo sa byahe, ha? Call me kapag nakauwi ka na."

Sa salitang 'uwi' ay natigilan ako. Saan ako uuwi? Hinding-hindi ko babalik sa bahay niya at hindi pa rin ako pwedeng bumalik sa bahay namin dahil malalaman ni tiyong na sumuway ako. Kapag nagkataon ay baka tuparin ng ex ko ang banta niya hingil sa kontrata at hindi ako makakapayag.

I sa pa, hindi pa ako handang harapin si Skye. Mag-aalala iyon at siguradong susugurin ang aking gag*ng ex kapag nalaman niya ang toto.

"Saan?" bahagyang nanginig ang boses ko at ang mga labi ko sa tanong ko.

Narinig ko siyang napamura sa kabilang linya at ang pagtanong ni Lloyd kung bakit. "Live with me for the meantime, okay? Magkita tayo sa condo ko mamaya, Elize."

"Okay. Salamat ulit, Justin. Magulo ang isipan ko at hindi ko na alam ang sasabihin ko pero salamat."

"Hindi mo kailangang magpasalamat, love. Best friend mo ako, remember? Scratch that, para na tayong magkapatid, hindi ba? I'm sure gagawin mo rin ito kung nasa kalagayan mo ako."

Napasinghot ako at mabilis na kumurap upang hindi muling maiyak. Matapos ang ilan pang habilin at usapan ay pinutol ko na ang tawag at bahagya pa akong natigilan nang mapagtanto na nakatigil na pala ang sasakyan at mula sa labas ay kita ko ang magandang tanawin ng bundok ng taal.

"I just thought you could use a breather."

Marahan akong lumigon kay Lucas at nakitang may mabait na ngiti sa kanyang mga labi. Hindi niya ako hinintay na sumagot bago bumaba at pinagbuksan ako ng pinto. Napatingin ako sa mga kamay ko na wala man lamang nadala bago napabuntong-hininga at bumaba ng sasakyan. Natagpuan ko ang sarili kong niyayakap ang sarili habang nakatayo kami sa bahaging iyon ng tulay kung saan talaga namang makapigil-hininga ng ganda ng tanawin ng taal.

Napakaganda nito. Sapat upang magbigay ng ngiti at gaan ng loob sa sino man, ngunit dahil sa bigat at pighat ng nararamdaman ay hindi ko magawang gumiti.

"Ito siguro iyong part na tatanungin kita kung ano ang nangyari at kung bakit ganoon ka na lang trinato ng supposedly boyfriend mo. I mean, kahapon lang ay halos hindi kayo mapaghiwalay. Pero Elizabeth, hindi kita pipilitin at gusto ko ring malaman mo na may kaibigan ka sa akin. Nakahanda akong makinig."

Mula sa magandang tanawin ay muli ko siyang nilingon. Ang lalaking aking unang hinangaan. Ang lalaking nagbalik upang makipag-kumpitensya sa lalaking alam niyang mahal ko. Ang lalaking nag-alok ng pakikipagkaibigan at ang lalaking iniligtas ako kahit pa wala siyang alam sa pangyayari. Walang pagda-dalawang isip niya akong sinagip.

Bakit hindi na lang ikaw, Lucas? Bakit hindi na lang ikaw ang tinitibok ng puso ko? Bakit kasi hindi natin madiktahan ang mga puso natin kung sino ang dapat nitong mahalin para hindi tayo nasasaktan? Bakit ba kasi wala tayong stop button na makakapigil sa pagmamahal mo sa isang taong sinaktan ka?

Bahagya akong nakaramdang konsensya at nagdesisyong sabihin sa kanya ang lahat. I sa pa, narinig naman na ng lahat kanina ang ginawa niya, ano pa ba ang itatago ko?

"I was sold by my uncle, Lucas. Sa kasamaang palad ay si.. siya ang nakabili sa akin sa halagang fifteen million kaya nakatali ako sa kanya. Noong una ay paghihiganti at labis na pasakit ang ipinaranas niya sa akin hanggang sa kinalaunan ay nagbago siya at muli nga akong niligawan." pagsisimula ko at napalunok nang maramdaman ang panunuyo ng lalamunan. Sinilaw ko ang mga mata ko sa tanawin bago muling nagpatuloy. "I nakala kong totoo ang lahat at dahil isa akong malaking tangang nagmamahal pa rin ay tinanggap ko siyang muli sa buhay ko, ngunit ngayon ay isa pala itong pagkakamali dahil planado ang lahat. Niloko at pinaglaruan lang niya ako. Mula umpisa ay huwad na ang mga pinapakita niya sa akin para paghigantihan ako sa pag-iwan ko sa kanya noon."

Ilang sandaling natahimik si Lucas at ako naman ay nanatili lamang na nalikipagtitigan sa tanawin.

"Pwede ko bang malaman kung bakit kayo naghiwalay, Elizabeth?" tanong niya pagkuwan.

Napabuntong-hininga ako. "Inutusan ako ng tiyuhin ko noon na hiwalayan siya."

"Bakit hindi mo sinabi sa kanya?"

Dahil ayaw ko siyang lalong masaktan kapag nalaman niya ang totoo. Sagot ko sa aking isipan bago umiling.

Hinawi ko ang ilang hibla ng buhok ko na tinangay ng hangin at inilagay ito sa likod ng tenga ko. "Huli na ang lahat, Lucas. Masyado na naming nasaktan ang isa't-isa upang malaman pa niya ang totoo." may bahid ng lungkot kong sabi.

Kung.. Kung sinabi ko nga kaya sa kaniya ang katotohanan noon pa ay nawala ang galit niya? Kapag ba malaman niya ang totoo ay paniniwalaan niya ako? Hindi siguro. Baka lalo lang niya akong kamuhian.

Muli ay nanlabo ang aking mga mata at napayuko na lang ako habang lumuluha. Ayoko na. Sawa na akong umiyak. Ayoko na.

"Ginago na niya ako. Pinaikot, ginawang laruan na tinapon na lang ngayong wala na akong maipagmamalaki pa."

Napasinghap na lamang ako sa gulat nang walang anuman ay bigla niya akong niyakap. "Use me, Elizabeth. I'm willing to be your savior, your confidant, your friend. Payag akong gamitin mo para makaganti sa kanya. Para ipakita sa kanya na hindi mo siya kailangan."

Dahil sa sinabi niya ay napakapit ako sa damit niya bago marahang umiling. "Ayoko. Napakabuti mo sa akin, Lucas. Hindi ko makakayang saktan ka at gamitin."

Bahagya niya akong inilayo bago masuyong pinahid ang luha sa pisngi ko. "Pero kailangan mo ako, Elizabeth. Hindi mo sila kayang mag-isa at nakahanda akong tumulong. Alam ko itong pinapasok ko at nakahanda ako, okay?"

"P- Pero.. " tutol ko pa sana dahil ayoko siyang masaktan. Alam ko ang pakiramdam na gamitin at masaktan. At kailanman ay hindi ko ito gustong maranasan nino man.

"I insist. Just give me a little bit of your time and I'll be more than happy to help you. Think about it, okay? Hindi kita mamedaliin."

Sa huli ay tumango na lamang ako at sumang-ayon na pag-iisipan ang alok niya.

Muli kaminh sumakay sa sasakyan niya at nagpahatid ako sa condo ni Justin. Pagdating doon

ay halos sabay lang kaming dumating at pagkaalis ni Lucas ay inalalayan ako ng dalawa paakyat at inarugang parang bata. Dahil limitado ang mga damit ko ay nanghiram na muna ako ng t-shirt kay Justin matapos maligo at tulalang naupo sa sala.

"Nakita ko siyang sumunod sa inyo, bakla. Ano pa ang gusto niya at may pagsunod pang ganap?" tanong ni Lloyd habang nakaupo sa harap ko.

Mabigat ang pakiramdam ko at tila anumang sandali ay lalagnatin ako. Inihiga ko ang sarili ko sa malapad na sofa bago siya sinagot.

"Pinigilan niya akong sumama kay Lucas."

"The nerve!"

"Tignan mo 'yung gag*ng iyon. Ang kapal talaga ng pagmumukha, ano? Pagkatapos kang ipahiya sa lahat ay gusto ka pa ring kontrolin. Dapat talaga ay hindi lang sapal ang ginawa ko sa kanya. Dapat sabay ko silang nginudngod ng babaeng pusit na iyon." nanggagalaiting sabi ni Justin na nagluluto.

Kumalat sa hangin ang amoy ng priniprito niyang tilapia, ngunit wala akong maramdamang gutom.

"Tumpak! Simula rin bukas ay magre-resign na ako sa kumpanya niya. Hindi ko maatim na magtrabaho sa kagaya niya."

Sa narinig na sinabi ni Lloyd ay napatingin ako kay Justin at bahagya siyang ngumiti bago tumango. Tanda na wala siyang choice kung hindi ikwento kay Lloyd ang tungkol sa amin ng ex ko.

"Hindi mo iyan kailangang gawin. Maganda naman ang network na iyon, Lloyd." pagtutol ko sa sinabi niya habang hinihimas ang noo.

"Okay lang. Let's all be jobless together! Magtayo na lang tayo ng negosyo. 'Yung mga milk tea, hindi ba uso naman iyon? Tapos pangalanan natin ng Trinitea."

Sa biro niya ay bahagya akong nangiti. Kung tutuusin ay swerte pa rin ako dahil may mga kaibigan akong kagaya nilang dalawa.

"Tigilan mo nga si love sa pagiging madaldal mo ryan. Pero, Elize. Ano ang gusto mong gawin bukas? Let's go out like we used to before. Gusto mo bang magpunta sa bar? O gusto bang uminomngayon?"

"Plangak. Hindi dapat iniyyakan ang gag* mong ex. Hindi siya worth it. Tama na 'yan, inuman na!"

Gustuhin ko mang tumutol ay hindi ko na nagawa pa dahil ilang sandali lang ay nakahanda na ang mesa sa gitna ng sala ni Justin. Naroon ang hapunan at ang ilang bote ng alak. Kahit na walang gana ay pinilit ko para sa kanilang dalawa, ngunit matapos lang ang ilang subo ay tumigil na ako at kaagad na nilagok ang laman ng bote.

I sa, dalawa, hindi ko na namalayan pa kung nakailang bote na ako. Basta't maubos lang ang isa ay magbubukas na ako ng bago. Gusto kong makalimot. Gusto kong mabura sa isipan ko ang nangyari.

Nang akmang magbubukas ulit ay pinigilan na ako ni Lloyd. "O, o. Naku, hindi sagot sa problema ang alak, madam. Ang dapat diyan ay kinakalimutan. Ang dapat ay binubuksan mo iyang utak mo tapos kinukuha mo ang alaala niya at tinitirisan pa ang kuto."

"Hindi dapat gano'n lang. Parang masyado tayong naging mabait sa kanya." may tamang sabi ni Justin.

"Ano naman?" nahihilo at may tama ko na ring tanong sa kaniya.

"Sugurin siya! O kaya basagin natin ang salamin ng kotse nya!"

"Makukulong naman tayo sa mga iniisip mo, Justin." Naiiling na sabi ni Lloyd at napatawa naman ako bago may naisip.

"Alam ko na. Sandali."

Kinuha ko ang cellphone ko na nakapatong sa mesa bago siya tinawagan.

"Hello?" pagsagot niya at dahil lango na ako sa alak ay hindi ko na namalayan pa ang mga sinabi ko.

"Gusto ko lang malaman mo na isa kang malaking gag*. P***** mo! Akala mo ba ay iiyak ako at maghahabol sa—hik—yo? Utot mo! Makikita mo, Godric Villaterra. Hindi kita kailangan s- sa buhay ko at papatunayan ko iyan sa'yo. Go f*** yourself."

Hindi ko na siya hinintay na sumagot at ibinato ang cellphone ko bago tumingin sa nakangangang si Lloyd at tulalang si Justin.

Ngumisi ako sa kanilang dalawa. "How's that? Okay na ba?"

"Mnura mo ang boss mo." nakangangang bulalas ni Lloyd.

"Correction. Ex- boss."

I nihilamos ko ang mga kamay ko sa mukha ko bago nahiga sa may carpet nang makaramdam ng antok.

Kinabukasan ay nagising ako na masakit ang ulo at ilang sandali pa ay nakita ang isang kamay na nakalahad sa harap ko.

"Thank you, Just." nakangiting pasalamat ko sa kaibigan ko bago tinanggap ang ibinigay niyang gamut. "Si Lloyd?"

"Welcome. Umuwi muna sa kanila at hinahanap ng mga magulang niya. So, ano ang gusto mong gawin natin ngayon?"

Ilang sandali akong nag-isip bago may ideyang pumasok sa isip ko. Hindi ako dapat na magpakalunod sa sama ng loob at magdrama lamang buong araw. Iyon ang gusto nilang dalawa. Gusto nila akong makitang lugmok at walang-wala dahil sa aking ex, ngunit hindi ko ibibigay sa kanila ito.

"Samahan ko ako sa salon, Just." sabi ko sa best friend ko na may tipid na ngiti sa mga labi at pinagmasdan ang buhok na muling humahaba. "Parang gusto kong ibalik muli ang dating kulay ng buhok ko."

m.dream.com

Kabanata 31

10 - 12 minutes

Elizabeth Cruz's POV

Walang pag-aatubili at pagdadalawang-isip kong itinuloy ang aking plano kasama ni Justin na suportado naman ako. Nang araw ding iyon ay napalitan ang kulay itim na buhok ko ng pula na dati pa man ay paborito kong kulay at madalas na gamitin. Nang araw ding iyon ay bumili ako ng mga bagong kagamitan dahil wala akong balak pa na kunin ang aking mga gamit sa bahay niya.

Bago tuluyang makalabas ng mall ay naagaw ng pansin ko ang isang kulay pulang dress na may mataas na slit sa kanang bahagi. Lumapit ako sa estante at hinaplos ang malambot na tela.

"Oh, I can almost imagine you wearing that dress. Iniisip ko pa lang ang mukha ng ex mo kapag nakita ka niya ay natatawa na ako. Sigurado ako na maglalaway iyon kapag nakita ka."

Muli ay walang pag-aatubili kong binili ang red dress. Gayunpaman ay hindi ako bumili ng make up dahil ayoko namang baguhin ang aking sarili para sa kanya. Oo nga't gagawin ko ito para unang hakbang sa aking paghihiganti. Unang hakbang para ipakita sa kaniya at sa babae niya na hindi ako magpapakalunod sa kalungkutan at kumunoy na pinaglagyan nila sa akin. Pero ayoko rin naman na maging sobra at mukhang desperada sa atensyon.

Nang sumunod na araw ay agad kong ginawa ang aking plano. Maaga akong gumising at naligo. Humarap ako sa salamin at naglagay rin ng pulang lipstick bago ngumiti sa aking repleksyon. Gusto ko itong nararamdaman ko. Imbes na sakit at lungkot ay sabik ang nararamdaman ko dahil sa nakatakda kong gawin. Kailan ba ang huling pagkakataon na naging maldita ako? Kailan ba iyong huling pagkakataon na may ginawa akong bagay na mapangahas?

"Are you ready, Elizabeth?" nakangiting tanong ko sa aking sarili bago sinuklay ang kulay pula kong buhok.

Kung paghihiganti ang nais mo ay iyon ang ibibigay ko sa'yo, Godric Villatierra. Iipapakita ko sa'yo na kaya kong mabuhay na wala ka. Iipapakita ko sa'yo na kaya kong lumaban at hindi mo na ako makokontrol pa.

Tumayo na ako at marahan at walang pagmamadali kong sinuot ang pulang spaghetti dress na binili. Ang malambot nitong tela ay dumulas sa aking balat na alaga naman sa lotion. Ang sukat ay perpekto at para bang hinulma talaga para sa makurba kong katawan. Nang matapos ay tumingin ako sa salamin at nakita kung paanong umangat lalo ang malasutla kong kutis dahil sa kulay ng aking suot.

Sa paa naman ay sinuot ko ang silver pumps na binili ko rin para sa aking sarili. You see, hindi ko tinipid ang sarili ko kahapon para sa plano kong gawin ngayong araw.

Mula sa likuran ko ay nakita ko si Justin na pumasok sa nakabukas na pinto ng kwarto niya kung saan ako nakikitulog. I sa lang kasi ang k'warto ng condo niya at ayaw naman niya akong patulugin sa labas.

"You look beyond gorgeous, love." Puri niya sabay haplos sa aking balikat. "Make him regret his decision. Hayaan mo siyang maglaway at magsisi na pinakawalan ka niya. I sampal mo sa mukha ng so-called best scammer este actress na iyon na walang-wala siya sa'yo. Always remember who you are, Elize. You are the original and no one can replace you."

Ngumiti ako sa kaniya at pumayag na ihatid niya sa V. E. C.

"Gusto mo bang samahan kita?" tanong niya ng malapit na kami sa kumpanya.

Umiling ako at humigpit ang hawak sa envelope na hawak. Ang envelope kung nasaan ang aking ginawang resignation letter.

"Kaya ko na ito, Just. Kailangan ko itong gawin para sa sarili ko. Para sa ikapapanatag at para sa ikatatag ng aking kaisipan."

"Hihintayin kita sa labas at hindi ako aalis hangga't hindi ka dumarating. Kapag kailangan mo ng tulong ay sumigaw ka lang at tatakboko."

Sa sinabi niya ay bahagya akong natawa. "Baliw ka talaga."

Nang makarating sa pamilyar na kumpanya kung saan ako nalipat. Kung saan naganap ang ilang sandali sa pagitan namin at kung saan ilang beses akong naging sentro ng chismis.

Sa ikahuling beses ay paingayin kong muli ang aking pangalan.

Huminga ako ng malalimbago binuksan ang pintok. Nang tuluyang makababa ay tila ba nawala ang kaunting kabang naramdaman ko at naging ibang tao ako. Taas-noo akong naglakad papasok sa loob ng gusali at maging ang gwardya ay natigilan. Pagpasok pa lang sa loob ay kaagad na natutok ang atensyon ng ilan sa akin. Mga naroon para mag-apply ng trabaho, mga empleyado at kung sino-sino pang mga tao.

Bawat paglakad ko ay lumilikha ng tunog na nanggagaling sa suot kong takong. Wala akong tinignan kahit na isa. Hindi ko sila binigyan ng atensyon at sumakay sa elevator. Nang bumukas ito ay lumabas na ako at naglakad sa pamilyar na hallway patungo sa aming opisina. Nang may isang makakita sa akin ay para itong langgam na agad na pumasok sa loob para marahil ikalat sa iba ang pagsulpot ko at ilang sandali pa ay may ilang ulong dumungaw. Ang ilan sa kanila ay nakasama at nakangiti ko sa resort. Sila ang nakasaksi sa pangyayari.

"Grabe. Siya ba iyan? Parang noong isang araw lang iyon."

"Nagpapanggap lang ba siyang manang noon? Sabagay nga, sabi nga nila, ang mga ganyang klase ng babae pa ang malakas daw ang kulo sa loob."

"Narito kaya siya para magmakaawa kay Sir? Narinig niyo naman, hindi ba? Umamin na si Sir Godric na obsessed nga sa kaniya iyang si Elizabeth."

"Pero girl, hindi niyo ba nakita kung gaano sila ka-sweet no'n? Kung obsessed si girl, bakit naging sweet pa si Sir? Ano 'yun, pa-fall lang siya? I think there's more to the story naman. Huwag tayong manghuga agad."

Sa narinig ko mula sa isang babae ay hindi ko napigilang mangiti na may tao naman palang nakaintindi sa akin.

Nang makarating sa office ay nakita kong walang tao sa mesa ni Lloyd at natanong sa sarili kung seryoso nga siyang mag-quit.

"Wow." dinig kong bulalas ni Carla bago pumalakpak. "Talagang nagpakita pa po siya. Talagang gusto mong nagiging sentro ng atensyon? Hindi pa ba sapat na dinudungisan mo ang departamento natin?" angil niya at hindi ko siya pinansin at imbes ay lumapit sa mesa ni Sir Erol.

"Ms. Cruz?" gulat na tanong ni Sir Erol. "Wow. Color red suits you."

Tipid akong ngumiti bago inilapag sa mesa niya ang resignation letter ko. "Napakabuti mong boss, Sir. Hindi ko makakalimutan ang mga turo at gabay mo sa akin."

Kunot ang noo niyang kinuha ang puting envelope bago tumingin sa akin. "I heard what happened pero kailangan ba talagang umalis ka, Ms. Cruz? I can give you a few days off if that's what you need. Nanghihinayang lang ako at isa ka sa mga masipag na empleyado rito."

Hindi pahinga ang kailangan ko, Sir. Nais ko sanang isagot sa kanya, ngunit imbes ay ngumiti na lamang ako.

"Okay lang, Sir. I believe na pabor naman ito para sa iba." Pagpaparinig ko sabay tingin sa gawi ni Carla at tama nga ako na nakikinig siya. "Right?"

Imbes na sumagot ay inirapan ako ni Carla at binalik ang atensyon sa ginagawa. Kinuha ko ang pagkakataong tumingin sa aking mesa at kinuha ang ilang pictures doon bago ito inilagay sa hawak kong purse.

Isang huling tingin sa aking mesa bago ako muling lumabas at may isang tao akong nakasalubong na hindi ko inasahan, ngunit nakat akdang harapin.

Natigilan siya at tinignan ako mula ulo hanggang paa at ilang sandali pa ay nalukot ang mukha niya, bago siya ngumisi at namulsa. "Pumupunta ka sa mataong lugar na ganyan ang suot? And what's with the hair? Akala mo ba ay mauulol akong parang aso kapag nakita ko iyan?" malakas ang boses niyang panunuya niya sabay tawa.

"At bakit hindi? Hindi ba nga't tinira mo lahat ng babaeng may ganitong kulay ng buhok? Dahil ganito ang kulay ng buhok ko noong tayo pa." malakas din ang tinig kong sagot sa kanya at nakarinig ng bulungan. Mali ba ako, Mr. Villatierra?" taas- noo kong sagot sa kanya.

"Ay, oo nga. Tanda niyo iyong napalayas dati? Hindi ba nga't pula ang buhok no'n nang mapansin ni Sir?"

"Oo, at hindi lang siya actually—"

Hindi na natuloy pa ang bulungan ng ilang babaeng nakatayo mula sa amin nang samaan sila ng tingin ng kaharap ko bago niya ako hinila at kahit na anong palag ko ay dinala niya ako sa opisina niya. Nang makawala ay inayos ko ang sarili ko habang siya ay nagsimulang maghanap ng papel.

"Did you forget, Ms. Cruz? I still own you. You and I still have a contract to fulfil. And unless you have fifteen million, which I doubt, ay hindi ka pa malaya sa akin."

Nang mahanap ang aming kontrata ay naupo siya at iwinagayway ang ilang pahina ng papel. Lumapit ako sa mesa niya at ngumiti bago ito inagaw mula sa kaniya at sinimulan itong punitin sa harap niya.

"Kontrata? Ito lang ba ang maipagmamalaki mong, lalaki ka? Wala ka bang bay** para takutin ako sa mga ganitong bagay?" nanggagalaiti kong anas sa kanya at nang matapos sa pagpupunit ay inihagis ko sa ere ang mga ito at nagsimulang bumagsak sa aming dalawa. Hinigit ko siya sa kwelyo at pinakatitigan. "Sapat na kabayaran na sa p***** pera na iyan ang ginawa mo sa akin, Godric. Sobra- sobra pa nga. Binabalaan kita, oras na kantiin mo ako o ang kapatid ko ay hindi ako mangingiming ilantad ang baho mo. Hindi ako magdadawang- isip na hilahin ka papunta sa imperyong kinabibilangan mo." Buong tapang na banta ko sa kanya na hindi na nagawa pang kumurap man lamang dahil sa umaapaw na emosyon sa aking dibdib.

Ilang sandali niya akong tinitigan at lumaban ng tingin bago ko siya binitawan at ngayon ay nagkalat ang mga punit na papel sa sahig at paligid naming dalawa.

"Ang tanong ay kaya mo ba? Do you have what it takes to challenge me, Beth? Kumpara sa akin ay ano ang maipagmamalaki mo? Compared to Monique, hindi ba't wala kang panama sa kaniya?"

"Huwag mo akong tawagin niyan dahil nandidiri ako at nasusuklam." Dumilim ang mukha niya

at nagtagis ang mga bagang niya sa sinabi ko. "Panuorin mo na lang ako, Godric. Panuorin mo kung paano kong ibabangon ang aking sarili. Nagawa ko na iyon at makakaya ko itong gawing muli."

Hindi ko na siya hinintay pang makasagot at kaagad siyang tinalikuran, ngunit bago tuluyang lumabas ay nilingon ko siya.

"Oo nga pala. Bagay kayong dalawa ni Monique. Pakiabot na lang ang pasasalamat ko na tinanggap niya ang tira-tira ko." may pilit at nang-uuyam na ngiti sa mga labing sabi ko bago isinara ang pintó.

Habang palabas ay kinuha ko ang cellphone ko mula sa aking purse at tinawagan si Lucas.

"Hello, Elizabeth?" ang masigla niyang pagsagot.

Napapikit naman ako nang mariin bago napakagat-labi. "Pumapayag na ako sa inaalok mong tulong, Lucas."

mdream.com
Kabanata 32
11 - 14 minutes

Godric Villatierra's POV

Pinanuod kong umandar ang sasakyan ni Lucas sakay sya. Naikuyom ko ang mga kamay ko at nasipa na lang ang buhangin dahil sa inis.

How dare that assf*** act like a damn hero who came to save her?

My ex is nothing but. She's a devil in disguise and she got what she deserved.

Oo. Mula umpisa pa lamang ng 'panliligaw' ko sa kanya ay planado na. Simula pa lamang at lahat ng pinakita ko sa kanya ay pawang pagpapanggap lamang. Bawat matatamis na salita at pangakong lumabas sa bibig ko ay puro kasinungalingan. At hindi ko na kasalanan kung naniwala sya at madaling nagpauto.

It was fun while it lasted. I had fun playing with her. I had fun f***** her again and it fed my ego. Busog na busog ako dahil napaikot ko sya at naloko. Kuntento ako na muli siyang natikman at naipamukha sa kanya na mahina pa rin sya.

She deserved it. She deserved everything. She deserved experiencing the same humiliation she put me through. She deserves to cry and feel the same pain I have endured.

Pero tang*** lang dahil may isang lalaking epal sa plano ko. Elizabeth deserved to be alone. Dapat lang na walang tumutulong sa kanya para mapahirapan ko pa sya. Para maipamukha ko pa sa kanya na kailangan nya ako.

Planado ko na, eh. Naplano ko na ang tadhana ng bakla nyang best friend. Dahil nasiguro kong aalis sya sa kumpanya matapos kong isagawa ang plano ko kay Beth ay sinabihan ko na si Luke na itimbre ang mukha at pangalan nito sa ibang kumpanya at huwag itong tanggapin. Ang bago niyang kaibigang si Lloyd ay mukha namang hindi sya kayang tulungan kaya naman hinayaan ko muna ito.

But damn it to hell. That freaking Lucas Managbanag ruined my plan.

Matapos ang madramang tagpong iyon ay magkasama kami ng aking f*** buddy na si Monique. Yes, she's been my partner in bed even before I started courting Beth. Ang matatolim na mga

mat a ay nakat ingin lamang sa labas ng bint ana habang inaalala ang nangyari.

"Ang galing mong umarte dahil nakumbinse mo ang ex mo na mahal mo pa sya, babe. Sigurado ka bang wala kang balak na mag- artista? Sigurado akong kaya mong makipagtapatan sa mga sikat na aktor at baka manalo ka pa ng award." May halong pang-aasar na sabi ni Monique habang nakahilig sa dibdib ko at nilalaro ang aking dibdib.

"Stop it." inis kong suway sa kanya bago siya marahang itinulak. "Stop being so freaking clingy, Monique. We are nothing but f*** buddies, okay? Two people without commitment. Two people casually releasing their frustrations."

At dahil hindi niya alam ang salitang 'space' at 'katahimikan' ay hindi sya nagpatalo. "What? Ganun-ganun na lang iyon? Matapos mo akong gamitin? Matapos mong maisagawa ang plano mo ay itatapon mo na rin ako kagaya ng ginawa mo sa ex mo?"

Napabuntong-hininga ako bago nasapo ang noo. "Luke, unahin natin sa condo ni Monique."

"Yes, sir."

Ilang minutong namayani ang katahimikan sa pagitan namin bago ko naramdaman ang kamay niya sa braso ko. "Baby, I'm sorry. Hindi ko sinasadyang mainis sa'yo. Let me make it up to you, hmm?"

Ang malilikot nyang daliri ay nagsimulang maglakbay mula sa aking braso, tiyan at hanggang sa pagitan ng aking mga hita. Nagsimula nya akong serbisyohan gamit ang kamay nya, ngunit wala akong maramdaman. I am as soft as a marshmallow.

"I'm not in the mood, Monique." Pagkuwa'y saway ko sa kanya at inilayo ang kamay nya sa akin. "Keep your hands to yourself."

Marahil ay nadama at nakita nyang hindi ako nagbibiro at anumang oras ay sasabog ang pagtitimpi ko kaya naman hindi na sya nagtangkang lumapit at hawakan ako.

I hate that she still occupies my mind even after what happened.

Nang maihatid sa bahay si Monique ay sa mansion ako nagpadiret so at hindi sa bahay na binili ko para sa amin ni Elizabeth. Sigurado naman ako na hindi siya roon uuwi ngayon, ngunit hindi sya dapat pakampante na papayag ako roon. After all, I still own her. We still have a contract and she still needs to do her end of the bargain.

I am not quite done with her yet.

"Any actions needed right now, Sir? Do you want me to stop the rumor from spreading? I bebenta na ba ang bahay? How about her belongings, Sir?" muli ay tila isang programmed na robot na sunod-sunod na tanong ni Luke.

I hate that he knows me so well by now. Sabagay, ilang taon na rin siyang nagtatrabaho sa akin. Sila ng asawa niyang secretary ko naman. At bilang assistant, driver at confidant ko, alam din nya ang halos lahat ng tungkol sa buhay ko at sa mga plano ko dahil madalas ay siya ang inuutusan ko at pinapakilos.

"Hayaan mo lang ang bahay at mga gamit nya. Babalik iyon dahil sisiguraduhin kong wala syang ibang malalapitan at maaasahan kung hindi ako." turan ko habang nakapikit at nakasandal sa sofa.

"Noted, Sir."

Habang nakapikit ay paulit-ulit na bumabalik sa isipan ko ang sakit na idinulot ng ginawa ko sa kanya. Paulit-ulit na naglalaro sa alaala ko kung paano syang halos magwala sa buhanginan nang iwan ko sya. Kung paanong halos hilingin na nyang kainin siya ng lupa kanina nang ipahiya ko sya.

I just did the same to her. Dapat nga at magpasalamat sya na gano'n lang ang ginawa ko.

"Alam kong hindi ka sang-ayon sa ginawa ko." sambit ko matapos ang ilang sandali na hindi tinitignan si Luke.

Kaibigan na rin ang turing ko sa kanya kung tutuusin, ngunit masyado siyang seryoso sa trabaho at buhay kaya naman nanatiling 'Sir' ang tawag nya sa akin.

"My opinion does not matter, Sir."

Napatawa na lang ako ng pagak bago napabuntong-hininga. "You can go home, Luke. I'm tired and I want to rest."

Kinagabihan habang kaharap ang ilang can ng beer ay may isang hindi inasahang tawag akong natanggap.

"Gusto ko lang malaman mo na isa kang malaking gag*. P***** mo! Akala mo ba ay iiyak ako at maghahabol sa—hik—yo? Utot mo! Makikita mo, Godric Villaterra. Hindi kita kailangan sa buhay ko at papatunayan ko iyan sa'yo. Go f*** yourself."

I binuka ko ang bibig ko upang sumagot, ngunit narinig ko ang dial tone. Napatanga ako sa cellphone ko dahil sa mga sinabi nya at pagmumura nya sa akin. Nakuyom ko ang kamao ko at itinaon ito kung saan.

"Magpasalamat ka na malayo ka, kung hindi ay namumula na iyang pisngi mo sa palo ko." naiiling kong wika at isinara at binukas ang kamao na para bang may sariling isip ito at nasabik na magbigay ng disiplina. I snatched another can from the table before downing it. "At anong hindi mo ako kailangan? Don't lie to yourself, Beth. Sooner or later, you'll come crawling back to me and beg for my help." may kasiguraduhang sabi ko sa sarili ko at ilang sandali pa ay naibat ito sa 60 inches kong TV.

Tang*** lang. I sipin ko pa lang na baka kay Lucas siya nakikitulog at nakikitira ay kumukulo na ang dugo ko! Pero hindi ako magpapatalo at unang bibigay. Oh, no. Like hell I will. Maghihintay na lamang akong bumalik sya.

Kinabukasan pagbalik sa kumpanya ay hindi ko napigilan ang sarili kong maging irritable. Konting pagkakamali lamang ay nakasigaw na ako. Bawat maling kilos ay napapansin ko na kaagad at halos magkadikit na ang mga kilay ko dahil sa inis.

Bakit ba hindi ko maikalma ang aking sarili? Bakit ba kumukulo pa rin ang dugo ko? What have you done to me, you witch?

I imagine my surprise when I was informed of her entering the building. Hindi na ako nag-aksaya pa ng panahon at kaagad na lumabas para makita sya. Nakaramdam ako ng sabik na makita ang miserable nyang mukha. Sabik akong makita ang kaparehong kalagayan ko noon sa kanya ngayon. Ang miserableng kalagayan nang mawala sya at paglaruan din ako.

"Does she look miserable, Luke? Then again, that's expected." Nakangisi kong tanong kay Luke at hindi siya sumagot at imbes ay napakamot sa batok. "What? Mas malala ba?"

"Ah, eh, kayo na ang bahalang humusga, Sir."

Napakunot naman ang noo ko sa narinig at ilang sandali pa ay nakarating na kami sa departamento nila. Ang malalaking hakbang ko ay unti-unting bumagal. Ang aking pagkasabik ay unti-unting natunaw nang makita sya at agad na napalitan ng ibang emosyon.

Agad kong napansin ang pula nyang buhok, damn it. Kasing-pula ito ng buhok niya noon. Ang talaga namang nagpakulo sa aking dugo ay ang kanyang suot na nakakurba ang kanyang mala-coke na katawan at mayroon itong mataas na slit.

F***.

May parte sa akin ang kaagad na ginustong hilahin siya at itago sa mga malisyosong mata ng mga lalaking nakakita at makakakita pa sa kanya. How dare she display her body like that! How dare she dare test my limit!

But then I stopped myself when I realized that everything's over between us.

Wala na nga pala akong karapatan. Hindi na nga pala kami. Wala na dapat akong paki kung ano ang isuot nya at kung ano ang hitsura nya. Hindi dapat ako apektado kung ang kaharap ko ngayon ay kamukhang-kamukha ng babaeng labis kong kinabaliwan at minahal noon. Ang babaeng nakahanda ko na sanang tangayin papunta sa ibang bansa noon para hindi kami magkahiwalay, ngunit may iba pala syang plano at sorpresa para sa akin.

But I still own her, right? I bought her. Kaya may karapatan pa rin akong pagbawalan at kontrolin sya dahil ako pa rin ang nagmamay-ari sa kanya.

Kaya naman hinila ko sya papunta sa aking opisina at agad na hinanap ang kontrata para ipaalala sa kanya ang katotohanan. Kung inaakala nya na tapos na ang lahat sa amin at pwede na nya akong takasan ay nagkakamali sya.

"Did you forget, Ms. Cruz? I still own you. You and I still have a contract to fulfil. And unless you have fifteen million, which I doubt, ay hindi ka pa malaya sa akin."

I admit. Nagulat ako at napatanga nang walang pagdadalawang-isip nyang pinunit ang kontrata sa harap ko. Buong tapang nya akong hinarap at sinagot. And I hate to admit that she's right. Fifteen million will not suffice. Hindi nito mapapalitan at mapapantayan ang mga ginawa ko sa kanya. At kilala ko sya. Mabait at mapagbigay na tao si Beth, but push her to her limit at siguradong tototohanin nya ang banta nya at hindi ko iyon mapapayagan. I love my image and reputation too much to have her ruin it.

I've had my revenge and I had fun doing it, but why am I still not satisfied? F***. Godric, ano pa ba ang gusto mo?

Napasabunot ako sa buhok ko sa inis sa sarili. Lumipas ang maghapon na mainit ang ulo ko at naibuntong ko ito sa mga empleyado ko. Naapektuhan din ang ilang meeting na kinabibilangan ko at hindi ko magawang mag-focus.

Paulit-ulit na bumabalik sa isip ko ang hitsura niya kanina. How seductive and luscious she looked. Far from the miserable ex-girlfriend I expected her to be. Far from how I looked when we broke up before. Far from how I suffered and foolishly cry and drown myself in alcohol. Hindi ko napigilang isipin kung ganoon din ba sya noong una kaming naghiwalay. Sabagay, hindi naman nga pala nya ako minahal.

Dapat siya ang apektado kaya bakit ako ang nagkakaganit o?

And sh**, isipin ko pa lang kung paano siyang suyurin ng tingin ng mga manyakis ay kumukulo ang dugo ko. Lalo na at alam kong mas nakakabaliw ang kanyang katawan kapag walang suot na damit.

Lumipas ang mga araw na ganoon ako. Iritable, pikon at palaging nakasigaw. Minsan nga ay nadadamay na rin si Luke. Tapos sumabay pa ang taranta**** si Lucas na kinansela ang partnership namin kaya naman napilitang maghanap ng kapalit nya.

I hate to admit, but his company is the best in the country and it's pissing me off how he shrugged me off like that. Sino siya sa akala nya?

Hanggang sa dumating ang araw ng unang araw ng audition para sa Project Stella. Hindi naman kailangan ang presensya ko roon, ngunit dahil ako ang CEO ng kumpanya at personally involved sa nasabing project ay pinilit ko namang dumalaw sa venue kung saan nagaganap ito.

And imagine my surprise when I saw my ex-girlfriend na isa sa mga naroon para mag-audition para maging model.

m.dream.com

Kabanata 33

12 - 15 minutes

Elizabeth Cruz's POV

"Wow! Malayo pa lang ay amoy na amoy ko na ang bango ng niluluto mo, love!" bungad ni Justin pagkabukas pa lamang niya ng pintor.

I binaba ko ang hawak na sandok at sunod na inilagay ang kangkong sa niluluto kong sinigang. "Kumusta ang lakad mo, Just?"

Matapos ilagay ang huling gulay ay tinikman ko ang luto ko at sinigurong walang kulang na lasa. Ako ang madalas na magluto ng hapunan sa bahay kaya naman marami akong alam na recipe, ngunit gayunpaman ay hindi ko mahihigipat sa husay ang aking namayapang ina. Bawat lutuin nya noon ay talaga namang uulit ka ng kain.

"Ayos naman. Gusto ko naman ang terms nila at maganda ang location na inaalok nila. Medyo mahal lang talaga ang franchise pero sikat naman kasi ang pangalan nila kaya hindi ako nangangamba na baka malugi ito."

Imbes na muling mag-apply sa ibang kumpanya ay napag-desisyunan na lamang ni Justin at ng kanyang kapatid na si Prince na magtulung sa family business. May natira pa raw sya sa ipon nya sa ibinayad nya sa ex ko kaya ito ang gagamitin nila at kung kukulangin ay nakahandang umutang ng panimula.

"Wow sinigang. Anong meron? Matutuwa na naman niyan ang matakaw na si Lloyd. Mamaya lang ay nariyan na iyon makita mo."

"Tamang-tama at sobra itong niluto ko, Just. I nimbihan ko kasi si Lucas na kumain dito."

Dinagdagan ko lang ng konti pang asin ang niluluto ko bago ito tinakpan at hininaan ang apoy.

"Wow. Buti naman at pumayag ka na. Matagal na nyang gustong matikman ang luto mo, eh."

Pinaningkitan ko ng mga mata si Justin dahil sa double meaning niyang sinabi at pa-inosente lang syang ngumiti.

I sang linggo na rin siguro ang nakalipas mula ng araw na iyon at hindi ko masasabing ayos ako, ngunit hindi ko rin masasabi na miserable ako. Araw-araw ko pa rin siyang naiisip at ang mga alaala namin. Gabi-gabi pa rin akong hindi pinapatulog ng pangyayari at may pagkakataon pa na magigising na lamang ako na may tuyong luha sa mga mata. May mga pagkakataon pa rin

na malilit ang ako at matutulala na lang.

Pero pinipilit kong maging maayos. Hindi lang para sa sarili ko, kay Skye kung hindi para sa mga taong nag-aalala sa akin.

"Tumigil ka nga, Just. Ang kulit mo talaga." Napapailing kong sambit bago nagsimulang maghain dahil nagsabi na si Lucas na paparating na sya.

Ang I phone na cellphone na ibinigay niya noon ay ipinasa ko na kay Skye at nagdahilan na lang ako sa kapatid ko na hindi ko ito gusto at mahirap gamitin. Sabik at masaya naman nya itong tinanggap. Bumili na lamang ako ng murang android phone gamit ang konti kong ipon dahil ayoko namang umasa nang umasa sa iba.

Pagdating naman sa trabaho ay inalok na ako ni Lucas ng posisyon sa kumpanya nya at pinag-iisipan ko pa kung tatanggapin ko ito o magsisimulang muli sa iba.

Magsasalita pa sana si Justin nang makarinig kami ng doorbell at nanunukso ang mga matang dinaanan nya ako bago naglakad palapit sa pinto. Ilang sandali pa ay umasok si Lucas na talaga namang preskong-presko at brusko ang dating sa suot na purple polo shirt. Halos humalimuyak sa buong paligid ang amoy niya na tinatangay ng hangin na nagmumula sa aircon.

"Hi, Elizabeth. I saw this on my way to here and thought you'd like 'em." may matamis na ngiti sa mga labing sabi nya bago inabot sa akin ang isang bouquet ng iba't-ibang klase bulaklak.

Nahihiyang pagngiti naman ang ginawa ko bago ito tinanggap. "Salamat. Hindi ka na sana nag-abala pa."

"Hindi ka naman abala." mabilis nyang saad at naiilang na lamang akong ngumiti sa panlalandi nya.

Nitong mga nakakaraang araw ay napansin kong unti-unti syang nagiging maharot sa bawat texts nya at sa tuwing magkikita kami. Mula rin nang pumayag ako sa gusto nya ay hindi pa rin kami nagkakaroon ng solidong plano kung paano makakaganti sa ex ko.

Napatingin kami pareho kay Justin na malakas na tumikhim. "Ehem, ehem. Paano naman po ang may-ari ng bahay? Tumatanggap din naman ako ng flowers." panlalandi naman ni Justin at napakot na lang ang mga mata ko bago naghanap ng vase para ibabad ang mga bulaklak.

"Pasensya ka na, pare. Sa susunod dadalhan kita ng alak."

Pinigilan kong matawa sa sinabi ni Lucas at sa reaksyon ni Justin na parang hihimatayin na. Lalaking-lalaki pa rin syang kumilos, ngunit minsan ay mas babae pa sya sa akin magsalita at umarte.

"Excuse me. Ang rude ha. Pare ka riyan. Eki ka sa akin kapag niligawan mo na itong kaibigan ko, I'm telling you." pagdrama ni Justin.

"Maupo ka muna, Lucas. Magsasandok lang ako ng ulamat kakain na tayo."

Nang makahanap ng vase sa ilalim ng lababo ay inilapag ko muna ito sa isang tabi katabi ng bulaklak at kumuha ng mga mangkok para mag-sandok.

"Amoy na amoy ko nga, Elizabeth. Sigurado akong masarap iyan."

Isang ngiti lang ang ibinatog ko kay Lucas bago nagpatuloy sa pagsasandok.

"Respeto sa single, pare. Pare, wala ka bang kapatid o kamag-anak na masarap din? Este,

masarap maglut o?"

Pinanlakihan ko ng mga mata si Justin nang ilapag ang isang mangkok sa harap nya at ngumisi naman sya.

"May mga kapatid ako pero puro sila mga babae." pakikisakay ni Lucas at muli akong bumalik sa kalan para magsandok pa.

"Thanks, but no thanks."

Nagsimula kaming kumain habang nag-uusap at natuwa naman ako dahil nasarapan si Lucas sa luto ko. Madalas kasi ay wala naman akong naririnig na kument o mula sa mga kamag-anak ko at tanging si Skye lang ang pumupuri sa luto ko.

"Napag-isipan mo na ba ang offer kong trabaho, Elizabeth?"

Uminom ako ng tubig at bahagyang natawa. "Lucas, pwede namang Elize or Elize na lang. Masyadong mahaba ang pangalan ko."

Ngumiti rin sya bago ipinatong ang siko sa mesa. "Okay, Liz na lang."

"Tungkol sa tanong mo. Hindi ko pa rin kasi alam talaga. Ayoko namang masabi ng iba na kumapit ako sa'yo. Pwede naman akong magsimula sa simpleng empleyado muna, Lucas."

"Aha!"

Napatingin ako kay Justin na nagninigning ang mga mata at nakataas pa ang kamay na ginamit nya para ipinitik ang mga daliri. "Magsisimula na ang Project Stella, love. Bakit kaya hindi ka na lang sumali roon?"

"Oh. That's a good idea. It's like hitting two birds with one stone. Maaari kang maging sikat na model at the same time ay magagamit mo ito para makaganti sa ex mo." Nakatangong pagsang-ayon ni Lucas at nagpabalik-balik ang tingin ko sa kanilang dalawa.

"Ayoko."

"Oh, come on, Liz."

"Love naman."

Sabay pa nilang bulalas sa sagot ko at mariin akong umiling. "Hindi pang-model ang mukha ko, ano ba kayo? Tignan nyo nga itong katawan ko. Hindi ako gano'n kapayat para ryan!"

"That is not true. Mula noon hanggang ngayon ay ikaw pa rin ang pinakamagandang babaeng nakita ko, Liz."

Sa narinig ay hindi napigilang mamula ng mga pisngi ko. "Magtigil ka nga."

"Agree naman ako. I sa pa, have you seen those curves? Kahit sino ay mababaliw dyan, love. Sumali ka na, please? Wala namang mawawala. Malay mo ay ikaw pa ang maging pambato ng bansa natin para sa Project Stella!"

"Ayaw. Ayoko!" matigas kong pagtanggi at sinabayan pa ng pag-iling.

Ako? Isang model? Asa! Baka magkalat lang ako sa audition dahil hindi ako qualified. Pag-aartista nga ay hindi ko pinasok kahit pa nakatanggap ako ng alok noon tapos magiging model?

Sa huli ay napilit din nila ako ma sumubok dahil nang dumating si Lloyd ay gumatong na rin sya, at hindi nila ako tinigilang tatlo hangga't hindi ako pumapayag.

Kaya naman ng sumunod na araw ay nagsimula ang 'training' ko sa kamay ng dalawa kong kaibigang gusto kong panggigilan.

"Keep your back straight, love. Nakakita ka na ba ng model na hukot?" striktong paalala ni Justin na feel na feel ang pagiging instructor sabay marahang hampas sa likod ko.

Napipika ko namang pilit na pinadiretso ang likod ko.

"Stomach in, chest out dapat, ganern." dagdag naman ni Lloyd na inikutan pa ako habang hinihimas ang baba. "Sexy ka na pero siguro subukan mo pa magbawas, Elize. Nakita mo na ba ang mga model? Parang hindi kumakain."

"Huwag na lang kaya akong kumain?"

"Hindi naman pwede. Ito naman ang susunod. Try mong maglakad mula roon hanggang dito. Chop- chop!"

Napabuntong- hininga na lang ako bago halos hindi humihingang naglakad.

"May itlog ba sa mga paa mo?"

"Bakit para kang robot maglakad?"

Nanggigigil man sa kanilang dalawa ay nagtimpi ako at sinunod ang gusto nila. Nariyang pakiut in nila ako sabay pose.

"Masyadong stiff ang paglalakad mo, love. I-relax mo lang ang balikat mo and keep your face expressionless. Gano'n ang mga nakikita kong model, eh. Parang nanghahamon ng away."

Halos hindi na ako magkandaugaga at mahilo na sa sabay nilang puna at pagtatama sa pagkilos ko. Mula sa paglalakad, galaw ng mga braso, postura at emosyon dapat ng mukha.

"Ayoko na! Ang hirap. Hindi ko kaya." pagsuko ko at minasahe ang paa na nakakulong sa isang 4-inches na heels.

Hindi ako gaanong nagtatatag at idagdag mo pa na nakailang paroon at parito ako sa harap nila kaya naman nagsimulang sumakit ang mga paa ko.

Napasalampak ako sa lapag at pinunasan ang pawis kahit pa malamig naman sa loob ng condo.

Pabuntong- hiningang lumapit si Justin sa akin. "Ayoko mang sabihin pero may sinasabi ang mga kalaban mo, love. Kung gusto mong makabawi. Kung gusto mo silang bigyan ng leksyon ay kailangan mong gumawa ng sarili mong pangalan. Kailangan mong magpakatatag." pangungumbinsi ni Justin at hinawakan ako sa balikat. "I sampal mo sa mga pagmumukha nila na kaya mong bumangon at hindi ka nalugmok dahil sa ginawa nila."

"At perfect chance at timing itong Project Stella para sa balak mo, Elize." segunda ni Lloyd na inalis ang ilang hibla ng buhok ko na dumikit sa mukha ko.

"Let's try again?" malumanay na tanong ni Justin na may banayad na ngiti sa labi bago inilahad ang palad nya patatulangan akong tumayo.

Pikit-mata kong tinanggap ang kamay nya at muling sumubok.

"I sipin mo sila. I sipin mo ang ex mo at ang babaeng makati na nanunuod sa'yo. Magugulat silang makita na taas-noong rumarampa at kaisa sa mga naggagandahang mga model. I sipin mo na lang kung gaano kalaking sampal sa kanila kapag nakita nila ang babaeng inakala nilang magkukulong lang at magiging miserable ay nakaharap sa ibang tao at rumarampa." pagbibigay lakas-loob sa akin ni Justin habang naglalakad.

"I magine your ex drooling over the fact na pinakawalan ka nya! Pak!"

Hindi ko rin sigurado kung paano, ngunit pagod na ay biglang nag-iba ang postura ko. Nagbago rin ang paglalakad ko at mas naging relaxed na ang balikat ko. Ang emosyon sa aking mga mata na isinasalarawan sila na nanonood sa akin ay nagbago rin.

Nang makabalik sa harap nila ay sabay pa silang napapalakpak at nag-apir. Ilang sandali pa ay niyakap nila ako.

"Perfect, love. Ready ka nang rumampa."

"Siguradong kabog ka roon, Elize. I pupusta ko na makapasok ka sa next stage."

Nang sumapit ang araw ng audition ay parang proud na mga magulang na sinamahan ako ng dalawa. Ginamit ni Justin ang natitirang impluwensya nya para makapasok sila. Kinakabahan ako habang nakaupo kasama ng iba pang mga hopefuls. Halos malula ako sa damk nila at halos mahiya na rin ako dahil talaga namang marami ang model na model ang height, katawan at postura. Isa-isa kaming pinapaakyat para rumampa sa gitna kung saan naroon ang mga judges. Ang isa sa mga ito ay isang sikat na host at model din.

May ilang over-confident at halos umabot na sa kisame ang pagkakataas ng noo. Meron namang mga natatapilok na dahil sa kaba. May ibang tumuloy pa rin at meron namang iba na umiiyak na tumakbo palabas.

Habang papalapit ang number ko ay palalas naman nang palakas ang kabog ng puso ko.

"Number 92." tawag sa number ko at halos taranta akong tumayo bago kinalma ang sarili at naglakad paakyat.

Tumayo ako sa may gitna habang nakataas ang noo. Pilit na inaalala ang turo nila at pilit na hindi pinakit ang kinakabahan kahit pa halos lumabas na ang puso ko sa kaba.

Ilang segundo lang nang bigyan ako ng go signal ay nagsimula akong maglakad sa runway. Walang pagmamadali, ngunit hindi rin parang namimili sa bangket ang lakad. Nakataas na noo habang nakatingin lamang sa kawalan. Hindi muna ako nag-isip habang rumarapa ng oras na iyon. Bast'a't ikinilos ko ang aking katawan sa tamang paraan.

Hindi ako natapilok at hindi rin nangiti sa kaba. Natapos ang ang pagrampa ko at agad na tinawag ang kasunod ko.

At sa hindi naman inaasahang pagkakataon ay nagtama ang mga mata namin ng ex ko na may makikitang pagkagulat sa mukha.

Ganyan nga. Magulat ka. Simula pa lang ito, Godric. Ganyan nga, panuorin mo na lang ako mula sa malayo. Panoorin mo kung paano kong gawin ang bagay na hindi mo inasahan.

m.dreams.com

Kabanata 34

12 - 15 minutes

Elizabeth Cruz's POV

Nakaupo roon kasama ang higit isang daang babaeng kagaya ko na umaasang makapasok sa susunod na round. Kasama sa mga umaasa na makapasok sa Top 50. Sa Top 50 ay magpapagalingan naman ang lahat sa pagiging creative at pipili ng Top 20. Sa huling round ay lima na lamang ang matitira at pagpipilian ng mga judges.

Sa totoo lang naman ay hindi naman ako umaasa na makapasok ako sa Top 5. Ayos na sa akin kung makapasok sa Top 50. Ang gusto ko lang naman talaga ay ang patunayan din sa sarili ko na kaya ko itong gawin. Bukod pa sa kagustuhang ipakita ko sa ex ko na hindi na nya ako kayang kontrolin at magagawa ko ang mga gusto ko.

Kahit sa sarili ko ay hindi ako sigurado kung hanggang saan ako tatangayin ng kagustuhan kong magmalaki. Paghihiganti? Oo, gusto ko silang paghigantihan sa pamamagitan ng pagpapakita na kaya kong gumawa ng pangalan ko. Na hindi ako magpapatalo sa ginawa nila sa akin. Na kahit na itapon nya ako ay may mga tao pa ring nakahandang mahalín ako at damayan. Pero mas gusto kong bigyan ng leksyon si Godric.

Ngayon pa lang ay naitatanong ko na sa sarili ko, 'Magiging masaya ka ba kung masaktan mo syang muli? Kapag nakaganti ka? Pagkatapos noon ay ano?'

Napabalik ako sa kasalukuyan ng sikuhin ako ng isang babae at napalingon ako sa kanya. "H-Ha?"

"Congrats, girl. Isa ka sa mga nakapasok sa Top 50." sabi nya sabay nguso sa harap at nakitang nakatingin sa gawi ko ang host.

"Candidate 92, step forward please."

Napanganga ako at tulalang naglakad sa harap, ngunit kaagad din akong nakabawi at inayos ang lakad at postura.

Nakapasok ako! Mula sa mahigit isang daang babae rito ay isa ako sa mga napili! Natutuwang sabi ko sa sarili ko at masayang napatingin sa dalawa kong kaibigan na halata mong masaya rin.

"The last five who will be joining are candidates 105, 121, 125, 139 and 150. Please step forward and join your fellow candidates." anunsyo ng host at sabay-sabay naman nagtalyuan ang limang tinawag at tumayo rin sa harapan.

"Congratulations sa inyong lahat at para naman sa mga hindi nakapasok, please don't give up and continue chasing your dream!"

Nagpalakpakan kaming lahat at ngumiti naman ako sa mga katabi ko na ngumingiti rin, bagaman hindi mawawala ang mga babaeng isnabera at nakairap.

"Tomorrow, we will have the second round. It will be based on your creativity, intelligence, grace and teamwork. Good job and once again, congratulations! See you all tomorrow!"

Nang matapos ay isa- isang naglakad palayo ang mga kandidata at natigilan naman ako nang may bumunggo sa akin. Bahagya akong nagulat nang makita ang isang pamilyar na mukha.

Ang babaeng pula ang buhok na nanakit sa akin dati! Ngunit ngayon ay itim na ang buhok nya.

"Akalaín mo ano? Ang isang kagaya mo ay may apog na mangarap na maging model?" pang-iinsulto nya sabay tawa at tingin sa akin mula ulo hanggang paa. "Balita ko sikat na sikat ka sa kompanya, ah? Kada linggo ay may issue tungkol sa'yo. Ano ang pakiramdam na itapon nyang parang basura nang manawa sya, ha? Masarap ba? Kasi ako nagulat na lang ako nang

sesantehin na lang ako bigla, eh. Pero okay lang. Kasi at least, pareho tayo ng naging kapalaran."

"Tapos ka na ba?"

"Ha? Ano 'yun?" pang-aalaska nya na inilalapit pa ang tenga.

"Ang sabi ko ang daldal mo masyado. Okay na? Tapos mo na akong sisihin sa pagiging miserable ng buhay mo?"

Napanganga sya bago natawa ng pagak. "Aba, tumapang sya. Pero nasaan ang pagmamalaki mo gayung for sure naman ay swertihan lang kaya ka nakapasok sa Top 50?"

"Huwag kang masyadong pakasiguro, bakla."

Nakahalukip na sabi ni Lloyd paglapit sa akin. Si Justin naman ay marahang binunggo sa braso ang babae. Teka, ano na mga bang pangalan nya?

"Hmp. Nakahanap ng kakampi. Pinapaalalahanan na kita na ngayon pa lang ay tanggapin mo na ang pagkat alo mo bukas." humahagigik niyang sabi bago naglakad palayo.

"Aba't - - "

Pinigilan ko si Lloyd na papatulan pa sana ang babae. "Hayaan mo na sya. Ayokong gumawa ng eksena at gulo. Marahil din ay iyon ang gusto niyang mangyari."

"Iyong mukhang palakang iyon ay nakapasok? Huwag ako. Kung judge ako ay hindi ko sya hahayaang makapasok."

Mula sa kanilang likuran ay nakaramdam ako ng panic nang makitang palapit sa amin ang aking ex na may blangkong mukha, ngunit bago sya tuluyang makalapit ay sumulpot naman bigla si Lucas mula sa kaliwa ko na may dalang bulaklak.

"Hi. I'm sorry I was late. Congratulations! Justin here told me na nakapasok ka sa Top 50." magiliw nyang bati sabay abot sa akin ng mamahaling bouquet.

Ang iba sa mga natirang kandidata ay nakatingin sa gawi namin at ang iba ay nagpakita ng inggit na ikinahiya ko naman. Pasimple akong tumingin muli sa ex ko at nakitang natigilan sya bago ko nakita ang pamilyar na emosyon sa mga mata nya. Masama ang tingin at madilim ang mukhang tumalikod na sya kasunod ng assistant nyang si Luke.

I binalik ko ang atensyon kay Lucas. "Salamat, Lucas. Nag-abala ka pa. Top 50 pa lang naman."

"Still. Achievement na rin iyon. Let's go. Let me treat you guys to dinner."

"Oh, no nee- - " sasabihin ko sana nang unahan ako ni Lloyd na nangunyapit kay Lucas.

"Sure, Daddy. Ang galante mo talaga, Daddy Lucas. Sure ka bang straight ka? Baka naman mabago ko pa iyan." panlalandi ni Lloyd sa natatawang si Lucas.

"Sorry, man. Hindi tayo talo."

Nakitang ko naman kung paanong hitakin ni Justin palayo si Lloyd kay Lucas bago ito inakbayan at kinutusan. "Sa kaibigan na natin iyan. Bakit ka nanunulot?"

Bahagyang napataas ang kilay ko sa ginawa ni Justin. Huwag mong sabihing nagseselos sya? Hindi naman kasi lingid sa kaalaman ko na hanggang ngayon ay patuloy ang pagkikita nila.

Bagay na bago sa akin dahil kadalasan ay madalas manawa si Justin sa mga ka-date o kalandian nya.

Dinala kami ni Lucas sa isang mamahaling restaurant bilang celebration. Dahil kasalukuyan akong feeling model ay light meal lang ang in-order ko para sa akin habang halos orderin naman ng dalawa ang buong page ng menu.

"Pasensya ka na sa kanila, Lucas." hinging paumanhin ko sa kanya, ngunit ngumiti lang sya.

"It's okay, Liz. Natutuwa ako sa kanila, actually. I think you've got yourself two keepers."

Nakangiti kong pinagmasdan ang dalawa kong kaibigan na nagbubulungan. "Tama ka."

"Oh, right. By the way, pwede mo ba akong samahan bukas pagkatapos ng competition?"

"Sure. Saan ba?"

"Sa isang auction. I am expected to donate to orphans and homeless people at gusto kong samahan mo ako."

Bahagya akong naubos matapos uminom ng juice. "Hala. Wala akong alam sa ganiyan."

Lang segundo lang siyang nakatingin sa akin at nanigas ako nang hapusin nya ang pisngi ko. "Sorry, may dumi kasi kaya tinanggal ko."

Ang dalawang loko kong kasama naman ay tila kinikilig ang tumbong. "May kasama pa po kayo." pang-aasar ni Lloyd.

"Sige lang. Invisible lang kami rito." dagdag naman ni Justin at pinanlakihan ko lang sila ng mga mata.

"Ako ang bahala sa'yo. I have a plan, okay? I'm giving you a heads up that he will probably attend, but it is perfect for my plan. I promise it will work for the both of us." pagsusumamo nya at napakagat naman ako sa labi bago tumango.

May tiwala ako sa kanya at alam kong hindi nya ako ipapahamak.

Ikalawang araw ng competition at mas konti na ang mga kandidato kaysa kahapon. Sa aking harapan ay nakaupo ang babaeng gigil sa akin at ang number nya ay 50. Makailang beses na rin niya akong nilingon at sinamaan ng tingin o hindi kaya naman ay inirapan at napapailing na lang ako.

"Okay. Good morning, everyone. Congratulations on making it top 50! I believe you are all informed of our quest for today and it will start in a few minutes. Natatandaan nyo ba ang ating criteria for today? That's right. Creativity, intelligence, grace and teamwork. One skill a model must possess is time management at gumalaw sa limitadong oras o may pagmamadali. At iyan ay ang isa sa mga susubukan ng ating judges ngayon. Please get ready and we'll start in five minutes!"

Nagsimulang magsipulasan ang mga babae at pumunta na sa dressing area para maghanap ng kanya-kanyang gagamitin. Ang kailangan naming gawin ay ang maging creative at daritan ang aming sarili sa loob ng five minutes.

Sa kasamaang palad naman ay nakaramdam ako ng pananakit ng tiyan habang namimili kaya tumakbo ako sa banyo at inibsan ito. Matapos ang dalawang minuto ay natapos na ako at kaagad na naghugas ng kamay bago patakbong bumalik sa loob. By now ay kanya-kanyang bihis na ang mga kandidata at tuliro akong naghanap sa loob para lang malaglag ang balikat

nang makitang wala na halos natira at may natira man ay pinagpilian na lamang ito.

"Masarap ba ang ininom mong chocolate kanina?" dinig kong bulong sa aking likuran at hindi na ako kailangang lumigon para masigurong ang babae ito. "Ano ang sinabi ko? Tsk. It was nice seeing you again, Elizabeth."

Hindi ko sya nilingon at nanatiling nakatingin sa aking option. Pilit akong naghanap ng pwede kong gamitin, ngunit kung hindi pangit ay hindi naman bagay ang natira. Napatingin ako sa malaking orasan at nakitang may isang minuto na lang ako. Pikit-mata kong hinila ang mantel ng mesa na floral ang design at malaking hikaw na nakita ko. Gamit ito ay ipinasok ko ang mantel sa bilog at gumawa ng tube na damit gamit ito. Sunod ay tinignan ko ang suot kong mahabang palda na kulay puti at ginupit ang ruffles sa dulo para maging straight cut ito. Napapikit na lamang ako nang marinig ang timer at naupo na muli sa aking upuan.

Nagsimulang rumampa ang unang batch at napabuntong-hininga na lamang ako dahil sa naggagandahan nilang mga suot. Sabi ko na nga ba at pang-Top 50 lang ako.

Sorry, Justin, Lloyd at Lucas.

Nang sumapit sa batch namin ay ginawa ko pa rin naman ang best ko at rumampa na nakataas ang noo kahit pa may ilang natawa nang makita ang suot ko. pinigilan ko rin ang sarili kong mapatingin sa judges dahil baka lalo akong kabahan.

Laglag ang balikat akong bumalik sa upuan ko nang matapos.

"Yung nagandahan ka sa mantel kaya ginawa mong damit." dinig kong natatawang sabi ng kung sino mula sa kaliwa ko.

"Shut it. Ang creative nya kaya. Inggit ka lang, ano?"

Napalingon ako sa kaliwa ko at napangiti sa babaeng nagtanggol sa akin. "Salamat."

"No biggie. It suits you kaya. By the way, I'm Mandy. You are?"

"Elizabeth." pagpapakilala ko sabay tanggap sa pakikipagkamay nya. Ilang sandali kaming naghintay habang nag-uusap ang mga judges bago umakyat ang lalaking host.

"And there you have it, ladies and gentlemen. The gorgeous Top 50 of Project Stella: Philippine Edition! Wow. Now, I have the numbers of the Top 20 that will compete for the next round. The last round where we will choose the one who will represent our country."

Binuklat ng host ang envelope at hindi na ako masyadong umasa pa na makakasama ako kaya naman nakinig at nakipalapak na lamang ako sa bawat matatawag. Bawat matatawag ay hindi ko naiwasang isipin na deserve nila ang pagkapanalo.

"And last, but not the least... candidate number 50!"

Malakas na napasinghap ang aking kaaway bago kumaway na parang Miss Universe bago umakyat sa taas.

"Okay, but wait. I think there is something confusing here." biglang sabi ng host sabay lapit sa judges at maya-maya pa ay nagpalakpakan ang lahat nang tumayo si Pia Gray, ang sikat na modelo at designer na talaga namang hinahangaan ng lahat.

"Good morning, everyone." bati niya sa lahat habang nakangiti, ngunit maya-maya ay sumeryoso. "These gorgeous ladies behind me all deserved to be on Top 20, but one. You see, being a model does not necessary mean na dapat maganda ka lang. Dapat ay sexy ka lang. This

round means creativity, intelligence, grace and teamwork. Mga bagay na wala ang ating isang kandidata."

Namayani ang bulong-bulungan sa paligid at muling nagsalita si Pia. "Candidate 92, please come and stand beside me."

Napatutop ako sa bibig nang marinig ang numero ko, ngunit tumalima. Nakatulala akong tumabi sa kanya dahil talaga namang napakaganda nya.

"Hi. What is your name?"

"Elizabeth."

"Well, Elizabeth, my design looks great on you." puri nya sabay hawak sa mantel na ginamit ko bilang damit.

Napanganga ako sa narinig. "D- Design mo ito?" gulat kong tanong dahil ang pag-aakala ko ay isa lang itong mantel.

"Yes, my dear. And I actually thought that no one would notice it, but then you came up wearing it. May I request to remove 50 and replace her with 92?"

"Wait, wait. Bakit? I clearly won!" protesta nya.

"Mula nang siraaan at gumawa ka ng paraan para hindi makapasok ang kapwa mo kandidat o ay nawala na sa'yo ang salitang 'teamwork'. And by sabotaging Elizabeth, that does isn't graceful at all, am I right?"

Namula ang mukha nya sa pagkapahiya bago pumadyak at nanggigigil na bumaba sa stage matapos bunguin ang iba.

"Congratulations, dear." nakangiting sabi ni Pia bago nakipagbeso at bumaba na sa stage.

Tila nasa alapaap naman akong humilera sa iba na may ngiti sa mga labi.

"Let us all welcome our Top 20 candidates. Congratulations!"

mdream.com

Kabanata 35

11 - 13 minutes

Elizabeth Cruz's POV

"I knew you'll make it, Liz. You just have that power na malampasan ang mga pagsubok sa buhay mo at kaya naman labis kitang hinahangaan."

Kasalukuyan kami ngayong lulan ng kanyang sasakyan patungo sa sinasabi niyang auction. Sinorpresa nya ako nang dumating siya sa bahay ni Justin na may dalang kahon at ito pala ay naglalaman ng mamahalin ag eleganteng dress na yari sa silk at talaga namang napakasarap isuot at napakalambot. Bumagay ang kulay itim nitong kulay sa aking kutis at ang paboritong kong parte ay ang ribbon sa likurang bahagi.

"Salamat, Lucas."

Oo nga at may ibang lalaki pang laman ang aking puso. Oo nga't may sugat pa akong hinihilom, ngunit masama bang makaramdam ng kaunting kilig sa mga sinasabi nya? Masama ba kung bahagya akong nadadala ng pagiging mabait at natural nyang pagiging maginoo?

Ngunit gayunpaman ay wala pa rin akong nararamdaman para kay Lucas kung hindi paghanga dahil sa kanyang personalidad. Sa ngayon ay hindi ko nakikita ang sarili kong nagmamahal ng ibang lalaki.

Nang makarating sa venue kung saan nakahilera ang mga sasakyan at sa mismong entrance bumababa ay inalalayan ako ni Lucas. Bahagya rin akong nagulat nang makitang may ilang kumukuha ng litrato. Banayad nyang ipinatong ang kamay sa aking baywang at dahil alam kong wala naman itong malisya ay hinayaan ko sya at ngumiti kami sa camera.

At para ka naman talagang pinaglalaruan ng tadhana dahil ilang sandali pa ay nagkagulo ang mga kumukuha ng litrato, at nakita ko ang kararating lang na si Godric at Monique. Agad na kumaway at ngumiti ang huli sa mga camera na nagkikislapan. Ang suot niya ay kulay itim at gintong naman. Ang taas ay magkahalong kulay black at gintong tube ang disenyo.

Nang magtama ang mga mata namin ng aking ex ay nakita kong natigilan sya bago lumarawan ang tila hindi makapaniwalang emosyon sa kanyang mga mata.

"Let's go, Liz." aya ni Lucas sa akin at hinayaan kong alalayan nya ako papasok sa loob habang nakahawak pa rin ang kamay nya sa likuran ko.

Pagdating sa loob ay may umalalay at naghatid sa amin sa aming uupuan at talaga namang namangha ako dahil sa paligid ay may mga estante. Sa loob ng mga ito ay iba't-ibang klase ng mga mamahaling alahas na talaga namang masisilaw ka sa kinang ng mga bato. May ilang mukhang rare items na weird man sa paningin ay siguradong malulula ka naman sa mga presyo. Naririnig at napapanuod ko lamang ang mga ganitong klaseng event at hindi ko inaakala na ngayon ay makakasaksi ako ng isa.

Well, bukod sa masaklap na kapalaran ko noon kung saan ako ang isa sa naging para alahas at mamahaling bato na pinag-agawan.

Ipinilig ko ang ulo ko upang alisin ang alaalang iyon at pinanuod nang paupuin naman ang dalawa ilang dipa mula sa amin. Nakita ko ang paglingon sa amin ni Monique at ang pagtaas ng kilay nya sa akin bago bumaling sa katabi na hindi na muling nag-abala pa na tapunan kami ng tingin.

"Here. Gusto mo bang maranasan kung paano mag-bid?" ipinakita sa akin ni Lucas ang isang hugis-bilog na may number na 9. "After all, you're my lucky number." pilyong dagdag nya.

"Pwede ba?" sabik kong tanong dahil sa mga drama ko lang ito nakikita.

"Oo naman."

Tinanggap ko ito at pinagmasdan na parang inosenteng bata. Ilang sandali pa ay napuno na ang mga upuan at talaga namang maiilang ang isang kagaya ko na binalutan lang naman ng mamahaling kasuotan at ang kwintas na ipinasuot sa akin ni Lucas. Isa itong simpleng kwintas na may nag-iisang bato sa gitna at unang kita pa lang ay nagustuhan ko na ito.

"Good evening, ladies and gentlemen. Welcome to our yearly auction. Most of the items here are from anonymous donation. At karamihan ng mapagbebentahan po natin ngayong gabi ay mapupunta sa charities katulad na lamang ng Orphanage, Home of the aged, Government offices at marami pang iba. So, shall we all start?" masiglang panimula ng lalaking host.

Nagsimula ang bidding at minsan naman ay makikisali si Lucas at tila bata naman akong itataas ang numero, ngunit wala pa siyang binibili talaga. Pinilit kong ituon ang atensyon ko sa nangyayari at hindi sa dalawang taong nasa harapan namin dahil nagdudulot lamang ito ng ibayong kirot sa aking puso.

Sa una ay natutuwa pa ako, ngunit pagtagal ay unti-unti na akong nalula sa mga presyo. Ang mga alahas ay umaabot ng milyon habang ang mga bahay ay daang milyon ang inaabot.

"The White House from Antipolo. Sold for one hundred million!"

Halos lumuwa ang mga mata ko sa narinig. "Isang daang milyon para sa bahay? Ano iyon? Palasyo?" hindi ko napigilang bulalas.

Narinig ko namang natawa si Lucas. "Well, technically yes. At pagmamay-ari rin kasi ito ng isang tanyag na senador noon." pagbibigay-alam sa akin ni Lucas.

"Tapos na?" tanong ko sa kanya nang makitang ubos at naibenta na ang mga naka-display.

Marahang umiling si Lucas bago ngumiti ng makahulugan. Hindi ko alam kung bakit ako nakaramdam ng kaba sa ngiti nyang iyon.

"And last, but definitely not the least, it is one of the rarest gems in the world. It is to be donated by Mr. Lucas Managbanag!" anunsyo ng host at nagimbal ako.

Tumayo si Lucas bago inilahad ang kamay sa akin. Nanlaki ang mga mata ko at tumingin sa paligid kung saan sa amin nakatutok ang atensyon.

"T-Teka, bakit kailangang kas- -" kusa kong itinigil ang ginagawa ko at napahawak sa suot na kwintas. Napalunok ako at halos takasan ng kaluluwa dahil sa posibleng presyo ng suot kong kwintas.

Naiilang man ay tinanggap ko ang kamay nya at dinala nya ako sa stage at pinatayoon.

"Ladies and gentlemen, Alexandrite, one of the rarest gems in the world is now right in front of you. My beautiful date will be modelling it for me, dahil para sa akin ay pareho silang rare gem"

Nakaramdam ako ng ibayong hiya sa sinabi nya at kung wala lang kami sa harap ng ibang tao ay baka napalo ko na sya.

Ngumiti siya at ibinalik ang mic sa host at natigilan ako nang marahan nyang hapusin ang pisngi ko. "Please take care of it, Liz." bahaya siyang lumapit at bumulong. "Good luck."

Gusto mang mag-protesta ay hindi ko na nagawa pa dahil sa akin nakasuot ang item. Ipinangako ko sa sarili ko na babatukan ko sya kapag natapos ito.

"Alexandrite can be yours tonight, ladies and gentlemen. The price will start at one million."

Pinigilan ko ang sarili kong mapasinghap sa gulat sa harap ng maraming tao sa narinig. One million agad?! Ang ibang items kanina ay nagsimula sa hundred thousand lamang ang halaga. Ganoon kamahal ang simpleng kwintas na suot ko? Tigalgal kong tanong sa sarili at nagsimula na ang bidding.

Unang nagtaas ng number ang isang matandang babae na kumikinang ang buong katawan sa alahas. "Five million."

"Five million for number 25."

"Six million!" agad na sabi ng isang kaedarang babae.

Nasorpresa naman ako nang magtaas ng number si Monique. "Eight million."

Para akong literal na naging manikin na nakatayo lamang doon at nabato na. Pakiramdam ko ay pabigat nang pabigat ang suot kong kwintas.

"Ten million." bid ni Lucas na nakangiti sa akin bago tumango.

Ano ba ang plano mo, Lucas?

"Eleven million." Ngayon ay ang aking ex naman ang nagtaas ng numero at may seryosong ekspresyon sa mukha.

"Twelve million." agad na kontra ni Lucas.

Muling nagtaas ng numero si Godric. "Thirteen million."

Ngayon ay namayani na ang bulong-bulungan dahil sa labanan ng dalawa. Marahil ay nagtataka kung bakit umaabot ng ganoon kamahal ang kwintas.

"Thirteen million for number 17! Going once.. going twice..."

Bago pa matapos ang host ay nagulantang ako nang muling magtaas ng numero si Lucas. "Fourteen million."

Gusto ko na lang umalis doon at pigilan sya. Ano ba kasi ang plano nya? Bakit nalikipag-kompetensya sya? Ayoko. Ayokong gumastos sya ng ganoon kalaki para lamang sa akin. Para matalo si Godric.

Marahan akong umiling kay Lucas, tanda na gusto ko na siyang tumigil at ngumiti lang sya na para bang sinasabing magtiwala lang ako.

"Fourteen million for number 9! Going once.. going twice..."

"Fifteen million."

Halos magsitayuan na ang mga tao dahil sa kyuryosidad kung ano ang nangyayari. Maging si Monique na katibi ni Godric ay hindi na maipinta ang mukha.

At bakit ba nakikipag-kompetensya rin ang aking ex? Hindi naman siguro dahil ako ang may suot ng kwintas, hindi ba? Tama. Marahil ay ire-regalo niya ito kay Monique.

Napapikit na lamang ako at hinintay na matapos ang bidding.

"Fifteen million for number 17! Going once.. going twice.. going thrice. Alexandrite is sold to number 17 for fifteen million!"

Sa narinig ay napadilat ang mga mata ko at itinulos sa kinatatayuan nang sa wakas ay mapagtanto ko ang balak ni Lucas. Mula sa kinatatayuan ko ay nakipagtitigan ako sa kanya na para bang gustong kumpirmahin ang hinala at tila naman nabasa niya iyon kaya tumango sya at ngumisi.

Nakuha ko na ang plano nya kaya nya nasabing magtiwala lang ako sa kanya. Kaya pala. Kaya pala sinabi nya na pareho kaming makikinabang. Mula simula ay pinasuot nya sa akin ang kwintas dahil alam niyang makikipaglaban sa kanya si Godric. Alam nyang hindi ito magpapatalo hindi dahil sa gusto nya ang kwintas, ngunit dahil ako ang may suot nito at kailanman ay hindi magpapatalo si Godric.

Kung noon ay ako ang nabili sa halagang iyon, ngayon naman ay ang suot ko ang nabili niya sa

kaparehong halaga. At ito ang gustong mangyari ni Lucas. Kahit na hindi mapupunta sa akin ang pinagbentahan ay gusto nya pa ring maisahan aking aking ex.

Bakit, Lucas? Bakit napakabuti mo?

Nang matapos ang bidding ay nagpaalam na muna ako na pupunta sa ladies' room. Nawala na ang mabigat sa pakiramdam na dala ng kwintas, ngunit hanggang ngayon ay hindi ako mapakali dahil sa ginawa ni Lucas.

Nang makapasok doon ay naghugas lang ako ng kamay at tinignan ang sariling repleksyon. Maya-maya pa ay may mukhang lumitaw mula sa aking likuran at ikinandado ang pinto. Pabuntong-hininga kong tinuyo ang aking kamay bago sya hinarap.

"Ano ang kailangan mo?"

"Mautak ang boyfriend mo, I will admit. Naisahan nya ako kanina." napapalatak na turan ni Godric na nakangisi at kinakamot ang noo.

Hindi ako nag-abala na itama ang pag-aakala nya dahil hindi naman ako obligadong sabihin sa kanya ang lahat.

"Masaya ka ba? Masaya ka bang ginagalit mo ako, darling?"

Napasimangot ako sa itinawag nya sa akin at akmang lalampasan sya nang pigilan nya ako sa braso at isandal sa pader.

"Bakit? Nagagalit ka ba dahil hindi mo na ako kontrolado? Dahil hindi mo na ako hawak sa leeg? Dahil hindi na ako magpapasakop sa'yo?" buong tapang kong sabi sa kanya habang tinititigan sya sa mga mata.

Hindi mo na ako masisindak pa, Godric.

"Hindi ka ba makatiis na walang lalaking kakamot sa kati mo at pati sya ay papatulan mo?" pang-iinsulto nya at pinadapo ko ang kamay ko sa mukha nya.

"Wala kang karapatang insultuhin ako. At huwag na huwag mo siyang mamaliitin dahil ibang-iba sya sa'yo, Godric."

"Yeah?" May nakakalokong ngisi sa mga labi niyang sabi bago ako biglang sinibasib ng halik, ngunit kaagad ko naman siyang naitulak. "Mas masarap ba syang humalik sa akin? Mas magaling ba sya sa kama?"

Ginamit ko ang buong lakas ko at itinulak sya palayo sa akin. Ngayon ay ako naman ang ngumiti sa kanya.

"Bakit? Hindi ka ba mapaligaya ng bago mo? Sayang." lumapit ako sa kanya at bumulong. "Hindi niya ako kagaling sa paghalik, Godric. Hindi ka mapapaligaya sa kama ni Monique kagaya ng ginagawa ko sayo."

At iniwan ko siya roon na may tagumpay na ngiti.

m.dreams.com

Kabanata 36

12 - 15 minutes

Elizabeth Cruz's POV

Sa paglipas pa ng mga araw bago sumapit ang sunod na round kung saan pipiliin sa amin ang Top 5 ay hindi ako makapaniwala. Nakakalula ang mga blessing na natatanggap ko.

Nariyang dumating ang ilan sa mga sponsored brand ng nasabing Project. Mga brand na kahit sa panaginip ay hindi ko inasahang magkakaroon ako. Mga brand ng bags, clothes at jewelries na talaga namang mabibigat at may reputasyon na kapag narinig mo ang pangalan. Mga brand na masisilaw ka sa presyo.

I sa lamang iyan sa mga natatamo ko dahil sa Project na ito.

Dahil ayon sa aking 'Manager' na si Lloyd ay may mga nag-aalok na rin sa akin para sa sumabak commercial.

Talaga namang nakakalula at mapipisil mo na lamang ang sarili mo kung tunay ba ang mga natatanggap kong biyaya, ngunit gayunpaman ay hindi lumaki ang ulo ko at naging praktikal pa rin ako at inipon ang mga kinikita.

At ngayong araw nga ay ihahatid ako ni Justin papunta sa isang studio kung saan magaganap ang pictorial para sa Top 20. Sa ikalawang pagkakataon ay muli kong makikita ang aking sarili sa magazine. Pagkatapos naman nito ay mayroon kaming nakatakdang interview na mapapanuod din sa Youtube at posibleng panoorin ng ibang lahi. Ang sabihing kinakabahan ako ay walang-wala sa katotohanan. Halos lumabas na lahat ng pawis ko sa katawan dahil sa sobrang kaba.

"Posible kang tanungin ng mga mahaderang reporters tungkol sa past mo at ng ex mo, pero huwag kang magpapaapekto, bakla." babala ni Lloyd na nakaupo sa likuran.

Napabuntong-hininga ako bago bahagyang humigpit ang kapit sa dalang bag na isa lang sa mga bigay sa akin. "Naisip ko na iyan, Lloyd. Alam kong hindi iyan mawawala dahil nga sa nangyari dati."

"Don't mind them, love. Hindi ka obligadong sagutin sila dahil hindi naman sa kanila naka-depende ang pagkapanalo mo. Artista nga ngumingiti lang sa private questions, ikaw pa kaya?"

"Oo. Hindi ko ipapahiya ang sarili ko dahil sa kanila. Ang inaalala ko lang din ay si Skye. Posible niyang mapanuod ito at ayaw ko pa sanang malaman niya ang totoo dahil siguradong ipagtanggap niya ako." paglalabas ko ng alalahanin habang nakatiningin sa kanilang dalawa at gustong marinig ang panig nila.

"Well, para sa akin ay siguro oras na para malaman niya. Parang mas masaklap kasi kung sa iba pa niya maririnig, Elize."

Nakita kong tumango si Justin bilang pagsang-ayon. "I second that. At ano kung ipagtanggap ka niya? Mabuti nga iyon para mabigyan ng leksyon iyang ex mo."

"Para namang hindi mo alam kung ano ang kaya niyang gawin, Just. Ayaw ko lang madamay si Skye."

"Wala na tayong magagawa dahil she's already involved- -"

"Oh my God!" pagtili ni Lloyd na nagpatigil sa pagsasalita ni Justin. "Totoo ba 'to?"

"Ang ingay mo nagmamaneho ako rito. Kung naaksidente tayo?" inis na anas ni Justin at nilingon ko naman si Lloyd na tulala sa hawak na phone.

"Bakit, Lloyd?" takang tanong ko at unti-unti niyang inalis ang kamay na nakatikip sa bibig

niya.

"May natanggap akong text and guess what? Mula siya sa Silky shampoo! Silky, bakla! Kurutin niyo ako dali!"

Sa narinig ay maging so ay napatulala. Silky? Iyong shampoo na bawat palatastas sa TV ay pinapakita? Iyong shampoo na ang mga endorser ay pawang sikat na artista?

"P- Pero bakit ako?" mangha kong tanong na hindi malaman kung kakabahan o matutuwa.

"Bakit naman hindi? I told you magiging sikat ka na someday!" sabik niyang sabi at inabot ang kamay ko. "Ang sabi ay kailangan mo pa raw mag-audition pero bakla! Sobrang laking opportunity na isa ka sa mga naisip nilang pagpilian! Top 20 lang iyan, Elize. Paano na lang kapag naging Top 5 ka na?"

Sa narinig ay kaagad akong pinamulahan at nasapo ang pisngi. "Top 5 ka riyan! Tumigil ka nga, Lloyd."

"I'm so excited and I just can't hide it!"

"Congrats, love. You deserve all the blessing and more. Finally, finally ay sinusuklian na ng Diyos ang mga nagawa mo. Finally ay nakikita na niya ang mga paghihirap mo."

Bahagya akong naging emosyonal dahil sa sinabi niya. Hindi ako makapaniwala. Parang isang mahabang panaginip. Ako bilang isang commercial model? Ang isang Elizabeth Cruz na wala pa namang pangalan?

Nang makarating sa studio ay iniwan din ako ng dalawa at napagkasunduan na magkikita na lamang kami sa M & V kung saan magaganap ang interview. Oo, sa dati kong kumpanya ito magaganap at nasasabik na akong makitang muli ang mga kaibigan ko roon na hindi ko pa nakitang muli.

Pagpasok pa lamang ay kaagad ko nang nakita ang ibang contestant at binati si Mandy na siyang kakilala ko pa lamang. Hindi ko rin naiwasang makita ang gayak ng studio na elegante at moderno ang pagkaka-disenyo. Sa round na ito ay susubukan naman ang galing ng mga modelo sa harap ng camera. May iba't-ibang klaseng theme kaming nakatamdang i-shoot at sa iba't-ibang parte rin ito ng Pilipinas.

"Good morning, girls." nakangiting bati sa amin ni Pia Gray matapos kaming makumpleto.

Hindi ako mahihiyang sabihin na hinahangaan ko sya hindi lang dahil sa isa siyang maganda at sikat na babae, kung hindi dahil sa mapagkumbaba siya at mabait. Marahil ay dahil katulad ko ay galing din siya sa simpleng pamilya bago nadiskubre at ngayon nga ay tinitingala at iniidolng modelo.

"Good morning, Mss P." bati naming lahat sa kaniya at sa dalawa pang judges.

"Right. I hope you packed enough energy and patience today because you're gonna need it. We'll have a total of five photoshoots for this round and it'll take place here, Baguio, Cebu, Palawan and Davao."

Ang lahat ay nagpalakpakan at nagpakita nang pagkasabik maging ako. Hindi pa ako nakakarating sa mga nasabing lugar, ngunit alamkong maganda roon.

"At nasabihan na siguro kayong lahat para sa interview later, don't worry dahil hindi naman ito part ng aming assessment. Kailangan lang kayong maipakilala sa mga tao and for promotion na rin. Don't feel nervous and answer the questions confidently, okay?"

"Okay, Miss P."

"Alright. You guys have fun and don't feel pressured, but still do your utmost best. Tandaan niyo na out of hundred hopefuls ay kayo ang Top 20. There is something in you na nakitaan namin ng potensyal kaya namin kayo pinili. Each of you is unique and special. We judges will not have any favorites or what not. We will treat and judge you fairly. This round, we will base the judgement based on your skills and versatility as a potential model and."

At nagsimula na nga ang round 2 base sa number. Agad kaming isinalang sa make up at sinuotan ng angkop sa theme. Hanggang ngayon ay hindi pa rin ako sanay sa makapal na make up at madalas ay maluluha pa rin kapag nilalagyan ng eyeliner at mascara. Pakiramdam ko rin tuwing titingin ako sa salamin ay ibang tao ang nakikita ko.

Habang naghihintay ang mga susunod na isasalang ay pinapanuod namin ang nauna at humanga naman ako sa galing nila. Kung tutuusin ay biglaan at feeling model lang naman ako. I sang beses pa lamang kong nakapag-pose sa harap ng camera noon, ngunit ang mga kasama ko ay pangarap na nila ito. Ang iba ay may experience na rin. At ang iba ay talaga namang mahuhusay.

Nang ako na ang sasalang ay humugot muna ako ng malalim bago humarap sa lahat. Nahawakan ko ang laylayan ng suot kong square pants bago tinatagan ang loob at ginawa ang lahat ng tinuturo sa akin. Inalis ko ang anumang kaba na maaaring lumabas sa mukha ko at hinayaang tangayin ng hangin ang nerbyos ko.

Nariyang titingin ka sa kaliwa, sa kanan, sa baba at sa taas. Minsan pa'y ilalagay ko ang mga daliri ko sa baba ko habang nakapikit at titingala. Bago naman kasi ang araw na ito ay tinulungan ako ng mga kaibigan kong maghanda. Pinapanuod din nila sa akin ang mga show sa ibang bansa at sinaulo ko ang mga ito, ngunit sinamahan ko naman ng sarili kong style.

I sang tingin sa akin at sino ba ang mag-aakala na ako'y may pinagdaraan? In a way ay nagpapasalamat ako na may pinagkakaabalahan ako para makalimutan ko ang mga bagay. Nagsilbing daan ito para maging abala ang isip ko at hindi ko siya pagtuunan ng pansin.

Matapos ang ilang makakangawit na shots ay ibinaba na ng photographer ang camera. "Perfect! You did well, darling."

Natuod ako sa kinatatayuan ko at ang ngiting gumuhit sa aking mga labi ay unti-unting nawala.

"May problema ba?"

"U-Uhm, wala. Wala po. Thank you!" mabilis kong sabi at bahayang yumukod bago naglakad pabalik sa dressing area para magpalit.

Pilit kong iwinaglit sa aking isipan ang nangyari at nagbihis na. Dahil may interview pagkatapos ng shooting ay hindi na ako nag-abalang tanggalin ang make up ko at nakisama sa mga naghihintay. Sabay-sabay kasi kaming sasakay sa coaster bus na magdadala sa amin sa isang restaurant at pagkatapos ay sa M&V. Nakakatuwa rin na alagang-alaga nila kami.

Habang naghihintay ay nakausap ko si Mandy na tapos na rin at nagpalitan kami ng ilang impormasyon tungkol sa isa'-isa. Nagpalitan din kami ng number para maging text mate at nalaman kong natural siyang kalog. Hindi ko na namalayan pa na natapos ang iba pa at ilang sandali pa ay lulan na kami ng coaster. Dinala kami sa isang 5 star Hotel para kumain at kahit na naninibago sa ganoong lugar ay pinilit kong makipagsabayan.

Pagkadat ng naman sa M&V ay sabay kaming naglakad ni Mandy at walang pagsidlan ang tuwa

ko na makitang muli ang kumpanyang kumupkop sa akin sa loob ng dalawang taon. Habang patungo sa loob ay hindi naman sinasadyang makasalubong namin si Jasper na mukhang may pupuntahan.

Bahagya siyang nagulat nang makita ako.

"Say hello, ladies. Siya ang CEO ng M&V." ang pagpapakilala ng aming coordinator na si Ms. Malou. "Sir, sila po ang Top 20 candidates for Project Stella and they are here for an interview."

Ang iba ay bumati, ngunit nanatili akong nakayuko. Hindi alam kung mailang o magpapakita ng inis na muli siyang makita. Hindi lingid sa aking kaalaman na best friend siya ni Godric at may kinalaman kung bakit ako nalipat sa V.E.C. Hindi rin ako magtataka kung magkasabwat sila sa ginawa sa akin ng magaling kong ex.

"Right. It's nice to meet you, ladies."

Nang akmaang maglalakad ako pasunod sa iba ay tinawag niya ang pangalan ko, dahilan para mapatungin sa amin ang iba.

"Can I talk to you?"

"Susunod po ako, Miss Malou." ang nahihya at naiilang kong paalam at nagsimula na silang muling maglakad habang hinarap ko si Jasper.

"Ano iyon, Sir?" Ang malamig kong pagbati sa kaniya at napabuntong-hininga naman siya.

"Look, Elizabeth. Alam kong hindi tayo gaanong magkakilala at oo, aaminin ko na nilipat kita sa kumpanya niya dahil kaibigan ko siya, but I swear, wala akong kinalaman sa nangyari. When he told me what he intended to do, I was angry and I was disappointed. Hanggang ngayon ay magkagalit kami dahil hindi ako naging pabor sa plano niya." panimula niya habang nakatayo kami sa may gilid. "I'm not telling you this to clear my name. Sinasabi ko ito para hindi magkaroon ng hidwaan sa pagitan natin. And I hate Godric for what he did to you. You don't deserve that, but Godric is... I'm sorry, Elizabeth. I really am."

Napalunok ako at hindi kaagad na nakasagot, pero hindi ko itatanggi na bahagyang gumaan ang loob ko sa narinig. Ramdam ko na totoo ang mga sinabi niya. At least may isang tao pala mula sa panig ng aking ex na kakampi ko.

"It's okay. Naiintindihan ko."

Sa pagkakataong ito ay tumingin na ako sa mga mata niya at bahagya siyang ngumiti bago inilahad ang kamay.

"Congratulations on being part of PS and reaching Top 20."

Walang pag-aatubili kong tinanggap ang kamay niya bago ito kaagad na binitwan. "Salamat."

Matapos magpaalamanan ay lakad-takbo ang ginawa ko paakyat sa studio kung saan magaganap ang interview. Nakahanda na ang stage at nakapwesto na rin ang iba nang dumating ako kaya agad akong naupo sa itinuro ni Miss Malou. Ang host namin ay si Kuya Paolo na isa sa pinakasikat na host ng M&V.

Ilang sandali pa ay nagsimula na ang interview. "Good morning, everyone. Please let's welcome our beautiful candidates for Project Stella!" magiliw niyang simula habang nakatingin sa camera at ilang sandali pa ay sa amin na ito nakatutok. "Makikita po ninyo sa aking harapan ang talaga namang naggagandahang dilag na nakapasok sa Top 20 at second

round ng pinakabagong show ng aming network. Nakat akda silang maglaban-laban para makapasok sa Top 5 at para maging pambato ng ating bansa sa naturang palahok."

Nagpalakpakan ang mga audience ng kaniyang show at sunod-sunod kaming nagpakilala. Noong una ay maganda naman at tungkol sa naturang project ang mga tanong hanggang sa nabanggit niya ang pangalan ko.

"Ang ilan sa kanila ay nakita na natin sa ilang commercial at ang ilan ay sa magazine, ngunit may isa rin na talaga namang umingay ang pangalan dahil nadikit ang kaniyang pangalan sa isang sikat na artista at business man."

Natigilan ako at bahagyang hurigpit ang hawak sa suot na palda. Sigurado ako na sa mga sandaling ito ay nakatutok sa akin ang camera at maging ang atensyon ng lahat. Ibinuka ko ang bibig ko para sumagot ng may mauna na sa akin.

"I don't think that's an appropriate question."

Sabi nga nila, banggitin mo raw ang pangalan ni satanas at bigla itong lilitaw.

mdream.com
Kabanata 37
12 - 15 minutes

Elizabeth Cruz's POV

Natigil ang interview at nakita kong pinapatigil muna ang mga camera sa pagdating ng isa sa dalawang CEO ng M&V Network. Sino nga ba namang mangangahas magpatuloy kung nasa paligid ang nabanggit?

Agad na tumayo si Paolo mula sa kinauupuan at nilapitan ang aking ex. "Mr. Villatierra, what a pleasant surprise." naiilang at nasorpresang bati ni Paolo.

"Don't make me stop you. I was just dropping by at sisilip sana pero tamang-tama naman na nabanggit mo ako. I guess, the Devil really appears when you mention his name, hm?" may ngiti sa labing sabi niya at kilala ko na sya para malamang sarkastiko ang pagkakasabi niya.

"I'm sorry, Sir. I promise na tatanggalin ito sa pag-air ng segment. I was just reading the script and I did not mean to offend you or si Ms. Elizabeth."

"Sure." tipid na tugon niya bago saglit akong tinapunan ng tingin at lumabas na.

Nakahinga ako nang maluwag bago ibinalik ang tingin ko sa iba. Nakita ko si Mandy na may nagtatanong na mga matang nakatingin sa akin, ngunit isang tipid na ngiti lamang ang ibinigay ko.

"I'm really sorry if I offended you." hinging paumanhin ni Paolo.

Pilit ang ginawa kong ngiti bago umiling. "Wala iyon. Naiintindihan ko naman."

Muli siyang ngumiti. Bagay na hindi umabot sa kaniyang mga mata bago bumalik sa upuan at muling nagpatuloy ang interview. Gayunpaman ay hindi ako nagpaapekto at nanatiling propesyonal. May praktisadong ngiti na nakapagkit sa mga labi at ramdam ko na ang pagod hanggang sa matapos ito. Alas-sais pa lang ay nakatayo na ako at alas-otso nagsimula ang photoshoot at tumagal ng limang oras. Bago mag-ala una ng hapon ay kumain kami at alas-tres naman nagsimula ang interview at tumagal din ito ng dalawang oras.

Tinipon kami ni Ms. Malou pagkatapos. "Good job today, girls. We have set a dinner for us to

share. Pero kung ang iba sa inyo ay may date at ibang lakad ay you're free to go. Remind ko lang kayo na at exactly eight am tomorrow ay sana kumpleto na tayo para hindi masingit sa traffic at mahaba-haba ang byahe natin pa-Baguio. Don't worry because everything is on us and all we need is your presence. Pati mga susuotin ninyo for the photoshoot ay provided ng ating partner from Paris. Oh, and I forgot to mention na mayroon tayong after party dinner with the judges and possibly some of the bosses tomorrow, and it will be semi-formal, again, we will take care of it."

Dahil sa gusto ko nang magpahinga ay nagpaalam na ako na hindi na ako makakasama pa at nag-text sa aking best friend na gusto ko nang umuwi. Pagkalabas ay agad kong nakita si Fergie na tila may inaabangan at nabuhayan naman ako ng dugo.

"Fergie!" kuntodo ngiting tawag ko sa kaniya at lumiwanag ang mukha niya bago siya lumapit at niyakap ako.

Sa gitna ng mga naglalakad palabas na kapwa ko contestant at iba pang tao ay nagyakapan kami habang nagtatatalon. Ilang sandali pa ay humiwalay siya at tinignan ako mula ulo hanggang paa.

"Ikaw ba talaga iyan? Halos hindi na kita makilala! Ang ganda-ganda mo na, Elize." madrama niyang turan habang magkahawak kamay kami.

"Hindi ba't dati pa naman?" natatawa kong biro. Masaya ako na muling makakita ng taong malapit sa akin.

"Ang laki ng pinagbago mo. Nang marinig ko at makitang isa ka sa mga nakasali sa Top 20 ay proud na proud ako sa'yo! Alam ko lumipat ka lang sa kabila, paanong naging model ka na, friend?" namimilog ang mga matang tanong niya.

Hindi na muna ako nakasagot dahil dumaan si Mandy na inaabot ang kamay ko kaya tinanggap ko ito habang hindi binibitawan si Fergie.

"Mauna na kami, Elize. Sure ka na hindi ka na sasama?"

Marahan akong umiling. "Hindi na, Mandy. Nagpasundo na rin ako sa friend ko."

"Okay. See you tomorrow!" magiliw niyang sabi bago sumama sa mga kakilala.

Kumaway ako sa kaniya bago muling binalingan si Fergie at inaya ko siyang maupo sa bench. "Mahabang storya, Fergie. Pero gusto mo bang sumama sa amin ni Justin na kumain sa labas para maikwentoko? Na-miss din kita! Sorry kung hindi matuloy-tuloy ang pagkikita natin."

"Ano ka ba, friend? Okay lang 'yun at naiintindihan ko. At sige ba, kailan ba ako sumuko sa libre?" galak niyang sabi bago tumawa na nagpangiti sa akin.

Nang dumating si Justin ay pinakilala ko sila sa isa't-isa bago dumiretso sa isang restaurant. Doon ay nag-bonding kami ni Fergie habang ilang sandali pa ay sinaluhan kami ni Lloyd. Iwinaksi ko sa isip ko ang nangyaring pagtatangg—hindi, hindi niya ako pinagtanggol dahil iningatan lang niya ang reputasyon at pangalan niya. Nang gabing iyon ay sinulit ko ang bonding namin at pagkatapos ay umuwi sa condo ni Justin na pagod. Wala nang oras pa para mag-isip dahil kaagad na inayos at sinigurong kumpleto ang dadalhin bago ibinagsak ang pagal na katawan sa kama.

Ilang sandali pa ay hindi ko na namalayan pang nakatulong na ako matapos makatakas ang isang butil ng luha mula sa aking kaliwang mata.

Kinabukasan ay naging ganoon muli ang gising ko at awtomatiko na akong naligo at nagbihis.

Dahil tulog pa si Justin ay hindi na ako nag-ingay at nagsulat na lang ng note. Abala kasi siya sa pag-aayos ng business nila kaya ayaw ko siyang masyadong pagurin at abalihin pa. Pagbaba ay sumakay ako ng taxi bitbit ang duffel bag na dadalhin ko para sa buong araw namin sa bagyo. Pagdating sa V.E.C ay pinakain na muna kami ng almusal bago pinasakay sa coaster. Nagpasalamat ako na naging katabi ko si Mandy dahil ayokong mapanis ang laway ko sa haba ng byahe. Nagpasalamat din ako na hindi niya inungkat ang tungkol sa amin ng aking ex.

Pagkarating sa tutuluyan naming Hotel sa Baguio ay halos mahulog pa ang panga ko sa sahig nang makita si Lucas doon na naghihintay habang nakasandal sa isang kotse.

"Wait lang, 'dy. Mauna ka na sa loob." paalam ko kay Mandy na ipinilig lang ang ulo dahil sa pagtatatag pero sumunod naman.

"Huy, anong ginagawa mo rito?" mangha kong tanong sa kaniya at kahit na anong pilit ko ay nakuha pa rin nya ang bag kong hawak. "At kaninong sasakyan iyan?"

I sinukbit niya ang bag ko bago namulsa. "May rest house kami rito kaya may kotse rin. And well, I am one of the official partner of M&V. Binawi ko ang kontrata ko sa V.E.C and chose M&V instead. At ang kumpanya ko ang maggagayak sa party niyo mamaya."

"Kahit pareho lang naman silang pagmamay-ari niyan?"

"Well, at least he's not the sole owner of M&V." pangangatwiran niya bago nagkibit-balikat. "Besides, kaya lang ako nagpunta para sa'yo. Okay, I won't deny."

Napailing ako sa sagot niya bago niya ako inihatid sa may loob ng Hotel. Doon ay tinipon kami bago binigay ang mga k'wartong tutuluyan. Ilang sandali pa ay hindi na ako nagulat nang makita ang aking ex at ang linta niyang girlfriend. Mula sa akin ay bumaling ang tingin niya kay Lucas at nagsukat ang tingin ang dalawa.

Naputol lamang ito nang pumalakpak si Ms. Malou. "You can take a rest, but I expect you all here in the lobby after two hours for lunch and we'll go to the ranch right away. Chop-chop!"

Para hindi na mamuo pa ang tensyon ay inaya ko na si Lucas at hinatid naman niya ako hanggang sa labas ng kwarto kong tutuluyan.

"If they bother you, I'm only one call away, okay?"

Kinuha ko sa kaniya ang bag ko bago tumango. "Salamat, Lucas."

"No problem Liz. See you later at the party."

Bago tuluyang maisara ang pinto ay nakita ko pa ang dalawang dumaan sa harap ko, ngunit kaagad kong isinara ang pinto at isinandal ang sarili roon. Ilang minuto kong kinolekta ang sarili ko bago ako nagtungo sa malaking kama. Ilang magara, malambot na kama, magandang tanawin, ngunit hindi ko magawang ma-appreciate dahil sa kanila. Nahiga ako sa kama at tumulala sa kisame. Itinakip ko ang kanang braso ko sa aking mga mata at pilit na ini-relax ang buong katawan.

Bakit ba narito sila? Hindi ba sila busy? Bakit kailangan nilang sirain ang araw ko? I dagdag pa ryan na kumikrot ang puso ko kapag nakikita ko silang magkasama.

Matapos ang isang oras mahigit ay may kumatok na sa kwarto ko para ayain akong kumain. Kahit na bumigat ang katawan at naapektuhan ay nag-ayos ako at inihanda ang kailangan kong dalhin sa shooting. Kahit na nagbago na ang mood ko ay hindi ko naman ito pinahalata at nakisama sa iba. Kahit pa mula sa pwesto ko ay matatag ang dalawa. Pinilit ko na lang ang

sarili ko na huwag silang bigyan ng atensyong gusto nila.

Matapos kumain ay inihatid na kami ng coaster sa nasabing ranch at namangha ako nang makita ang mga kabayo. Bata pa yata muka nang huli akong makakita nito. Agad na kaming binihisan sa mga nakahandang tent at nilagyan ng kolorete ang mga mukha na naaayon sa temang cowgirl. Ang kabayo ay hawak namin sa renda at nakakatuwa naman na nakikisama ito at hindi naninipa. Sunod naman ay nagsuot kami ng mga talaga namang naggagandahang dress. At sa shot na iyon ay bahagya akong naging pangahas at niyakap ang kabayo.

Matapos ang ilang oras ay naging matagumpay naman ito.

"That's a wrap, everyone! Good job today!" malakas at magiliw na sabi ng photographer.

Matapos makapagbihis lahat ay bumalik kami sa Hotel lulan ng bus at dahil may dalawang oras bago mag-umpisa ang dinner ay pinagpahinga kaming muli bago binigyan ng aming susuot in sa party. Ang naibigay sa akin ay isang kulay gold na may sequins ang buong dress na abot hanggang tuhod ko ang haba. Mayroon itong kaunting slit sa gilid at parang isinukat talaga para sa akin nang isukat ko ito.

Ilang minuto bago mag-umpisa ang party ay may kumatok sa pinto at nang buksan ko ito ay tumambad sa harap ko si Lucas. Nakasuot naman siya ng cream na three-piece suit at talaga namang malamig sa mata. Bumagay ito sa kulay niya na medyo kayumanggi.

"Wow, Liz. Just... wow. You never fail to amaze me." puri niya habang tinitignan ako mula ulo hanggang paa. "You look beyond gorgeous."

"Thank you, Lucas. You look good din. Siguradong maraming babae ang mabibighani sa'yo."

"Marami siguro, pero ikaw lang ang gusto ko."

"Ha?" tanong ko nang sumaglit lang ako para kunin ang purse ko sa loob. "Ano 'yun? Sorry hindi ko narinig."

Ngumiti lang sya bago inalok ang braso. "Wala. Ang sabi ko, ang ganda mo sana kaso ang bingi mo." biro niya at natawa na lang ako bago ikinawit ang kamay ko sa braso niya at isinara ang pinto.

"Naku. Kakasama mo iyan sa amin kaya nakukuha mo na ang mga salita namin."

Sa paglalakad namin patungong elevator ay talaga namang nananadya ang tadhana dahil nakasalubong namin silang dalawa na kalalabas lang. Si Monique ay halos lunuwa na ang pinagmamalaking dibdib sa suot habang siya naman ay naka-all black na pabor ito niyang kulay.

Mula sa mukha ko ay bumaba ang tingin niya sa kamay kong nakakapit kay Lucas, ngunit hindi ko na sila binigyan ng pansin pa at nagpatuloy kami sa paglalakad. Sumabay ang dalawa sa aming sa elevator at talaga namang sa harap namin ni Lucas naglandian. Sa panlabas na anyo ay animo wala lang ito sa akin, ngunit nadudurog ang puso ko.

Talaga lamang naging expert na yata ako sa pagtatago ng tunay kong nararamdaman.

Pinisil ni Lucas ang kamay ko at ngumiti naman ako sa kaniya. Walang nagsasalita at mataas ang tensyon sa pagitan nating apat.

"Babe, bakit ang baba naman ng standard ng Project Stella at kung sino-sino na lang ang kinukuha?" tanong ni Monique na halata naman na ako ang pinatutungkulan.

Hindi sumagot ang aking ex at nang tignan ko sya mula sa aming reflection ay sa akin siya

nakatingin. Kaagad naman akong nag-iwas ng tingin.

"I can ask the same for showbizness."

Nakagat ko ang pang-ibabang labi ko dahil sa sagot ni Lucas para hindi matawa.

"Excuse me?" gulilat na tanong ni Monique.

"Hey, no offense. Just wondering the same thing as you do." sagot ni Lucas na may pekeng ngiti sa labi.

Nang bumukas ang elevator ay halos mapatid pa si Monique nang lumabas dahil sa haba ng suot, at hindi na namin napigilan pa ni Lucas na matawa at sinamaan naman kami ng tingin ng aktres habang ang kasama niya ay mistulang pipi.

Nauna na kaming pumasok sa venue ni Lucas at nakita ko ang rustic themed party na talagang ginastusan. Maya't-mayang may lumilibot na photographer para kumuha ng pictures. Agad ko ring namataan si Pia Gray kasama ang ibang judges.

Dahil sa VIP table si Lucas ay nagkahiwalay kami at sumama ako sa ibang model. Napakagandang tignan ng mga model kabilang si Mandy na tila ba isang Greek Goddess sa suot. Ilang sandali pa ay tinawag kami para umakyat sa stage at isa-isang pinakilala sa lahat.

Nang pababa na ay hindi sinasadyang hindi ko makita ang isang kable kaya naman natapilok ako at napaluhod sa harap ng iba. Ramdam ko ang sakit ng tuhod ko at akmang tatayo nang may magkasabay na kamay ang lumahad sa harap ko.

Ang aking ex na sinaktan ako at ang lalaking pilit na humuhuli sa aking mailap na puso.

Kabanata 38
11 - 14 minutes

Elizabeth Cruz's POV

Nagpabalik-balik ang tingin ko sa dalawang kamay na nakalahad ngayon sa harapan ko. Ang isa ay may pamilyar na init ng kamay at ang isa naman ay nagbibigay naman ng comfort sa akin.

Sa huli ay nabalik ako sa reyalidad at tinanggap ang kamay ng lalaki sa aking kaliwa, at hinayaan siyang tulungan akong tumayo.

"Are you okay, Liz?" alalang tanong ni Lucas habang sinisipat ako at hindi pa rin binibitawan ang kamay ko.

Mula sa sulok ng aking kanang mata ay nakita ko kung paanong dahan-dahang ibinaba ni Godric ang kanyang kamay na hindi ko tinanggap bago tumalikod.

"O-Oo, ayos lang ako, Lucas. Salamat."

Tila napapaso namang inalis ko ang kamay ko mula sa pagkakahawak niya bago inayos ang buhok. Pasimple kong inilibot ang mga mata ko para makitang sa amin nakatutok ang ibang mga mata na tila ba nasa isang drama.

Hay, Elizabeth. Bakit ba kahit saan ka mapunta at mapabilang ay nagiging sentro ka ng atensyon at chismis?

Dahil likas na maginoo ay inihatid ako ni Lucas sa aming mesa at agad naman akong kinumusta

ni Mandy. I sang tipid na ngiti lamang ang isinagot ko bago hinimas ang tuhod na nasaktan.

Ilang sandali pa ay inihain na ang pagkain at kahit na mukha itong masarap ay hindi ko makuha ang sarili kong kumain ng marami. Ang mga tao sa paligid ay masayang nag-uusap habang kumakain habang ako ay tahimik na nilalaro ang pagkain.

Bakit niya iyon ginawa? Bakit niya iniwan si Monique para tulungan ako? At bakit dismayado siya at nasaktan dahil si Lucas ang pinili ko? Bakit? Pinaglaruan mo lang ako, hindi ba? Kaya bakit? Bakit kailangan mo pa ring umarte, Godric? Hindi pa ba tapos ang plano mo?

Tuluyan akong nawalan ng gana at pinadalhan na lamang si Lucas ng text na mauuna na ako. Nagpaalam na rin ako sa mga kasama ko sa mesa at nagdahilan na sumama ang pakiramdam ko. Hindi ko kayang magtagal doon.

Bitbit ang purse ay taas-noo pa rin naman akong lumabas at naglakad pabalik sa kwarto ko. Nakakailang hakbang pa lang nang may biglang pumigil sa akin. Bahagya akong napasinghap at dahil tinanggal ko na ang huwad at pekeng ngiti sa mga labi ko ay malaya na niyang nakikita ang totoong emosyon na pilit kong ikinukubli at tanging ako lamang ang nakakakita sa tuwing haharap ako sa salamin.

Hindi siya nagsalita. Hindi na kailangan pa. Marahan niya akong hinila at dahil lugmok na ako ay nagpatangay ako hanggang sa makarating kamri sa may rooftop ng Hotel na iyon. Bahagya akong nanginig ng umhip ang malamig na hangin at magap niya akong binalutan ng suot niyang suit.

Narinig ko siyang napabuntong-hininga. "I'm sorry. I should have known. I should have known that you were just putting an act to convince us."

Nanlabo ang aking mga mata, hindi lang dahil sa lamig kung hindi dahil sa halo-halong emosyong nararamdaman ko. Pait? Selos? Sakit? Lungkot at galit?

Kinagat ko nang mariin ang pang-ibabang labi ko upang pigilan ang sarili, ngunit nang walang sabi-sabi niya akong yakapin tulad ng ginawa niya noon ay hindi ko na napigilan pa. Mahigpit akong napakapit sa kaniyang suot at ibinuhos ang ilang linggong pagpapanggap na ayos lang ako. Na nakakalimot na ako. Na kaya ko na ulit.

"It's okay. Cry it out, Liz. Walang masamang maging mahina. I understand that you had to act strong for your sister and friends, pero minsan kahit naman ang sundalo ay nakahandang sumuko kapag hindi na niya kaya."

Namayani sa rooftop ang palahaw ko na parang isang bata. Tinangay ng hangin ang bawat paghikbi at pagsinghot ko. Kagaya ng sabi niya ay inilabas ko ang totoo. Hindi si Elizabeth na nagpapanggap lang. Hindi si Elize na malakas at lalong hindi si Beth na matapang.

"I'm sorry." paulit-ulit kong bulong sa hangin. "Hindi-Hindi naman talaga ako malakas at matapang. Mahina akong tao, Lucas. Napakahina k-ko. I'm sorry I can't be okay. Ayoko nang mahiganti. Hanggang kailan ba namin paghihigantihan ang isa't-isa? G-Gusto ko lang naman ng tahimik at payapang buhay kasama ang kapatid ko." bahagya akong lumayo sa kaniya habang mahigpit pa rin ang pagkakakapit sa damit niya at tiningala siya. "Ayaw kitang gamitin. Napakabuti mo, L- Lucas at hindi kita k-kayang saktan."

Naramdaman kong pinupunasan niya ang magkabila kong pisngi na basang-basa na ng luha ko, at sa malabong paningin ay nakita kong namumula rin ang mga mata niya habang hinahaplos ang ulo ko.

"It's okay, Liz. Ssh. Hindi mo ako nasaktan, hm? I'm okay."

"I'm-I'm not okay. Ayoko nito. Ayokong kalimutan kung sino ako. Ang gusto ko lang naman ay makasama si Skye at mabawi ang bahay namin. Gusto ko lang na.. hanapin ang sarili ko."

Muli niya akong niyakap habang hinahagod ang likod ko. "It'll be okay, Liz. Everything's going to be fine."

Mula nang maulila kami ni Skye ay ipinangako ko na sa sarili ko na magiging matatag ako at malakas ang loob. Itinaga ko na sa isipan ko na hindi ako pwedeng maging mahina o magpakita ng kahinaan dahil ang bawat tao sa paligid namin ay ako ang inaasahan. Kaya naman tumanda ako na inaako ang mga problema at sinasarili ang mga bagay-bagay.

Noong una ay pumayag ako dahil gusto kong maging abala. Gusto ko siyang mawaglit sa aking isipan at natupad ko naman ito. Nagtagumpay ako. Ngunit nitong mga nakararaan ay maraming bagay ang nagpapaalala sa kanya, sa amin. Mga bagay na sinasampal ako at pinapaalala na hindi ako ayos. Na tao pa rin ako at nasasaktan din. Napupuno. Napapagod.

Nang gabi ring iyon ay nakapagdesisyon na ako na lalayo na lang muna kami ni Skye. Malayo sa aking ex, malayo sa aming mga kamag-anak at babalik na lamang kapag kaya ko na. Kinabukasan ay pumayag akong ihatid ni Lucas sa condo ni Justin. At dahil nahimasmasan na ako ay nakaramdamako ng hiya dahil hindi ko siya sinasadyang saktan at natanggihan kagabi.

"Sorry talaga, Lucas. Mabait kang tao at kahit na sino ay mamahalin ka, pero..." sinusundot ng konsensyang malungkot kong sabi sa kaniya.

I sang malungkot na ngiti ang pinakawalan niya bago marahang hinaplos ang braso ko. "Ang plastic ko sigurong kung sasabihin kong hindi masakit. Pero I'll be okay, Liz. I... When I saw you again, para kasing nakita ko ulit iyong dream girl ko kaya hindi na kita pinakawalan pa, but I respect your feelings. I will still be your friend, hm? I'll be just right here when you need a friend."

"Maraming-maraming salamat sa'yo. Hindi ko alam kung paano akong makakabangon kung wala ka. Kung hindi mo ako niligtas sa ganoong sitwasyon, Lucas."

Dahil sa labis utang na loob at dahil wala namang malisya ay tumingkayad ako para yakapin siya bilang pasasalamat. Ilang sandali pa ay may narinig akong pagbagsak mula saan, ngunit nang lumingon ako ay wala naman akong nakita.

Nang makapagpaalaman ay sinalubong ako ni Justin at nagtanong kung kumusta ang Baguio. Imbes na sumagot kaagad ay niyakap ko siya nang mahigpit.

"Maraming salamat sa lahat, Justin. Sa tulong, sa pag-intindi at sa pagtanggap mo sa akin."

Unti-unting naging relax ang katawan niya bago niya ako niyakap pabalik. "Anong kadrarahan ito? Mamamatay na ba ako?"

Bahagya akong natawa sa sinabi niya at ibinigay sa kaniya ang pasalubong ko. Sa ngayon ay hindi ko na muna sasabihin sa kaniya ang totoo. Aalis ako dahil alam kong hindi niya ako gugustuhin umalis. Aalis ako para itayong muli ang sarili ko na kaming dalawa lang ni Skye.

Nang umalis si Justin ay nagsimula akong mag-empake hanggang sa natigilan ako dahil may kulang nga pala. May isang importanteng bagay akong nakalimutan sa bahay ng aking ex. Ang nag-iisang litrato naming pamilya. Dala ang bagay nag-desisyon akong sumadya roon para kunin ito.

At habang lulan ng trikel ay tinawagan ko na si Skye.

"At e?"

Napakagat ako sa labi bago humigpit ang hawak sa cell phone "Skye... paano kung ayain kitang manirahan na muna sa malayo? Malayo sa lugar na ito. Malayo sa mga kamag-anak natin."

"P- Pero bakit, Ate? Paano ang mga trabaho natin? Paano ang nobyo mo at paano ang b-bahay?"

Napalunok ako bago bumuntong hininga. "Maghanda ka na lang, ha? Mga importanteng bagay lang ang dalhin mo, bunso. May tiwala ka naman sa Ate, hindi ba? Para sa atin ito. At pangakong babalikan natin ang bahay at tayo na muli ang magmamay-ari nito. Ipapaliwanag ko sa'yo ang lahat kapag nagkita tayo. Mamayang gabi ay magkita tayo sa terminal ng bus pauwing Nueva Ecija. May naipon ako kaya makakapag-umpisa tayo roon kahit paano."

Ilang sandali siyang natatimik sa kabilang linya. "Sige, Ate. Kapatid kita kaya may tiwala ako sa'yo."

Nakahinga ako nang maluwag sa narinig. "Sige. Magkita tayo mamaya, ha? Bye."

Nang makarating sa kanto ay bumaba na ako at naglakad patungo sa bahay. Sandali kong pinagmasdan ang pamilyar na bahay at inisip kung paano ako makakapasok nang makitang nakaawang ang gate. Napamang ako bago ito marahang binukas at nakita ang kotse niya sa loob. Kumabog ang dibdib ko sa kaba nang maglakad papasok at nagtaka na maging ang front door ay bukas. Marahan ko itong itinulak at halos malaglag ang panga at lumuwa ang mga mata dahil sa gulo ng paligid. Nakatumba ang ilang gamit, basag ang center table, TV at ilang babasaging gamit na nakakalat sa lapag at kinailangan kong iwasan.

"Anong nangyari?" pabulong kong tanong sa aking sarili. "Nanakawan ba siya?" kinakabahan kong tanong sa sarili at napasinghap nang makakita ng ilang patak ng dugo sa marmol.

Kumakabog ang dibdib na sinundan ko ito hanggang sa makarating ako sa kwarto niya at natulos ako sa kinatatayuan nang makita siyang nakasandal sa kama niya. Ang magkabilang kamay ay puro sugat at may tumutulo pang dugo. Sa paligid niya ay may ilang bote ng alak na ubos na at ang ilan ay basag-basag.

"Diyos ko." bulalas ko at napatutup sa bibig bago nabitawan ang hawak na bag at lumapit sa kaniya. "Anong ginawa mo sa sarili mo? Bakit mo sinaktan ang sarili mo?" nanginginig ang boses kong tanong bago marahang kinuha ang mga kamay niya para pagmasdan ang mga ito.

Hindi mabilang ang sugat na naroon at hindi tumitigil sa pagdurugo. Marahas niyang binawi ang mga kamay.

"Why do you care? F*** off. Doon ka sa bago mo at huwag kang magpanggap na may paki." anas niya at naamay ko ang alak mula sa hininga niya.

Imbes na maapektuhan ay dumiretso ako sa banyo niya. Kumuha ako ng planggana sa cabinet at bimpog bago ito pinuno at binalikan siya. Kahit na anong pigil niya ay pilit kong kinukuha ang mga kamay niya at diniinan dahilan para mapa-aray siya.

"Anong akala mo sa mga kamao mo? Kay Pacquiao?" inis kong wika habang nililinis ang sugat niya.

Ramdamko ang matimimniyang pagtitig sa akin. "Why are you here?"

"May kukunin lang ako at aalis na rin ako kaya huwag kang mag-alala. Hindi ako naparito para magmakaawang balikan mo o anuman."

Bahagya akong napangiwi nang mapuno ang bimpò ng dugo niya at magkulay dugo na ang tubig.

"Bakit hindi mo kasama ang boyfriend mong pinili mo kaysa sa akin?" malamig ang tinig niyang tanong.

Nang matapos ay binitawan ko na ang mga kamay niya. "Hindi ko siya boyfriend, okay?" napipikang sagot ko at tatayo na sana nang walang sabi-sabi niya akong hilahin palapit at ilang sandali pa ay naramdaman ko ang paghalik niya sa akin.

Nanlaki ang mga mata ko sa ginawa niya at kaagad na lumayo bago tumayo at sinamaan siya ng tingin. "May girlfriend ka na ay gumaganiyan ka pa? Balak mo rin ba siyang saktan?" galit kong bago naglakad palayo, ngunit nakakailang hakbang pa lang ako nang magsalit a siya.

"Hindi ko siya girlfriend, Beth. Never. I just used her to hurt you. To get even. I have no feelings for her."

Hindi ako lumingon, ngunit tila naman natulos ako sa kinatatayuan ko. Hindi ako sigurado kung ano ang dapat na sabihin o maramdaman sa sinabi niya. Hahakbang na sana akong muli nang yakapin niya ako mula sa likuran at ipatong ang baba niya sa balikat ko.

"I love you. I still love you so much and it's killing me to see you with him. Dito ka na lang sa tabi ko, please. Huwag ka nang bumalik sa kaniya."

Sa narinig ay hindi ko naiwasang mapasinghap.

m.dream.com
Kabanata 39
11 - 14 minutes

Elizabeth Cruz's POV

Nagpabalik-balik ang tingin ko sa dalawang kamay na nakalahad ngayon sa harapan ko. Ang isa ay may pamilyar na init ng kamay at ang isa naman ay nagbibigay naman ng comfort sa akin.

Sa huli ay nabalik ako sa reyalidad at tinanggap ang kamay ng lalaki sa aking kaliwa, at hinayaan siyang tulungan akong tumayo.

"Are you okay, Liz?" alalang tanong ni Lucas habang sinisipat ako at hindi pa rin binibitan ang kamay ko.

Mula sa sulok ng aking kanang mata ay nakita ko kung paanong dahan-dahang ibinaba ni Godric ang kanyang kamay na hindi ko tinanggap bago tumalikod.

"O-Oo, ayos lang ako, Lucas. Salamat."

Tila napapaso namang inalis ko ang kamay ko mula sa pagkakahawak niya bago inayos ang buhok. Pasimple kong inilibot ang mga mata ko para makitang sa amin nakatutok ang ibang mga mata na tila ba nasa isang drama.

Hay, Elizabeth. Bakit ba kahit saan ka mapunta at mapabilang ay nagiging sentro ka ng atensyon at chismis?

Dahil likas na maginoo ay inihatid ako ni Lucas sa aming mesa at agad naman akong kinumusta ni Mandy. I sangtipid na ngiti lamang ang isinagot ko bago hinimas ang tuhod na nasaktan.

Ilang sandali pa ay inihain na ang pagkain at kahit na mukha itong masarap ay hindi ko

makuha ang sarili kong kumain ng marami. Ang mga tao sa paligid ay masayang nag-uusap habang kumakain habang ako ay tahimik na nilalaro ang pagkain.

Bakit niya iyon ginawa? Bakit niya iniwan si Monique para tulungan ako? At bakit dismayado siya at nasaktan dahil si Lucas ang pinili ko? Bakit? Pinaglaruan mo lang ako, hindi ba? Kaya bakit? Bakit kailangan mo pa ring umarte, Godric? Hindi pa ba tapos ang plano mo?

Tuluyan akong nawalan ng gana at pinadalhan na lamang si Lucas ng text na mauuna na ako. Nagpaalam na rin ako sa mga kasama ko sa mesa at nagdahilan na sumama ang pakiramdam ko. Hindi ko kayang magtagal doon.

Bitbit ang purse ay taas-noo pa rin naman akong lumabas at naglakad pabalik sa kwarto ko. Nakakailang hakbang pa lang nang may biglang pumigil sa akin. Bahagya akong napasinghap at dahil tinanggal ko na ang huwad at pekeng ngiti sa mga labi ko ay malaya na niyang nakikitang ang totoong emosyon na pilit kong ikinukubli at tanging ako lamang ang nakakakita sa tuwing haharap ako sa salamin.

Hindi siya nagsalita. Hindi na kailangan pa. Marahan niya akong hinila at dahil lugmok na ako ay nagpatangay ako hanggang sa makarating kami sa may rooftop ng Hotel na iyon. Bahagya akong nanginig ng umihip ang malamig na hangin at maagap niya akong binalutan ng suot niyang suit.

Narinig ko siyang napabuntong-hininga. "I'm sorry. I should have known. I should have known that you were just putting an act to convince us."

Nanlabo ang aking mga mata, hindi lang dahil sa lamig kung hindi dahil sa halo-halong emosyong nararamdaman ko. Pait? Selos? Sakit? Lungkot at galit?

Kinagat ko nang mariin ang pang-ibabang labi ko upang pigilan ang sarili, ngunit nang walang sabi-sabi niya akong yakapin tulad ng ginawa niya noon ay hindi ko na napigilan pa. Mahigpit akong napakapit sa kaniyang suot at ibinuhos ang ilang linggong pagpapanggap na ayos lang ako. Na nakakalimot na ako. Na kaya ko na ulit.

"It's okay. Cry it out, Liz. Walang masamang maging mahina. I understand that you had to act strong for your sister and friends, pero minsan kahit naman ang sundalo ay nakahandang sumuko kapag hindi na niya kaya."

Namayani sa rooftop ang palahaw ko na parang isang bata. Tinangay ng hangin ang bawat paghikbi at pagsinghot ko. Kagaya ng sabi niya ay inilabas ko ang totoo. Hindi si Elizabeth na nagpapanggap lang. Hindi si Elize na malakas at lalong hindi si Beth na matapang.

"I'm sorry." paulit-ulit kong bulong sa hangin. "Hindi-Hindi naman talaga ako malakas at matapang. Mahina akong tao, Lucas. Napakahina k-ko. I'm sorry I can't be okay. Ayoko nang maghiganti. Hanggang kailan ba namin paghihigantihan ang isa't-isa? G-Gusto ko lang naman ng tahimik at payapang buhay kasama ang kapatid ko." bahagya akong lumayo sa kaniya habang mahigpit pa rin ang pagkakakapit sa damit niya at tiningala siya. "Ayaw kitang gamitin. Napakabuti mo, L- Lucas at hindi kita k-kayang saktan."

Naramdaman kong pinupunasan niya ang magkabila kong pisngi na basang-basa na ng luha ko, at sa malabong paningin ay nakita kong namumula rin ang mga mata niya habang hinahaplos ang ulo ko.

"It's okay, Liz. Ssh. Hindi mo ako nasaktan, hm? I'm okay."

"I'm-I'm not okay. Ayoko nito. Ayokong kalimutan kung sino ako. Ang gusto ko lang naman ay makasama si Skye at mabawi ang bahay namin. G-Gusto ko lang na.. hanapin ang sarili ko."

Muli niya akong niyakap habang hinahagod ang likod ko. "I'll be okay, Liz. Everything's going to be fine."

Mula nang maulila kami ni Skye ay ipinangako ko na sa sarili ko na magiging matatag ako at malakas ang loob. Itinaga ko na sa isipan ko na hindi ako pwedeng maging mahina o magpakita ng kahinaan dahil ang bawat tao sa paligid namin ay ako ang inaasahan. Kaya naman tumanda ako na inaako ang mga problema at sinasarili ang mga bagay-bagay.

Noong una ay pumayag ako dahil gusto kong maging abala. Gusto ko siyang mawaglit sa aking isipan at natupad ko naman ito. Nagtagumpay ako. Ngunit nitong mga nakararaan ay maraming bagay ang nagpapaalala sa kanya, sa amin. Mga bagay na sinasampal ako at pinapaalala na hindi ako ayos. Na tao pa rin ako at nasasaktan din. Napupuno. Napapagod.

Nang gabi ring iyon ay nakapagdesisyon na ako na lalayo na lang muna kami ni Skye. Malayo sa aking ex, malayo sa aming mga kamag-anak at babalik na lamang kapag kaya ko na. Kinabukasan ay pumayag akong ihatid ni Lucas sa condo ni Justin. At dahil nahimasmasan na ako ay nakaramdamako ng hiya dahil hindi ko siya sinasadyang saktan at nanggihan kagabi.

"Sorry talaga, Lucas. Mabait kang tao at kahit na sino ay mamahalin ka, pero..." sinusundot ng konsensyang malungkot kong sabi sa kaniya.

Isang malungkot na ngiti ang pinakawalan niya bago marahang hinaplos ang braso ko. "Ang plastic ko siguro kung sasabihin kong hindi masakit. Pero I'll be okay, Liz. I... When I saw you again, para kasing nakita ko ulit iyong dream girl ko kaya hindi na kita pinakawalan pa, but I respect your feelings. I will still be your friend, hm? I'll be just right here when you need a friend."

"Maraming-maraming salamat sa'yo. Hindi ko alam kung paano akong makakabangon kung wala ka. Kung hindi mo ako niligtas sa ganoong sitwasyon, Lucas."

Dahil sa labis utang na loob at dahil wala namang malisya ay tumingkayad ako para yakapin siya bilang pasasalamat. Ilang sandali pa ay may narinig akong pagbagsak mula saan, ngunit nang lumingon ako ay wala naman akong nakita.

Nang makapagpaalaman ay sinalubong ako ni Justin at nagtanong kung kumusta ang Baguio. Imbes na sumagot kaagad ay niyakap ko siya nang mahigpit.

"Maraming salamat sa lahat, Justin. Sa tulong, sa pag-intindi at sa pagtanggap mo sa akin."

Unti-unting naging relax ang katawan niya bago niya ako niyakap pabalik. "Anong kadrarahan ito? Mamamatay na ba ako?"

Bahagya akong natawa sa sinabi niya at ibinigay sa kaniya ang pasalubong ko. Sa ngayon ay hindi ko na muna sasabihin sa kaniya ang totoo. Aalis ako dahil alam kong hindi niya ako gugustuhing umalis. Aalis ako para itayong muli ang sarili ko na kaming dalawa lang ni Skye.

Nang umalis si Justin ay nagsimula akong mag-empake hanggang sa natigilan ako dahil may kulang nga pala. May isang importanteng bagay akong nakalimutan sa bahay ng aking ex. Ang nag-iisang litrato naming pamilya. Dala ang bagay nag-desisyon akong sumadya roon para kunin ito.

At habang lulan ng trikel ay tinawagan ko na si Skye.

"Ate?"

Napakagat ako sa labi bago humigpit ang hawak sa cell phone "Skye... paano kung ayain kitang manirahan na muna sa malayo? Malayo sa lugar na ito. Malayo sa mga kamag-anak

natin."

"P- Pero bakit, Ate? Paano ang mga trabaho natin? Paano ang nobyo mo at paano ang b-bahay?"

Napalunok ako bago bumuntong hininga. "Maghanda ka na lang, ha? Mga importanteng bagay lang ang dalhin mo, bunso. May tiwala ka naman sa Ate, hindi ba? Para sa atin ito. At pangakong babalikan natin ang bahay at tayo na muli ang magmamay-ari nito. Ipapaliwanag ko sa'yo ang lahat kapag nagkita tayo. Mamayang gabi ay magkita tayo sa terminal ng bus pauwing Nueva Ecija. May naipon ako kaya makakapag-umpisa tayo roon kahit paano."

Ilang sandali siyang natatimik sa kabilang linya. "Sige, Ate. Kapatid kita kaya may tiwala ako sa'yo."

Nakahinga ako nang maluwag sa narinig. "Sige. Magkita tayo mamaya, ha? Bye."

Nang makarating sa kanto ay bumaba na ako at naglakad patungo sa bahay. Sandali kong pinagmasdan ang pamilyar na bahay at inisip kung paano ako makakapasok nang makitang nakaawang ang gate. Napamaang ako bago ito marahang binukas at nakita ang kotse niya sa loob. Kumabog ang dibdib ko sa kaba nang maglakad papasok at nagtaka na maging ang front door ay bukas. Marahan ko itong itinulak at halos malaglag ang panga at lumuwa ang mga mata dahil sa gulo ng paligid. Nakatumba ang ilang gamit, basag ang center table, TV at ilang babasaging gamit na nakakalat sa lapag at kinailangan kong iwasan.

"Anong nangyari?" pabulong kong tanong sa aking sarili. "Nanakawan ba siya?" kinakabahan kong tanong sa sarili at napasinghap nang makakita ng ilang patak ng dugo sa marmol.

Kumakabog ang dibdib na sinundan ko ito hanggang sa makarating ako sa kwarto niya at natulos ako sa kinatatayuan nang makita siyang nakasandal sa kama niya. Ang magkabilang kamay ay puro sugat at may tumutulo pang dugo. Sa paligid niya ay may ilang bote ng alak na ubos na at ang ilan ay basag-basag.

"Diyos ko." bulalas ko at napatutup sa bibig bago nabitawan ang hawak na bag at lumapit sa kaniya. "Anong ginawa mo sa sarili mo? Bakit mo sinaktan ang sarili mo?" nanginginig ang boses kong tanong bago marahang kinuha ang mga kamay niya para pagmasdan ang mga ito.

Hindi mabilang ang sugat na naroon at hindi tumitigil sa pagdurugo. Marahas niyang binawi ang mga kamay.

"Why do you care? F*** off. Doon ka sa bago mo at huwag kang magpanggap na may paki." anas niya at naamay ko ang alak mula sa hininga niya.

Imbes na maapektuhan ay dumiretso ako sa banyo niya. Kumuha ako ng planggana sa cabinet at bimpog bago ito pinuno at binalikan siya. Kahit na anong pigil niya ay pilit kong kinukuha ang mga kamay niya at diniinan dahilan para mapa-aray siya.

"Anong akala mo sa mga kamao mo? Kay Pacquiao?" inis kong wika habang nililinis ang sugat niya.

Ramdamko ang matimnayang pagtitig sa akin. "Why are you here?"

"May kukunin lang ako at aalis na rin ako kaya huwag kang mag-alala. Hindi ako naparito para magmakaawang balikan mo o anuman."

Bahagya akong napangiwi nang mapuno ang bimpog ng dugo niya at magkulay dugo na ang tubig.

"Bakit hindi mo kasama ang boyfriend mong pinili mo kaysa sa akin?" malamig ang tinig niyang

tanong.

Nang matapos ay binitawan ko na ang mga kamay niya. "Hindi ko siya boyfriend, okay?" napipikang sagot ko at tatayo na sana nang walang sabi-sabi niya akong hilahin palapit at ilang sandali pa ay naramdaman ko ang paghalik niya sa akin.

Nanlaki ang mga mata ko sa ginawa niya at kaagad na lumayo bago tumayo at sinamaan siya ng tingin. "May girlfriend ka na ay gumaganiyan ka pa? Balak mo rin ba siyang saktan?" galit kong bago naglakad palayo, ngunit nakakailang hakbang pa lang ako nang magsalita siya.

"Hindi ko siya girlfriend, Beth. Never. I just used her to hurt you. To get even. I have no feelings for her."

Hindi ako lumingon, ngunit tila naman natulos ako sa kinatatayuan ko. Hindi ako sigurado kung ano ang dapat na sabihin o naramdaman sa sinabi niya. Hahakbang na sana akong muli nang yakapin niya ako mula sa likuran at ipatong ang baba niya sa balikat ko.

"I love you. I still love you so much and it's killing me to see you with him. Dito ka na lang sa tabi ko, please. Huwag ka nang bumalik sa kaniya."

Sa narinig ay hindi ko naiwasang mapasinghap.